

တောင်မိဘုရားများ

သန်းဝင်းလှိုင်[®]

BURMESE
CLASSIC

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

ထုတ်ဝေသူ
ခေမီပီလိုင်

အမှတ် (၀၂၉/၂)၊ ဇီးရုန်လမ်း၊ သွယ် (၄)၊
သုဝဏ္ဏ၊ ရန်ကုန်မြို့

ပုံနှိပ်သူ
ခေမီပီလိုင်

အမှတ် (၆၉)၊ ဝေလျသုလေင်း၊ သုဝဏ္ဏ၊
ထန်းတန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့

ဖြန့်ချိရေး
မှီးကုန်စာပေ

အမှတ် (၃၈၅) (၃၈၇) ဖုလုံလမ်း၊
(ရွှေဘိုသာလမ်းနှင့် ၂၉ လမ်းကြား)
ဝန်းသဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့

ဖုန်း - ၀၉ ၇၃၀ ၂၉၅၉၁၊ ၀၉ ၇၃၂ ၄၈၂၅၇
၀၉ ၂၆၀ ၂၀၆၂၈၁၊ ၀၉ ၂၆၀ ၂၀၆၂၉၃၊ ၀၉ ၇၉၉၅၇၀၂၀၃

ထုတ်ဝေသည့်လ - ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ မတ်လ
အုပ်ရေး - ၅၀၀
တန်ဖိုး - ~~.....~~ (ကျပ်)

သန်ဝင်းလှိုင်[®] ၀၉၅ .၀၈
ရာဇဝင်ထဲမှထင်ရှားသောမင်းမိဘုရားများ /
သန်ဝင်းလှိုင်[®]၊ ရန်ကုန်၊ မှီးကုန်စာပေ၊ ၂၀၁၅
၁၄၄ - စာ၊ ၉၅ x ၁၄၅ စင်တီ
(၁) ရာဇဝင်ထဲမှထင်ရှားသောမင်းမိဘုရားများ

BURMESE
CLASSIC

ရာဇဝင်ထဲမှ ထင်ရှားသော
မင်းမိဘုရားများ
သန်းဝင်းလှိုင်[®]

Famous Queens in Burmese History

Than Win Hlaing[®]

စာရေးသူ၏အမှာ

မြန်မာနိုင်ငံတော်သမိုင်း အဦးအစကပင် မြန်မာအမျိုးသမီးတို့သည် နိုင်ငံရေးအစဉ်အလာ ကြီးမားကြသူများဖြစ်သည်။ ယင်းကာလကပင် အမျိုးသမီးတို့သည် အုပ်ချုပ်ရေးပိုင်းမှ ဆက်နွယ်၍ နိုင်ငံရေး၌ ပါဝင် လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။ နိုင်ငံတော်၏ အထွဋ်အထိပ်များဖြစ်သော ဧကရီဘုရင်မများအဖြစ် လည်းကောင်း၊ မင်းတစ်ပါးကို နန်းတင်ပေးနိုင်သော ရာဇပလ္လင် နောက်ကွယ်မှ မိဘုရားများအဖြစ် လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး ကဏ္ဍများ၌ ဝင်ရောက်စီမံခန့်ခွဲနိုင်ခွင့်ရှိသော မိဘုရားများအဖြစ် လည်းကောင်း စသည်ဖြင့် အရေးကြီးသော နေရာမှ ကဏ္ဍအသီးသီးတွင် မြန်မာအမျိုးသမီးတို့ ပါဝင်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

တကောင်းခေတ်၌ ဘတ္တနဝတီ၊ သရေခေတ်တရာ၌ မာလာစန္ဒီ၊ ဗိဿနိုး (တောင်တွင်းကြီး) ၌ ပန်ထွာဘုရင်မခေါ် စန္ဒဒေဝီ ဧကရီဘုရင်မ၊ တလ (ဒလ) တွင် သုဝဏ္ဏဒေဝီ၊ တောင်ငူ၌ စောစလာ၊ ဟင်္သာတတို့၌ မွန်ဘုရင်မကြီး ရှင်စောပု (အေဒီ ၁၃၉၄ - ၁၄၇၁) တို့သည် ဧကရီဘုရင်မကြီးများအဖြစ် ထီးနန်းစိုးစံ အုပ်ချုပ်ခဲ့ကြသည်။

ပုဂံခေတ် ထွန်းချစ်မင်း (အေဒီ ၅၉၈ - ၆၁၃) ၏ မိဘုရားက ပုပ္ပါးစောရဟန်းမင်း (အေဒီ ၆၁၃-၆၄၀) ကို လည်းကောင်း၊ မိဘုရား ဇွားစောသည် ဒလစား ကျော်စွာ (အေဒီ ၁၂၈၇ - ၁၂၉၈) ကို ပုဂံခေတ် နောင်၌ လည်းကောင်း၊ ရုစိယဝတ္ထမင်းသမီးသည် မင်းရဲကျော်ထင်ကို

www.burmeseclassic.com

အဝ (အင်းဝ) ၌ လည်းကောင်း၊ ဆင်ဖြူမရှင် မိဘုရား (မင်းတုန်းမင်း တရားကြီး၏ အလယ်နန်း မိဘုရား) သည် သီပေါမင်းကို ရတနာပုံရွှေမြို့ တော်၌ လည်းကောင်း၊ မျိုးမတ်တို့နှင့် ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကာ နန်းတင်ပေးခဲ့ ကြသူများ ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် မိဘုရားခေါင်ကြီးအရာ၌ တင်မြှောက်ခြင်းခံရသော ဘိသိက် ခံ ပြည်ထောင်ဘက် မဟေသီမိဘုရားကြီးများသည် မင်းနှင့် မျိုးကြီးမတ် ရာတို့နှင့် တန်းတူ နိုင်ငံရေး၊ နန်းတွင်းရေးတို့တွင် တိုင်ပင်ရာ၌ ပါဝင်ခွင့် ရခဲ့သူများလည်း ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ ပါဝင်ခွင့်ရရှိခြင်းသည် နိုင်ငံတော် ၏ ကံကြမ္မာနှင့် မူဝါဒကို ဖန်တီးနိုင်စွမ်းရှိသော နေရာကို အမျိုးသမီးတို့ ရရှိခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ရှေးမြန်မာမင်းလက်ထက်က ကလန်၊ သံပျင်၊ အမတ်ကြီး၊ မင်းညီ မင်းသား၊ မိဘုရားခေါင်ကြီးနှင့် မင်းဧကရာဇ်ဟူ၍ တရားစီရင်ခွင့်ရှိသူ မင်းခုနစ်မျိုးရှိသည်။ ယင်းတို့အနက် မိဘုရားခေါင်ကြီးအပြင် ကလန်၊ သံပျင်အရာ၌ ထမ်းဆောင်သူများတွင် အမျိုးသမီးများပါ ပါဝင်၍ တရား စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိကြောင်း 'မြန်မာမင်း အုပ်ချုပ်ပုံ စာတမ်း' ဒုတိယပိုင်း၌ ဖော် ပြထားသည်။

မိဘုရားနှင့်ပတ်သက်၍ မာဂဇရက်အဘိဓာန် စာကိုယ် (စာမျက်နှာ ၁၆၈) ၌ "မဟေသီ သဘာဝိသေကာ" ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ "သဘာ ဝိသေကာလဒ္ဓါဘိသေကာရာဇိတ္ထိဟေသီနာမ" ဟူ၍ ဖော်ပြထားရာ သွန်း လောင်းအပ်သော အဘိသိက်ရှိသော မိဘုရားကြီးသည် မဟေသီမည်၏။ ထို့ကြောင့် အဘိဓာန်ဋီကာ၌ -

မဟပူဇာယံ၊ ကမ္မနိဣသော၊ ဣဿော၊ ကတော ဤ ဟူ၍ မိန့်အပ် ၏။ မဟ၊ မဟသဒ္ဓါသည်။ ပူဇာယံ၊ ပူဇော်ခြင်း၌ ဖြစ်၏။ ကမ္မနိ၊ ကံအနက် ၌။ ဣဿော၊ ဣသပစ္စည်းသက်ရာ၏။ ဣဿ၊ ဣအက္ခရာကို၊ ဧ၊ ဧပြု တာတာ ထိုနောင်မှ။ ဤ၊ ဤပစ္စည်းသက်ရောက်ရာ၏။

တစ်နည်းကား များစွာကုန်သော မင်းမိန်းမတို့ကို စိုးမိုးတတ်သော ကြောင့် မဟေသီမည်၏။ ထို့ကြောင့် အဘိဓာန်ဋီကာ၌ပင်လျှင် -

မဟတိယော များစွာကုန်သော ရာဇိတ္ထိယော၊ မင်းမိန်းမတို့ကို ဤ သတိ အဘိဘဝတိ၊ စိုးမိုးတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ ထို့ကြောင့် မဟေသီ။

မဟေသီမည်၏။ ဤသ၊ ဤသ သဒ္ဒါသည် ဣဿရိယေ၊ စိုးမိုးခြင်း၌ ဖြစ်၏။ ဤ၊ ဤပစ္စည်းသက်။ ဤကားဋီကာ ပါဠိ၏ အနက်။

မိဘုရားခေါင်ကြီးမှတစ်ပါး အခြားမင်းမိန်းမများသည် ဘောဂိနီ မည်၏။ အဘယ်ကြောင့် မိဘုရားခေါင်ကြီးမှတစ်ပါး အခြားမိန်းမများ သည် ဘောဂိနီမည်သနည်းဟူမူကား စည်းစိမ်ရှိသောကြောင့် ဘောဂိနီမည် ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း အဘိဓာန်ဋီကာ၌ “ဘောဂယောဂါဣနီ” ဟူ၍ မိန့်အပ်၏။

မိဘုရားခေါင်ကြီးသည် မင်းကိုသို့ အဘိသိက်ခံသင့်ကြောင်းကို အဘိဓာန်ဋီကာနှင့် အဘိသိက်ခံသော ဝိ။ အဘိသိက်ခံသော မိဘုရားတို့ ၏ သားသည် ရာဇပုတ္တမည်သောဟူ၍ လာသော သမ္မောဟဝိဇ္ဇာဒနီ ကဋကထာ (စာ ၅၀၁) များကိုထောက်၍ သိရပေသည်။

မိဘုရားဟူသော ဝေါဟာရနှင့် ပတ်သက်၍ ဦးစောင်မောင်တင် (K.S.M., A.T.M) ပြုစုသော ‘ရွှေနန်းသုံးဝေါဟာရအဘိဓာန်’ စာ ၇၆ ၌ -

“မိဘုရားသည် ပြည်သူတို့၏ အမိဖြစ်သောကြောင့် သဒ္ဒါသုဝဇာ အားဖြင့် ‘အမိဘုရား’ ခေါ်ဝေါ်သည်။ နောင်တွင် အ-ကြေ၍ ‘မိဘုရား’ ခေါ်ဝေါ်လာကြသည်။ အာလုတ်ပုဒ်ဖြစ်သည်။

သက္ကရာဇ် ၅၈၅ (အေဒီ ၁၂၂၃) ခုနှစ်က ရှေးထီးသည့် လေးထောင့် ကန် လေးမျက်နှာဘုရားကျောက်စာတွင် ‘အမိ ဘုရားစသော မောင်းမ တော်ခပ်သိမ်း’ ဟူ၍ ထိုမူကခေတ်က အ, မကြောဘဲ ‘အမိဘုရား’ ခေါ်ဝေါ် ရေးသားကြောင်း ထင်ရှားသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၂၂၂ (အေဒီ ၁၈၆၀) ခုနှစ်က ရှေးထီးခဲသည့် မန္တလေး ရတနာပုံ ရွှေမြို့တော်သောင်ပြင် မဟာဗွယ်စင်ရပ်ရှိ မဟာဗောဓိကျောက်စာ တွင် ‘စတုသဋ္ဌိလက္ခဏာ၊ အင်္ဂါအနုဂ္ဂိ၊ အစုံရှိသော နှမတော်မြတ် သီရိ နတ်အား အားကိုးပါးသော ကျောက်မျိုးတို့ဖြင့် ရစ်ဆင်ခြယ်လှယ်အပ်သော ရတနာဥကင် ခုံပလ္လင်ထက် စကြာကမ္မူထီးရွက်နုဖြင့် ပြည်သူ့မိမြတ် ဘတ် မှတ်တင့်က ချီးဝှဲပြဋ္ဌာန်းတော်မူပြီးနောက်’ ဟူ၍ မိဘုရားကြီး တင်တော် မူသည်ကို (ပြည်သူ့မိမြတ် သတ်မှတ်သည် ဟူသော ဝေါဟာရဖြင့် ဆိုထား သည်။)

နန်းခလေ့ထုံးထမ်းအရ နန်းရမိဘုရားလေးပါး (တောင်နန်းဒေဝီ၊ မြောက်နန်းဒေဝီ၊ အလယ်နန်းဒေဝီ၊ အနောက်နန်းဒေဝီ) အဆောင်ရ မိဘုရားလေးပါး (တောင်ဆောင်တော်၊ မြောက်ဆောင်တော်၊ တောင်ရွှေရေးဆောင်၊ မြောက်ရွှေရေးဆောင်) ဟူသော စုစုပေါင်း ရှစ်ပါးကိုသာလျှင် မိဘုရားဟု ခေါ်တွင်စေရန် သတ်မှတ်ထားခဲ့သည်။ ကျန်မိဘုရားငယ်များနှင့် ကိုယ်လုပ်တော်များကို မိဖြုတ်၍ ဘုရားဟုသာ ခေါ်ဆောင်ရေးသားကြသည်။ သာဓကအားဖြင့် မြို့စားအရာသာရသော သီပေါမင်းမယ်တော် လောင်းရှည်မိဘုရားကို လောင်းရှည် ဘုရားဟူ၍သာ ၎င်း၏သင်္ချိုင်းစာ၌ ရေးထိုးထားခဲ့လေသည်။

သက္ကရာဇ် ၆၆၀ (အေဒီ ၁၂၉၈) ခုနှစ်ရေးထိုးသည့် မိဘုရားစောကျောက်စာတွင် 'ရန်ခပ်သိမ်းကို နှိမ်နင်းနိုင်သော သီရိရာဇာမည်သော မင်းကြီးများဖြစ်သော မိဘုရားစောသည်' ဟူ၍ လည်းကောင်း၊

သက္ကရာဇ် ၁၁၈၃ (အေဒီ ၁၈၂၁) ခုနှစ် မဇ္ဈိမဒေသ (အိန္ဒိယနိုင်ငံ) ဗုဒ္ဓဂါယာအရပ်ရှိ မဟာဗောဓိကျောက်စုတွင် 'မြတ်သောမိဘုရားခေါင်ကြီးနှင့်တကွ' ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ 'သီရိပဝရမဟာရာဇိန္ဒာ ရတနာဒေဝီ အမည်ရှိသော တောင်နန်းမိဘုရားခေါင်ကြီးနှင့်တကွ' ဟူ၍ လည်းကောင်း၊

သက္ကရာဇ် ၁၂၀၅ (အေဒီ ၁၈၄၃) ခုနှစ်တို့ လောကမဏိစူဠာဘုရားကျောက်စာတွင် 'တိုင်းနေပြည်သူ လူအများတို့အား သနားဂရုဏာ မေတ္တာပင်စည်ခက်မှ တည်သက် ကြည်တော်မူသဖြင့် တောင်မိဘုရားခေါင်ကြီး' ဟူ၍ လည်းကောင်း၊

သက္ကရာဇ် ၁၂၀၉ (အေဒီ ၁၈၄၇) ခုနှစ်တို့ ဆိတ်ပေါက်ဘုရားကျောက်စာတွင် 'မင်းညီမင်းသား၊ မင်းမိဘုရား မွန်းကြားပေါက်ပြ' ဟူ၍ လည်းကောင်း၊

သက္ကရာဇ် ၁၂၁၁ (အေဒီ ၁၈၄၉) ခုနှစ်တို့ စက်တော်ရာဘုရားကျောက်စာတွင် 'အဘိရူပ' ဒဿနကစသည့် ကျေးဇူးထူးကဲလွန်မြော်သော မူသော ရှစ်သောင်းထွက်ဖျား မိဘုရားခေါင်ကြီး ဘုရားနှင့်' ဟူ၍ လည်းကောင်း၊

သက္ကရာဇ် ၁၂၂၁ (အေဒီ ၁၈၅၉) ခုနှစ်တို့ မန္တလေးတောင်ခြေ သုခမ္မာကျောက်စာတွင် 'မြောက်နန်းတော်မိဘုရားသည်' ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အသီးသီး ကျောက်ထပ်အက္ခရာဖြင့် ထင်ထင်ရှားရှား ရှိလေသည်။ သို့သော်လည်း ၁၉၆၂ မတ်လ ၂ ရက်နေ့တွင် အာဏာသိမ်းခဲ့သော ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နေဝင်းဦးဆောင်သော တော်လှန်ရေး ကောင်စီက ၁၉၆၃ တွင် မြန်မာစာပြုစုရေးနှင့် ဘာသာပြန် ကော်မရှင်ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့သည်။ ထို့နောက် ၁၉၇၁ ခုနှစ်၌ မြန်မာစာကော်မရှင် (နောင် မြန်မာစာအဖွဲ့) ဖွဲ့ပြီးနောက် ယင်းအဖွဲ့က စက္ကူစာအုပ် ပြုလုပ်ရန် ကျောက်စာများကို စက်တင်ပုံနှိပ်သည့်အခါ ကျောက်စာမူ၊ လွှတ်တော်သုံးပေမူ၊ ပုရပိုက်မူတို့တွင် စတုတ္ထက္ခရာ ဘက်နန်းနှင့် ရှိသည်ကို ဒုတိယ အက္ခရာ ဖဦးထုပ် သို့ ပြောင်းလွှဲစက်တင်ပုံနှိပ်ကြရာမှ မိဘုရားဝေါဟာရသည် မိဖုရား ဟူ၍ မှားမှားယွင်းယွင်း သုံးစွဲနေကြသည်မှာ ယနေ့ထက်တိုင်အောင်ပင် ဖြစ်လေသည်။ အမှန်စင်စစ် ရှေးပညာရှိတို့ ကျောက်စာ အက္ခရာမူ၊ လွှတ်တော်သုံးပေမူတို့ကို တက်ယောင်ကောင်း ဖြစ်ဆင်ခြင်းကာ အလျဉ်းပင် မပြုသင့်ပေ။

အချို့ကလည်း မန္တလေးရတနာပုံ ဒုတိယနန်းစံ မာန်အောင် ရတနာစေတီတော် ဒါယိကာမင်းစာရေး (သီပေါမင်း) လက်ထက်ရောက်မှ မိဘုရားကြီး စုဘုရားလတ် ဓားထက်သည်ကို ကြောက်ရွံ့ရသဖြင့် ဖဦးထုပ်နှင့် ဘက်နန်းလဲလှယ်ပြောင်းပြီးကာလ မိဖုရားဟူ ရေးရလေဟန် မဟုတ်မမှန် လုပ်ဇာတ်ခင်းကြလေသည်။

မိဘုရား ဟူသော ပုဒ်အက္ခရာကို ပုဂံခေတ်ကောင်းစားစဉ် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၉၀၀ ကျော်လောက်ကပင် စတုတ္ထက္ခရာ ဘက်နန်းတစ်ချောင်းငင် ဥသရနှင့် 'ဘု' ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ရကြီးအချတွင် ဝိသဇ္ဇနီနှင့် 'ရား' ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အရေးအသားရှိခဲ့သည့်အပြင် ကုန်းဘောင်ခေတ်တည် ပထမအလောင်းမင်းတရားကြီးမှစ၍ ၁၁ ဆက်သော မင်းတို့လက်ထက် နန်းတော်၊ အိမ်တော်နှင့်တကွ လွှတ်ရုံးငါးရပ်တို့၌လည်း စတုတ္ထအက္ခရာ ဘက်နန်းနှင့်ချည်း ရေးသားသုံးနှုန်းခဲ့ကြလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤစာအုပ်၌ မိဘုရားဟူသော ပုဒ်အက္ခရာကို မြန်မာစာအဖွဲ့က ထုတ်ဝေဖြန့်ချိသော မြန်မာအဘိဓာန်နှင့် စာလုံးပေါင်းသတ်ပုံကျမ်းတို့၌ ဖော်ပြထား

သည် 'မိဖုရား' ဟူသောပုဒ်ကို ပယ်ဖျက်၍ ရှေးကာလမူဟောင်းအတိုင်း
ကျောက်စာမူ၊ လွတ်တော်သုံးပေမူ၊ ပုရပိုက်မူတို့အတိုင်း မိဘုရားဟူ၍
ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

နိဂါးဖြင့်

သန်းဝင်းလှိုင်

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၂၂ ရက်။

မာတိကာ

ပုဂံခေတ်

- ၁။ ဂူနိဖွားစောမိဘုရား ၃
- ၂။ ရာဇသူ အမိဖွားစော မိဘုရား ၁၂

အင်းဝခေတ်

- ၃။ ရှင်ဘို့မယ် ၂၃

ဟံသာဝတီခေတ်

- ၄။ မွန်ဘုရင်မကြီး ရှင်စောပု ၃၁
- ၅။ ယိုးဒယားမိဘုရား ၄၀

တောင်ငူခေတ်

- ၆။ ရာဇောတုကလျာမင်းသမီး ၄၇

ကုန်းဘောင်ခေတ်

- ၇။ စန္ဒာဒေဝီမိဘုရားခေါင်ကြီး ၅၅
- ၈။ နန်းမတော်မယ်နု ၆၃
- ၉။ အနောက်နန်းမိဘုရား မမြကလေး ၇၅
- ၁၀။ စကြာဒေဝီမိဘုရားခေါင်ကြီး ၈၀

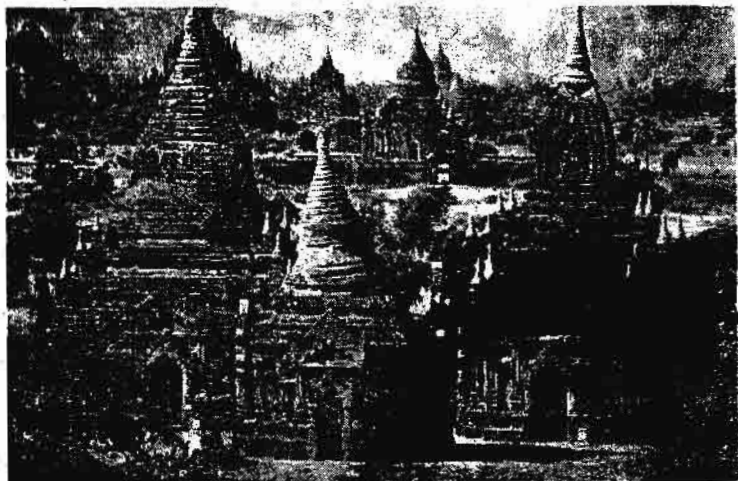
၁၁။ ဆင်ဖြူမရှင် မိဘုရားကြီး	၈၈
၁၂။ မြောက်နန်းမိဘုရားမယ်သဲ	၁၀၂
၁၃။ လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်	၁၁၄
၁၄။ ထိပ်စုဘုရားကြီး	၁၁၃
၁၅။ စုဘုရားလတ်	၁၁၉
၁၆။ စတုတ္ထသမီးတော် ထိပ်စုမြတ်ဘုရားကလေး	၁၂၈

ပုဂံခေတ်

ဂူနိဗြားစောဘုရား

မြန်မာရာဇဝင်နှင့် ပုဂံကျောက်စာ၊ မင်စာတို့တွင် ဗြားစောအမည်ခံ မိဘုရားကြီး လေးပါးရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ ကျောက်စာလာ ဗြားစောလေး ပါးအနက် ပထမဗြားစောမှာ နရသီဟံဥဇနာမင်း (အေဒီ ၁၂၃၁- ၁၂၃၅) ၏ မိဘုရားခေါင်ကြီး ဖြစ်သည်။ သူသည် ဥဇနာမင်း (အေဒီ ၁၂၄၉- ၁၂၅၆) ၏ မယ်တော်ဖြစ်သလို နရသီဟပတေ့ (အေဒီ ၁၂၅၆- ၁၂၈၇) ၏ ဗြားတော်ဖြစ်သည်။

သူ့ကို မင်းဝိုင်းတွင် ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြု၍ ကျောက်စာထိုးထားခဲ့ သည်ကို အကြောင်းပြုပြီး 'မင်းဝိုင်းဗြားစော' ဟုခေါ်ကြသလို၊ ဂူနိဘုရား ဒါယကာမကြီး ဖြစ်သောကြောင့် 'ဂူနိဗြားစော' ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။ ဂူနိဗြားစော၏ ကျောက်စာတွင် 'သီရိတြိဘာဝနာ ဒီတျပဝရ ဓမ္မရာဇာဓိ ရာဇာ ဒါနပတိ နရသီဟံဥဇနာ မည်သော တရားမင်း' ဟု ရေးထိုးပါလေရာ အဆိုပါမင်းကို သမိုင်းသုတေသီ အချို့က ဧယုသိင်္ခနန်းတောင်းများမင်း (အေဒီ ၁၂၁၁-၁၂၃၁) ၏ သားတော်တစ်ပါးဖြစ်ပြီး၊ နန်းတောင်းများမင်း နှင့် အိမ်သည်မိဘုရားမှ အေဒီ ၁၁၉၅ ခုနှစ်တွင် နရသီဟံဥဇနာကို ဖွားမြင် ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ နရသီဟံဥဇနာမင်းသည် နန်းတောင်းများမင်း (နန်း တောင်းများမင်း) နှင့် ကျွဲစွာမင်း (အေဒီ ၁၂၃၅-၁၂၅၁) အကြားတွင် စိုးစံသည်သော မင်းတစ်ပါး ဖြစ်သည်ဟု သမိုင်းပါမောက္ခ ဒေါက်တာသန်း ထွန်းက ဖော်ပြခဲ့သည်။ အချို့ပညာရှင်များက မင်းတစ်ပါးအဖြစ် လက်ခံလို

ခြင်း မရှိကြပေ။ ယင်းတို့အနက် **ဒေါက်တာထင်အောင်လည်း**ပါသည်။ ဒေါက်တာ ထင်အောင်က သူရေးသားခဲ့သော “ပုဂံမင်းများ” ဆောင်းပါးတွင် -

‘နရသိဟိ ဥစ္စာနာသည့် ရာဇဝင်များတွင် ဤမင်းအကြောင်း မပါရှိချေ။ သို့သော် ကျောက်စာတစ်ခုတွင် နန်းတော်ယူပေးမင်း၏ သားတော် အိမ်ရှေ့မင်းအဖြစ် ဖော်ပြပါရှိ၍ အခြားကျောက်စာ တစ်ခုတွင်မူ မင်းအဖြစ် ဘွဲ့မည်ရံည်နှင့် တကွဖော်ပြ ပါရှိသည်။ သို့သော်လည်း ဤကျောက်စာ နှစ်ခုစလုံး၌ ယင်း၏နန်းစံနှစ် ဖော်ပြထားခြင်း မရှိချေ။ ထို့ကြောင့် ပုဂံမင်းစာရင်း အမှတ် (၁)တွင် (အေဒီ ၁၂၃၁- ၃၅)၊ မင်းစဉ် စာရင်းအမှတ် (၂) တွင် ၁၂၃၀- ၃၅ ဟုဒေါက်တာလှစ်က ခန့်မှန်း ယူဆကာ ဖော်ပြထားလေသည်။ နရသိဟိဥစ္စာနာဟူသော မင်းရှိခဲ့သည်ဟု မိမိထင်ကြောင်း၊ ရှိခဲ့ပါလျှင်လည်း ဤမင်းသည် ထီးမွေနန်းမွေနှင့် ပတ်သက်၍ အငြင်းပွား ဖွယ်ရာရှိကြောင်း၊ သို့တည်းမဟုတ် တရားဝင် အသိအမှတ်ပြုခဲ့ဟန် မတူကြောင်း၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင် ရာဇဝင်များ၌ မဖော်ပြဘဲ ချန်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု မိမိယုံကြည်ကြောင်း၊ ဇာတာတော်ပုံရာဇဝင်၌လည်း ထိုမင်းကို မဖော်ပြဘဲ ထားသည်မှာ ထူးခြားသည်ဟု ထင်မိကြောင်း” စသည်ဖြင့် ရေးသားထားလေသည်။

www.burmeseclassic.com

ပါမောက္ခဦးအေးမောင်နှင့် ဒေါ်မြမူတို့ကမူ နရသိင်္ဃာဥစ္စာမင်းသည် ရှိတော့ရှိမည်။ သို့သော် ခဏသာ နန်းစံခဲ့ရခြင်း ဖြစ်မည်ဟူ၍ ထင်မြင်ကြောင်း ရေးသားထားကြသည်။

နရသိင်္ဃာဥစ္စာနာမင်း၏ အကြောင်းကို တင်ပြလာရသည်မှာ မင်းခိုင်းဖွားစော ခေါ် ဂူနီဖွားစော မိဘုရားကြီးနှင့် တိုက်ရိုက်ပတ်သက်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အကြောင်းမှာ ဂူနီဖွားစောမိဘုရားကြီးမှာ နရသိင်္ဃာဥစ္စာနာမင်း၏ မဟေသီမိဘုရားခေါင်ကြီး ဖြစ်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

မြန်မာရာဇဝင်၌ ဂူနီဖွားစော မိဘုရားကြီး လက်ထက်တွင် နန်းတွင်းရှုပ်ထွေးနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဇေယျသိင်္ခီ နန်းတောင်းများမင်းသည် သက်တော် ၅၉ နှစ် အေဒီ ၁၂၃၁ ခုနှစ်တွင် နတ်ရွာစံခဲ့ပြီးနောက် ပုဂံနန်းတော်၌ အုပ်စုကြီး နှစ်စုကွဲ သွားတော့သည်။ ဤအုပ်စု နှစ်စုမှာ နရသိင်္ဃာဥစ္စာနာအုပ်စုနှင့် ကျွတ္တာအုပ်စုတို့ ဖြစ်သည်။ စင်စစ် နရသိင်္ဃာဥစ္စာနှင့် ကျွတ္တာတို့သည် မိဘုရားခေါင်ကြီးမှ ဖွားမြင်ခဲ့သော သားတော်များ မဟုတ်ကြချေ။ နန်းတောင်းများမင်းနှင့် အိမ်ထောင်သည် မိဘုရား ဖွားမြင်သော သားတော်များ ဖြစ်ကြသည်။ နရသိင်္ဃာဥစ္စာနာကို အေဒီ ၁၁၉၅ ခန့်တွင် ဖွားမြင်၍၊ ကျွတ္တာကို ၁၁၉၈ မေလ ၄ ရက်နေ့တွင် ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ ဇေယျသိင်္ခီ နန်းတောင်းမင်း၏ မိဘုရားခေါင်ကြီးကား အလောင်းစည်သူမင်း၏ မြစ်တော် ဘွားကြီး အမည်ခံသော တောင်ပြင်သည့် မိဘုရားကြီး ဖြစ်၍ မိဘုရားခေါင်ကြီးမှာ သားတော် သိန်ပတေ့ (မှန်နန်းရာဇဝင်တွင် သီဟံပတေ့ ဟု ဖော်ပြထားသည်။) နှင့် ညီတော်တရားမွန်တို့ကို ဖွားတော်မူခဲ့သည်။ သားတော်ကြီး သိန်ပတေ့ကို နန်းလျှာမင်းသားအဖြစ် လျှာထားလေသော်လည်း မင်းသားဘဝမှာ ကံကုန်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် သားတော်အငယ် တရားမွန်ကို အိမ်ရှေ့ပေး၍ နန်းလျှာထားခဲ့သည်။ ထိုသားတော်သည်လည်း ခမည်းတော် လက်ထက်မှာပင် ကံကုန်သွားခဲ့ရပြန်သည်။

နန်းတောင်းများမင်းသည် အင်အားရှိသော သားတော်ကြီးများ ကံကုန်သည်သောကြောင့် နန်းလျှာအဖြစ် ရွေးချယ်ရန် အခက်ကြုံခဲ့ရသည်။ သို့ရာတွင် နန်းလျှာအဖြစ် တစ်ဦးကို မဖြစ်မနေ ထားရှိရမည်ဖြစ်ရာ နရသိင်္ဃာ

ဥစ္စာကို အိမ်ရှေ့အရာ ပေးခဲ့သည်။ ဤသို့ ပေးခဲ့သည်ကို ညီတော် ကျွဲ
အုပ်စုက မကျေနပ်ခဲ့ချေ။ နရသိယံ ဥစ္စာနှင့် ညီတော်ကျွဲတို့ကို မိဘုရား
ခေါင်ကြီးက ဖွားမြင်ခဲ့သူများ မဟုတ်သောကြောင့် ဂုဏ်ရည်တူချင်း ဖြစ်နေ
သည်။ သို့သော် နရသိယံ ဥစ္စာက အသက်ကြီးသောကြောင့် ထီးမွန်နန်းမွေ
ဆက်ခံရန် အိမ်ရှေ့အရာ ရခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

နန်းတောင်းများ မင်းမရှိသည့် နောက်တွင် နရသိယံဥစ္စာက ပုဂံ
ထီးနန်းကို အေဒီ ၁၂၃၁ ခုနှစ်တွင် ဆက်ခံခဲ့သည်။ ဤတွင်အားပြိုင်နေသော
ညီတော်ကျွဲ အုပ်စုကလည်း ခေါင်းထောင်လာသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။
ဤနန်းတွင်းရေး ပြဿနာ ပြေလည်စေရန်တွက် ပုဂံထီးနန်းကို ညီအစ်ကို
အုပ်စုနှစ်စုတို့ တစ်လှည့်စီ အုပ်ချုပ်သွားရန် သဘောတူညီမှု ရရှိသွားသည်
ဟုဆိုရပေမည်။ ဤသို့ သုံးသပ်ရသည်မှာ တရုတ်ပြေးမင်း (အေဒီ ၁၂၂၆-
၁၂၈၇) အထိ မင်းလေးဆက် အုပ်ချုပ်မှုကို ထောက်၍ ယူဆခြင်း
ဖြစ်သည်။ နရသိယံဥစ္စာမှာ တရုတ်ပြေးမင်း အထိမင်းလေးဆက် မျိုးနွယ်
များမှာလည်း အလွန်ရှုပ်ထွေးနေသော ပြဿနာများ ဖြစ်လေသည်။

နရသိယံဥစ္စာမင်းသည် မိမိနန်းဘက်ချိန်တွင် အိမ်တော်ဝါ မိဘုရား
ကို ဘိသိက်ခံ မိဘုရားကြီးအဖြစ် ၀ ဖြွက်ခြင်း မပြုပေ။ မယ်တော်
မိဘုရားခေါင်ကြီးကိုပင် ဆက်လက်၍ မဟေသီ မိဘုရားကြီး တင်မြှောက်
ခဲ့သည်။ မိဘုရားကြီးသည် ခမည်းတော်လက်ထက်ကပင် မိဘုရားကြီး
ဖြစ်ခဲ့သောကြောင့် နန်းတွင်း အသိုင်းအဝိုင်းက ရိုသေလေးစားခြင်းခံရသော
ဩဇာတိက္ကမကြီးသူ ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ခမည်းတော်၏ မိဘုရားစောက်ကိုပင်
ဆက်လက်၍ တင်မြှောက်ခြင်းဖြစ်သည်။

နရသိယံဥစ္စာသည် မင်းဝိုင်း မိဘုရား ဖွားစော (ဂူနီဖွားစော) အား
နန်းတွင်အခြေအနေအရ မိဘုရားခေါင်ကြီး ဖြစ်နေသော်လည်း နန်းတွင်း
အသိုင်းအဝိုင်းကမူ သားတော်နှစ်ပါး အိမ်ရှေ့မင်းသား၏ အမိဖွားစောဘု
ခေါ်ဆိုကြဟန်တူသည်။ ဖွားစောကိုယ်တိုင်ကလည်း မိမိကိုယ်ကို ကံကုန်
သွားခဲ့သော သားတော်ကြီးနှစ်ပါးကို အမွမ်းတင်၍ သားများခံခင်ဟူသော
ဂုဏ်ကို ခံယူလိုဟန်ရှိသည်။ ဖွားစော၏ ကျောက်စာ၌ 'နရသိယံဥစ္စာမှာ

မည်သော တရားမင်း၏ ပယ်မယားကြီး (ချစ်စွာသော မယားကြီး) သိမ်ပတိနှင့် တရာဇာ မိဖွား အမိဘုရားစောသည်”ဟူ၍ ရေးထိုးထားလေသည်။

ဤနေရာ၌ မိဘုရားဖွားစော၏ သားများကို ကျောက်စာထဲ၌ သိမ်ပတိနှင့် တရာဇာ ဟုရေးထိုးထားသည်။ ရာဇဝင် ကျမ်းများ၌မူ သိန်ပတော့နှင့် တရားမွန်ဟူ၍ ရေးသားထားကြသည်။ သိန်ပတော့ဆိုသည်မှာ သိမ်ပတိကိုပင် အရပ်ခေါ်ဖြင့် ခေါ်ဆိုရေးသားခြင်း ဖြစ်သည်။ တရားမွန်မှာလည်း တရာဇာကို ပြောင်းလဲ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဟု ယူဆရပေသည်။ အဆိုပါ မင်းသားနှစ်ပါးစလုံးမှာ နန်းတောင်းများမင်းနှင့် ဖွားမြင်သူများဖြစ်ပြီး နန်းတောင်းများမင်းလက်ထက်၌ပင် အိမ်ရှေ့စံ မင်းသားဘဝဖြင့် ကံကုန်ခဲ့ကြသူများဖြစ်သည်။

မိဘုရားဖွားစောတွင် အစောလတ်ခေါ်သော သမီးတော် တစ်ပါးရှိသေးသည်ဟု ကျောက်စာသုတေသီတို့က ဆိုသည်။ ယင်းသို့ ဖော်ပြခြင်းမှာ သက္ကရာဇ် ၆၂၃ ခုနှစ် (အေဒီ ၁၂၆၁) တွင် ရေးထိုးခဲ့သော အစောလတ်မောင်နှံ ကျောက်စာ၌ သီရိတြိဘဝနာဒိတျပဝရဓမ္မရာဇာ မည်သော မင်းကြီးသား အိမ်ရှေ့မင်း နရသိမ်ပတိအစောလတ်ဟူသော စကားကို ထောက်၍ ဆိုကြဟန် တူပေသည်။

အထက်ပါကျောက်စာတွင် အစောလတ်မင်းသမီးသည် နရသိမ်ပတိအိမ်ရှေ့မင်းဘဝကပင် အခြားမိဘုရားတစ်ပါးနှင့် ရသည် ဟုဆိုနိုင်ပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဖွားစောမှာ နရသိမ်ပတိ ဥစ္စနာမင်း၏ မိဘုရားပင် မဖြစ်သေးပေ။

မိဘုရားဖွားစောသည် နရသိမ်ပတိ ဥစ္စနာ၏ မိဘုရားဖြစ်ချိန်တွင် သားသမီး မွေးဖွားခြင်း မရှိတော့ပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နန်းတောင်းများမင်းနှင့် ဖွားမြင်သော သားတော်ကြီးများသည်ပင် အိမ်ရှေ့မင်းသားကြီးမွေးဘဝနှင့်ပင် ခမည်းတော် လက်ထက်က ကံကုန်သွားကြပြီဖြစ်ရာ နရသိမ်ပတိ ဥစ္စနာမင်း၏ မိဘုရားကြီး ဖြစ်ချိန်တွင် အရွယ်တော် တစ်လှည့်လှည့်လှပြီဖြစ်သည်။

မိဘုရားကြီး ဖွားစော၏ မျိုးရိုးနောက်ခံကို ပြန်လှန် လေ့လာသော အခါ ရာဇဝင်များတွင် အများအားဖြင့် ရေးထိုးမှု တူညီကြလေသည်။ သို့ရာတွင် နာမည်အခေါ်အဝေါ်များ ကွဲလွဲနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

မဟာရာဇဝင်ကြီးတွင် 'ရွှေဂူဒါယကာသမက်တော် ဝင်္ဂသူမြေးဘွား ကြီးအမည်ခံသော တောင်ပြင်သည် ဟုခေါ်သည်။ ဦးကုလားရာဇဝင်၌ အလောင်းစည်သူ၏ မြစ်တော်ဘွားကြီး အမည်ခံသော တောင်ပြင်သည် ဟုဖော်ပြထားသည်။

မှန်နန်းရာဇဝင်ကြီးတွင် 'ရွှေဂူဒါယကာသမက်တော် သင်္ခါသူသား ဥတ္တရသူ သမီးဘွားတော်ကြီးဟူသော တောင်ပြင်သည်' ဟု ဆိုသည်။

တွင်းသင်းမြန်မာရာဇဝင်သစ်တွင်မူ 'ရွှေကူဒါယကာ သမက်တော် ကင်္ဂသူကြီးသား ဥတ္တရသူ သမီး ဘွားတော်ကြီးဟူသော အိမ်နိမ့်ပါ သောင် ပြင်သည်' ဟု ဖော်ပြထားသည်။

စတုရင်္ဂဘွဲ့ရ မြန်မာပညာရှိ ဦးဖေ ပြုစုသော ရာဇဝင်သ စာလိနီ ကျမ်းတွင် "ရွှေဂူဒါယကာ သမက်တော် သိင်္ခါသူ၊ ၎င်းသား ဥတ္တရသူ၊ သမီးငယ်မည် ဘွားတော်ကြီး" ဟုဆိုကြသည်။

အထက်ပါရာဇဝင်စကားတို့ကို ညှိနှိုင်း၍ ဖွားစော၏ ငယ်မည်ကို 'ဘွားတော်ကြီး' ဟုခေါ်ကြောင်း သိရပေသည်။ ခမည်းတော်၏ ဥတ္တရသူ၊ ဥတ္တရသူရဟူ၍ နှစ်မျိုးတွေ့ရသည်။ အမှန်မှာ ဥတ္တရသူရသာဖြစ်ပြီး မြတ် သော သူရဲကောင်းဟု အနက်ရပေသည်။

ဘိုးတော်၏ဘွဲ့မည်ကိုလည်း ဝင်္ဂသူ၊ ကင်္ဂသူ၊ သင်္ခါသူ၊ သိင်္ခါသူ ဟူ၍ လေးမျိုး ကွဲပြားနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ အဆိုပါလေးမျိုးတွင် သိင်္ခါသူသာ အနီးစပ်ဆုံး ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ ဘွဲ့မည်အပြည့်အစုံမှာ သိင်္ခါသူရ (သီဟသူရ) ဖြစ်၏။ ထိုဘွဲ့မည်ကို ပုဂံကျောက်စာရေးထုံး၌ 'သိင်္ခါသူရ' ဟူ၍ ရေးထိုးထားသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

သိင်္ခါသူရ (သိင်္ခါသူရ) သည် ရွှေဂူဒါယကာ အလောင်းစည်သူ မင်းကြီး၏ သမက်တော်ဖြစ်သည်။ သိင်္ခါသူရအမတ်သည် သမီးတော်အရင်း နှင့် လက်ဆက်ရသော သမက်တော်မဟုတ်ပေ။ အလောင်းစည်သူမင်းကြီး

၏ သောင်ပြင်သည် မိဘုရား၏ညီမ (ခယ်မတော်) မှာ လင်လေးယောက် ရှိသည်။ လင်တစ်ယောက်ကို သားသမီးတစ်ယောက်စီ ဖွားမြင်သည်။ လင်လေးယောက် စလုံး ကွယ်လွန်ခဲ့သဖြင့် အလောင်းစည်သူမင်းကြီးက ခင်ဦးအမည်ဖြင့် မိဘုရားငယ် မြှောက်ထားသည်။ ယခင် လင်လတ်နှင့် မွေးသော 'အိမ်တော်သည်' မှာ သိပ်သည်းအမတ်ကြီး၏ မယားဖြစ်ပေသည်။

ဖွားစော၏ အဖိုးဖြစ်သူ သိပ်သည်းအမတ်ကြီးသည် သက္ကရာဇ် ၅၅၂ ခုနှစ်တွင် ဓမ္မရုံကြီးစေတီတော် တောင်ဘက် ပေ ၃၀၀ခန့်အကွာ၌ ဂူဘုရားကြီးတစ်ဆူကို တည်ဆောက်ထားသည်။ ကျောင်းတော်ကြီးကိုလည်း တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ အမတ်ကြီးသည် ဂူဘုရားနှင့် ကျောင်းနေ သံဃာတို့အတွက် လယ်မြေပယ် ၂၀၀နှင့် ကျေးကျွန် ၁၀၀ တို့ကို လှူဒါန်းခဲ့သည်။

သိပ်သည်းအမတ်ကြီးသည် မိမိကုသိုလ်တော်မှတ်တမ်းကို ကျောက်စာဖြင့် စိုက်ထူထားခဲ့သည်။ သိပ်သည်းအမတ်ကြီးကျောက်စာတွင် သုတေသီတို့အတွက် အဖိုးမဖြတ်နိုင်သော ဝေါဟာရတစ်ခုကို တွေ့ရှိရပေသည်။ ယင်းမှာ မြန်မာစာပေလောက၌ 'မြန်မာ' ဟူသော ဝေါဟာရကို အဆိုပါ ကျောက်စာတွင် အစောဆုံးတွေ့ရှိရခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

မိဘုရားခေါင်ကြီး ၂ ဆက်ဖြစ်ခဲ့သူ ဖွားစောသည် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သောအခါ ဘိုးတော် သိပ်သည်းအမတ်ကြီး၏ ကုသိုလ်တော်အနီး မြောက်ဘက်တွင် ဂူဘုရားတစ်ဆူကို တည်ထားခဲ့သည်။ ဂူဘုရားအနီးတွင် ဓမ္မသာလကို တည်ဆောက်ထားသည်။ စာသင်ကျောင်း ၁၀ ကျောင်းပါဝင်သော ကျောင်းတိုက်ကိုလည်း တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ သက္ကရာဇ် ၆၀၃ ကဆုန်လပြည့်ကျော် ဗုဒ္ဓမူးနေ့တွင် ကုသိုလ်အဝံကို ရေစက်သွန်းချ၍ လှူဒါန်းခဲ့ပေသည်။

ဂူဘုရားအတွက် လယ်မြေပယ် ၂၆၀၊ နွားကောင်ရေ ၁၀၀၊ ဥယျာဉ် ၂ ခုနှင့် ကျေးကျွန်ပေါင်း ၁၇၈ ယောက်ကို လှူဒါန်းခဲ့သေးသည်။ ထို့ပြင် ဘုရား၏ ပရိဘောဂများကိုလည်း စာရင်းပြု၍ လှူဒါန်းထားသည်။

ကျောင်းတိုက်များအတွက် လယ်မြေပယ် ၃၀၀၊ ကျေးကျွန် ၁၇၄ ယောက်နှင့် ကျောင်းသုံးပရိဘောဂများကိုလည်း လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဖွားစောသည် မိမိလှူဒါန်းခဲ့သော ကောင်းမှုတော်တို့ကို ကျောက်စာ ထွင်း၍ စိုက်ထူထားခဲ့သည်။ ယင်းကျောက်စာကြီးများကို ရှေးဟောင်း မြန်မာကျောက်စာများ ဒုတိယတွဲ စာမျက်နှာ ၂၄ တွင် ဖတ်ရှုနိုင်ပေသည်။

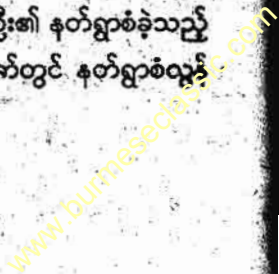
အထက်ပါ ကုသိုလ်တော်များမှာ ဝုဘုရားကြီးနှင့် ကျောင်းတိုက် အတွက် လှူဒါန်းခဲ့သော ဌာနပစ္စည်းများဖြစ်သည်။ ထိုနှင့် တန်ဆောင်မုန်း လဆန်း ၇ ရက်နေ့ကလည်း မင်းဆရာကို မုတ်တပ်ပပ်ဆွယ်မည်သော လယ် မြေပယ် ၁၀၀ နှင့် နွား ၁၀ ကောင်တို့ကို လှူဒါန်းကြောင်း ကျောက်စာ တစ်ခုတွင် တွေ့ရှိရသည်။

မိဘုရားဖွားစော၏ နှစ်ထပ်ဝုဘုရားကြီးမှာ မြောက်ဘက်တွင် တည် ရှိနေသောကြောင့် 'မြောက်ဂူနီ' ဟူ၍ ခေါ်တွင်ခဲ့ကြသည်။ အဆိုပါ ဂူနီ ဘုရားကြီးနှင့် ဂူနီကျောင်းတိုက်ကို တည်ဆောက်လှူဒါန်းခဲ့သော ဒါယိကာ မကြီးဖြစ်သောကြောင့် ဂူနီဖွားစောဟူ၍ ကမ္မည်းတပ်၍ ခေါ်ဆိုခဲ့ကြသည်။

ဖွားစောကို ဆရာဦးဖေမောင်တင်က ပုဂံတစ်ဝန်းလုံးတွင် ဂုဏ်မာန အတက်ကြွဆုံးသော အမျိုးသမီးဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဆရာကြီး ဂျီအိပ်ချ် လူစ်က 'ဟောလီဂုဒ်' ဆန်သော ဆုကိုတောင်းခဲ့သည့် မင်းဝိုင်းအမျိုးသမီး ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အသီးသီး အမွန်းတင်၍ ရေးသားခဲ့ကြသည်။

ကျောက်စာပါ ဖွားစော၏ ဆုတောင်းမှာလည်း ထူးခြားလှပေသည်။ သူသည် တခြားသူများအတွက်နှင့် သူ့အတွက်ဟူ၍ ခွဲခြားဆုတောင်းသည်။ သူ၏ ခင်ပွန်းမင်းကြီး၊ သားမင်းကြီး၊ မြေးမင်းကြီးတို့မှစ၍ သတ္တဝါခပ် သိမ်း အမျှဝေပြီးနောက် သံသရာဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်ခဲ့၍ ဆင်းရဲမဲ့ သော နိဗ္ဗာန်ပြည်သို့ ရောက်စေကုန်သတည်း။' ဟူ၍ ဆုတောင်းထား လေသည်။

မင်းဝိုင်းဖွားစော ခေါ် ဂူနီဖွားစော မိဘုရားကြီး၏ နတ်ရွာစံခဲ့သည့် ခုနှစ်တို့ကို ရှာဖွေမရပေ။ အေဒီ ၁၂၇၂ ခုနှစ်လောဏ်တွင် နတ်ရွာစံလှူဒါန်း တော်မူခဲ့သည်ဟူ၍သာ ခန့်မှန်းရပေသည်။

စာကိုး

- ၁။ ဗိုလ်မှူးဘရင် “ပုဂံခေတ်ဖွားစောများ” ငွေရတုသဘင် အထိမ်းအမှတ် ပိုနှိပ်ပြီး စာတမ်းစု ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာန နိုင်ငံသမိုင်း သုတေသနဦးစီးဌာန၊ ပထမကြိမ်၊ ၁၉၈၂။
- ၂။ ဘုန်းနွယ် “မဟေသီဝုန်ဖွားစော” မွေရတုစာစောင်၊ ၁၃၅၈ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလ။
- ၃။ ရှေးဟောင်းမြန်မာကျောက်စာများ (ဒုတိယ)

ရာဇသူ အမိဖွားစော မိဘုရား

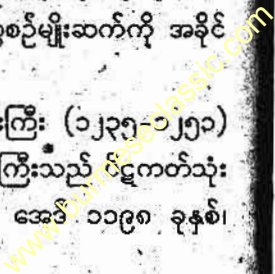
မင်းဝိုင်းဖွားစောခေါ် ဂူနီဖွားစော မိဘုရားသည် မိမိ၏ အလှူဒါန ကောင်းမှုတို့ကို ခန့်ညား၍ ကြီးမားသော မင်းဝိုင်းကျောက်စာကြီးတွင် ရေးထိုး ကမ္ဘာတင်၍ ထားခဲ့သည့်နည်းတူ ရာဇသူအမိဖွားစောခေါ် ဒုတိယ ဖွားစောသည်လည်း မိမိ၏ ကုသိုလ်ကောင်းမှု အလှူဒါနအစုစုတို့ကို စောလှ ဝန်းကျောက်စာကြီးတွင် မှတ်တမ်းတင်ခဲ့လေသည်။ ယင်းကျောက်စာတို့ မှပင် ဒုတိယဖွားစောခေါ် ရာဇသူအမိဖွားစောအကြောင်းကို အတော်အတန် သိရှိရပေသည်။ ကျောက်စာတို့၏ မျက်နှာတစ်ဘက်တွင် -

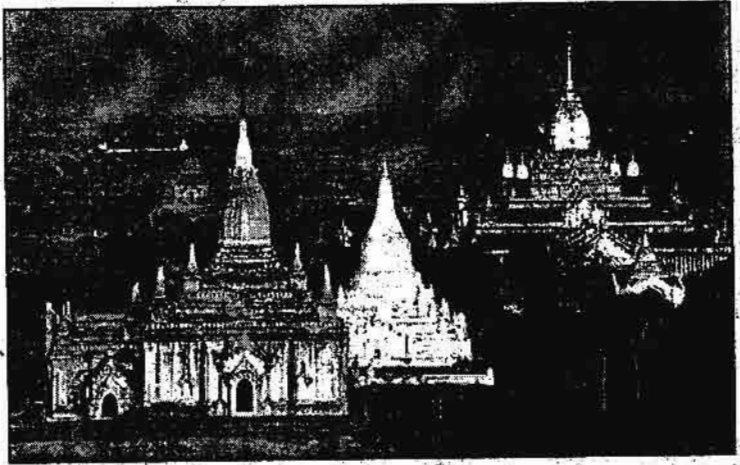
“ဤသို့သော ငါလှူသော အကျိုးကား ငါ့အဖိုး ကျစွာမင်းကြီး၊ ငါ့အဖွား စောမင်းလှ၊ ငါ့သခင်မင်းကြီး၊ ငါ့သခင်သား တရားမင်းကြီး၊ ငါ့မိ ငါ့ဖ၊ ငါ့ချစ်သား နှစ်ယောက်၊ ငါ့ဦးကြီး သိပ်သုရုံ၊ ငါ့မိထွေး သုံးလှလှ၊ ငါ့အမ ရတနာပုံ၊ ငါ့မောင်သုံးယောက်၊ ငါ့ညီမ နှစ်ယောက်”

(ဦးကုလား မဟာရာဇဝင်ကြီး၊ ပထမတွဲ စာမျက်နှာ ၂၈၉)

စသည်ဖြင့် အမျှပေသည် စာရင်းတွင် ဆွေစဉ်မျိုးဆက်ကို အခိုင် အမာ တွေ့ရပေသည်။

ရာဇသူအမိဖွားစော၏ အဖိုးမှာ ကျစွာမင်းကြီး (၁၂၃၅-၁၂၅၁) နှင့် မိဖုရား စောမင်းလှတို့ဖြစ်ကြသည်။ ကျစွာမင်းကြီးသည် ပိဋကတ်သုံး ပုံကို ကိုးခေါက်တိတိ ပြန်၍ သင်ယူခဲ့သူဖြစ်ပြီး အေဒီ ၁၁၉၈ ခုနှစ်၊

မေလ ၄ ရက်နေ့တွင် နန်းတောင်များမင်းနှင့် အိမ်တော်သည် မိဘုရားတို့ မှ ဖွားမြင်ခဲ့သည်။

အေဒီ ၁၂၃၅၊ ဇူလိုင်လ ၁၉ ရက်နေ့တွင် ပုဂံထီးနန်းကို ရရှိ၍ ၁၂၅၂ ခုနှစ် မေလ ၄ ရက်နေ့တွင် နတ်ရွာစံခဲ့လေသည်။ နတ်ရွာစံစဉ်က အိမ်နိမ့် ၃၇ နှစ်၊ မင်းစည်နှစ်မိ ၁၅ နှစ် ရှိပြီဖြစ်သည်။

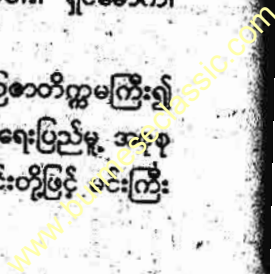
ကျောက်စာ၌ ရာဇသုဖွားစော၏ အမိအမည်ကို မသိရပေ။ သို့သော် ရာဇဝင်ကြီးများ၌ ဖွားစောသည် ပုပ္ပါးတောင်ခြေအနီး ဆိတ်ထိန်းကမ်းဖြူရွာမှ တောင်သူကြီး၏ သမီးဖြစ်သည်ဟုဆိုသည်။ လမ်းသွားတက်ခါစ အရွယ်တွင် ဖခင်က ယာခင်းသို့ ခေါ်သွား၍ သိပ်ထားစဉ် မြွေငန်းကြီး တစ်ကောင်သည် သူငယ်မကို မထိပါစေဘဲ ပါးပျဉ်မိုးလျက် နေသည်။ အဖတောင်သူကြီးလည်း မြွေငန်းကြီးကို မြင်၍ ကပျာကယာသွားရာ မြွေငန်းကြီးလည်း ဖယ်ခွာ၍ ပြေးလေသည်။

အဖတောင်သူကြီးသည် ထိုအကြောင်းအရာကို တက်သိပညာရှင်များအား မေးမြန်းလျှောက်ထားရာ ဒီသူငယ်မဟာ အထင်အရှား ကောင်းစားလိမ့်မည် ဟူ၍ နှိုမိတ်ဖတ်ခဲ့ကြသည်။

ထိုသူငယ်မသည် ၁၂ နှစ်အရွယ်တွင် မြတ်လေးပန်းပင်ကို စိုက်ပျိုးခဲ့သည်။ အဆိုပါပန်းပင်မှ ပုန်းညက်၊ ချယား၊ စကား သုံးမျိုး ပွင့်သဖြင့်

ထူးဆန်းသောဖြစ်ရပ်ကို တွေ့ကြရ၏။ ထိုအကြောင်းတို့လည်း 'ရှေးပညာ ရှိတို့က 'ဒီသူငယ်မဟာ မကြာမီ အထွဋ်အမြတ် ဖြစ်စေလိမ့်မည်ဟု' ဆိုကြပြန်သည်။ ထို့နောက် ဥစ္စနာမင်းကြီး (အေဒီ ၁၂၁၃-၁၂၅၆) ပုဂ္ဂိုလ် တောင်သို့ ကြွရောက်လာရာတွင် ထူးဆန်းသော ဖြစ်ရပ်နှင့် ထိုသူငယ်မ၏ သတင်းကို ကြားသိရသောအခါ ဆိတ်ထိန်းကမ်းဖြူကျေးရွာသို့ ဝင်ရောက် လေ့လာသည်။ သူငယ်မကို ခေါ်ယူကြည့်တော်မူရာ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါနှင့် ပြည့် စုံသောကြောင့် ကောက်ယုံတော်မူခဲ့သည်။ ပုဂံနန်းသို့ ရောက်လျှင် အနီးကပ် ပြုစုစောင့်ရှောက်စေသည်။ မိဘုရားလည်း မကျ၊ မောင်းမလည်း မက မြှောက်စားလေသည်။ ဥစ္စနာမင်းသည် နာရသီယံဥစ္စနာမင်းနှင့် ပထမဖွား စော မိဘုရားတို့မှ အေဒီ ၁၂၁၃ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၃ ရက်နေ့တွင် ဖွားမြင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ အိမ်နိမ့် ၃၈၊ မင်းစည်းစိမ် ၅ နှစ် ခံစားပြီးနောက် နတ်ရွာစံခဲ့သည်။ ဥစ္စနာမင်းသည် အလောင်းစည်သူသားတော် မင်းရှင်စော မြေးကို မိဘုရားခေါင်ကြီးတင်ရာ သားတော် သီဟသူတစ်ပါး ထွန်းကား သည်။ ထို့ပြင် ပန်းပွတ်သည်သမီး စုလည်ထုံးကို မိဘုရားမြှောက်ရာ သားတော် နရသီဟပတေ့ ခေါ် တရုတ်ပြေးမင်း ခေါ် မင်းခွေးချေးကို ဖွားမြင်သည်။ မင်းခွေးချေးသည် နောင်တော် သီဟသူကို ဖမ်းဆီးကွပ် မျက်၍ ၁၂၅၆ ခုနှစ် မေလ ၆ ရက်နေ့တွင် ပုဂံထီးနန်းကို စိုးစံခဲ့သည်။ မင်းခွေးချေးခေါ် နရသီဟပတေ့မင်းသည် ပုဂံထီးနန်းကို ရသောအခါ မိ ဘုရားခေါင်ကြီး နတ်ရွာစံပြီးနောက် ခမည်းတော်၏ မိဘုရားတစ်ပါးဖြစ် သော ဖွားစောမိဘုရားကိုပင် ၁၂၆၂ တွင် မိဘုရားခေါင်ကြီးအဖြစ် တင် မြှောက်ခဲ့သည်။ ယင်း၏ အခြားမိဘုရားများမှာ ဖွားစော၏အမတော်၏သမီး စောနန်း၊ ဟူးရားဖြူသမီး စောလုံ၊ မိဘုရားငယ် ရှင်ပါး၊ ရှင်မောက်၊ ရှင်ရွှေတို့ ဖြစ်ကြသည်။

မိဘုရားခေါင်ကြီး ဖွားစောသည် နန်းတွင်း၌ သြစာတိက္ကမကြီး၍ ဘုရင်၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စများတွင်သာမက တိုင်းရေးပြည်မှု အမှု တို့တွင်လည်း ဝင်ရောက် အကြံပေးခြင်း၊ နည်းလမ်းပြခြင်းတို့ဖြင့် မင်းကြီး အား ကူညီခဲ့လေသည်။

မြန်မာရာဇဝင်၌ သီရိတြိဘုဝနာဒိတျာ ပဝရဓမ္မရာဇာဘွဲ့ခံ နရ သီဟပတေ့မင်းခေါ် မင်းရွေးချေးသည် နာမည်တောင်းရသော မင်းတစ်ပါး မဟုတ်ချေ။ မင်းဆိုးမင်းညစ်အဖြစ်သာ ကျော်စောခဲ့သည်။ စိတ်ကြမ်း ကိုယ်ကြမ်းရှိသူဖြစ်၍ ဘီလူးဘဝက လာသည်ဟု ဟူးရားဆရာတို့က ဆိုကြ သည်။ အမျက်ဒေါသကြီး၍ စိတ်လိုက်မာန်ပါ လုပ်တတ်သည်။ လောဘ ရမ္မက်လည်း ပြင်းထန်သူဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့ ဘက်စုံ ညံ့ဖျင်းနေသူဖြစ် သောကြောင့် မိဘုရားဖွားစောက နန်းတွင်းရေးရာများကို ပေးကူနေရသည်။

ရာဇဇာတ်ပေး၍ ဒလသို့ ဝိုထားသော ရာဇသင်္ကြန်အမတ်ကို ပြန်ခေါ် စေရန် ဖွားစောကပင် အကြံပေးခဲ့သည်။ ဖွားစော၏ အကြံပေးချက်အရ သရေပစ္စပတေ့ကို တွင်းသင်းကို ကြီးမှူးစေခဲ့သည်။ ထို့အပြင် မိဘုရား ဖွားစောသည် -

- ရှေ့တော်တွင်သမ်းမိသောသူကို မျက်တော်မူသော မင်းကြီး၏ ဓလေ့ဆိုးကို ပေးခဲ့သူ၊
- အိပ်ရာထလျှင် အနီးရှိအရာတစ်ခုခုဖြင့် ပစ်ခတ်တတ်သော မင်းကြီး၏ ဓလေ့ဆိုးကို ပြုပြင်ပေးသူ၊
- စောလုံကို ကွပ်မျက်စေပြီးမှ နောင်တရသော မင်းကြီးကို တရားသံဝေဂရရန် သတိပေးခဲ့သူ၊
- မင်းကြီး၏ စားတော်ဟင်းခွက် ၃၀၀ ကို ကမ္မည်းစာရင်းနှင့် နေ့စဉ်မပြတ် စီစဉ်ရသူ၊
- တရုတ်စစ်ပြေးရာမှ အပြန် ဟင်းခွက် ၁၅၀ သာရ၍ မင်းကြီး ဝိုကျွေးသည်ကို တရားပြသူ၊
- ပြည်ဝမ်းကို မဖောက်ရွာစသော မင်းကျင့်တရားများ မပျက်ပြား အောင် မင်းကြီးအား အပြစ်ပြု၍ ဟောပြောသူ၊
- လုပ်ကြံခံရ၍ သေရသည်ထက် အဆိပ်သင့်၍ သေရခြင်းက မြတ်သည်ဟု မင်းကြီးအား အကြံပေးခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

ထိုမင်းကြီးလက်ထက် အေဒီ ၁၂၈၃ တွင် မွန်ဂိုတရုတ် ဖစ်သည် များ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ချီတက်တိုက်ခိုက်ခဲ့ရာ ၁၂၈၃ ဒီဇင်ဘာ ၃ တွင်

ငဆောင်ချမ်းကျ၍ ဒီဇင်ဘာ ၉ ရက်တွင် ကောင်းစင် ကျခဲ့ရသည်။ နာရ သီဟပတေ့မင်းသည် တရုတ် စစ်ကိုရှောင်ရန် ပြည်မြို့၏အနောက် လှည်းကျ အရပ်သို့ ထွက်ပြေးခဲ့ရသောကြောင့် တရုတ်ပြေးမင်းဟု ရာဇဝင်တွင် စာတင်ခံခဲ့ရသည်။ နာရသီဟမင်းသည် တရုတ်တပ်များ ပြန်သည်သတင်း ကြားသိပြီးနောက် ပုဂံနေပြည်တော်သို့ အပြန် ပြည်မြို့အနောက်ဘက်၌ ၎င်း၏ မိဘုရားငယ် ရှင်မောက်၏သားတော် ပြည်စား သီဟ သူရ စားတော်ထဲတွင် အဆိပ်ထည့်ခံမိ လုပ်ကြံခြင်းကြောင့် နတ်ရွာစံခဲ့ရ သည်။

မိဘုရားဖွားစောသည် နရသီဟပတေ့မင်း နတ်ရွာစံပြီးနောက် နတ် တင်ခြင်းကိစ္စကို ကိုယ်တိုင် ဦးစီး၍ စီမံပေးခဲ့သည်။ ဖွားစောသည် မှူး မတ်တို့နှင့် စုရုံးတိုင်ပင်၍ မိဘုရားငယ် ရှင်ပါး (ရှင်ဘား) ၏ သားတော် ဒုလစား ကျော်စွာမင်းသားကို ၁၂၈၉ မေ ၃၀ နေ့တွင် မင်းမြှောက်ပေးခဲ့ သည်။ ကျော်စွာမင်းသည် သီရိတြိဘုဝနာဒိတျာပဝရ ပဏ္ဍိတ ဓမ္မရာဇာဘွဲ့ ခံခဲ့သည်။

ကျော်စွာမင်း (အေဒီ ၁၂၆၀-၁၂၉၈) နောက်ပိုင်းတွင် မိဘုရား ဖွားစောအား အတိုင်ပင်မပြုဘဲ မေ့ရစ်နေခဲ့သည်။ ဤဖြစ်ရပ်ကို ဖွားစော သည် စိတ်နာလှသည်။ သို့ဖြစ်၍ လယ်တွင်းဒေသ၌ အုပ်စိုးနေသော မြင်း စိုင်း ရှမ်းညီနောင်သုံးပါး (အသင်္ခါယာ၊ ရာဇသင်္ကြန်နှင့် သီဟသူ) တို့ အား မိမိသစ္စာကို ခံစေ၍ ကျော်စွာအား ကျောက်ဆည်ရှိ ရွှေသာလျောင်း ဘုရား ဖူးရန် ပင့်ခေါ်စေခဲ့သည်။

ထို့နောက် မြင်စိုင်းသို့ ဖျားယောင်းခေါ်ယူပြီးလျှင် မြင်စိုင်းတွင် နန်းချပြီး ရဟန်းဝတ်စေခဲ့သည်။ ပုဂံမင်းကျော်စွာ နန်းကျပြီးနောက် ၁၂၉၉ မေ ၈ တွင် သားတော်ကြီး စောနစ်သည် သီရိတြိဘုဝနာဒိတျာပဝရ ဓမ္မရာဇာဘွဲ့ခံ၍ နန်းတက်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် တရုတ်တပ်များ မြင်စိုင်းကို ပိုင်းရံသောအခါ ရှမ်းညီနောင် သုံးပါးက ကျော်စွာကို ခရစ် ၁၂၉၉ ခုနှစ် မေလ ၁၀ ရက်နေ့တွင် ကွပ်မျက်လိုက်ကြသည်။ ကျော်စွာသည် အိမ်နိမ့် ၂၇ နှစ်၊ မင်းစည်းစိမ် ၁၃ နှစ် ခံစားပြီးနောက် အသေဆိုးဖြင့် ကံကုန်ခဲ့ ရသည်။

မိဘုရားဖွားစော၌ ရာဇသူ (ရစသူ) ခေါ်သော ချစ်မြတ်နိုးလှသည် သားတော်တစ်ပါး ရှိသည်။ ဖွားစောသည် သားအမည်ကို မိမိ၏ အမည်ရှေ့တွင် ထည့်၍ မိမိအမည်ကို ရာဇသူ (ရစသူ) ဖွားစောဟု ခေါ်ဝေါ် ရေးသားလေ့ရှိသဖြင့် ရာဇသူအမိဖွားစောဟူ၍လည်းကောင်း၊ စောလှဝန်းဒေသတွင် ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုခဲ့သူဖြစ်၍ စောလှဝန်းဖွားစောဟူ၍ လည်းကောင်း ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြသည်။

ရာဇဝင်ကြီးများ၌ ဖွားစောကို ဆိတ်ထိန်းကမ်းဖြူသူဟု ဆိုကြသောလည်း ကျောက်စာများ၌ မင်းမျိုးမင်းနွယ်က ဖွားမြင်သော သမီးတော်တစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

ဖွားစော၏မိခင်သည် ဥစ္စနာမင်း၏ မိဘုရားကြီး သုံးလူလှ ပုဂံထီးနန်းကို ခေတ္တစိုးစံသွားသော မင်းယန်ခေါ် သီဟသူ (ရတနာသယံသူ) တို့နှင့်လည်း မောင်နှမ အရင်းအချာများ ဖြစ်ကြသည်။ ဖွားစော၏ မိခင်သည် အရွယ်ရောက်သောအခါ မင်းမတ်သရေ (သရိယံ) နှင့် လက်ဆက်ခဲ့ရသည်။ ဖွားစောအပါအဝင် သားသမီး ၇ ယောက် ထွန်းကားခဲ့သည်။ ဖော်ပြခဲ့သော ဆွေစဉ်မျိုးဆက်ကို ကြည့်လျှင် ဖွားစောသည် ထိုခေတ်ထိုကာလ၌ ပုဂံထီးနန်းတွင် ဩဇာတိက္ကမကြီးသော မျိုးနွယ်စဉ် ပါဝင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။

နရသီဟာပတေ့မင်းသည် မင်းဖြစ်လျှင် ဖွားစော၏ အစ်မဖြစ်သူ ရတနာပုံကို မိဘုရားခေါင်ကြီး တင်မြှောက်ခဲ့သည်။ ရတနာပုံမိဘုရားသည် ခရစ် ၁၂၆၂ ခုမလ ၂၀ တွင် နတ်ရွာစံသောအခါ ရတနာပုံ၏ ညီမတော် ဖွားစောကိုပင် မိဘုရားခေါင်ကြီးအဖြစ် တင်မြှောက်ခဲ့လေသည်။ ကျောက်စာအရ မိဘုရားဖွားစောသည် ခရစ် ၁၂၆၂ ခုနှစ်နောက်ပိုင်းမှသာ မိဘုရားဖြစ်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

မြန်မာရာဇဝင်ကျမ်းများ၌ ဖွားစောမိဘုရား၌ သားသမီးမထွန်းကားဟု ဆိုကြသည်။ ကျောက်စာအရတွင်မူ ဖွားစောတွင် သားတော်နှစ်ပါးရှိကြောင်း အခိုင်အမာ ရေးထိုးထားသည်။ မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်း တွဲ (၃) စာမျက်နှာ ၄၃၆ ၌ သားတော်နှစ်ပါးမှာ ရာဇသူနှင့် ကျွတ်သူ၍ ရှိသည်။

ခောက္ခဒေါသနိးဆွ ရေးသော 'သခင်ရာဇသူဗွားစောနှင့် အစောရာဇသူ' ဆောင်းပါးတွင်မူ 'နရသီဟပတေ့မင်းကြီးနှင့် သခင်ရာဇသူဗွားစောတို့၏ သားတော်ကျစွာ' ဟူ၍ ဖော်ပြထားသည်။

ကျောက်စာ၌ ရာဇသူကိုသာ ဖွားစော၏ သားအဖြစ် အခိုင်အမာ ရေးသားခဲ့သည်။ ကျစွာကို သားတော်အဖြစ် ဖော်ပြခြင်းမပြုခဲ့ပေ။ မင်းကြီး သားဟူသာ ဆိုပြီး ဖွားစောသားဟု မဆိုခဲ့ပေ။ ဗိုလ်မှူးဘရင်၏ ပုဂံခေတ် ဖွားစောများ စာတန်းတွင်မူ-

'အခြားသားတော်တစ်ပါးမှာ ကျစွာ (က္ခစွာ)ဟု ထင်ရ၏။ သို့သော် မင်းကြီးသား ကျစွာဟု ခေါ်ထားသဖြင့် ဖွားစောရင်ဝလံပိုက်ရသော သား တော်ကား မဟုတ်တန်ရာ' ဟု မတင်မကျ ရေးသားထားပါသည်။

ဆက်လက်၍ စဉ်းစားစရာ ရှိနေပါသေးသည်။ ရာဇသူသည် နရ သီဟပတေ့မင်းနှင့် မိဘုရားဖွားစောတို့၏ သားတော်ဖြစ်သောလည်း မင်း ဖြစ်ခွင့် မရခဲ့ပေ။ ဒလမြို့စား ကျော်စွာကိုသာ ပုဂံထီးနန်းအပ်ခဲ့သည်။ သက္ကရာဇ် ၆၅၁ (ခရစ် ၁၂၈၉) တွင် ကျော်စွာနန်းတက်ခဲ့သည်။ ကျော်စွာ သည် ဖွားစောကိုပင် နောက်ပိုင်း၌ ဆက်၍ မိဘုရားခေါင်ကြီးအရာ မြှောက်ခဲ့သည်။

ဖွားစောသည် နရသီဟပတေ့မင်း၏ မိဘုရားခေါင်ကြီးဖြစ်ပြီးနောက် နှစ်နှစ်အကြာ သက္ကရာဇ် ၆၅၆ တွင် ဖခင်သရေအမတ်ကြီးကျောင်းရှိ ရတနာသုံးပါးအား လယ်မြေ ၂၁၀ ပယ်နှင့် ကျေးကျွန် ၆၀ တို့ကို လှူဒါန်း ခဲ့သည်။ နရသီဟပတေ့မင်း လက်ထက်တွင် ဖွားစော၏ သာသနာထောက် ပံ့မှုကို ဤမျှသာ တွေ့ရသည်။

နရသီဟပတေ့မင်း နတ်ရွာစံပြီးနောက် သက္ကရာဇ် ၆၅၂ (၁၂၉၀ ခုနှစ် ဝါဆိုလဆန်း ၇ ရက်နေ့တွင် သားချစ် ရာဇသူနှင့်အတူ မြတ်ကြီး အစရဗုဒ္ဓိ (အာစာရဗုဒ္ဓိ) ကို ကျောင်းတင်၍ ကြီးစွာသော အလှူကို ပေးခဲ့သည်။ ထိုကျောင်းတင်ပွဲတွင် လယ်မြေနှင့် ကျေးကျွန်များစွာကို လှူ ဒါန်းခဲ့သည်။

ထိုနှစ်တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့တွင်လည်း ဖွားစောနှင့် ရာဇသူတို့ သည် ကထိန်အလှူပွဲကြီး ပြုလုပ်ကြပြန်သည်။ ထိုကထိန်ပွဲတွင် ရတနာ

သုံးပါးအတွက် မြေပယ် ၂၀၀၀ နှင့် ကျေးကျွန် ၃၀ တို့ကို ပေးလှူပြန်သည်။

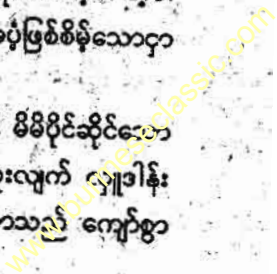
သက္ကရာဇ် ၆၃၅ တွင် ချစ်ခင်မြတ်နိုးရသော သားတော်ရာဇသူမှာ နာမကျန်းဖြစ်ခဲ့ရာ သမားတော်ကြီးများဖြင့် ကုစားသော်လည်း ဝေဒနာကား သက်သာလာခြင်းမရှိပေ။ ထိုနှစ် တန်ခူးလပြည့်နေ့တွင် ဖွားစော၏ ဘိုးတော်ကျောင်းရှိ ရတနာသုံးပါးအား ရည်ရွယ်လျက် သားတော်အတွက် အသက်အရွယ်ဟူ၍ မုဆိုးရွာမြေ ၃၀၀၊ ၁၅၊ တလုပ်ကယ် ၃၀၊ ကျွန် ၁၇၊ မင်းထွန်းလယ် ၁၀၀၊ ကျွန် ၉၊ တမာခါးတိုက်နယ် စောမင်းလှမြေ ၆၀၀၊ သန်လျင်တော်သည် ၃၀၊ ကြွဲစိမ်းမြေ၀၈၆၂၀၀၊ ကျွန် ၇ ယောက် လှူတော်မူခဲ့သည်။

ဖွားစောသည် သားတော်အတွက် ကုသိုလ်ဖြင့် အသက်ဆက်ပါသော်လည်း ရာဇသူမှာ အသက်မရှည်ဘဲ ကံကုန်ခဲ့ရသည်။ ချစ်သားအတွက် ရည်စူး၍ ဖွားစောသည် 'ရာဇသူစေတီ' ကို တည်ထားပြီး လွမ်းနာ ဖြေသိမ့်ခဲ့ရသည်။

ရာဇသူစေတီကျောက်စာ၌ သံဝေဂရခဲ့ပုံကိုလည်း အောက်ပါအတိုင်း ရေးတိုးခဲ့သည်။

“သက္ကရာဇ် ၆၅၃ ခုနှစ် နယုန်လဆန် ၁၁ ရက် ကြာသပတေးနေ့ အစော ရာဇသူစေတီ တည်ထားသော သခင်ရာဇသူနလုံးထိတ်လန့်ရကား၊ ငါ၏ မိဘဘိုးဘေးတို့လည်း အမွေဥစ္စာကို စွန့်ခဲ့၍ သွားခဲ့ရကုန် ၏။ ချစ်စွာသော ငါ့သားလှလည်း အမွေဥစ္စာတို့နှင့်တကွ ငါ့အမိရင်းကို စွန့်ခဲ့ပြီးတကား၊ ငါလည်း သူမယူနိုင်၍ ထားရစ်ခဲ့သော အမွေဥစ္စာကိုလည်း ထိုသို့လည်းကောင်း မပါတတ်သည့် အကြောင်းကို သိရကား ငါ့မိ၊ ငါ့ဖ၊ ငါ့သား၊ ငါ့အမျိုး ခပ်သိမ်းတို့ နိဗ္ဗာန်၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်စိမ့်သောငှာ လှူကုန်သတည်း” ဟု ရေးထိုးခဲ့လေသည်။

ရာဇသူအမိဖွားစောသည် သံဝေဂဉာဏ်အမြင်ဖြင့် မိမိပိုင်ဆိုင်သော ရတနာဥစ္စာပစ္စည်းများကို ရတနာသုံးပါးအတွက် ရည်စူးလျက် လှူဒါန်းပစ်ခဲ့လေသည်။ ကျောက်စာများအရ ရာဇသူအမိဖွားစောသည် ကျော်စွာ

မင်းနန်းမကျွမ်း ကံကုန်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ (ကျော်စွာမင်းသည် ဇရစ် ၁၂၉၈ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် နန်းချခံရသည်။) သို့သော် မည်သူ့ရုဏ်းတွင် ကံကုန်ခဲ့သည်ကို ရှာဖွေမတွေ့ရှိခဲ့ရပေ။

စာကိုး

- ၁။ ဦးကုလား ရာဇဝင်ချုပ်၊ ဒုတိယအကြိမ် ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်၊ ၂၀၁၁။
- ၂။ ဘုန်းနွယ် “ရာဇသူအမိဖွားစော” ဓမ္မရတနာစာစောင် (၁-၇-၁၉၉၇)
- ၃။ ဗိုလ်မှူးဘရှင် “ပုဂံခေတ်ဖွားစောများ” ဓမ္မရတနာသဘင် အထိမ်းအမှတ် ဝန်ထမ်းပြေး စာတမ်းစု၊ ၁၉၈၂။

အင်းဝခေတ်

ရှင်ဘို့မယ်

“မင်းဆက်ငါးသွယ်၊ ရှင်ဘို့မယ်၊ နန်းလယ် တင့်သည်သာ” ဟု စာဆိုတော် စိန္တကျော်သူ ဦးဩ၏ ကဝိလက္ခဏာသတ်ပုံတွင် ရည်ညွှန်းစပ် ဆိုခံရလောက်အောင် မင်းငါးဆက်တိုင်တိုင် မိဘုရား တင်မြှောက်ခံရသူ ရှင်ဘို့မယ်ကား ပင်းယတစ်စီးရှင် သီဟသူ၏မြစ်၊ အဝ ဘုရင်မင်းကြီးစွာစော်ကဲ၏ မြေးဖြစ်သည်။ သူသည် မင်းကြီးစွာစော်ကဲ၏ တူဖြစ်သော သိခီသူငယ်နှင့် မင်းကြီးစွာစော်ကဲ၏ သမီးတော် စောစမာလာဒေဝီတို့ စုံဖက်ရာမှ ဖွားမြင် သော သမီးတော်ဖြစ်သည်။ ဘို့မယ်ကား ရုပ်အဆင်း လှသလောက် မာနခက်ထန်၍ ရက်စက်တတ်လေ သည်ဟု ဆိုကြသည်။

ဘို့မယ် (၈) နှစ်အရွယ်တွင် ပုဆစ်ဒူးမျှ လောက်သော ရွှေပုံထက်၌ ရှင်ဘို့မယ်ကို ရုပ်စေ လျက် အင်းဝပထမမင်းခေါင်(၇၆၇-၇၈၃)က မိဘုရားမြှောက်၍ တောင်ညာ တင်သည်။ ဘုရင်မင်းခေါင်၏မိဘုရားများမှာ ဆင်ဖြူရှင် တရဖျား၏နမတော် စောရွေး၊ ညီမတော် မင်းပျံ၊ မောမင်းသိုင်ဘွား၏ သမီးရှင်မိနော့နှင့် ရှင်ဘို့မယ်တို့ဖြစ်သည်။ ၇၆၉ ခုနှစ်တွင် မွန်တို့ပြည်သို့ ဘုရင်မင်းခေါင် စစ်ချီရာတွင် မိဘုရားရှင်ဘို့မယ်နှင့် မိဘုရားရှင် မြို့နောက် လှိုလည်းပါသွား

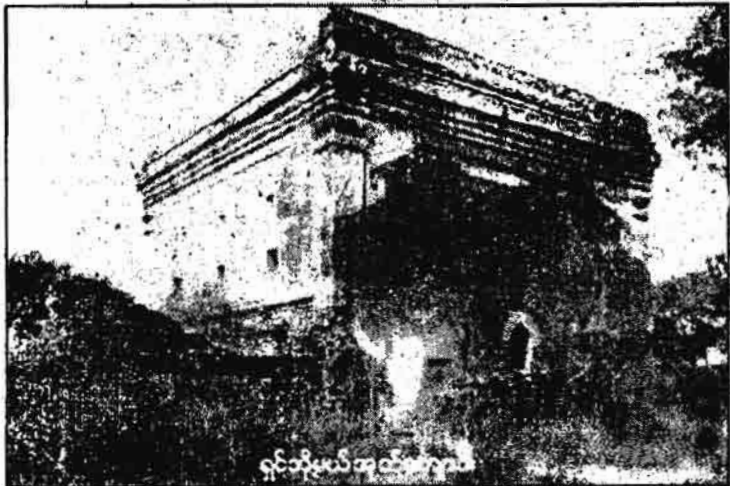
www.burmeseclassic.com

မန္တလေးမြို့ရှိ ရှင်ဘို့မယ် အထိမ်းအမှတ်စေတီ

သည်။ စားရေးရိက္ခာ မလုံလောက်၍ မြန်မာတပ်များ ဖက်ဆုတ်သည်ကို မွန်တို့အပြင်းလိုက်တိုက်ရာ ရှင်မိနောက်ကို ဆင်နှင့်တကွ ပွန်မင်း ရာဇာဓိရာဇ် ရလိုက်သည်။ ရှင်ဘို့မယ်မှာမူ ဆင်ထက်မှလျောကျ၍ ချောင်းနားတွင် ကျန်ခဲ့သည်ကို ဆင်နှေးသဖြင့် နောက်မှ တဖြည်းဖြည်းလိုက်လာသူ ဆင်က နှင့်တွေ့၍ ဆောင်ယူခဲ့ရသည်။ ရှင်ဘို့မယ်နှင့် ဆင်ကဲကို ဘုရင်မင်းခေါင်က ယုံကြည်တော်မမူသဖြင့် ဆင်ကဲအား ကွပ်မျက်သည်။ နောက်မှ မှားသွားကြောင်းသိရသည်။ ဦးကုလားမဟာရာဇဝင်၌ကား ဘို့မယ်ဟု မဆို၊ မောင်းမငယ်တစ်ဦးဟုသာ ဆိုသည်။ ဘုရင်မင်းခေါင် နတ်ပြည်စံသောအခါ မိဘုရား ရှင်မိနောက်တွင်မြင်သော သားတော် ဆင်ဖြူရှင်သီ (၁၇၃-၇၈၇) နန်းတက်၍ ရှင်ဘို့မယ်အား ဆက်လက်မိဘုရား မြှောက်သည်။ ဆင်ဖြူရှင် သီဟသူတွင် မိဘုရားကြီးစောမင်းလှရှိသော်လည်း သီဟသူသည် ရှင်ဘို့မယ်အား လွန်စွာမြတ်နိုးယုယတော်မူသဖြင့် မိဘုရားစော မင်းလှသည် နန်းတွင်းမှဆင်း၍ ရွှေစေတီအနောက်ဘက်၌ တန်ဆောင်းကြီး ဆောက်လုပ်နေလေသည်။

www.burmeseclassic.com

ရှင်ဘို့မယ်အုတ်ကျောင်း

ရှင်ဘို့မယ်အုတ်ကျောင်း

ထို့ကြောင့် မိဘုရားစောမင်းလှကို ရာဇဝင်များ၌ တန်ဆောင်းရှင်စောမင်းလှဟု တွင်ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ၇၈၄ ခုနှစ်၊ မွန်မင်းသမီးရှင်စောပုရောက်လာသောအခါ သီဟသူသည် ရှင်ဘို့မယ်အား အမေ့အလျှော့ထား၍ ရှင်စောပုအား ယုယတော်မူလှသဖြင့် ရှင်ဘို့မယ်သည် စိတ်နာကာ အုန်းဘောင်လယ် စော်ဘွားထံသို့ စေခံသည်။ သီဟသူသည် အောင်ပင်လယ်အရပ်၌ ကိုယ်လုပ်မောင်းမနှင့် ပျော်ပါးနေခိုက် လုပ်ကြံပြီးလျှင် အင်းဝရွှေနန်းကိုဘက်၍ မင်းပြုပါဟု မှာသည့်အတိုင်း အုန်းဘောင်လယ် စော်ဘွား အလုံးအရင်းနှင့်ချီလာကာ ဆင်နှင့်တိုက်သည်။ သီဟသူလည်း ရဲခက်စံလှဟူသော ဆင်ကိုစီး၍ ခံတော်မူသည်တွင် မခံနိုင်ချေ၍ ဆင်တော် ညွှန်သို့ကျလျှင် ကိုယ်တော်ကိုလည်း မြားသုံးချက်သင့်လေသည်။ ဆင်ဖြူရှင် ကံကုန်လျှင် အမျိုးအမတ်တို့စည်းရုံး၍ ရှမ်းတို့ကိုတိုက်ရာ ရှမ်းတို့ပြေးရသဖြင့် အုန်းဘောင်လယ်စောဘွား အင်းဝနန်းကို မရချေ။

၇၈၇ ခုနှစ် တော်သလင်းလတွင် ခမည်းတော်အရိုက်အရာကို တန်ဆောင်းရှင်စောမင်းလှသားတော် မင်းလှငယ် ဆက်ခံသည်တွင် ရှင်ဘို့မယ်အား ထုံးစံအတိုင်း ဆက်လက်မိဘုရားမြှောက်သည်။ နန်းတက်စဉ်က မင်းလှငယ်သည် အသက် (၉) နှစ်မျှသာရှိသေးသည်။ ရှင်ဘို့မယ်သည် ရှေးက

www.burmeseclassic.com

ရည်ငံရင်းရှိသောကလေးကျေးတောင်ညိုအား အလှင်ချီလာရန် အခေါ်လွှတ်
သဖြင့် ချီလာသော် မင်းလှငယ်အား အဆိပ်ကျေးသတ်ကာ ကလေးကျေးတောင်
ညိုအား နန်းတင်သည်။ ဤတွင် ရှင်ဘို့မယ်မိဘုရားဖြစ်ပြန်သည်။

၇၈၇ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လတွင် ကလေးကျေးတောင်ညိုနန်းတက်စဉ်
မိုးညှင်းသတိုး အင်းဝသို့ ချီလာသဖြင့် ကလေးကျေးတောင်ညိုမင်းသည်
ဘယဂါမဏိကို ရှေ့တည်စေပြီးလျှင် အလုံးအရင်းဆင်ခြင်းနှင့်တကွ မိဘုရား
ဘို့မယ်ကိုယူ၍ ရခိုင်ဘက်သို့ ပြေးတော်မူသည်။ ရခိုင်သို့မရောက်မီ ပဲလွန်
တောင်သို့ရောက်လျှင် ရုတ်တရက် နာမကျန်းဖြစ်၍ ကံကုန်သည်။ ဘို့မယ်
သည် ဟံသာဝတီသို့ ပြေးဝင်ရန် အကြံပြုသော်လည်း ရာဇဘိသေကခံမိဘု
ရားကို နောက်တက်၍ မင်းပြုသောမင်းတို့သည် မရှုတ်ချဘူးလေ။ ဤတွင်
ပင် ပြည်ထဲရေးကို မျှော်တင်း၍ နေတော်မူသင့်သည်ဟု လျှောက်သဖြင့်
မန်းစက်တော်ရာတွင် တပ်တည်၍ အလုံးအရင်းနှင့်နေသည်။

၇၈၈ ခုနှစ်တွင် မိုးညှင်းမင်းတရား အင်းဝရွှေနန်းကို သိမ်းပိုက်ပြီး
နောက် မန်းစက်တော်ရာတွင် အလုံးအရင်းနှင့်နေသော မိဘုရားရှင်ဘို့မယ်ကို
ဝေါ၊ ရွှေလှေ စသည်တို့ဖြင့် ဆောင်ယူ၍ ဘယဂါမဏိကိုမူ သံခြေကျဉ်းနှင့်
ဆောင်ယူခဲ့သည်။ မင်းတရားကြီးက ရှင်ဘို့မယ်ရောက်လျှင် ကိုယ်တော်
မကျန်းသည်ကို စမ်းသပ်၍မေးတော်မူသည်ကို ရှင်ဘို့မယ်က ကျွန်စော်နံ
သည်ဟု ဆိုသည်။ မိုးညှင်းမင်းတရားကား အင်းဝပထမမင်းခေါင်မင်း
သားဘဝက အလုပ်အကျွေးအဖြစ်လိုက်နေသော မင်းဥဒိန်ဖြစ်သောကြောင့်
ရှင်ဘို့မယ် ဤသို့ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ရှင်ဘို့မယ်အား အင်းဝနန်းတွင်းတွင်
သာယာစွာအိမ်တော်ဆောက်၍ နေတော်မူစေသည်။ ယင်းသို့လျှင် အင်းဝ
ပထမမင်းခေါင်မှ မိုးညှင်းမင်းတရားလက်ထက်တိုင်အောင် မင်းငါးဆက်လုံး
မိဘုရားတင်မြှောက်ခံရသော ရှင်ဘို့မယ်သည် မိုးညှင်းမင်းလက်ထက်၌ အင်းဝ
တွင် ကံကုန်သည်။ မိဘုရား ရှင်ဘို့မယ်တွင် သားသမီးထွန်းကားသည်ဟု
သမိုင်းများ၌ မပါရှိချေ။

ရှင်ဘို့မယ် ကုသိုလ်တော်များကား ပုဂံမြို့၌တည်ထားခဲ့သော ဘို့မယ်
တော်ကျောင်း (သမိုင်းဝင်မော်ကွန်းအမှတ် ၂၃၁/၁၉၅(ခ)) ရှေးဟောင်းယဉ်

ကျေးဇူးတင်၍ မင်းဘူးမြို့၌ မိဘုရားရှင်ဘို့မယ်နှင့် မိုးညှင်းမင်းတရားတို့ တည်ခဲ့သော ချမ်းသာကြီးစေတီတော်တို့ ဖြစ်သည်။

စိုငြမ်းကိုးကား

- ၁။ ဦးကုလား၊ ရာဇဝင်ချုပ်၊ ဒုကြိမ်၊ ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်၊ ၂၀၁၁။
- ၂။ စိန် (ပညာရေး)၊ မင်းဆက်ငါးသွယ်ရှင်ဘို့မယ်နှင့် အင်းစင်ဟံသာဝတီ အနှစ် ၄၀ ပဒေသရာဇ်အင်အားပြင်စဉ်၊ ပကြိမ်၊ အားမန်သစ်စာပေ၊ ၂၀၁၁။

ဟံသာဝတီခေတ်

မွန်ဘုရင်မကြီး ရှင်စောပု

မွန်ဘုရင်မကြီး ရှင်စောပုသည် မြန်မာ့သမိုင်းတွင် ထင်ရှားခဲ့သော ဧကရီဘုရင်မကြီးဖြစ်သည်။ မွန်ဘုရင်မကြီးရှင်စောပုကို မွန်ဘုရင်ရာဇာ ဝိရာဇ်နှင့် မိဘုရားသုဒ္ဓမာယာတို့မှ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၅၅၅ တပေါင်းလဆန်း ၁၂ ရက် (ခရစ် ၁၃၉၄ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၁ ရက်) ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ ရှင်စောပု၏မွေးနေ့ကို ၂၀၀၃ ခုနှစ်မှစ၍ မွန်အမျိုးသမီးများနေ့ အဖြစ် သတ်မှတ်၍ မွန်အမျိုးသမီးများအစည်းအရုံးမှ အထိမ်းအမှတ်ကျင်းပ ခဲ့သည်မှာ ၂၀၁၄ ခု၊ မတ်လ ၁၂ ရက်၌ (၁၁) နှစ်တိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

ခမည်းတော်ရာဇာဝိရာဇ်သည် ဟံသာဝတီကို စိုးစံခဲ့သော ဆင်ဖြူရှင် ဗညားဦးနတ်ပြည်စံခဲ့ပြီးနောက် ဟံသာဝတီထီးနန်းကို ခရစ် ၁၃၈၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၄ ရက်နေ့က ဆက်ခံစိုးစံခဲ့သော မွန်မင်းဖြစ်သည်။ ၎င်း၏ အမည်ရင်းမှာ ဗညားနွဲ့ဖြစ်သည်။

မွန်ဘုရင်မရှင်စောပု၏ အမည်နာမကို မွန်ကျောက်စာများ၌ 'ဂြိုတြိဘာဝနာဒိတျာပဝရ အတုလ အဂ္ဂမဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇာမဟာဒေဝိဘွဲ့ခံ 'ဝိဟာရဒေဝီ' ဟူ၍လည်းကောင်း၊ 'ဗညားဝထာဝံ' ဟူ၍လည်းကောင်း ဖော်ပြထားပြီး မွန်ရာဇဝင်များ၌ 'ဝိဘာရဒေဝီသုဒ္ဓရာဇာဏုတ္တိရာဇာ (မင်းဆိုး)' နှင့် သော်စာဝ်ပေါအံ (ရှင်စောပု) ဟူ၍လည်းကောင်း အမျိုးမျိုးဖော်ပြထားသည်။

သက္ကရာဇ် ၇၅၅ ခုနှစ်တွင် ခမည်းတော် ရာဇာဓိရာဇ် ရှိစဉ်ကပင် အသက် ၂၀ အရွယ်၌ သမီးတော် ရှင်စောပုမင်းသမီးအား ခမည်းတော်က သူ့တူတော် ဗညားမြ(သမိန့်စည်သူနှင့်) ထိမ်းမြားပေးစားခဲ့ရာ မိပကောင်းထော (နဲတကာထော်)၊ မိပကောင်းစွမ်း(နဲတကာသင်)၊ သမီးတော် ၂ပါးနှင့် ဗညားမရူး သားတော်တစ်ပါး ထွန်းကားခဲ့သည်။ အိမ်ထောင်သက် ၅ နှစ်၌ ကြင်ယာတော် သမိန့်စည်သူ ကံကုန်ခဲ့ရာ မုဆိုးမဘဝရောက်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ရှင်စောပု အသက် ၂၇ နှစ်အရွယ်တွင် ခမည်းတော်ရာဇာဓိရာဇ်သည် နတ်ပြည်စံခဲ့ရာ မောင်တော် ဗညားဓမ္မရာဇာသည် ၃ နှစ်သာ နန်းစံခဲ့ရပြီး ၁၄၂၄ တွင် နတ်ရွာစံခဲ့ရာ ရှင်စောပု၏ တမိပေါက် မောင်တော် အရင်းဖြစ်သူ ဗညားရံခိုက်က ထီးနန်းဆက်ခံခဲ့သည်။

ဗညားဓမ္မရာဇာလက်ထက်မှစ၍ တော်များဖြစ်ကြသော ဗညားရံ၊ ဗညားကျန်းတို့နှင့် မသင့်မတင့်ဖြစ်နေချိန်တွင် ဗထမမင်းခေါင်၏သား မဟာဓမ္မရာဇာဘွဲ့ခံ ဆင်ဖြူရှင်သီဟသူသည် ဒဂုန်ဗညားကျန်းကို စစ်ကူခေါ်၍ ပုသိမ်မှတစ်ဆင့် ဒလမြို့ကို တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ ဒလမြို့ကို သိမ်းပိုက်ပြီးနောက် သီဟသူရတပ်များနှင့် အခြင်းတများဖြစ်ကာ ဗညားကျန်းသည် ပဲခူးဗညားဓမ္မရာဇာနှင့် ပေါင်း၍ အဝတပ်များကို တိုက်ခိုက်ပြန်သည်။ အဝတပ်များ ဒဂုံကိုတိုက်ရာ မရချေ။ ဒဂုံမြို့ကို ကြည်းတပ်၊ ရေတပ်ဝန်းရံ၍ တိုက်ခိုက်ရာ တစ်လခန့်အကြာတွင် ပဲခူးဓမ္မဗညားဓမ္မရာဇာတပ် စစ်ရှုံးသည်။ ထိုအခါ ဒဂုံမင်းဗညားရံခိုက်သည် နှမတော်ရှင်စောပုကို ဆတ်သပါမည်ဟု လျှောက်ထားပြီး စစ်ငြိမ်းစေခဲ့သည်။ ယင်းနောက် နှမတော်အရင်း ရှင်စောပုကို 'သီရိတြိဘာဝနာဒိတျာပဝရ အတုလအဂ္ဂမဟာ ဓမ္မရာဇာဓိရာဇ်' မဟာဒေဝီ ဘွဲ့ဖြင့် မိဘုရားကြီးတို့၏ အဆောင်အယောင်များနှင့်ဟက္ခအမတ် များခြံရံ၍ သီဟသူအား ဆက်သခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် ရှင်စောပုသည် သီဟသူ၏ မိဘုရားဖြစ်ခဲ့ပြီး အင်းဝသို့ ပါခဲ့ရသည်။

မွန်ဘုရင်မကြီး
ရှင်စောပု
ဆောင်းခဲသော
ရွှေမကိုင်းတော်

ယင်းနောက် ၁၄၅၅ ဩဂုတ်လတွင် အုန်းပေါင်လယ်သံဘွား လုပ်ကြံ ခဲ့သဖြင့် သီဟသူနတ်ရွာ စံခဲ့ရသည်။ သီဟသူ၏ အရိုက်အရာကို မိဘုရား ရှင်ဘို့မယ်က ကလေးကျေးတောင်ညို (အေဒီ ၁၄၅၂-၁၄၅၂) ကို ပေးရန် လျာထားခဲ့သည်။ ကလေးကျေး တောင်ညိုသည် မင်းကြီးစွာ စောက်၏ သားတော်ကြီး တရဖျား၏သားဖြစ်သည်။

သို့သော် ရှင်ဘို့မယ်နှင့် မျူးမတ်တို့၏ အကြံအစည်ကို ကြိုတင်ရိပ် မိသွားသဖြင့် သီဟသူ၏ မိဘုရားကြီးတစ်ပါးဖြစ်သူ တန်ဆောင်းရှင်မိဘုရား က ၎င်း၏သားတော် မင်းလှငယ်ကို ၁၄၅၅ ခု၊ ဩဂုတ်လတွင် ချက်ချင်း နန်းတင်ပေးခဲ့သည်။ ရှင်စောပုသည် နန်းတွင်းအားပြိုင်ပွဲ၌ မပါဝင်ခဲ့သော် လည်း မင်းလှငယ် မင်းဖြစ်သောအခါ မင်းလှငယ်၏ မိဘုရားဖြစ်လာခဲ့ရ ပြန်သည်။ မင်းလှငယ်ကို ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် မိဘုရားရှင်ဘို့မယ်၏ ဈေးခိုင်းချက်အရ အတွင်းလူများက အဆိပ်ခတ်လုပ်ကြံခဲ့သဖြင့် နတ်ရွာစံခဲ့ရ သည်။ ထို့နောက် ထီးနန်းအရိုက်အရာကို ကလေးကျေးတောင်ညိုက ၁၄၅၅ ခု၊ နိုဝင်ဘာလတွင် ဆက်ခံခဲ့သည်။

ထိုစဉ်မှာပင် မိုးညှင်းမင်းတရားသည် ရေအား၊ ကြည်းအားဖြင့် မိုးညှင်းမှ အင်းဝသို့ ချီတော်မူ၍ တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ မိုးညှင်းမင်း ချီတော် မူလာစဉ်အတွင်း ကလေးကျေးတောင်ညိုသည် ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်၍

ပခန်းတရဖျားကို ရှင်စောပုအား ပေးအပ်ခဲ့သည်။ မိုးညှင်းမင်းတရားသည် ပခန်းမြို့ကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ပြီးနောက် မွန်မင်းသမီး ရှင်စောပုကို အဝ (အင်းဝ) နန်းတွင် စံအိမ်တော်ဆောက်ပေး၍ မိဘုရားအရာထားသည်။ ဤသို့ဖြင့် ရှင်စောပုသည် မိုးညှင်းမင်းတရား၏ မိဖုရားဖြစ်ခဲ့ရပြန်သည်။

ထို့နောက် ခရစ် ၁၄၂၉ ခုတွင် ရှင်စောပုသည် မွန်ရဟန်းနှစ်ပါးဖြစ်သည့် ဓမ္မဉာဏ်၊ ဓမ္မဓရတို့ အကူအညီဖြင့် အင်းဝမှ ဟံသာဝတီ (ပဲခူး) သို့ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ခဲ့သည်။

ထွက်ပြေးရန် စီစဉ်ခဲ့ပုံကို ဦးကုလား၏ 'မဟာရာဇဝင်ကြီး' ဒုတိယအုပ်စု စာ ၆၅ ၌ ဤသို့ ဖော်ပြထားသည်။

“မိုးညှင်းမင်းတရားသည် ချစ်ချစ်ခင်ခင်မပြုပါသောကြောင့် မွန်ပြည်က စာသင်ရဟန်း ဓမ္မဉာဏ၊ ဓမ္မဓရတို့ကို ရွှေငွေများပေးပြီးလျှင် ထိုဥစ္စာကို ကံကျွေးပြုစေ၍ လှေ၊ တက်လှေသုဝယ်စေပြီးလျှင် မိဘုရားရှင်စောပုမှာ ကျွန်ပြုလေ၏။ မိုးညှင်းမင်းတရားလည်း ဆေးသမားတို့ကိုခေါ်၍ ပြ၏။ ရှင်စောပုလည်း ချိပ်ကို အရည်ဖျော်၍ သောက်လေ၏။ ယင်းသို့သောက်လျှင် ဝမ်းက အနီ၊ အဝါကျလေ၍ ယင်းတို့မှ ဆေးဝါးကုသ၍ မသင့်လို၊ ချွတ် လွဲပါမည်ဟူ၍ မိုးညှင်းမင်းတရားကို လျှောက်လေ၏။ မင်းကြီးလည်း ယုံကြည်တော်မူ၍ ခွင့်ပေးတော်မူ၏။ ရှင်စောပုသည် ရဟန်းနှစ်ပါးတိုင်ပင်ပြီးရှိပြီးဖြစ်၍ အနောက်လုံတော်ပေါက်မှာ ချွတ်လွဲမည်ဟူ၍ သွားလေ၏။ ရောက်လျှင် စီရင်၍ထားသော လှေကိုစီး၍ စုန်ပြေးလေ၏။ ရဟန်းနှစ်ပါးလည်း ခရီးအကြားတွင် အထွေထွေပရိယာယ်ဝေဝုတ်စီရင်၍ သွားလေ၏။ မိုးညှင်းမင်းတရားက အမတ် ၅ ယောက်ကို လှော်ကား ၅ စင်းနှင့် လက်ပြည့်လှော်စေ၍ လိုက်စေသော်လည်း မတွေ့ချေ။ နေ့ကိုတောတွင်ပုန်း၍ ညဉ့်ကို စုန်၍ မွန်ပြည်သို့ ရောက်လေ၏။ မွန်မင်း ဗညားရဲလည်း နှမတော်ရှင်စောပုရောက်လျှင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာရှိ၍ နန်းတွင်းတွင် အိမ်ဆောက်၍ နေရ၏။ ရှင်စောပုသား ဗညားမရွှေလည်း မယ်တော်သည် အဝမှာ ရှည်ကြာလေသောကြောင့် အမိမှန်းမသိဟူ၏။”

ထို့နောက် ဗညားရဲခိုက် နတ်ရွာစံပြီးနောက် ဗညားမရွှေသည် ခရစ် ၁၄၄၆ ခုနှစ်တွင် နန်းစံခဲ့သည်။ ဗညားမရွှေသည် ၄ နှစ်ခန့် နန်းစံခဲ့ပြီးနောက်

ဘုရင်မကြီး ရှင်စောပု ဓမ္မစေတီမင်းအား
ဆိမ်ရှေ့စံ နန်းလျာမင်းသားအဖြစ် ခန့်အပ်နေစဉ်။

ဗညားကျန်းသည် ၁၄၅၀ တွင် ဆက်ခံခဲ့သည်။ ၁ နှစ်သာ နန်းစံ၍
ဗညားကျန်း ၁၄၅၁ တွင် နတ်ရွာစံရာ လိတ်မွတ်ထော ဆက်ခံခဲ့သည်။
၄လည်း ၁ နှစ်သာ နန်းစံပြီး နတ်ရွာစံသည်။ ၁၄၅၃ ခုနှစ်တွင် ရှင်စောပုသည်
သက်တော် ၅၃ နှစ်တွင် 'ဗညားထော' ဟူသော ဘွဲ့တော်ကိုခံယူ၍ ဟံသာ
ဝတီရွှေထီးနန်းကို သိမ်းမြန်းစိုးစံတော်မူသည်။ ယင်းကဲ့သို့ ထီးဆောင်းမင်္ဂလာ
မဟာဥသင်္ဂသဘင် ဆင်ယင်တော်မူပြီးလျှင် ကြံဖော်ကြံဖက် ရဲထွက်ဝံ့သသူ၊
ပွဲကြီးလမ်းကြီးရသသူတို့ကိုလည်း ရွေးချယ်စိစစ်တော်မူ၍ အရည်အချင်း
အားလျော်စွာ ထိုက်သင့်ရာဆုလဒ်ဘွဲ့အမည်၊ အရည်၊ ရာထူးဌာနန္တရပေးခြင်း၊
မြို့စားရွာစားပေးခြင်း၊ ဘုရားကျောင်းကန်ဝတ္တကန်မြေများကို မေးစစ်တော်
မူ၍ 'အသစ်ထပ်မံလျှူဒါန်းတော်မူခြင်းမှတစ်ပါး တိုင်းသားပြည်သူရှင်လူတဝေး
သူဌေးသူကြွယ်တို့ကို ဆင့်ခေါ်ဖိတ်မံ၍ 'ယနေကစ၍ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝ
နာတို့ကို မြဲမြံစွာအားထုတ်ဆည်းပူးကြပါရန်၊ ကျွန်ုပ်လည်း အားထုတ်တော်
မူပါမည်' ဟု မိန့်တော်မူ၏။

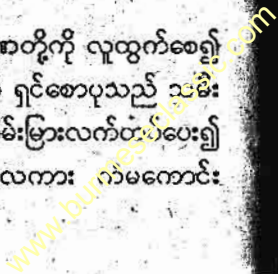
ရှင်စောပုနန်းတက်တော်မူသည်မှစ၍ ဟံသာဝတီ (ပဲခူး) ပြည်ကြီး
သည် နတ်ထီးရိပ်ငြိမ်ကြီးကျယ်လှသော စည်းစိမ်ဖြင့် တာဝတင်္ဂီနတ်ပြည်
အသွင် စည်ပင်သာယာခဲ့၏ဟု ဆိုကြသည်။

ထို့နောက် (၁) ဗညားအိန်၊ (၂) သီရိမန၊ (၃) ဗိုလ်ထရာဇာ၊ (၄) ဗရန်း၊ (၅) ဗညားကျန်းဟူသော အမတ်ငါးယောက်တို့ကို ကြပ်မတ်စေ၍ လက်ခက်ကျွေးများစွာပေးပြီးလျှင် 'လိပ်ပြင်ကျောင်းတော်ကြီးကို ဆောက်လုပ် စေပြီးလျှင် ဝတ်မျိုးဝတ်မြေများစွာနဲ့တကွ ကပ္ပိယကျောင်းကျွန် ၃၀၀ နှင့် တကွ မွေးစားသားတော် ဓမ္မဓရကို လှူဒါန်းတော်မူသည့်အပြင် (၆) ဗညားထော၊ (၇) ဗရ၊ (၈) ရဲနောင်၊ (၉) ပိုက်ထသူရ၊ (၁၀) အဲကံကောင်း၊ (၁၁) နန္ဒသင်းရံ၊ (၁၂) မန္တကံပိုက်၊ (၁၃) အတ္တရပ်၊ (၁၄) လိုက်ကံကောင်း၊ (၁၅) မိမ်လကွမ်း၊ (၁၆) ပိုက်သင်ရန်ဟူသော အမတ်(၁၆)ယောက်တို့ကို ကြပ်မတ်စေလျက် အတုလဝါသမည်သော ကျောင်းတော်ကြီးကို ကျောင်းရံ ၃ထပ် နှင့် ဆောက်လုပ်စေ၍ ကြေးပိဿာတစ်ထောင်ထွက် ဝတ်မျိုးဝတ်မြေများနှင့် တကွ ကပ္ပိယကျောင်းကျွန် ၃၀၀ များပါ ရဟန်းတော်ဓမ္မဉာဏကို လှူဒါန်းတော်မူ၏။

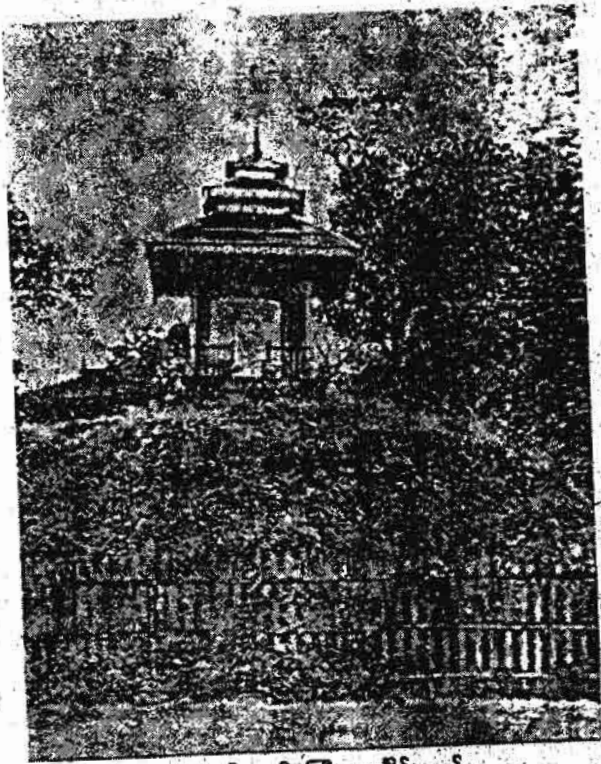
ကျောင်းတော်ကြီးနှစ်ကျောင်းကို ရေစက်ချခဲ့ပြီးသည့်နောက် ရှင်စောပုသည် ဗညားအိန်ကိုခေါ်ပြီး 'ငါ အင်းဝက ပြေးလာစဉ်အခါက ပါလာသော ကျွန်ရင်းကျေးရင်းများကို မြှောက်စားချီးမြှင့်ရမည်' ဟု မိန့်တော်မူ၍ လှေလှော်သမား အောက်သားမြန်မာရစ်ကျိပ်နှင့် မွန်တရာမျှကို အရည်အချင်းအလိုက် ချီးမြှင့်ခဲ့သည်။

ရှင်စောပုသည် ခရစ်နှစ် ၁၄၅၃ ခုမှစ၍ ၁၄၇၂ အထိ ၁၉ နှစ်တိုင်တိုင် ဟံသာဝတီထီးနန်းတို့ စိုးစံခဲ့ရာ သူ့နန်းသက်ကာလတွင် ဟံသာဝတီပြည်ကြီးသည် စစ်မက်ဘေးမှ ကင်းလွတ်၍ ပြည်တွင်းပြည်ပရောင်းဝယ်မှုများနှင့် အလွန်စည်ပင်အေးချမ်းသာယာခဲ့သည်ဟု မွန်ရာဇဝင်၊ မြန်မာရာဇဝင်ကြီးများ၌ ဆိုကြသည်။ ထိုစဉ်က ဟံသာဝတီရာမညတိုင်းပြည် နယ်နိမိတ်မှာ အထက်မြန်မာပြည်ကို ပိုင်းခြားထားသော မွန်၊ ဗမာနယ်စပ်မျဉ်း သရက်မြို့မှ ကော့သောင်းအထိတိုင်ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် ရှင်စောပုသည် ဓမ္မပါလ၊ ဓမ္မဉာဏတို့ကို လူထွက်စေ၍ အနား၌ ခစားစေသည်။ ဓမ္မဉာဏလူထွက်ပြီးနောက် ရှင်စောပုသည် သမီးတော်အငယ် မိပကောင်းစွမ်း (နဲတကာသင်) နှင့် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေး၍ ဓမ္မစေတီဘွဲ့ဖြင့် အိမ်ရှေ့အရာပေးခဲ့သည်။ ဓမ္မပါလကား ကံမကောင်းအကြောင်းမလှစွာဖြင့် ဇာတ်သိမ်းခဲ့ရသည်။

ရာဇဝင်ထဲမှ ထင်ရှားသော ဓာတ်တော်များ

မွန်ဘုရင်မကြီး သင်္ချိုင်းတော်
(ယခု ရန်ကုန်မြို့ စမ်းချောင်းမြို့နယ်ရှိ ရှင်စောပုစေတီတော်)

မွန်ဘုရင်မကြီး ရှင်စောပုသည် မင်းစည်းစိမ်နှင့် အာဏာကို တပ်မက်ခြင်းမရှိ၊ ဓမ္မစေတီအား အိမ်ရှေ့အရာအပ်နှင်းပြီးနောက် ဟံသာဝတီ (ပဲခူး) မှ ဒဂုံသို့ပြောင်း၍ ရွှေတိဂုံဆံတော်ရှင်ဘုရားခြေရင်း၌ ယာယီနန်းတော်ဆောက်၍ ဥပုသ်သီတင်းတည်ဆောက်ကာ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာစနာအလုပ်တို့ကိုသာ နေ့စဉ်ဆောင်ရွက်ခဲ့လေသည်။ ရွှေတိဂုံဆံတော်ရှင်ဘုရားကိုလည်း ဘက်စုံပြန်လည်ပြုပြင်၍ စေတီတော်ကြီးကို လုံးတော်ပြည့် ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူပူဇော်ခဲ့သည်။ ထို့အပြင် ဟံသာဝတီ (ပဲခူး) ယခု ဥသျှာမြို့သစ်နေရာ၌ ကျိုက်ထောမုနိစေတီကိုလည်း တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သည်။

ယင်းနောက် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၈၃၃ ခုနှစ် (ခရစ် ၁၄၇၂ ခုနှစ်) တွင် ဘုရင်မကြီးရှင်စောပု နတ်ပြည် စံလွှတ်တော်မူသဖြင့် အိမ်ရှေ့မင်း

ဓမ္မစေတီသည် ဟံသာဝတီရွှေနန်းကို သိမ်းမြန်းစိုးစံတော်မူလေရာ အောက်ပါ အမိန့်တော်ကို ထုတ်ပြန်တော်မူ၏။

ဘုန်းတော်အလွန်ကြီးမြတ်တော်မူလှသော ဟံသာဝတီရွှေနန်းရှင် မယ်တော်ဘုရင်ဒေကရီ နတ်ပြည်စံလွှတ်တော်မူရကား မယ်တော်ဘုရား အရိုက် အရာတော်ဖြစ်သော ရွှေထီးရွှေနန်းတိုင်းပြည်နိုင်ငံအဖျောင်းကို ရာဇဝဓိပတိ ဓမ္မစေတီအရှင်ဘုရင်မင်းမြတ် သိမ်းအုပ်စိုးစံတော်မူသည်။ မင်းညီမင်းသား၊ မှူးတော်မတ်တော်၊ ဝန်စု၊ မှူးစု၊ စော်ဘွား၊ မြို့စား၊ မြို့ဝန်၊ စစ်ကဲမှစ၍ စုရေး၊ စုကိုင်း၊ သူဌေး၊ သူကြွယ်၊ မြို့ရွာသူကြီး၊ မြင်းခေါင်း၊ မြင်းစီး၊ ဒိုင်းခေါင်း၊ အဝှန်း၊ ခံထောင်ကဲ၊ ပဲခင်းတို့ကို နန်းတော်တွင် သစ္စာပေးမြဲပေး၊ ရွှေမြို့တော်အလုံးခန့်ထားစီရင်ရန်ရှိသည်များကို ရာဇဝတ်ကြောင်း ကင်းလွတ် လုံခြုံအောင် ခန့်ထားစီရင်။ ရွှေပြည်တော်မှစ၍ နိုင်ငံတော်အတွင်း တိုင်းသူ ပြည်သား ဆင်းရဲသားကုန်သည် ကျွန်တော်မျိုးအပေါင်းတို့ကိုလည်း မထိတ် မလန့်စေရ။ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကား သွားလာနေထိုင်ကြမြဲ ငြိမ်ဝပ်ချမ်းသာစွာ နေထိုင်ကြမည့်အကြောင်းနှင့် ထီးရံ၊ နန်းရံစော်ဘွား၊ မြို့စား၊ အဝေးမြို့ဝန် တို့ ပြန်ဆိုမှာထားစေ။ ရွှေမြို့တော် မြို့တွင်းမြို့ပြင် ရပ်စု၊ ကွက်စုများမှာ လည်း ဖေနှံအောင် မောင်းခတ်စေ။

ဘုရင်မကြီး ရှင်စောပုကို ဆက်ခံသူ ဓမ္မစေတီသည် မြန်မာ့သမိုင်း၌ ထင်ရှားကျော်ကြားသော ဘုရင်တစ်ပါးဖြစ်ရုံမျှမက မြန်မာနိုင်ငံသာသနာ့ သမိုင်း၌လည်း သာသနာပြုဘုရင်တစ်ပါးအဖြစ် တင့်တင့်တယ်တယ် ထည်ထည်ဝါဝါ နေရာရရှိခဲ့သော ဘုရင်တစ်ပါးဖြစ်သည်။

ဓမ္မစေတီမင်းသည် လင်္ကာဒိပ သီဟိုဠ်ကျွန်း ကလျာဏီမြစ်ဥဒကုက္ကေ ရေသိမ်တွင် သပသမ္ပဒကံဆောင်ပြီး ပြန်လာသော ရဟန်းတော်များအား ဟံသာဝတီနေပြည်တော်၌ ကလျာဏီသိမ်သမုတ်စေသည်။ လင်္ကာဒိပ သီဟိုဠ်ကျွန်း ကလျာဏီမြစ်ဥဒကုက္ကေရေသိမ်၌ ရဟန်းခံလာကြသော ရဟန်း တော်များ သမုတ်သောကြောင့် ဟံသာဝတီ (ပဲခူး) နေပြည်တော်ရှိ ဓမ္မစေတီ မင်းကြီး၏ သိမ်ကိုလည်း ကလျာဏီသိမ်ဟု အမည်တွင်နေသည်။ ဓမ္မစေတီ မင်းသည် ကလျာဏီသိမ်အပြင် အခြားသိမ်ကြီး ၉ သိမ်နှင့် သီပေါဝယ်ဝှံဂူ သိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ ရာမညတိုင်း အခြားဒေသတို့၌ သိမ်ပေါင်း ၂၀၀

ရာဇဝင်ထဲမှ ထင်ရှားသော စိဘုရားများ

ကျော် ကိုလည်းကောင်း၊ စုစုပေါင်း သိမ် ၃၀၀ ကျော်ကို သမုတ်ခဲ့သည်။
ယင်းသိမ်များမှ ရဟန်းသစ်ပေါင်း ၆၀၀ ကျော် မွေးထုတ်ပေးခဲ့သည်။
ယင်းသိမ်များ၌ပင် သံသယဖြစ်ဖွယ်ရှိသော ရှိရင်းစွဲရဟန်းပေါင်း တစ်သောင်း
ကိုလည်း သိက္ခာထပ်တင်ပေးခဲ့သည်။

ဓမ္မစေတီမင်းသည် ဘုရင်မကြီးရှင်စောပုကဲ့သို့ ပြည်သူချစ်သော
မင်းတစ်ပါးဖြစ်သော်လည်း ခရစ် ၁၄၉၂ ခုနှစ်၌ သားတော် ဗညားရံ
(အေဒီ ၁၄၉၂-၁၅၂၆) က လုပ်ကြံ၍ နတ်ပြည်စံခဲ့ရလေသည်။

မည်သို့ဆိုစေ မွန်ဘုရင်မကြီးရှင်စောပုသည် မြန်မာ့သမိုင်း၌ မင်းကျင့်
တရား (၁၀)ပါးနှင့်အညီ စိုးစံခဲ့သော မင်းကောင်းမင်းမြတ်အဖြစ် သမိုင်း
မှတ်တမ်းတင်ခဲ့လေသည်။

ယိုးဒယားမိဘုရား

ဟံသာဝတီ ဆင်ဖြူများရှင် (ဘုရင့်နောင်) မင်းတရားကြီး၏ မိဘုရား ရာဇဒေဝီဘွဲ့ခံ ရှင်ထွေးလှမှ သားတော် အနော်ရထာစောနှင့် သမီးတော် ရာဇောတုကလျာ ဖွားမြင်လေသည်။ ဆင်ဖြူများရှင်မင်းတရားကြီးသည် သက္ကရာဇ် ၉၂၀ ပြည့်နှစ် (ခရစ် ၁၅၅၈)ကပင် ဇင်းမယ် (ယခု ချင်းမိုင်) ပြည်ကို တိုက်ခိုက်အောင်မြင်၍ လက်အောက်နိုင်ငံငယ်အဖြစ် ထားရှိလေသည်။ သက္ကရာဇ် ၉၄၀ ပြည့်နှစ် (ခရစ် ၁၅၇၈) တွင် ဇင်းမယ်ကို အုပ်ချုပ် ရန်တာဝန်ပေးထားသော ရာဇဒေဝီဘွဲ့ခံ ရှင်ထွေးလှ နတ်ရွာစံသဖြင့် သားတော် အနော်ရထာစောကို ဇင်းမယ်ဘုရင်အဖြစ် စေလွှတ်အုပ်ချုပ်စေလေသည်။ ဇင်းမယ်ဘုရင်အနော်ရထာစောနှင့် မိဘုရား ဆင်ဖြူမယ်တို့မှ သမီးတော်တစ်ပါး၊ သားတော် သုံးပါးဖွားမြင်ရာ ယိုးဒယားမိဘုရားအချင်းအဖွဲ့ခံသူကား ဤမင်းသမီးပင် ဖြစ်ပေသည်။ ဤမင်းသမီးကို သက္ကရာဇ် ၉၄၀ ပြည့်နှစ် (ခရစ် ၁၅၇၈)တွင်ပင် ဖွားမြင်သည်။ မင်းသမီး၏ ချင်း

ကိုကား ဟံသာဝတီတွင် နေစဉ်ကပင်ရေးဖွဲ့လေသလော၊ ဇင်းမယ်ရောက်မှ
ပင် ရေးဖွဲ့လေသလောဟု မသိရပေ။ စာပေဖတ်ရှုခြင်းအားဖြင့် ဟံသာဝတီ
တွင် ရှိစဉ်ကပင် ဖွဲ့ဆိုဟန်တူပေသည်။

ဤမင်းသမီး အရွယ်ရောက်အောင် ဇင်းမယ်နှင့် ယိုးဒယား ခြံစာ
ချစ်ကြည်မှုကို ရွှေထား၍ ယိုးဒယားဘုရင်နှင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြားခဲ့လေ
သည်။ တစ်ဖန်ဇင်းမယ်တွင် ခမည်းတော် အနော်ရထာစော နတ်ရွာစံပြီး
နောက် သားတော်ကြီး နန်းတက်လျှင် ဤမင်းသမီးမှာ ဘုရင့်နှမတော်
ဖြစ်၍နေပြန်သဖြင့် ဘုရင့်နှမတော်ဟုလည်း ခေါ်တွင်ပြန်လေသည်။ ထို့
ကြောင့် ဤချင်းကိုလည်း ယိုးဒယားမိဘုရား ချင်း (ဝါ) ဘုရင့်နှမတော်
ချင်းဟူ၍ ခေါ်ဆိုခဲ့လေသည်။ ထိုယိုးဒယားမိဘုရားမှာ ဇင်းမယ်ဘုရင်
အနော်ရထာစောနှင့် ဆင်ဖြူမယ်တို့၏ သမီးတော်၊ ဟံသာဝတီ ဆင်ဖြူ
များရှင် (ဘုရင့်နောင်) မင်းတရားကြီး၏ မြေး၊ အလှဘုရင်မ ရာဇမာတု
ကလျာ၏ တူမအရင်း တော်စပ်လေသည်။

ချင်းဟူသည်မှာ မင်းသား မင်းသမီးငယ်များအား ပုခက်တင်ခေါ်ထား
ကျင်းပသည့်အခါတွင် ပုခက်တွင်း၌ အိပ်စက်စေရန် အေးအေးသာသာ
နူးညံ့ပျော့ပျောင်းစွာ သီဆိုပျော်ဖြေရသော ဂီတ ကဗျာမျိုး ဖြစ်ပေသည်။
ဖွဲ့ဆိုရာတွင်မူ ရှေးရှေးက ဘေးတိုးဘီဘင် အဆက်အနွယ်များနှင့် ဘုန်းတော်
နိုးကြီးသော မင်းများအကြောင်းကို ဝီရ ရသနှင့်ပြည့်စုံအောင် ဖွဲ့ဆိုလေသည်။
ခမည်းတော်၊ ဘကြီးတော်၊ ဘိုးတော်တို့၏ လက်ရုံးရည်၊ နလုံးရည် ကြီးမား
ဖွံ့ဖြိုးပုံ စသည်များကို တခမ်းတနားဖော်ပြလေသည်။ ဤသို့အားဖြင့်
မင်းသား၊ မင်းသမီးငယ်များအား ဇာတိသွေး၊ ဇာတိမာန်၊ မျိုးချစ်စိတ်၊
နိုင်ငံချစ်စိတ်များ လျှမ်းလျှမ်းတောက် ပေါ်ထွက်လာစေလေသည်။

ဤချင်းထက် စော၍လည်း ချင်းများ ပေါ်ခဲ့ဖူးသည်။ ရခိုင်ပညာ
ရှိကြီး အဒုမင်းညိုက ရခိုင်မင်းသမီးချင်း၊ မြန်မာပညာရှိ ရှင်ဘုရင်ထံ
သခင်ထွေးချင်း၊ လှော်ကား ၃၀၀၀ များက မင်းတရားရွှေထီးချင်းများကို
ဖွဲ့ဆိုခဲ့ဖူးသည်။ နဝဒေးကြီးသည် ဟံသာဝတီ ဆင်ဖြူများရှင်မင်းတရား
ကြီး၏ညီတော် ပြည်ဘုရင်သတိုးဓမ္မရာဇာ၏ သမီးတော် မင်းတရား
မယ်တော်၏ ချင်းတစ်စောင်ကို ဖွဲ့ဆိုခဲ့ဖူးလေသည်။ ပြည်ဘုရင်သတိုး
ဓမ္မရာဇာတွင် ဆင်ဖြူရှင်မယ်နှင့် မင်းတရားမယ်တော်ဟူသော သမီးတော်

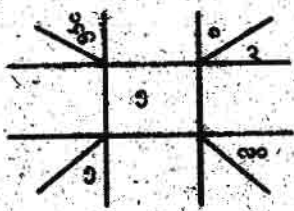
နှစ်ပါးရှိရာ စင်းမယ်ဘုရင်အနော်ရထာစော၏ မိဘုရားမှာ ဤဆင်ဖြူမယ်ပင် ဖြစ်လေသည်။

နဝဒေးကြီးသည် ယိုးဒယားမိဘုရား ဧချင်းကိုဖွဲ့ဆိုရာ ရေစပ်သေချာ၍ အဓိပ္ပယ်လေးနက်စေသည်။ စကားလုံး ရှင်း၍ စာသား ပြေဖြစ်သည်။ ရေးပုံစနစ်ကောင်း၍ စုံစုံလင်လင် ရှိပေသည်။

ယိုးဒယားမိဘုရား ဧချင်းတွင် မင်းသမီး၏ ခမည်းတော် အနော်ရထာစော၏ စဉ်ဆက်မျိုးရိုးများကိုလည်း ပြသသည်။ မယ်တော် ဆင်ဖြူရှင်မယ်၏ စဉ်ဆက်မျိုးရိုးများကိုလည်း ဖွဲ့ဆိုလေသည်။ တစ်ဖန် ခမည်းတော်နှင့် မယ်တော် ဖြစ်ကြကုန်သော အနော်ရထာစောနှင့် ဆင်ဖြူရှင်မယ်တို့အား ဆင်ဖြူများရှင် မင်းတရားကိုယ်တော်တိုင် စုလျားရစ်ပတ် လက်ထပ်ထိမ်းမြားခဲ့ကြောင်းကိုလည်း ရေးဖွဲ့ထားသည်။

တစ်ဖန် ဧချင်းအဖွဲ့ခံ မင်းသမီးကလေး ဖွားမြင်သည့် ရက်စွဲ၊ စာတာ၊ စန်းလက်များကိုလည်း ဖော်ပြထားသည်။ နဝဒေးကြီးသည် ဗေဒင်ပညာတွင်လည်း ကျွမ်းကျင်ကြောင်း ဤစာပိုဒ်က ထင်ရှားလေသည်။

... ဖွားတော်မူနှစ် သက္ကရာဇ်မူ၊ စင်စစ်မှန်စွာ၊ ကိုးရာ လေးဆယ်၊ နေဝင်သာဟုန်၊ နယုန်ဆန်းတက်၊ လေးရက် ကြာသပတေး၊ ချမ်းအေး ငြိမ့်ဆင်း၊ နေဝင်နာရီ၊ ငါးစီ သုံးပါဒ်၊ ခါမှတ်ရောက်လေ၊ တနင်္ဂနွေတြင်း၊ နှောင်းတနင်္လာ၊ လိတ္တာသုံးပါဒ်၊ နက္ခတ်လေးလုံး၊ သုံးကားပါဒ်ညီ၊ ရာသီမှန်စွာ၊ အံသာဆယ်ခု၊ မနုမက္ခေ၊ စနေလက်မြတ်၊ ယှဉ်ပတ်တူကွ၊ ကန်ကဂုရု၊ ရာဟုမိန်မှာ၊ အင်္ဂါကံတွင်၊ နေပင်မက္ခာ၊ သောကြာ ဗုဒ္ဓဟူး၊ သုံးပေါင်းကြ၊ ပြိဿရောက်မှတ်၊ စန်းမြတ်ကျက်သရေ၊ မေထုန်နေလျက်၊ ပတ်ထွေထက်ကြပ်၊ ဥစ်ရှစ်ထပ်နှင့်၊ ဆယ်ရုပ်ထက်ဝန်း၊ ပင်ထွန်းလတွင်၊ မျက်နှာမြင်က၊ သခင်မင်းကျော်၊ မယ်တော်လွန်းကြင်၊ သက်ပြင်ခင်သည်၊ တွားရှင်တည့်မြတ်လေး၊ မှန်လှတွေး။

သတ္တရာဇ် ၉၄၀ ပြည့်
 ရတနာတော် ၄ ရတနာ ကြွသပတေး၊
 ဇေယျာဘိဝံသ ဝိသေသမင်း၏ ဇာတာ

ဤကဲ့သို့ ဆွေတော်စဉ် ချိုးတော်ဆက်များ၊ မင်းသမီး၏ ဖွားဇာတာ
 အကြောင်းကို နေနေစုံစုံ ရေးဖွဲ့ထားလေသည်။

၇

ကော့ကော့

ရာဇဓာတုကလျာမင်းသမီး

ရာဇဓာတုကလျာမင်းသမီးသည် တောင်ငူခေတ် (အေဒီ ၁၂၇၉-၁၆၁၂) တွင် ထင်ရှားသော အမျိုးသမီးစာဆိုတော်ဖြစ်လေသည်။ ခရစ် ၁၅၅၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၂ ရက်နေ့တွင် ဟံသာဝတီရွှေနန်းကို သိမ်းပိုက် စိုးစံခဲ့သော သီရိတြိဘဝနာဒိတျာမဝရပဏ္ဍိတသုဓမ္မရာဇာမဟာဓိပတိဘွဲ့ခံ ဆင်ဖြူများရှင် ဘုရင့်ဆောင်မင်းတရား (၁၅၁၆-၁၅၈၁) နှင့် တပယင်းစတုကာမဏိ သမီး ရှင်ထွေးလှတို့ သင့်မြတ်ရာ သားတော် ဇင်းမယ်ဘုရင် အနော်ရထာမင်းစော၊ နှမတော် ရာဇဓာတုကလျာ၊ မောင်တော်သီရိသုဓမ္မရာဇာဘွဲ့ခံ မုတ္တမမင်း သိင်္ဃဘဏ္ဍတို့ ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ ဟံသာဝတီဆင်ဖြူများရှင် ဘုရင့်ဆောင်မင်းတရားကြီးသည် ဟံသာဝတီမြို့တွင် ကောင်းမှုတော်မဟာစေတီတော်ကြီးကို တည်တော်မူရာ ဓာတ်တော်မွေတော်များကို ဒုလားအတွင်း ဌာပနာရန် ဓာတ်တော်ပို့သည့် ၁၅၉၅ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၁၂ ရက်နေ့၊ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် မိဘုရားရှင်ထွေးလှမှ သမီးတော်ကို ဖွားမြင်တော်

မူသည်။ ဤသို့ ထိုဓာတ်တော်မွေတော်တို့ကို ငွာပနာသည့်နေ့ ဖွားမြင်တော်မူသည်ကို အစွဲပြု၍ သမီးတော်အား “ရာဇဓာတုကလျာ” တွင်တော်မူစေသည်ဟု “မှန်နန်းရာဇဝင်တော်ကြီး”၌ ဖော်ပြထားလေသည်။

ဤသည်နှင့်ပတ်သက်၍ မှန်နန်းရာဇဝင်တော်ကြီး စာမျက်နှာ ၄၉၄-၄၉၅ ၌ “သတ္တရာဇ် ၉၂၁ ခုနှစ် နတ်တော်လဆန်း ၁၄ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် (ခရစ် ၁၅၅၉၊ ဇူလိုင် ၁၂) တွင် ဓာတ်တော်ကို သဘင်ကြီးစွာခံ၍ မင်းညီ၊ မင်းသား၊ မင်းဆွေ၊ မင်းချို၊ မှူးတော်ဗတ်တော်အပေါင်းကြပ်မတ်၍ ရွှေနန်းတော်ကသည် ကောင်းမှုတော်သို့ ပို့ရသည်။ ဘဝရှင်မင်းတရားကြီးဘုရားလည်း ကောင်းမှုတော် မဟာစေတီအရှေ့တွင် မင်းတဲကြီးစွာ ဆောက်၍ မင်းမိဘုရားကိုယ်လုပ်တော်မောင်းမအပေါင်းနှင့် ကြည့်ရှုတော်မူသည်။ ယင်းနေ့တွင် ရာဇဒေဝီရှင်မိဘုရားမှ သမီးတော်ကို မျက်နှာမြင်သည်။ ဓာတ်တော်ပို့သည့်နေ့တွင် ဖွားတော်မူသည်ကိုအကြောင်းပြု၍ ရာဇဓာတုက လျာဟူသောအမည်ကို သမုတ်တော်မူသည်” ဟူ၍ ဖော်ပြထားလေသည်။

မောင်တော် အနော်ရထာမင်းစောသည် သုဝဏ္ဏဘုမ္မိမည်သော ဇင်းမယ် (ချင်းမိုင်) ကို စိုးစံခဲ့ရသဖြင့် ရာဇဓာတုကလျာကို “ဇင်းမယ်ဘုရင်၏နှမ” ဟူ၍လည်း ခေါ်သည်။ ဘုရင့်နောင်မင်းတရားကြီးသည် သမီးတော် ရာဇဓာတုကလျာမင်းသမီးကို အခြားသမီးတော်များနှင့်အတူ ၁၅၇၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၇ ရက်နေ့တွင် နားထွင်းပေးခဲ့သည်။

ဟံသာဝတီမြို့တော်တွင် ရာဇဓာတုကလျာအား အမှတ်မထင် တွေ့ဆုံမိခဲ့သော ခရစ်ယာန်သာသနာပြု ဓမ္မတာဘိုဗစ် (Mr. Bovis) က သူ၏မှတ်တမ်းတွင် အောက်ပါအတိုင်း ရာဇဓာတုကလျာအား ရေးသားထားလေသည်။

“ကျွန်တော်က ဟံသာဝတီဘုရင်ရဲ့ သမီးတော်ကို တွေ့ခဲ့ရတယ်။ သူက ကြန့်အင်အဆင်းလက္ခဏာနဲ့ ပြည့်စုံပါတယ်။ ပြီးတော့ အဝါရောင်အဝတ်အထည်ကိုလည်း ဝတ်ဆင်ထားပါတယ်။ သူ့ရဲ့လက်ထဲမှာတော့ ကြိုးနဲ့သီထားတဲ့ သေးငယ်တဲ့ ဂေါ်လီလုံးကလေးတွေ (စိပ်ပုတီး) ကို ဝိုင်ထားပါတယ်။ သူ့ကို မကြာခင် သီလရှင်ဝတ်သွားတော့မှာလို့ အများကပြောဆို

နေကြပြီး အားလုံးက ကြည်ညိုလေးစားကြတာကိုလည်း တွေ့ရပါတယ်” ဟူ၍ ရေးသားထားလေသည်။

“ပိယေဟိဝိပ္ပဟောဂေါဒုက္ခော၊ အဝိယေဟိသမ္ပယောဂေါဒုက္ခော” ဆိုသော ဘုရားရှင်တရားဒေသနာတော်အတိုင်း ရာဇဓာတုကလျာမင်းသမီးကလေး၏ ဖြစ်ရေးကုန်စဉ်တို့သည် အကျုံးဝင်လျက်ရှိလေသည်။ နှစ်ပါးပုံ မြတ်နိုးစုံမက်၍ မေတ္တာကြီးယှက်နှောင်ခဲ့သော မောင်တော်နတ်သျှင်နှောင်မင်းသားနှင့် အမျိုးမျိုးသောအကြောင်းကြောင့် မေတ္တာနှောင်ဖွဲ့ရေးမှာ နှောင့်နှေးကြန့်ကြာခဲ့ရသဖြင့် လွမ်းစာခွေရတုများရေးသားပြီး ချစ်တင်းနှိုးနှောနေဆဲတွင် ရုတ်တရက် ချစ်ခင်နှစ်သက်ရသောသူနှင့် ကွေကွင်းလျက် မချင်ခင်မနှစ်သက်သော နန္ဒဘုရင်၏သားတော် အိမ်ရှေ့ဥပရာဇာမင်းကြီးစွာ၏ သိမ်းပိုက်မှုကို ခံခဲ့ရသည်။ ယင်းနောက် ယိုးဒယား-မြန်မာစစ်ပွဲ၌ အိမ်ရှေ့ဥပရာဇာ စိန်ပြောင်းသင့်၍ ၁၅၉၂ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၃၀ ရက်တွင် ကျဆုံးခဲ့ရပြီး ငယ်ချစ်ဟောင်း နတ်သျှင်နှောင်နှင့် စုလျားရစ်ပတ် လက်ဆက်ခဲ့ရပြန်သည်။

ရာဇဓာတုကလျာသည် နတ်သျှင်နှောင်ထက် ၁၃ နှစ်ကြီးသည်။ ထို့ပြင် ရာဇဓာတုကလျာမှ ဘုရင့်နှောင်မင်းတရားကြီး၏ သမီးတော်ဖြစ်သောကြောင့် နတ်သျှင်နှောင်မှာ မြေးတော်ဖြစ်သောကြောင့် ရာဇဓာတုကလျာနှင့် နတ်သျှင်နှောင်မှာ ဒွေးလေးတော်နှင့် တူတော်သည်။ တဖန် ဓာတုကလျာ၏ ပထမကြင်ယာတော်မင်းကြီးစွာနှင့် နတ်သျှင်နှောင်မှာ ဝမ်းကွဲညီတော်သောကြောင့် ဓာတုကလျာနှင့် မရိုးတော်၊ မတ်တော် တော်ပြန်သည်။

နတ်သျှင်နှောင်၏ ခမည်းတော် မင်းရဲကျော်ထင်သည် ခရစ်နှစ် ၁၆၀၃ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၁၁ ရက်နေ့တွင် တောင်ငူထီးနန်းစံခဲ့ရာ သားတော်ကြီး နတ်သျှင်နှောင်ကို အိမ်ရှေ့ဥပရာဇာအပ်နှင်း၍ ၁၆၀၃ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂၀ ရက်နေ့တွင် ရာဇဓာတုကလျာနှင့် စုံဖက်ပေးခဲ့သည်။ ရာဇဓာတုကလျာသည် နတ်သျှင်နှောင်နှင့် ထိမ်းမြားမည်က အသက် ၄၃ နှစ်နှင့် ၈ လရှိပြီဖြစ်၍ နတ်သျှင်နှောင်သည် အသက် ၃၀ သာရှိသေးသည်။ ထို့ကြောင့် ဓာတုကလျာသည် အရွယ်တော် နှစ်ဆိတ်ဟိုင်းလို့ လေးဆယ်ကျော်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

သို့သော် “ချစ်မေတ္တာ” ဟူရာတွင် အသက်လည်းကောင်း၊ အရွယ်
 သည်လည်းကောင်း၊ ဂုဏ်သည်လည်းကောင်း၊ ဆွေတော်မျိုးတော် အရှိန်အဝ
 သည်လည်းကောင်း အရေးအရာမဟုတ်ချေ။ တူနှစ်ကိုယ်တဲအိုပျက်မှာ နေ
 နေရ ချစ်တာသည် ပခမပင်မဟုတ်ပါလား။

အရွယ်တော်အခါဟိုင်း၍ မုဆိုးမဘဝဖြစ်နေသော အိမ်ရှေ့မိဘုရာ
 ဟောင်း ရာဇောတုကလျာကို မင်းငယ်မင်းပျို မဟာဥပရာဇာ နတ်သျှင်နောင်
 ကိုယ်တော်က မြတ်နိုးတော်မူသည်ကို အားလုံးက အံ့ဩခဲ့ရသည်။ ရာဇဝင်
 များတွင် နတ်သျှင်နောင်သည် ရာဇောတုကလျာနှင့် သားတော်သမီးတော်
 မထွန်းကားခဲ့သော်လည်း ဦးကုလား၏ ‘ရာဇဝင်ချုပ်’၌ သားတော်ငယ်က
 လွန်တပါးဟူ၍ ရေးသားထားသည်။ နတ်သျှင်နောင်သည် အခြားကိုယ်လှင်
 တော် ၅ ပါးနှင့် သားတော် ၆ ပါး၊ သမီးတော် ၃ ပါး၊ ပေါင်း ၉ ပါး
 ထွန်းကားခဲ့သည်။

သို့သော် ရာဇောတုကလျာနှင့် နတ်သျှင်နောင်တို့၏ မေတ္တာမပျက်
 သစ္စာဖက်ခဲ့သော သူတို့ချစ်ခရီးကား မကြာညောင်းခဲ့ချေ။ ဘဝရေဆိုမှ
 ကြုံလာကြိုက်လာ ဆုံလိုက်လာတဲ့ အခိုက်အတန့်လေးသည် တဒင်္ဂပင်
 ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ၇ လမျှသာ ပေါင်းဖက် ခဲ့ရပြီးနောက် ရာဇောတုကလျာသည်
 ၁၆၀၃ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလတွင် သက်တော် ၄၄ နှစ်ပြည့်ရန် (၁)လ
 အလိုတွင် အသက်တမျှ ချစ်ရသော မောင်တော်နတ်သျှင်နောင်ကို စွန့်ခွာကာ
 နတ်ရွာစံခဲ့ရလေသည်။

ရာဇောတုကလျာနှင့် နန္ဒဘုရင်တို့မှာ အဓိကွဲမောင်နှမများဖြစ်သည်။
 နန္ဒဘုရင်သည် ဘုရင့်နောင်မင်းနှင့် မိဘုရားခေါင်ကြီး တပင်ရွှေထီးမင်း
 တရား၏ နှမတော် အရာလသီရိမဟာရာဇဒေဝီ၏ သားတော်ဖြစ်ပြီး ဓာတု
 ကလျာမှာ ဘုရင့်နောင်မင်းနှင့် တပယင်းစကုကာမဏိ၏ သမီး ရာဇဒေဝီ
 (ရှင်ထွေးလှ) တို့၏ သမီးတော်ဖြစ်သည်။ အလားတူပင် ဘုရင့်နောင်မင်း၏
 မိဘုရားကြီးသုံးပါးအနက် အဝ(အင်းဝ) ရွှေနန်းကြောရှင်၏သမီးတော် သီရိ
 ဘုန်းထွဋ်ကို စန္ဒာဒေဝီအမည်ဖြင့် မိဘုရားမြှောက်ရာတွင် တောင်ငူရွှေနန်း
 တည်မင်း၏ မိဘုရားဖြစ်လာရာမှ နတ်သျှင်နောင်ကို ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ နန္ဒ
 ဘုရင်ကို ရာဇဝင်ကျမ်းများက ‘ငါးဆူဒါယကာ’ဟုလည်း ခေါ်ဆိုကြသည်။

ဤသည်မှာ ကတ္တုသန်၊ ကောတာရုံ၊ ဓာဿပ၊ ဂေါတမ၊ အရိမေတ္တယျ ဘုရားရှင် ရုပ်ပွားတော်ငါးဆူကို သွန်းလုပ်လှူဒါန်းခဲ့ဖူး၍ ဖြစ်သည်။

ရာဇဓာတုကလျာသည် ရတနာသုံးပါးတွင် များစွာကိုင်းရှိုင်းတော်မူ ၏။ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော သဘောလည်းရှိသည့်ပြင် ကဗျာဖွဲ့ဆိုခြင်းအရာ၌ လည်း ကျွမ်းကျင်လိမ်မာတော်မူလှသည်။ အလွမ်းစိတ်ဓာတ်ခံရှိသူဖြစ်သည့် အတိုင်း ဆိုခဲ့သမျှသော စာပေအစုစုမှာ အဓိပ္ပာယ်ကျယ်ဝန်းနက်နဲ၍ အလင်္ကာ ဂုဏ်ရသပြောင်မြောက်ခဲ့ပေသည်။

ထို့ပြင် လောကီလောကုတ္တရာ ပညာဉာဏ်ရင်သန်ခဲ့သောကြောင့် ထင်ရှားသော သူတို့စာဆိုတော်တစ်ဦးလည်းဖြစ်ခဲ့လေသည်။

ရာဇဓာတုကလျာမှိုင်းသမီးဆိုကျေးစေရတုပိုဒ်စုံ

(၁) ဟေမဝန်မှာ။ ။ တောသာတခန်း၊ တောင်ထောင့်ယွန်း၌၊ သိုက် နန်းဗိမာန်၊ ခုမှသွန်၍၊ ဘုန်းဝန်သနင်း၊ မွေး၍ပြင်းသာ၊ တပ်ခြင်းနားဝင်၊ လူမှုကွင်းသည်၊ မြသွင်ကိုယ်မွေး၊ စိန်ပြည်ကျေး၊ ခြားဝေးမြေရှည်တရုတ်ပြည် ကို၊ ဖွေနှယ်လုပ်ကြံ၊ ခန့်တိုင်းနွံ၍၊ မယ့်ထံဘုံနန်း၊ ရွှေမြို့ကွန်းသို့ စခန်း လှည့်ချ၊ ပျံလေပြီဟု၊ မိုးဆိတ်မိတွင်း၊ လေကိုချင်း၍ လျင်ပြင်းသွားလေ၊ လျှောက်နှင့်ချေလော့၊ မြတေပထွန်း၊ ဘုံရွှေနန်းဝယ်၊ ဘက်ကျွန်းစံတင်၊ နောင်သခင်မူ၊ ဖူးချင်သံပျောင်း၊ မှီအုံးလျောင်းသည်။ ။ သောင်စောင်းကျက် သရေဝယ်သော်ဝ်။

(၂) ဝေဇယန္တ။ ။ နန်းသာတုလွတ်၊ ဘုံဖြားထွက်ဟု သုဒဿန၊ နာမတွင်သည်၊ သိကြားတည်သား၊ အမညလွမ်းရှိန်၊ တာဝတိန်နှင့်၊ နှိုင်းချိန် ပြိုင်ဆွယ်၊ ရွှေစင်းမယ်သို့၊ မှတ်ရွယ်တူရှု၊ ပျံလေမူကား၊ သံဖြူပေါ်ထွန်း၊ ပြင်သာကျွန်းနှင့် ရစ်သန်းမြလား၊ သံလွင်နားဝယ်၊ ပန်းအားပြေရုံ၊ နားပြီးတုံမှ၊ သံပုံပုထိုး၊ သုံးလူမျိုးကို၊ ညွတ်ကျိုးကော်ရောက်၊ ပူဇော်ခဲ့လျှင်၊ တစ်ည၌ တွင်းမှ၊ မလင်း မှီခင်၊ သောင်ရောင်ယင်က၊ စောစောထ၍၊ ဌာနမင်းခေး ဘုံရွှေမြေသို့၊ ညနေချမ်းမှန်၊ ရောက်လေတန်၏၊ သဝဏ်ခွေစာ၊ ဆက်လိုက် ရာကား၊ သင်္ခါအစစ်၊ အာနိန္ဒာစံတွင် မြခြည်တင်သို့၊ အသွင်နုလ်လောင်း၊ ရှုမညောင်းသည်။ ရောင်ကောင်းညက်ထရှေ့ဝယ်သော်။

(၃) စေတမာန်သာ။ ။ ငသန်စာနှင့်၊ ပျူငြာသံဖြ၊ မောင်နှတ်ကလျှင်၊
 ခွန်းမျှမကုန်၊ မှာတိုင်းပြန်လော့၊ နောင်စွန်းဖွားမြင်၊ မိသခင်၏။ လေးပင်သာ
 ပျော်၊ ငယ်မည်တော်ကို၊ ထုတ်ဖော်မရက်၊ စုံမက်လှည့်ကာ၊ ကြံရာကြံပြန်၊
 မိုးသို့ဝန်မျှ၊ ရွက်ဟန်ထူးခြား၊ စကားဖြူညက်၊ မဇ္ဈခက်ကို၊ ဆက်လိုက်သော်
 လည်း၊ ရွှင်ပျော်နှစ်ခြိုက်၊ မီးရောင်မြိုက်မှု၊ ဦးနှိုက်စံပယ်၊ မဆင်ဖွယ်ဟု၊
 ဘုန်းကြွယ်တုလွတ်။ စွယ်တော်မြတ်ကို၊ ရည်အမှတ်ရည်ထင်၊ ပူဇော်တင်၍
 သံရွှင်သံညောင်း၊ ပြည့်ဆုတောင်းသည်။ နောင်နောင်ဘက်မကွေ့ရွယ်သော်။

မိုးငြိမ်းကိုးကား

- ၁။ ဒဂုန်ခင်ခင်လေး၊ အမျိုးသမီးအနုပညာရပ်များ၊ ခွံစာပေရိပ်ဖြူ၊
 ပထမကြိမ်၊ ၁၉၇၆။
- ၂။ သန်းဝင်းလှိုင်၊ အနှစ်ချုပ်ဖြန်မှာသမိုင်းအတိစာန်၊ ပညာရွှေ
 တောင်စာပေတိုက်၊ ပထမကြိမ် ၂၀၁၀ ခုနှစ်။
- ၃။ ဗိုလ်မှူးဘသောင်း၊ စာဆိုတော်များအတ္ထုပ္ပတ္တိ၊ ရာပြည့်စာအုပ်
 တိုက်၊ ပဉ္စမအကြိမ်၊ ၂၀၀၂ ခုနှစ်။

ကုန်းဘောင်ခေတ်

စန္ဒာဒေဝီမိဘုရားခေါင်ကြီး (မြန်မာ ၁၀၇၅-၁၁၃၃)

စန္ဒာဒေဝီမိဘုရားကြီးသည် အလောင်းမင်းတရားကြီး ဦးအောင်ဇေယျ၏ မိဘုရား ခေါင်ကြီးဖြစ်သည်။ စန္ဒာဒေဝီအမည်သည် အလောင်းမင်းတရားနန်းတက်သောအခါမှ မှည့်ခေါ်သောဆွဲမည်ဖြစ်သည်။ ဘွဲ့မည်အပြည့်စုံမှာ "မဟာမင်္ဂလာရတနာဓိပတိ သီရိရာဇာစန္ဒာဒေဝီ" ဖြစ်သည်။

မိဘုရားခေါင်းကြီးမဖြစ်မီက စန္ဒာဒေဝီ၏ နာမည်ကို မယ်ယွန်းစံ (ဝါ) ခင်ယွန်းစံဟု မှည့်ခေါ်ကြသည်။

အဘမျိုးရိုးမှာ ပုတ္တရာမြို့ကိုင် မောင်ပုကြီးနှင့် ဇနီးစောလှမန်တို့သား စည်ပုတ္တရာရွှေကာတစ်ထောင်မှူး သီရိရန္တဒေဝီခံ ငယ်မည် မောင်ဖြိုးသည် မယ်ယွန်းစံခေါ် စန္ဒာဒေဝီ၏ အဘဖြစ်သည်။

အမိမျိုးရိုးမှာ မုဆိုးဖို စမြင်းကြီးသား ဘုမ္မသူရနှင့် မင်းဘိုးခင်နှမ-စောသာထွေးသမီး စောလှမျိုးတို့ အိမ်ထောင်သင့်ရာတွင် သမီးမယ်ညက်ကို မွေးဖွားသည်။ ထိုသမီးမယ်ညက်သည် မယ်ယွန်းစံ (စန္ဒာဒေဝီ) ၏ မိခင်ဖြစ်သည်။

သီရိရန္တဇနီး မယ်ညက်တို့မှ သမီးသုံးယောက် ထွန်းကားခဲ့သည်။ ၎င်းမှာတို့မှာ မယ်ကောင်းစံ၊ မယ်ယွန်းစံ၊ မယ်နှိုင်းစံတို့ဖြစ်သည်။

မယ်ကောင်းစံသည် အိမ်ထောင်နှစ်ဆက်ရှိသည်။ ပထမ ချည်ပါရွာသား မောင်ထင်နှင့် အိမ်ထောင်ကျ၏။ မောင်သွင်ခေါ် သားတစ်ယောက် မွေးသည်။ မောင်သွင်သည်မြင်းရည်တက် ၆၈ ဦးဖွဲ့ရာတွင် "ခင်းငယ်ကျော်"

www.burmeseclassic.com

ဘွဲ့ခံသည်။ ၎င်းနောက် မင်းရဲနန္ဒသူ၊ ၎င်းနောက် သတိုးသီဟကျော်ဘွဲ့များခံသည်။ အလောင်းမင်းတရား၏ နှမငယ် သီရိမဟာရတနာဒေဝီ ခေါ် မင်းခင်းမြို့စား၏ သမီးမယ်ရွှေနှင့် အိမ်ထောင်ကျသည်။

ဒုတိယအိမ်ထောင်မှာ မောင်စည်းစိမ်ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ဟံသာဝတီရောက် မင်းလက်ထက်တွင် စည်သာမြို့ကိုစားရ၏။ အလောင်းမင်းတရားလက်ထက် မြင်းရည်တက် ၆၈ ဦးဖွဲ့ရာတွင် 'မင်းလှစည်သူ' ဘွဲ့ခံသည်။ ၁၁၁၇ ခုနှစ်တွင်သံလွင်၌ မွန်တို့ပိုင်းမိ၍ ကျဆုံးခဲ့ရသည်။ ဒုတိယအိမ်ထောင်နှင့် မယ်ပြေနှင့် ရှင်သူဌေးခေါ် သမီးနှစ်ယောက် ထွန်းကားသည်။ မယ်ပြေသည် အလောင်းမင်းတရားကြီး၏ မြောက်နန်းစံ မိဘုရားဖြစ်သည်။

မယ်ယွန်းစံသည် သက္ကရာဇ် ၁၀၇၅ ခုနှစ် မွေးဖွားသည်။ ဦးအောင်ဇေယျနှင့် အိမ်ထောင်ကျ၍ ဦးအောင်ဇေယျ မင်းဖြစ်သောအခါ စန္ဒာဒေဝီဘွဲ့ခံ မိဘုရားခေါင်ကြီး ဖြစ်လာသည်။

မယ်နှိုင်းစံသည် ပိတ္တောရွာသား မင်းမြင့်နှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည်။ မင်းမြင့်သည် အလောင်းမင်းတရားကြီး၏ မြင်းရည်တက် ခြောက်ကျိပ်ရှစ်ယောက် (၆၈ ယောက်) ဖွဲ့ရာတွင် 'နန္ဒသာရ' ဘွဲ့ခံသည်။ ထို့နောက် မဟာသင်္ခယာ၊ ထိုနောက် သတိုးမဟာသင်္ခယာ၊ စဉ့်ကူးမင်းလက်ထက်တွင် သတိုးမဟာတရဖျားဘွဲ့နှင့် ရတနာသီဟံမြို့ဝန်ဖြစ်သည်။ ၁၁၅၉ ခု၊ ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် ၁၀ ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သည်။ ၎င်းတို့မှ သမီးမယ်တလိုင်းကို မွေးသည်။

မယ်ယွန်းစံသည် သက္ကရာဇ် ၁၀၉၅ ခုနှစ်ခန့်တွင် ဦးအောင်ဇေယျနှင့် လက်ဆက်ခဲ့သည်။ ဦးအောင်ဇေယျသည် မုဆိုးဖိုဇာတိဖြစ်သည်။ မိဘမျိုးရိုးဖြစ်သည်။ မိဘနှင့်ဘက်စလုံးမှ မျိုးရိုးစဉ်ဆက်မှာလည်း 'ပုဂံမင်းရိုး' မှ ဆင်းနွယ်၍ အင်းဝမင်ဆက် မိုးညှင်းမင်း၏ အနွယ်တော်ဖြစ်သည်ဟု ရာဇဝင်ကြီးများက ဆိုသည်။

ဦးအောင်ဇေယျနှင့် မယ်ယွန်းစံတို့မှ သွေးခြားသော ခုနစ်မီးများမဟုတ်ကြပေ။ ဦးအောင်ဇေယျ၏မိခင် မဟာဒေဝီစောငြိမ်းဦးနှင့် မယ်ယွန်းစံ၏ဖခင် သီရိရန္တဇတို့မှာ မောင်နှမအရင်းအချာများ ဖြစ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့်

ဦးအောင်ဇေယျနှင့် မယ်ယွန်းစံတို့မှာ မောင်နှမတစ်ဝမ်းကွဲလည်း တော်စပ်လေသည်။

ဦးအောင်ဇေယျနှင့် မယ်ယွန်းစံတို့မှာ သားသမီးတစ်ကွိပ် ထွန်းကားခဲ့သည်။ သားတော်ခုနှစ်ပါး၊ သမီးတော်သုံးပါးတို့ဖြစ်သည်။

ဦးအောင်ဇေယျသည် မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိပြီးနောက် သားတော် သမီးတော်တို့ကို မြို့စားရွာစားများပေး၍ မြှောက်စားခဲ့သည်။ အချို့သားတော်များ နောက်ပိုင်းတွင်မင်းဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ မယ်ယွန်းစံက ဖွားမြင်သော သားတော် သမီးတော်များကို အစဉ်အတိုင်း ဤသို့တွေ့ရသည်။

(၁) သားတော် သီရိသုဓမ္မရာဇာ

ကုန်းဘောင်ဆက်ရာဇဝင်၌ သီရိသုဓမ္မရာဇာဟု ပြသည်။ ထိုမင်းသားမှာ အလောင်းမင်းတရားကြီး လက်ထက်၌ အိမ်ရှေ့စံရသည်။ တပယင်း၊ ရွှေတောင်၊ ဇေယျကျွန်းမြို့များကို ကံကျွေးခံ၍ ခမည်းတော် နတ်ပြည်စံပြီးသည့်နောက် မင်းဖြစ်သည်။ ရာဇဝင်တွင် 'နောင်တော်ကြီးမင်း' ဟု တွင်သည်။ ငယ်မည်မှာ မောင်လှောက်ဟုခေါ်သည်။

(၂) သားတော် သီရိသုဓမ္မရာဇာ

ကုန်းဘောင်ဆက်ရာဇဝင်တွင် 'သီရိသုဓမ္မရာဇာ' ပြသည်။ ခမည်းတော်၊ နောင်တော်တို့လက်ထက် မြေဒူး၊ စလင်းမြို့များကို ခံကျွေးခံရပြီးနောက် မင်းဖြစ်သည်။ ရာဇဝင် 'ဆင်ဖြူရှင်မင်း' ဟု တွင်သည်။

(၃) ငယ်ကလွန်သော သားတော်တစ်ပါး

(၄) သမီးတော် သီရိမဟာမင်္ဂလာဒေဝီ

သက္ကရာဇ် ၁၁၀၀ ပြည့်နှစ်ဖွားသည်။ ခမည်းတော်နှင့် မောင်တော်နှစ်ပါး လက်ထက် ကနွီမြို့ကို ကံကျွေးခံရသည်။ ရတနာသီလီမြို့၊ တုလ္လုသိဘုံသာကျောင်း ဒါယိကာမဖြစ်သည်။ ငယ်မည်တော် မယ်သား။

(၅) သားတော် သုဓမ္မရာဇာ

သက္ကရာဇ် ၁၁၀၂ ခုနှစ်ဖွားသည်။ ခမည်းတော်နှင့် နောင်တော် မင်းနှစ်ပါးလက်ထက် အမြင့်မြို့၊ တလုပ်မြို့များကို ကံကျွေးခံရသည့် ငစဉ်ကူးမင်းလက်ထက် ရေမှာ အပျောက်ခံရသည်။ ငယ်မည်တော်မှာ မောင်စိုး ဖြစ်သည်။

(၆) သမီးတော် သီရိမဟာရတနာဒေဝီ

သက္ကရာဇ် ၁၁၀၄ ခုဖွားသည်။ ခမည်းတော်နှင့် မောင်တော်နှစ်ပါး လက်ထက် မင်းခင်းမြို့၊ ဗဒုံမင်းလက်ထက် ပန်းတောင်းမြို့များကို ကံကျွေး ခံရသည်။ အံမြို့ ဘုံသာစံလွတ်ကျောင်းဒါယိကာမဖြစ်သည်။ ငယ်မည် တော် မယ်မြတ်လှဖြစ်သည်။

(၇) သားတော် သတိုးမင်းလှရွှေတောင်မှာ ခမည်းတော်နှင့် နောင်တော် နှစ်ပါးလက်ထက် ဗဒုံ၊ မြဝတီမြို့များကို ကံကျွေးခံရ၍ နောက် မင်းဖြစ်တော် မူသည်။ ငယ်မည်တော် မောင်ရွှေစိုင်းတွင်သည်။ ဘိုးတော်စိုင်းဟု လူသိ များ၍ ဘိုးတော်ဘုရား ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဗဒုံမင်းဟူ၍လည်းကောင်း ရာဇဝင်၌ တွင်သည်။

(၈) သမီးတော် သီရိရတနာမင်္ဂလာဒေဝီမှာ

ခမည်းတော်နှင့် မောင်တော်နှစ်ပါးလက်ထက် အုန်းတော၊ အောင်သာ ရွာနှင့် စကျီမြို့ကို ကံကျွေးခံရသည်။ ကုန်းဘောင်ခေတ် ရာဇဝင်တွင် သီရိမင်္ဂလာ ရတနာဒေဝီဟု ဖြစ်သည်။ သက္ကရာဇ် ၁၁၂၉ ခုနှစ်တွင် လွန်သည်။ ငယ်မည်တော် မယ်အိပ်။

(၉) သားတော် သတိုးမင်းလှရဲကျော်စွာသည်

၁၁၁၆ ခု၊ နန်းထက်၌ဖွားသည်။ ခမည်းတော်နှင့် နောင်တော်များ လက်ထက် ပုခန်းကြီးမြို့၊ တလုပ်မြို့များကို ကံကျွေးခံရသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၁၆၄ ခုနှစ်တွင် မင်းကွန်းရှားရောင်းတွင် လွန်သည်။ ငယ်မည် မောင်စိုး ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

(၁၀) သားတော် သတိုးမင်းလှမင်းရဲကျော်

ဖြစ်သည် သက္ကရာဇ် ၁၁၁၆ ခု၊ နန်းထက်၌ဖွားသည်။ ခမည်းတော် နှင့် နောင်တော်များလက်ထက် ပင်းတလဲ၊ မြင်းစိုင်းမြို့များကို ကံကျွေးခံရသည်။ နောင်တော်ဗဒုံမင်း (ဘိုးတော်ဘုရား) လက်ထက် ၁၁၄၇ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလတွင် ရေတွင် အပျောက်ခံရသည်။ ငယ်မည်တော် မောင်ဘိုးရှင်။

မယ်ယွန်းစံက ဖွားမြင်သော သားတော်များမှာ အလောင်းမင်းတရား အတွက် လက်ရုံးသဖွယ် အားထားရသော သားတော်များဖြစ်သည်။

ဦးအောင်ဇေယျသည် ရန်အပေါင်းကို နှိမ်နင်းပြီးနောက် ခရစ် ၁၇၅၂ ဧပြီလ ၁၇ ရက်နေ့တွင် 'အလောင်းမင်းတရား' ဟူသောအမည်ကို ခံယူ၍ ၁၇၅၃ ဇွန်လ တွင် မုဆိုးဖိုကို မြို့တည်ကာ ရတနာသိင်္ဃ (ရတနာသီခ) ကုန်းဘောင်ပြည်ကြီးသမုတ်ပြီး ထီးနန်း စိုက်ထူသည်။ ထိုအချိန်တွင် မယ်ယွန်းစံသည် 'မဟာမင်္ဂလာရတနာမိပတိ သီရိရာဇာစန္ဒာဒေဝီ' ဟူသော ဘွဲ့အမည်ဖြင့် အဘိသိက်ခံ မိဘုရားခေါင်ကြီး ဖြစ်လာသည်။

အလောင်းမင်းတရားကြီး ဦးအောင်ဇေယျသည် ၁၇၅၂ ခုမှစ၍ အောက်မြန်မာနိုင်ငံရှိ မြို့တော်များကို စဉ်ဆက်မပြတ် သိမ်းယူ၍၊ နိုင်ငံတော်သစ်ကို ပြန်လည်တည်ဆောက်နေရသည်။

အလောင်းမင်းတရားသည် နိုင်ငံတော်သစ် တည်ထောင်ရေးအတွက် နှစ်စဉ်လိုလို စစ်ထွက်၍ စည်းရုံးရသည်။ ကုန်းဘောင်ပြည်တွင် နားနေသည် ဟူ၍မရှိ။ ဤသို့ အလောင်းမင်းတရား မရှိသည့်အခါတွင် မိဘုရားခေါင်ကြီး စန္ဒာဒေဝီသည် ကုန်းဘောင်နေပြည်တော်၏ အုပ်ချုပ်ရေး၊ ဖွံ့ဖြိုးရေး လုပ်ငန်းများကို တာဝန်ယူ နေရစ်ရသည်။

အလောင်းမင်းတရားကြီးကလည်း နေပြည်တော်၌ကျန်ရစ်သော မိဘုရားခေါင်ကြီးအား လုံခြုံရေးမှစ၍ အထွေထွေကိစ္စရပ်များကို အကတိလေးပါး မလိုက်စားဘဲ ဆောင်ရွက်ရန် စစ်ခရီးလမ်းမှစ၍ သဝဏ်လွှာပေးပို့ မှာလေ့ရှိသည်။

စန္ဒာဒေဝီ မိဘုရားခေါင်ကြီးကလည်း အလောင်းမင်းတရား မရှိချိန်တွင် နေပြည်တော်ရှိ လုပ်ငန်းတာဝန်များကို သားတော်တို့နှင့်အတူ

လက်တွဲ၍ တာဝန်ကျေအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း အလောင်းမင်းတရားကြီးသည် နိုင်ငံတော်တည်ထောင်ရေးကို ကျယ်ပြန့်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။

မိဘုရားခေါင်ကြီး စန္ဒာဒေဝီသည် ရတနာသိင်္ဃမိတြတော်ကို တည်ထောင်ပြီးနောက် ကျောင်းတိုက်ကြီးကို တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ မိဘုရားကြီး ကျောင်းတော်ကို 'အောင်မြေဘုံသာကျောင်းတော်ကြီး' ဟု ကမ္မည်းတင်ခေါ်ဆိုထားလေသည်။

မိဘုရားကြီးသည် တစ်ခါတစ်ရံတွင် အလောင်းမင်းတရားကြီး၏ စစ်ချီရာတွင် လိုက်ပါရသည်။ ဤသို့ လိုက်ပါရင်း လမ်းခရီး၌ အခြေအပေးသလို ကုသိုလ်ကောင်းမှုများကို ပြုလုပ်လေ့ရှိသည်။ ထိုသို့ကုသိုလ်မှုထဲတွင် မင်းဘူးနယ်ရှိ မန်းစက်တော်ရာ၌ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းသော ဇေယျာတော်ကြီးတစ်ဆောင်လည်း ပါဝင်သည်။ မိဘုရားကြီးသည် မိမိဆောက်လုပ်ဆောင်ရွက်ပြီးနောက် 'မှန်ကင်း' စိုက်လိုသောကြောင့် အလောင်းမင်းတရားထံတွင် ခွင့်ပန်ခဲ့ရသည်။ မှန်ကင်းမှာ မိမိတို့သဘောအတိုင်း စိုက်ထူနိုင်သည်မဟုတ်ဘဲ ဘုရင့်အမိန့်တော်ရမှသာ တပ်ဆင်ခွင့်ရှိသည်။

မိဘုရားကြီး၏ ခွင့်ပန်ချက်အရ အလောင်းမင်းတရားသည် ဇေယျာတော်ကြီး၌ မှန်ကင်းစိုက်ထူခွင့်ပြုသော အမိန့်တော်ကို ဤကဲ့သို့ တရားထုပ်ပြန်ခဲ့သည်။

ဘုန်းတော်အလွန်ကြီးမြတ်တော်မူလှသော အရိန္ဒမာလက်စကြာရတနာဆင်ဖြူများသခင် တိုင်းကြီးပြည်ကြီး ထီးဆောင်းမင်းတို့၏ သခင်ဖြစ်တော်မူသော အလောင်းစက်တော်ရာမှာ ဆောက်လုပ်သော ဇေယျာတော် မှန်ကင်း ၄-ဆူ စိုက်လှူစေ။

၁၁၂၁ ခု၊ တော်သလင်းလပြည့်ကျော် ၄ ရက်နေ့ပြန်သည့်အခါ တော်။

သက္ကရာဇ် ၁၁၂၇ ခုနှစ်တွင် သားတော် ဆင်ဖြူရှင်မင်းသည် ရတနာသိင်္ဃမိတြတော်မှ ရတနာပူရ အင်းဝမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့၍ နန်းစံစေလှူသည်။ ထိုအခါ မယ်တော်မိဘုရား စန္ဒာဒေဝီတို့လည်း အင်းဝမြို့တော်ရွှေပြောင်းလာခဲ့ကြ၏။

နောင်သော်လည်း အင်အားကို ပြောင်းရွှေ့ပြီးနောက် ရွေးအမိက မဟာ သယ်ရာထ သီတင်းသုံးခဲ့သည့် လေးထပ်ကျောင်းမဟောင်းကျောင်းတွင် အရံ ကျောင်းများနှင့်တကွ လေးထပ်တောင့်ရွှေကျောင်းတော်ကြီးကို ထောက် လှုပ်လေသည်။

နောင်သော် ဝိသုဒ္ဓါကြီးသည် ကျောင်းတော်ကြီးကိုရေစက်ချ၍ တင်လျှ ဝသွားနိုင်ခဲ့သော ကျောင်းအမိကြီးနောင်သော်ဝိသုဒ္ဓါကြီးသည် သက်တော် ၅၈ နှစ်အရွယ်၊ ၁၁၃၃ ခု၊ ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် ၅ ရက်(ခရစ် ၁၇၇၁ ခု၊ ဇူလိုင်လ ၃၀ ရက်) ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် နတ်ပြည်စံလွှဲတော်မူခဲ့လေ သည်။

သာတော် သင်ကြားပို့ချခဲ့သည့် မယ်တော် အောက်လှုပ်သော ကျောင်းတော်ကြီးကို "ဘုံကျော်ကျော်" ခေါ် ကျောင်းတော်ကြီးကိုထားက် လှုပ်၍ အတုလအရာတော် အရှင်အာသမ္မာရိအေး တင်လျှခဲ့သည်။

အတုလအရာတော်သည် အရှင်တော် အလောင်းအင်္ဂါတရားကြီး ထိုယ်တိုင် ထိုးထွယ်သော အရာတော်ဖြစ်သည်။ မင်းတရားကြီး "အတုလ အာသမ္မာရိကရာဇရုဇ" ဘုံအင်္ဂါနှင့် သာသနာပိုင် ခန့်အပ်ထားလျှင်ဖြစ်သည်။ သမီးတော်ကြီးသည် အင်အားကို ပြောင်းရွှေ့သောအခါလည်း မာရ်အောင်ရတ နာတုရားဝရုဇ်အတွင်း၌ သုဓမ္မာရွှေရုပ်၊ ပြာသာဒ်သုံးအောင်တို့ကို ထောက် လှုပ်လျှင်နိုင်ခဲ့ကြပါသည်။

သမီးတော်အလှစိန်ဖြစ်သော သီရိမဟာရတနာအေဝီ အင်္ဂါသမီးသည် လည်း အင်အားတော်၌ မယ်တော်အောက်လှုပ်သော ဘုံကျော်ကျော်တော် ကျောင်းတိုက်၏ အရောင်ပြောက်ယွန်းတွင် အရံကျောင်းများနှင့်တကွ လေး ထပ်တောင့်ကျောင်းတော်ကြီးကို ထောက်လှုပ်ခဲ့သည်။ ကျောင်းတော် ကြီးကို "ဘုံသာဓံလွတ်ကျောင်းတော်ကြီး" ဟု ကမ္ဘာ၌ပင်ရှိ၍ အရာတော် အား တင်လျှတော်မူသည်။

ဆင်ဖြူများရှင်အင်္ဂါတရားသည် မယ်တော်၏ ဘုံကျောင်းတော်လှုပ် ကျောင်းတိုက်ကြီးနှင့် နှစ်တော်၏ ဘုံသာဓံလွတ်ကျောင်းတိုက်ကြီးကို သတ္တရာဓံ ၁၁၃၄ ခုနှစ်တွင် တစ်ချိန်တည်းမှာပင် တပြိုင်နက် ရေစက်ချ တင်လျှခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

လေ့လာကြည့်ရှုရမည့်အရာများကို အသိပညာပေးရန်အတွက် ၂၀
ခုနှစ်တွင် ကမ္ဘာ့အဖွဲ့များအဖွဲ့အစည်းကြီးများကို အသိပညာပေးရန်အတွက် ဖွဲ့စည်း
ကိုယ်စားပြုရန်အတွက် အသိပညာပေးရန်အတွက် အဖွဲ့အစည်းများကို ဖွဲ့စည်း
မှတ်တမ်းမှတ်ရာ အပြာဖြာတို့၌ ရှာဖွေ၍မရချေ။

၂။ (က) မြို့တော်ကြီး၌ ရှိသော ရုပ်ပုံများကို မြန်မာ့အလင်းစာပေတိုက်၌ ထည့်သွင်း
မိမိတို့၏ အဖွဲ့အစည်းကြီးများကို အသိပညာပေးရန်အတွက် အဖွဲ့အစည်းများကို
ဖွဲ့စည်းရမည်။

၂။ (ခ) ဘုန်းတော် "စန္ဒာဒေဝီနှင့်သမီးတော်များ" ဓမ္မရတနာပစ္စည်း အဖွဲ့ကြီး
လေးဦးပါး (အမေဆုကိုလေးပါး) နှင့် အဖွဲ့ကြီးကြီးကြီးကြီးကြီးကြီးကြီးကြီးကြီး
တို့အား အသိပညာပေးရန်အတွက် အဖွဲ့အစည်းများကို ဖွဲ့စည်းရမည်။

၂။ (ဂ) ဘုန်းတော် "စန္ဒာဒေဝီနှင့်သမီးတော်များ" ဓမ္မရတနာပစ္စည်း အဖွဲ့ကြီး
လေးဦးပါး (အမေဆုကိုလေးပါး) နှင့် အဖွဲ့ကြီးကြီးကြီးကြီးကြီးကြီးကြီးကြီး
တို့အား အသိပညာပေးရန်အတွက် အဖွဲ့အစည်းများကို ဖွဲ့စည်းရမည်။

၂။ (ဃ) ဘုန်းတော် "စန္ဒာဒေဝီနှင့်သမီးတော်များ" ဓမ္မရတနာပစ္စည်း အဖွဲ့ကြီး
လေးဦးပါး (အမေဆုကိုလေးပါး) နှင့် အဖွဲ့ကြီးကြီးကြီးကြီးကြီးကြီးကြီးကြီး
တို့အား အသိပညာပေးရန်အတွက် အဖွဲ့အစည်းများကို ဖွဲ့စည်းရမည်။

၂။ (င) ဘုန်းတော် "စန္ဒာဒေဝီနှင့်သမီးတော်များ" ဓမ္မရတနာပစ္စည်း အဖွဲ့ကြီး
လေးဦးပါး (အမေဆုကိုလေးပါး) နှင့် အဖွဲ့ကြီးကြီးကြီးကြီးကြီးကြီးကြီးကြီး
တို့အား အသိပညာပေးရန်အတွက် အဖွဲ့အစည်းများကို ဖွဲ့စည်းရမည်။

၂။ (စ) ဘုန်းတော် "စန္ဒာဒေဝီနှင့်သမီးတော်များ" ဓမ္မရတနာပစ္စည်း အဖွဲ့ကြီး
လေးဦးပါး (အမေဆုကိုလေးပါး) နှင့် အဖွဲ့ကြီးကြီးကြီးကြီးကြီးကြီးကြီးကြီး
တို့အား အသိပညာပေးရန်အတွက် အဖွဲ့အစည်းများကို ဖွဲ့စည်းရမည်။

နန်းမတော်မယ်နုကို မြန်မာနှစ် ၁၁၅၆ ခု၊ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် (၅) ရက်၊ အင်္ဂါနေ့ နံနက် (၄) ချက်တီးကျော်အချိန် ဖေထုံလက်၊ ကုံနန်း နက္ခတ် ၂၂၊ လုံး၊ ဥပါဒ် ၁၂ ယဉ်တွင် အဖ သီဟကျော်စွာဘွဲ့ခံ ကောင် သင်းမျိုး၊ ဦးလှုပ်နှင့် အမိ ဒေါ်ငယ်တို့မှ အင်းဆင့် ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ မယ်နု အား ဖွားမြင်ပြီးနောက် အင်းဝမြို့တော်မှ ပြောင်း၍ အမရပူရမင်းနေပြည် တော်၊ မြောက်မြောက်ရပ်၌ နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ စစ်နန်း မွေးချင်းအစ်ကိုမှာ ဦးဆိုဖြစ်သည်။ မယ်နု မိဘုရားခေါင်ကြီးဖြစ်လာပြီးနောက် 'မောင်ကောင်း စားနုပ မီးပိုချောင်း၊ နုပကောင်းစား မောင်ခေါင်ခေါင်ခေတောင်' ဟူသော မြန်မာဆိုရိုးကားနှင့်အညီ ဦးဆိုသည် စလင်းမြို့ကို အပိုင်စားရသည်သာမက မင်းသားကြီး အရာ၌ အထူးချီးမြှင့်သူကောင်းပြုခဲ့ရသောကြောင့် အခြေလည်း မြင့်၊ အနေလည်းတင့်ခဲ့ရပါသည်။

ထို့ကြောင့် စလင်းမင်းသားကြီး ဦးဆို၏ ကြွေးတော်ကုမသည် ယောက်ဖ တော်၊ စစ်ကိုင်းမင်းတရားကြီးနှင့် ညီမတော် မိဘုရားခေါင်ကြီးမှလွဲ၍ အင်းဝ နန်းမြို့တော်၌ ယဉ်မြိုင်နိုင်သူမရှိဟု ဆိုရပေမည်။ ဦးဆိုသည် ကောင်းစား စဉ်က အင်းဝတွင် စေယျပကတ်တားကြီးကို အညံဆောက်ပေးခဲ့သည်။

နန်းမတော်မယ်နုမျိုးရိုးကို လှေလာကြည့်ပါစေ ရွှေကိုစီရင်စု ကျွဲမြို့ အနောက်မြောက်ဘက် (၄) မိုင်ခန့်အကွာရှိ ဖဆန်ရွာကို ရှေးဦးစွာ စတင် တည်ထောင်ခဲ့သော ဖလသမန်းဘွဲ့ခံ ဦးမဲတူ၊ ဇနီးမယ်ညက်တို့မှ ဖွားမြင် သော သားသမီး (၁၁) ဦးအနက် စတော်ယသား၊ ဖယ်မွန်ခေါ် သခင်မွန်နှင့် ဖလံရွာအုပ်ကြီး ဦးဖိုးကျင်တို့မှ လက်ဆက်၍ နန်းမတော်မယ်နု၏ ဖခင် ဦးလှုပ်ကို ဖွားမြင်ခဲ့သည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ ဦးဖူး၏အညံ အင်းဝထောင်သင်း မျိုးဖြစ်လာပြီးနောက် သီဟကျော်စွာဘွဲ့ ရခဲ့အတိုင်း ထောင်သင်းမျိုး သီဟ ကျော်စွာဦးလှုပ်နှင့် ဒေါ်ငယ်တို့ စုံဖက်ရာမှ အင်းဝမင်းသားကြီးဖြစ်လာ သည့် ဦးဆိုနှင့် စစ်ကိုင်းမင်း၏ နန်းမတော်မြတ်စွာသည် မယ်နုတို့ကို ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ နန်းမတော်မယ်နုမှ တိုက်ရိုက်အင်းဝဆက်လာသူမှာ မင်းနန်း မင်း၏ အလယ်နန်းမိဘုရား ဆင်ဖြူမရှင်မိဘုရား၏ဦးသာရှိသည်။ ဆင်ဖြူ မရှင်မိဘုရားမှ မိုင်းနောင်စုဘုရားကြီး၊ မြတောင်စုဘုရားလတ်၊ ရမည်းသင်း စုဘုရားကလေးဟူ၍ သမီးတော်သုံးပါးသာ ဖွားမြင်ခဲ့သည်။

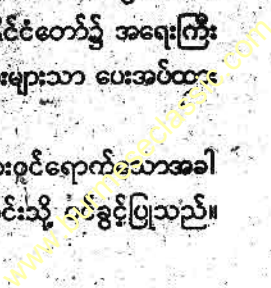
စလင်းမင်းသားကြီး ဦးအိုသည် ဖလံခုံရွာအနီး မြင်းပေါက်ရွာသူ မမင်းသားနှင့် လက်ဆက်ခဲ့သည်။ ၎င်းတို့မှ အမြင့်မြို့စား သီရိသုကလျာနှင့် စကျမြို့စား သီရိသုရတနာဟူသော သမီးနှစ်ယောက် ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ သမီးငယ် စကျမင်းသမီးကို စစ်ကိုင်းမင်းညီတော် မင်းတုန်းမြို့စားမင်းသား (ရခိုင်နိုင်ငံအိမ်ရှေ့မင်းနှင့် ဒုတိယအိမ်ရှေ့မိဘုရားတို့၏သားတော်) မဟာသီရိဓမ္မာရာဇာနှင့် ခုံဖက်ပေးသည်။ ယင်းနောက် မယ်နုကို မိဘုရားခေါင်ကြီးအဖြစ် သီရိပဝရမဟာ ရာဇိန္ဒာရတနာဒေဝီဟူသော တံဆိပ်နာမည်တော်ကို ခံယူစေသည်။ ဗဒုံမင်း၏မြေး စစ်ကိုင်းမင်းသားသည် ၁၁၇၀ ပြည့်နှစ် တန်ခူးလပြည့်ကျော် (၇) ရက်နေ့ အိမ်ရှေ့မင်းအပ်နှင်းခြင်းခံရသည်။ အိမ်ရှေ့မင်းဖြစ်လာသောနှစ်မှာပင် တောင်နန်းအပျိုတော်မယ်နုကို သိမ်းပိုက်ကောက်ယူလိုက်သည်။ ဘိုးတော် ဗဒုံမင်းနတ်ပြည်စံပြီးနောက် ၁၁၈၁ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် (၂) ရက် မယ်နုနှင့်ပင် သီဟာသနရာဇပလ္လင်တော်ထက်၌ ထီးဆောင်းမင်္ဂလာမဟာဥကသံဖွင့်တော်မူသည်။

နန်းမတော်မယ်နုနှင့်ပတ်သက်၍ စစ်ကိုင်းမင်းလက်ထက် အင်းဝနန်းသို့ ရောက်ခဲ့သည့် နိုင်ငံခြားသားကုန်သည် အိတ်ချ်ဂေါ်ဂျာက သူ၏ ကိုယ့်တွေ့မှတ်တမ်းစာအုပ်၌ ဤသို့ မှတ်တမ်းတင်ထားသည်။

“ကျွန်ုပ်သည် မင်းတရားကြီးထက်ပင် ဓားထက်သော် မိဘုရားခေါင်ကြီးထံသို့ ဝင်ရောက်ခစားရဦးမည်။ မင်းတရားကြီးက မိဘုရားခေါင်ကြီးအား လက်ဆောင်တော်ဆက်သခွင့်ပြုခဲ့၏။

မိဘုရားခေါင်ကြီးသည် မင်းတရားကြီးထက် အသက်အတန်ငယ်ကြီးသည်။ ရုပ်လက္ခဏာမှာ လှပတင့်တယ်သည်ဟု မဆိုသာချေ။ သို့ရာတွင် မိဘုရားခေါင်ကြီးသည် တန်ခိုးအာဏာကို အချက်ပိုင်ပိုင် သုံးတတ်သည်။ သတ္တိ၊ ဗျတ္တိနှင့်လည်း ပြည့်စုံသည်။ ထို့ကြောင့် သဘောလွယ်သော လင်ယောက်ျားအပေါ်မှာ ဩဇာလွှမ်းမိုးနိုင်သည်။ နိုင်ငံတော်၌ အရေးကြီးအရာ ရောက်သော ရာထူးများကို သူ့လူသူဘက်သားများသာ ပေးအပ်ထားသည်။

ကျွန်ုပ် ပထမအကြိမ် မိဘုရားထံ အခစားဝင်ရောက်သောအခါ အစစ်အဆေး အမေးအမြန်းမရှိဘဲ အဆောင်တော်တွင်းသို့ ဝင်ခွင့်ပြုသည်။

လက်ဆောင်တော်များကိုလည်း ယူဆောင်သွားရသည်။ အရာရှိအချို့ ခစား
 နေကြသဖြင့် ကျွန်ုပ်ဝင်သွားသောအခါ မိဘုရားခေါင်ကြီးသည် ဖျာတစ်ချပ်
 ကို ခင်းခိုင်းသည်။ ကျွန်ုပ်လာခြင်းကို နှစ်သက်သောလက္ခဏာဖြစ်၏။
 မိဘုရားခေါင်ကြီးသည် အရာရှိများနှင့် ကိစ္စအရပ်ရပ်ကို ဆွေးနွေးနေကြဟန်
 တူသည်။ မိဘုရားခေါင်ကြီးအဖူးတွင် လက်ပါးစေအဖျိုတော်များ ခစားနေ
 ကြသည်။

ကျွန်ုပ်၏ လက်ဆောင်တော်များကို သေသေချာချာစွာစားတော်မူသည်။
 မန်ချက်စတာမြို့၊ ဂလပ်စတီမြို့များရှိ စက်ရုံများမှ ရက်လုပ်သော ပိတ်ခဲချာ
 များ နှစ်သက်တော်မူသည်။ ထိုအထည်မျိုး အမြောက်အမြားပါလာကြောင်း
 လျှောက်ထားသောအခါ မိဘုရားကြီးသည် ယူခွဲရန်နှင့် နောက်တစ်ခေါက်
 လာရောက်ရန် မိန့်တော်မူသည်။ သူ၏ အဖျိုတော်များသည် အထည်များ
 ကို ဝယ်ကြမည်ဆိုသည်။ ထိုသို့မိန့်တော်မူလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ် မမျှော်လင့်
 ပါ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်က လာမည်ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားခဲ့သည်။

မိဘုရားခေါင်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်အား ကြည်ဖြူသည့်အထိမ်းအမှတ်ကို
 ပြုလိုသဖြင့် ကွမ်းအစ်ထဲမှာ ကွမ်းတစ်ယာထုတ်၍ သနားတော်မူသည်။
 ကွမ်းယာထဲတွင် ကွမ်းသီး၊ ထုံး၊ ဆေး၊ အမွှေးအကြိုင်တို့ပါသည်ဟု သိရ
 သည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်သည် ဇနီးစားဖွယ်ဝါးဖွယ်တို့ကို မကြိုက်၊ အလွန်
 ဆော့အန်လိုသည်။ ကျွန်ုပ်အဘယ့်သို့ ပြုမူရမည်နည်း။ စုံစရာကောင်းသော
 ထိုကွမ်းယာကို ကြေညက်အောင် ဘယ်နည်းနှင့်မှ မဝါးနိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့်
 ကွမ်းယာကို ဘောင်းဘီအိတ်အတွင်းသို့ ထည့်လိုက်သည်။

အဖျိုတော်တစ်စုသည် ကျွန်ုပ်၏ အပြုအမူကြောင့် ဟက်ဟက်ပက်ပက်
 ရယ်ကြသည်။ ကျွန်ုပ်က ထိုကွမ်းယာကို တစ်စုတစ်သေသီးစားထားမည်ဖြစ်
 ကြောင်း မိဘုရားကြီးအား တင်လျှောက်သောအခါ အဖျိုတော်တစ်စုသည်
 ရယ်ကြပြန်သည်။ ကွမ်းယာသက်သက်ကို ပေးသနားတော်မူသည်မှာ ဝေး
 ပါသေး၏။ မိဘုရားခေါင်ကြီးသည် ကွမ်းတစ်ယာကို ဝါးပြီးနောက် ကွမ်း
 ဖတ်ယူပြီးလျှင် နောက်နား၌ ခစားနေသော အဖျိုတော်အား ကမ်းပေးလိုက်
 သည်။ အဖျိုတော်သည် ရိုရိုသေသေမြတ်မြတ်နိုးနိုး ခံယူ၍ သူမ၏ပါးစပ်

ထဲသို့ ထည့်ပြီးလျှင် ဆက်၍ စားသည်။ မိဘုရားခေါင်ကြီးကွမ်းဖတ်ကို စားရခြင်းသည် ဂုဏ်ရှိသည်ဟု သူတို့ အယူရှိကြသည်။

ကျွန်ုပ်အား ထိုဂုဏ်မျိုးဖြင့် မချီးမြှောက်သဖြင့် ကံကောင်းလေစွ၊ ထို့ထက် အန်ချင်စရာချီးမြှင့်ပုံကို ကျွန်ုပ်မြင်ရသေးသည်။ ထိုချီးမြှင့်ပုံကား ကွမ်းတံတွေးပေးခြင်းဝင်ဖြစ်သည်။ အော့ချင်အန်ချင်မည်စိုးသဖြင့် ကွမ်းတံတွေးပေးပုံကို သေချာကျနစွာ ကျွန်ုပ်မရေးသားလိုတော့ပြီ။

ကျွန်ုပ်ဆက်သသော လက်ဆောင်တော်များအနက် ပန်းကန်ဆိုင်းတစ်စုံပါဝင်သည်။ ကျွန်ုပ်က တီးပုံတီးနည်းကို ပြသလျှောက်ထားနေဆဲတွင် ဘုရင်သည် အဆောင်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာသည်။ တီးတတ်သလောဟု ကျွန်ုပ်အားမေး၏။ ကြီးစားတီးပြပါမည်ဖြစ်ကြောင်း မြေကြားလိုက်ရသည်။ အသံညှိရန် ရေတစ်ခွက်လိုကြောင်း ပြောသောအခါ မကြာခင် ရေတစ်ခွက် ယူလာသည်။ ဘုရင်သည် ထိုယူလာသည့် ရေတစ်ခွက်ကို လှယူပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်အား ပက်လိုက်ရာ ကျွန်ုပ်မှာ ရွဲရွဲစိုကုန်တော့သည်။ ဤသို့ကျိစယ်လိုက်ရသည်ကို အားရ၍ ဘုရင်ကြီးသည် ရယ်မော၏။ ဘုရင်ကြီးရယ်လျှင် ကျန်လူအပေါင်းတို့လည်း ရယ်ကြရမည်ဖြစ်သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့လည်း ရယ်ကြရပေသည်။ ပန်းကန်ဆိုင်းတီးရန် ပန်းကန်များကိုပြန်စီ၍ ရေထည့်ပြီးသောအခါ ဘုရင်အား “ဘုရားသခင် စောင်မတော်မူပါ” (God Save The King) အင်္ဂလိပ်တီးလုံးကို တီးပြပါသည်။

အိမ်သို့ပြန်ရောက်သောအခါ အရှင်နှစ်ပါး ကျွန်ုပ်ကို ကျိစယ်ကြပုံ၊ ရွင်ရွင်ပျပျ ရယ်မောကြပုံ၊ နန်းတော်သို့ နောက်တစ်ကြိမ်လာရန် ခေါ်ပုံတို့ကို စဉ်းစားမိသောအခါ ကိုယ့်ကိုကိုယ်ပင် မယုံကြည်သလိုဖြစ်လာမိသည်။

မိဘုရားခေါင်ကြီး၏ အမိန့်အတိုင်း ကျွန်ုပ်သည် နံနက်စောစောကပင် အထုပ်အထည်များကို နန်းတော်သို့ ပို့လိုက်သည်။ မိဘုရားခေါင်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်နိုင်ငံအကြောင်းကို မေးမြန်းနေစဉ် အပျိုတော်တို့သည် သူတို့ကြိုက်သောအဆင်များကို ပြေးယူပြီးကြလေပြီ။ မကြာခင် ဘုရင်လည်း ဝင်လာတော်မူသည်။ ကျွန်ုပ်ကိုမြင်သောအခါ အရေးယူလိုဟန်ဖြင့် ကျွန်ုပ်အနီးလာ၍ ထိပ်ကိုပုတ်လိုက်ပါသည်။ အရှင်နှစ်ပါးမကြွလာခင်က မြင်ရသော အပျိုတော်တို့၏ဖြစ်ပျက်ပုံကို ကျွန်ုပ်လျှောက်တင်သောအခါ ဘုရင်သည် အပျိုတော်များ

အား ဝယ်လိုသောအထည်ပစ္စည်းများကို ပြောကြရန် မိန့်တော်မူသည်။
 ထိုအခါကျမှ ကျွန်ုပ်သည် အပျိုတော်များနှင့် တစ်ယောက်ချင်း စကားပြောဆို
 ခွင့်ရပါသည်။ အဝတ်အထည်များ၏ ဈေးနှုန်းကို တစ်ယောက်စီပြောပြရ
 သောအခါ ပင်ပန်းစိတ်ညစ်ရပါသည်။ သို့ရာတွင် ဘုရင်၏အမိန့်အတိုင်း
 အပျိုတော်များသည် ကျွန်ုပ်ရှိရာသို့လာ၍ အထည်ဖိုးကို ပေးရသည်။ ဘုရင်
 သည် အမှန်အကန်ဖြစ်သည်ကို လိုလားတော်မူသည်။ အရောင်းအဝယ်ကို
 စိတ်ပါဝင်စားဟန်ဖြင့် ဝင်ရောက်ပြောဆိုတော်မူသည်။ အရောင်းအဝယ်ကို
 စိတ်ပါဝင်စားဟန်ဖြင့် ဝင်ရောက်ပြောဆိုတော်မူသည်။ အပျိုတော်နှင့် ကျွန်ုပ်
 ဈေးဆစ်ငြင်းခုံကြသောအခါတိုင်း ဘုရင်သည် အားရနှစ်သက်စွာ ရယ်မော
 တော်မူသည်။

အလေးနှင့် ချိန်ခွင်ကို ယူလာကြသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ရွှေ၊ ငွေများကို
 ချိန်တွယ်ယူရန် စကားပြန်မောင်ရွှေအိကို ခိုင်းရသည်။ အမှန်မှာ ကျွန်ုပ်
 သည် ရွှေကဲငွေကဲကို မခတ်တတ်ပါ။ မောင်ရွှေအိက ရွှေ၏အဖိုးအမှန်ကို
 ပြောပြသောအခါတိုင်း အပျိုတော်များက မမှန်ပါဟု စွပ်စွဲကြသည်။ မောင်ရွှေ
 အိကို စနေခြင်းဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်ကိုတိုင်သောအခါ ကျွန်ုပ်ကလည်း ငြင်းသော်
 အပျိုတော်ကို အနိုင်ပေးလေ့ရှိသည်။ သူတို့ပေးသောတန်ဖိုးသည် အထည်၏
 တန်ဖိုးထက် ငါးဆလောက်ပိုနေသည်သာဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည်
 သူတို့အပေါ်၌ အဘယ်ကြောင့် မရက်ရောစားနေနိုင်အံ့နည်း။ ကျွန်ုပ်၏ရက်ရော
 မှုကို သူတို့က အနိုင်အထက်ပြုသောကြောင့်ရသည်ဟု အထင်ရှိကြသည်။
 ကျွန်ုပ်ကလည်း လွယ်လွယ်ကူကူနှင့် သူတို့၏အလိုကို လိုက်လျောတတ်သဖြင့်
 အလွန်မျက်နှာပွင့်နေလေသည်။

အမှန်မှာ သူတို့ဝယ်ယူသော အထည်အားလုံးကို အဖိုးအခမယူဘဲ
 ကျွန်ုပ် လက်ဆောင်ပေးလိုက်နိုင်ပါသည်။ သို့ရာတွင် အစရှိလျှင် ထုံးစံဖြစ်သား
 မည်ကို စိုးရိမ်ရသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် မည်သူ့ကိုမျှ အလကားမပေးဘဲ
 ဈေးသည်နှင့်တူအောင် ပြုကျင့်လိုက်ရသည်။

မောင်ရွှေအိသည် ရွှေခွက်၊ ငွေခွက်တို့ကို အိတ်အတွင်းသို့ထည့်၏။
 ကျွန်ုပ်သည် ပျော်စရာကောင်းသောကိစ္စတစ်ရပ် ပြီးလေပြီဟု ထင်လိုက်လေ
 သည်။ သို့ရာတွင် မိပြီးသေးပါ။ မိဖုရားခေါင်ကြီးက ကျွန်ုပ်အား လက်ဆောင်

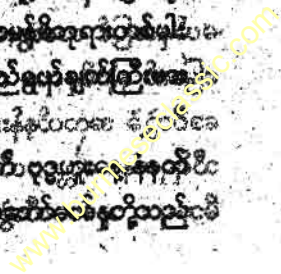
ပေးတော်မူပြန်လိုသေးသည်ဆို၏။ ထိုလက်ဆောင်သည် ကျွန်ုပ်ရှောင်တိမ်း
 လိုက်နိုင်သော ကွမ်းယာလက်ဆောင်ထက်ပင် စိတ်ညစ်စရာကောင်းသေးသည်။
 ထိုလက်ဆောင်မှာ နီရဲသော အချိတ်ပုဆိုးနှစ်ထည်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍သာ
 မိဘုရားခေါင်ကြီး၏ ဆန္ဒအတိုင်း လိုက်နာရန်မလိုဘဲ အသနားတော်မြတ်
 ခံရပါမူ ကျွန်ုပ်သည် ပုဆိုးနှစ်ထည်ကို အမြတ်တနိုး ခံယူပေမည်။ သို့ရာတွင်
 မိဘုရားခေါင်ကြီးသည် သူ၏လက်ဆောင်ကို ဂုဏ်တင်လိုသောကြောင့်
 နန်းတော်သို့ လာတိုင်း ဝတ်ဆင်လာရန် ကျွန်ုပ်ကို မိန့်တော်မူသည်။
 ကျွန်ုပ်မည်သို့ ပြုရပါမည်နည်း။ ထိုပုဆိုးနီနီကို ခါးဖျာစည်းကာ ကျွန်ုပ်
 ဘယ်နည်းနှင့်မျှ ဝတ်ဆင်လိုပါ။

သို့ရာတွင် အိမ်သို့ပြန်ရောက်သောအခါ စကားပြန်မောင်ရွှေအိကြောင့်
 အနည်းငယ်စိတ်ဆက်သာရာရခဲ့ပါသည်။ မောင်ရွှေအိက မိဘုရားခေါင်ကြီး
 သည် ထိုပုဆိုးကို ဝတ်ဆင်စေလိုသော်လည်း မဖြတ်ခံတောက်ကံ၊ မချုပ်မလုပ်
 ရန် တားမြစ်မည်မဟုတ်ဟု ပြောသည်။ မောင်ရွှေအိ၏ အဖြေအတိုင်း
 ကျွန်ုပ်သည် ချိတ်ပုဆိုးနှစ်ထည်ကို အပ်ချုပ်သည်လက်သို့ အပ်၍ တောင်းဘိ။
 ကုတ်အင်္ကျီများ ချုပ်လုပ်စေသည်။ ထိုသို့ဝတ်ဆင်၍ နန်းတော်သို့သွားတိုင်း
 လူပျက်တစ်ဦးကဲ့သို့ ဖြစ်နေမည်ဟု ထင်ရသော်လည်း ကျွန်ုပ်အား မည်သူမျှ
 ပြောင်ခြင်းလှောင်ခြင်း မပြုတတ်ချေ။

နန်းတော်၌ ဂိုဏ်းနှစ်ဂိုဏ်းရှိသည် တစ်ဂိုဏ်းမှာ အကြီးအကျယ်
 ရှိပြီးလျှင်လျှက်နေကြသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်တို့၏ အကြောင်း
 ကို အနည်းငယ်ရေးသားရဦးမည်။ ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်တစ်ဦးသည် သာယာဝတီ
 မင်းသားကြီးဖြစ်သည်။ သူသည် ဘုရင်၏ညီတော်ရင်းဖြစ်သည်။ ရဲရင့်
 သည်။ စိတ်ချောက်ကိုယ်ပါပြုတတ်သည်။ ဘုရင်၏အရိုက်အရာကို ဆက်ခံရန်
 ကြံရွယ်နေသူဖြစ်သည်။ တရားသောလမ်းအတိုင်း မင်း၏ အရိုက်အရာကို
 ဆက်ခံ ထိုက်သူကား ဘုရင်၏သားတော် (စကြာမင်း) သာဖြစ်သည်။

သားတော်သည် ၁၅ နှစ်မျှသာရှိသေးသည် သူ၏မယ်တော်မှာ မြင့်မာ
 စံပြီဖြစ်သဖြင့် သူ့ကို မည်သည့်ဂိုဏ်းကမျှ အရေးတယူမပြုကြလော့ချေ။
 သူ၏ တန်ခိုးအာဏာသည် မှေးမှိန်လျက်ရှိသည်။ ဂိုဏ်းနှစ်ဂိုဏ်းလုံးသည်

သည်။ သို့သော်လည်း အစောပိုင်း၌ ပြုပြင်ပေးခဲ့သည်။ မင်းကလေးကြီးမင်း
 စာ၊ ပထမဦးဆုံးကဲ့သို့ (၁) နှစ်အတွင်း၌ နေထိုင်ရာ နေရာမှာ (၁) နှစ်အတွင်း၌
 အပြန်အလှန်သည်။ မင်းကလေးကြီးမင်းကဲ့သို့ နေထိုင်ရာ နေရာမှာ (၁) နှစ်အတွင်း၌
 (၅) နှစ်အတွင်း၌ နေထိုင်ရာ နေရာမှာ (၁) နှစ်အတွင်း၌ နေထိုင်ရာ နေရာမှာ (၁) နှစ်အတွင်း၌
 ရန်ခဲယဉ်းသည်။ ထိုသို့ နေထိုင်ရာ နေရာမှာ (၁) နှစ်အတွင်း၌ နေထိုင်ရာ နေရာမှာ (၁) နှစ်အတွင်း၌
 တရားကြီးထံ ပို့သကဲ့သို့ အဆင်ပြေစေရန်အတွက် (၆) ကြိမ်အထိ
 မိဘကလေးကြီးကောင်းကောင်းသို့ သို့ပါသည်။ သို့သော် (၆) ကြိမ်အထိ
 စကားပေးသည်။ အသည်းကူးကြီးထံသို့ ပေးရန်အတွက် သောကြာနေ့
 ရင်းနှီးရန် ချက်ပေးသည်။ မိဘကလေးကြီး၏ ဝမ်းဗိုက်၌ နိုင်ငံတော်ကို
 ကို အပ်ချုပ်ပါသည်။ သာယာထက်မင်းကလေး မင်းကြီးတို့နှင့် မင်းနှင့်မြတ်
 တတ် မှန်ပါ။ ဟူ၍ ပေးပြန်လေသည်။ မင်းကလေး နိုင်ငံတော်အတွက်
 စစ်ကိုင်းမင်းသည် နန်းတော်ကြီး ၊ မင်းမိကြောင့် သူတို့နှင့် အခမဲ့
 စစ်ကိုင်း မင်းကလေးကြီး၏ နန်းတော်ကြီးကို အပ်ချုပ်ပါသည်။ မင်းမိကြောင့်
 ရတနာပူရတော်တော် (၅) တွာ အကြမ်း နန်းကြီးတော်အောင် သို့ဖြစ်ပျက်သည်။ (၆)
 အင်းဝကို ပထမမြဲနန်းတည်သူမှာ သတိုးမင်းပျားမြတ်ကြီး ခုတိယဆယ့်နှစ်နှစ်
 တရုတ်မင်းမင်းတို့ကြီး၏ နန်းတော်ကြီးကို အပ်ချုပ်ပါသည်။ နတ်ဝယ်
 တည်သူမှာ အလောင်းမင်းတရားကြီး၏ ခုတိယဆယ့်နှစ်နှစ် အကြမ်းမင်း
 ဆင်ဖြူရှင်မင်းတရားကြီးသည်။ သူတို့၏ နန်းတော်ကြီးသည် ပုံပေအရွယ်နှစ်
 တွင် စစ်ကိုင်းမြို့ဝယ်သည်။ အလောင်းမင်းမင်းသည် နတ်ဝယ်ကြီး၏ နန်းတော်ကြီး
 တစ်ပါးဖြစ်ရခြင်း ခုတိယဆယ့်နှစ်နှစ် အလောင်းမင်းမင်း၏ စစ်ကိုင်းမင်းတရား
 ကား စစ်ကိုင်းမင်းတရားကြီး၏ နန်းတော်ကြီးကို အပ်ချုပ်ပါသည်။ နတ်ဝယ်
 မင်းတစ်ပါးသာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။ မင်းမိကြောင့် အလောင်းမင်းမင်းသည် နတ်ဝယ်
 ကြောင့် ခုတိယဆယ့်နှစ်နှစ် အလောင်းမင်းမင်းသည် နတ်ဝယ်ကြီး၏ နန်းတော်ကြီး
 လာသည်မှာ မင်းမိကြောင့် နန်းတော်ကြီးကို အပ်ချုပ်ပါသည်။ သာယာထက်မင်းကလေး
 မာမြစ်ခဲယဉ်းပါ။ မင်းမိကြောင့် မင်းမိကြောင့် မင်းမိကြောင့် မင်းမိကြောင့် မင်းမိကြောင့်
 သာယာထက်မင်းကလေး မင်းမိကြောင့် မင်းမိကြောင့် မင်းမိကြောင့် မင်းမိကြောင့် မင်းမိကြောင့်
 ထိုသို့ပင် နတ်ဝယ်ကြီး၏ နန်းတော်ကြီးကို အပ်ချုပ်ပါသည်။ (၆) ရှက်ကလေး
 (၁) ရှက်ကလေးကြီးတို့၏ နန်းတော်ကြီးကို အပ်ချုပ်ပါသည်။ မင်းမိကြောင့် မင်းမိကြောင့်

အမေ့ရပြီတော်မှ ထွက်တော်မူကြ၍ ရတနာပုရအင်းဝရွှေရုံးသို့ ပြောင်းရွှေ့
 စံတော်မူသည်။ ယင်းနှစ် တပေါင်းလပြည့်ကျော် (၁) ရက်နေ့တွင် ရွှေရုံး
 သိမ်းမက်လာပွဲသဘင်ကို ဆင်ယင်၍ မင်းမိဘုရားနှစ်ပါးတို့သည် သာမန်သူတို့
 ခံယူခြင်းငှာ မဝံ့သော ဦးထိပ်ဦးခိုက်၍ သွန်းဆပ်သည့် ရာဇဘိသေကမုဒ္ဒါဘိ
 သီကံကို ရတနာဆယ်ပါးစုပုံတင်ထားအပ်သော ရာဇပလ္လင်တော်ပေါ်၌ ခံယူ
 တော်မူကြလေသည်။ မန်နှန်းရှင်စစ်ကိုင်းမင်းမှာ 'သီရိတြိပတင်ရာဇဝိတရာပဝရ
 ပတ္တိတ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇ်' ဟု တံဆိပ်ရာမည်တော်မူ၍ နန်းမတော်မယ်နု
 ကို သီရိပဝရမဟာရာဇမိန္ဒဝရတနာဆင်ယူသော တံဆိပ်ရာမည်ခံယူစေသည်။
 နန်းမတော်မယ်နု၏ တံဆိပ်တော်မှာ အလွန်ထူးခြားသည်ဟု ဆို၏။ ရှေးဘုရင်
 နှင့် မိဘုရားတို့၏တံဆိပ်တော်များကို ရွှေပြားပေါ်၌သာ ပတ္တမြားစိ၍ ထုလုပ်ရိုး
 ရှိသည်။ အရာရာတိုင်း သူတစ်ပါးထက် ထူးစွာ သာဓုမ္မ ကျေနပ်သော
 နန်းမတော်မယ်နုသည် သူ၏တံဆိပ်ရာမည်တော်ကို ပတ္တမြားကျောက်သားပေါ်
 ၌ ထုလုပ်စေခဲ့သည်။ နန်းသိမ်းပွဲကျင်းပစဉ်က စစ်ကိုင်းမင်းသည် သက်တော်
 (၃၈) နှစ်ရှိ၍ အရှင်နန်းမတော်မယ်နုမှာ သက်တော် (၃၉) နှစ်ရှိပြီဖြစ်သည်။
 နန်းစံသက်မှာ လေးနှစ်ရှိသေးသည်။

ထီးမြောင်းနန်းပြောင်းအချိန်အခါနှင့်တိုက်ဆိုင်၍ မြန်မာနှစ် ၁၁၈၃
 ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် (၁၃) ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့တွင်
 နန်းမတော်မယ်နုသည် နန်းဆောင်တော်တွင် မရောဟရထိမြှောက်သော
 တွင် သမီးတော်ကို ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ ခုတီးတော်လဆန်း (၅) ရက်၊ ကြာသ
 တေးနေ့တွင် သမီးတော်ကလေးကား ကြီးကျယ်စမ်းရာမှာ မြင့်မတ်တင်တော်
 မူသည်။ ဤသမီးတော်ကား မျောင်းတွင် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး၏ အလယ်
 နန်းမိဘုရားဖြစ်လာသည့် ဆင်ဖြူမရှင်မိဘုရားမင်းကြွမ်သည်။

စစ်ကိုင်းမင်းသည် တောင်နန်းဒေဝီမိဘုရားမင်းကြီး နန်းမတော်
 မယ်နုအပြင် ဘထွေးတော် ပုဂံမင်း သမီးတော် သီရိကလျာဓနာဒေဝီဘွဲ့
 မြောက် နန်းမိဖုရား၊ ဘထွေးတော် ပုသိမ်မင်းသမီးတော် သီရိမဘာမင်း
 ဒေဝီဘွဲ့ခံ အလယ်နန်း၊ နှမတော်များဖြစ်သော ခမည်းတော်ဘုရားသမီးတော်
 သီရိရတနာ မလ္လာဝတီဘွဲ့ခံမိဖုရား၊ သီရိကလျာရတနာဝတီဘွဲ့ခံ မြတော်
 မိဘုရား၊ သူဇာဝတီဘွဲ့ခံ မင်းမြရိပ်မိဘုရား၊ ကျိဝန်သမီး သီရိရတနာမလ္လာ

မဟောဘွဲ့ခံမိဘုရား၊ သီရိမြတ်စွာရတနာမဟောဘွဲ့ခံ မိုးကောင်းမြို့စားမိဘုရား၊ ဝန်ကြီးမင်းလှနော် ရထာသမီး သီရိရတနာစန္ဒာမဟောဘွဲ့ခံ မိဘုရား၊ အကောက်ဝန်သမီး သီရိ မလ္လာရတနာမဟောဘွဲ့ခံမိဘုရား စသည်ဖြင့် စုစုပေါင်း မိဘုရား (၉) ပါးလည်း ရှိသေးသည်။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၁၈၄ ခုနှစ်တွင် နန်းမတော်မယ်နုသည် အောင်မြေအုံစံ အုတ်ကျောင်းတော်ကြီးဆောက်လုပ်၍ ၁၁၈၉ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလတွင် ကျောင်းတော်ကို ပုညာတိသီရိသဒ္ဓမ္မဓဇမဟာ ဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု တံဆိပ်တော်ရ ညောင်ကန်ဆရာတော်ကြီး ရေစက်သွန်းချ လှူဒါန်းခဲ့သည်။ စစ်ကိုင်းမင်းလက်ထက်တွင် မြန်မာဘုရင်ကို ထီးနန်းတင်ထားသော မဏိပူရစော်ဘွား ရူပရာဇာသည် သစ္စာဖောက်ဖျက်မှုကြောင့် တပ်များစေလွှတ်၍ တိုက်ခိုက်ခဲ့ရခြင်း။ အာသံ၌ မြန်မာတို့နန်းတင်ထားသည့် စန္ဒရကန္တရှိန် (Chandra Kanta Singh) သည် အင်္ဂလိပ်အရှေ့ အိန္ဒိယကုမ္ပဏီ၏ သွေးထိုးမှုကြောင့် တိုက်ခိုက်နှိမ်နင်းခဲ့ရခြင်း၊ ရခိုင်ဒေသ နတ်မြစ်ဝရှိ ရှင်မဖြူကျွန်း (Shapuee Island) အရေးပေါ်ပေါက်ခဲ့ရခြင်း၊ ခရစ် ၁၈၂၄ ခုနှစ်၊ မတ်လ (၅)ရက်နေ့တွင် အင်္ဂလိပ်-မြန်မာစစ်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့ရခြင်းတို့ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။

အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ ပထမစစ်ပွဲတွင် မြန်မာတို့ အရေးနိမ့်ခဲ့ရခြင်းကြောင့် ခရစ် ၁၈၂၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီ (၂၆) ရက်နေ့တွင် မြင်းခြံခရိုင် ရန္တပိုရွာ၌ စစ်ပြေငြိမ်းရေးစာချုပ်ကို ချုပ်ဆိုကာ စစ်လျော်ကြေး ကျပ်တစ်ကုဋေနှင့် မြန်မာပိုင် ရခိုင်ဒေသနှင့် တနင်္သာရီတို့အား အင်္ဂလိပ်တို့အား လွှဲပြောင်းပေးခဲ့ရသည်။

စစ်ကိုင်းမင်းသည် ခရစ် ၁၈၃၁ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလမှစ၍ စိတ်ဆံဒနာခံစားနေရရာ နန်းမတော်မယ်နု၏အစ်ကိုဖြစ်သူ စလင်းမင်းသားကြီး ဦးအိုကို တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်ရေးလွှဲပြောင်းပေးထားရာ ညီတော် သာယာဝတီမင်းသားအုပ်စုသည် ကျေနပ်မှုမရှိသောကြောင့် ရွှေဘိုမြို့မှ စတင်လူသူလက်နက်စုဆောင်း၍ ပုန်ကန်ခဲ့သည်။

ထို့နောက် စစ်ကိုင်းမင်းသည် ညီတော် သာယာဝတီမင်းအား ၁၈၃၇ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ (၃၀) ရက်နေ့တွင် ထီးနန်းလွှဲပေးခဲ့ရသည်။ သာယာဝတီမင်းသည် နောင်တော်စစ်ကိုင်းမင်းအား ကောင်းမွန်စွာ ပြုစုသောင့်ရှောက်ထား

သော်လည်း စစ်ကိုင်းမင်းမိဘုရားခေါင်ကြီး နန်းမတော်မယ်နှင့် အစ်ကိုစလင်း
 ငြိမ်းစား ဦးအိုတို့ကို ဖမ်းဆီး၍ ၁၈၄၈ ပြည့်နှစ်၊ မေလ (၁၂) ရက်နေ့တွင်
 စီရင်ကွပ်မျက်ခဲ့သည်။ နန်းမတော်မယ်အား ကွပ်မျက်၍ ရေချခဲ့သည့်နေရာ
 မှာ တောင်သမန်အင်းကြီး၏ အရှေ့မြောက်ထောင့် မယ်ဘယက်ကျွန်း၏
 အောက်ဘက်ကမ်းစပ်ဖြစ်သည်။ စစ်ကိုင်းမင်းသားသည် နန်းမတော်မယ်နှင့်
 နတ်ရွာစံပြီး (၆) နှစ်အကြာ သာယာဝတီမင်းလက်ထက် ၁၈၄၆ ခုနှစ်၊
 အောက်တိုဘာလ (၁၅) ရက်နေ့တွင် နတ်ရွာစံခဲ့လေသည်။

အနောက်နန်းမိဘုရား မမြကလေး

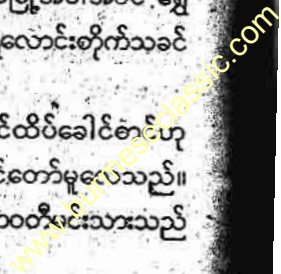
ခရစ် ၁၈၃၇ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၃၀ ရက်နေ့တွင် နန်းစံခဲ့သော သာယာဝတီမင်း ခေါ် ရွှေဘိုမင်း၏ အနောက်နန်းမိဘုရား မမြကလေးကား ၁၀၈၉ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၂၅ ရက် တနင်္လာနေ့တွင် ဟင်္သာတမြို့၌ မင်းပျံ့ချိတွဲခံ ဟင်္သာတမြို့အစီရင်ခံစာခန်းနှင့် ရေကင်းသူမယ်အိတ်တို့မှ ဖွားမြင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။

ငယ်မည်မှာ မမြကြုတ်ဖြစ်၍ အမိအဖတို့မှာ ဘိုးတော်မင်းတရားကြီး (ဗဒုံမင်း) လက်ထက်တော်အခါက အိမ်တော်ပါကျွန်ဖြစ်သော ဝေါတော်အမှုထမ်း မွန်လူမျိုး ဖိုးတော့ရာအား ပုသိမ်နယ်အပါအဝင် မိမိဇာတိချက်မြို့ပင်ကျေးရွာကိုပင် 'သာရဝေါ' အမည်ပေး၍ စားကျေးသနားတော်မူလေသည်။ သာရဝေါ၏အမည်မှာ ဝေါတော်အမှုထမ်းဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ စားကျေးကိုလည်း 'ရတနာဝေါ' ဟု အမည်ပေးရာ 'သာရဝေါ' ဟု ရွှေလျှားခေါ်ဝေါ်လာကြကြောင်း အဆိုရှိလေသည်။ တဖန် ထိုဖိုးထောင်ရာ၏သားကို 'သန်းထော့ရာဘွဲ့' နှင့် ပုသိမ်မြို့ဝန် ခန့်တော်မူပြန်သည်။ ထိုပုသိမ်မြို့ဝန်၏ဇနီးတွင် မောင်အရင်း ရေကင်းမြို့ဇာတိ မောင်ဦးဆိုသူ တစ်ယောက်ရှိပြန်၍ မောင်ဦး

ကိုလည်း သာရဝေါလှဆော်ပွဲနှင့် ခန့်တော်မူလေသည်။ နောက် ရာဇသတ်၊ ဓမ္မသတ်တို့တွင် အထူးကျွမ်းကျင်လှသည့် ဟင်္သာတမြို့နယ်တစ်ဝိုက်ကပင် မောင်ဦး၏ အစီအရင်ကို နှစ်ခြိုက်ကြသည့်အလျောက် 'ခုံ' သမာဓိအရာကို တင်မြှောက်ထားကြလေကြောင်းကို မင်းထရားကြီးကြားသိတော်မူလေသော အခါ 'မင်းပျံချီ' ဘွဲ့နှင့် ဟင်္သာတမြို့အစီရင် ခန့်အပ်တော်မူပြန်လေသည်။ ထိုအခါ ရှေ့ကင်းဇာတိ မင်းပျံချီဘွဲ့ခံ မောင်ဦးနှင့် ဇနီး ရေကင်းသူမယ်အိတို့ ဟင်္သာတမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့နေလာခိုက်တွင် သမီးတော် မမြကြုတ်ကို ဖွားမြင်ခဲ့လေသည်။ မမြကြုတ်သည် ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် ရုပ်ဆင်းရှုပကာနှင့် အထူးပြည့်စုံ၍ ချစ်ခင်စဖွယ်ရှိရကား အိမ်နီးပါးချင်းအားလုံးက ချစ်စနိုးဖြင့် "မြမြ" ဟု ခေါ်ခဲ့ကြသည်။

၁၈၂၄ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၅ ရက်နေ့တွင် အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ ပူးပေါင်းစစ်ပွဲ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။ ထိုအခါ စစ်ကိုင်းမင်း ၁၈၂၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁၀ ရက်နေ့တွင် ညီတော် သာယာဝတီမင်းသား မဟာသီရိသီဟသူရဓမ္မရာဇာကို ဗိုလ်ချုပ်ခန့်အပ်၍ ဓနုဖြူသို့ ချီတက်စေသည်။ ထို့နောက် ဘီလပ်အရေးပိုင်နှင့် မြန်မာအရေးပိုင်လယ်ကိုင်းမြို့စားတို့ ပြည်ကြီးနှစ်ပြည်၊ တိုင်းကြီးနှစ်တိုင်း ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားမှုမရှိအောင် မြင်းခြံခရိုင် ရန္တပိုရွာတွင် ဆွေးနွေးပြီးနောက် ၁၈၂၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၄ ရက်နေ့တွင် ရန္တပိုစစ်ပြေငြိမ်းရေးစာချုပ်ကို ချုပ်ဆိုခဲ့သည်။ ရန္တပိုစာချုပ် ချုပ်ဆိုပြီးနောက် သာယာဝတီမင်းသားသည် နေပြည်တော်သို့ ပြန်လည်ကြွချီတော်မမူသေးဘဲ ဓနုဖြူမြို့တွင် ရပ်တန့်နေတော်မူခိုက် နဂိုကပင် သတင်းကြားသိတော်မူပြီးသော မမြကြုတ်ကို ဟင်္သာတသူကြီးဦးရွှေလှမှ တစ်ဆင့် ဆင့်ဆိုခေါ်ယူသိမ်းပိုက်တော်မူလေသည်။ ထိုအခါ မမြကြုတ်အား 'မမြကလေး' ဟူသောအမည်သို့ ပြောင်းလဲခေါ်ဝေါ်စေပြီး ကိုယ်လုပ်တော်အရာတွင် ထားလေသည်။ သာယာဝတီမြို့အပါအဝင် ရွှေလောင်းတိုက်ကိုလည်း သနားတော်မူခံရသောကြောင့် ရွှေလောင်းတိုက်သခင် မမြကလေးဟု စတင်ထင်ရှားခြင်းဖြစ်သည်။

သို့နှင့် ၁၈၃၃ ခုနှစ်တွင် နောင်စာဆိုတော် လှိုင်ထိပ်ခေါင်ဇာတ်ဟု ကျော်ကြားလာမည့် သမီးတော် မဖွားကြီးကို ဖွားမြင်တော်မူလေသည်။ သမီးတော်မဖွားကြီး ၄ နှစ်အရွယ်တွင် မောင်တော် သာယာဝတီမင်းသားသည်

နောင်တော်စစ်ကိုင်းမင်းကို ၁၈၃၇ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၃၀ ရက်နေ့တွင် နန်းချကာ ထီးနန်းဆက်ခံသောအခါ ရွှေလောင်းသခင် မမြကလေးအား ဟင်္သာတမြို့ကို ထပ်မံစားစေ၍ 'သီရိသုရတနာစန္ဒာဒေဝီ' ဘွဲ့အပ်၍ အနောက်နန်းတင်တော် မူလေသည်။ သမီးတော်မဖွားကြီးကိုလည်း 'သီရိသုမြတ်စွာရတနာဒေဝီ' ရွှေဘွဲ့အပ်တော်မူ၍ လှိုင်မြို့ကို စားစေသည်။ ထိုအခါမှစ၍ မမြကလေးသည် အနောက်နန်းမမြကလေးဟု ထင်ရှားခေါ်တွင်ခဲ့လေသည်။ သာယာဝတီမင်း၏ မိဖုရားခေါင်ကြီးမှာ ပုဂံမင်းသားကြီး ဦးပေနှင့် မင်းရွှေနန်းတို့၏ သမီးတော် ကျပ်မင်းမင်းသမီးဖြစ်သည်။ အလယ်နန်းမင်းသမီးမှာ မရွှေဦးဖြစ်ပြီး မြောက် နန်းမိဖုရားမှာ ကျိဝန်ဦးမြကူး၏သမီး မဗယ်ရွှေပုံပင်ဖြစ်သည်။

တစ်ခါသော် အနောက်နန်းမမြလေးအား သာယာဝတီမင်းသည် အမျက် တော်ရှိသောကြောင့် ကြေးတိုက်တွင် ချထားလေရာ 'ချစ်သမ္မာကို' ချီ ပတ်ပျိုးကို ရေးသားဆက်သွင်းစေရာ အမျက်တော်ပြေပျောက်၍ အကျဉ်းမှ လွတ်တော်မူခဲ့သည်။

ထို့နောက် ၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလတွင် ပြည်မင်းသား အရေး အခင်းပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။ ပြည်မင်းသားသည် သာယာဝတီမင်းနှင့် အလယ်နန်းမိဖုရားမှ ၁၈၀၉ ခုနှစ် ဖွားမြင်သောကြောင့် အနောက်နန်းမမြက လေးနှင့် သက်တူရွယ်တူဖြစ်သည်။ ပြည်မင်းသားသည် သာယာဝတီမင်းသည် ရန်ကုန်ချီခရီးစဉ်တွင် ဗိုလ်ချုပ်အဖြစ် လိုက်ပါခဲ့ရ၏။ သာယာဝတီမင်းသည် ရန်ကုန်နေပြည်တော်၌ ၅ လခန့်နေထိုင်ပြီး အမရပူရသို့ ပြန်လည်ထွက်ခွာခဲ့ သည်။ အပြန်ခရီးစဉ်အတွက် ၁၈၄၂ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီ ၂၆ ရက်နေ့တွင် မင်းဘူးမြို့ ရွာသာတဲနန်း၌ ဆိုက်ကပ်နားနေစဉ် ပြည်မင်းသားသည် အခြေအ ရံများနှင့် ရွှေစက်တော်ဘုရားသို့ သွားရောက်ဖူးမြော်ရာမှ တပ်မတော်သို့ အချိန်မပြန်မရောက်ခဲ့ချေ။ ထိုအခါ သာယာဝတီမင်းသည် ပြည်မင်းသားအပေါ် အမျက်ရှကာ ရာထူးရုပ်သိမ်းကာ အကျယ်ချုပ်ချထားလိုက်၏။ ရေကြောင်း ကွပ်ကဲရေးတာဝန်ကိုလည်း ကောင်းတုံဝန်ကြီး ဦးရွှေသားသို့ ဗွဲ့ပြောင်းပေးပေး သည်။ ထိုစဉ်အတွင်း စာပေ၊ ဂီတဝါသနာထုံသူ ပြည်မင်းသားသည် စာ ဆိုတော်အနောက်နန်းမမြကလေးနှင့် ရင်းနှီးစွာ ပြောဆိုဆက်ဆံလေ့ရှိသည်ကို လည်း နန်းတွင်းရှိ မလိုသူတို့က သာယာဝတီမင်းအား ချဲ့လားလျှောက်တင်

ကြသည်။ ၁၈၄၂ ခုနှစ်၊ မတ် ၁၄ ရက်နေ့တွင် သာယာဝတီမင်းသည် နေပြည်တော်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာပြီးနောက် ပြည်မင်းသားအား အကျယ် ချုပ်မှ ကင်းလွတ်ခွင့်ပေးခဲ့သော်လည်း လွတ်တော်မင်းသားကြီးအရာကိုမူ ပြန်မပေးတော့ချေ။

ထိုစဉ်အတွင်း ယင်းတောဝန်ကြီး၊ ဆင်ဝန်၊ အင်းဝမြို့၊ ဆောအတွင်း ဝန်ဟောင်း စသည့် ထိပ်တန်းအရာရှိများသည် ပြည်မင်းသားထံ မကြာခဏဝင် ရောက်ကာ တိုင်းရေးပြည်ရာများကို ဆွေးနွေးတိုင်ပင်လေ့ရှိခဲ့သည်။

သာယာဝတီမင်းသည် ၁၈၄၂ ခုနှစ်မှစ၍ စိတ္တဇဆေးကုသ ခံစားလာခဲ့ရာ သားတော်ပြည်မင်းသားထံ နိုင်ငံရေးကိစ္စများ ဝင်ရောက်တိုင်ပင်သူတို့ကို မိမိအား ဆန့်ကျင်ရန် အားပေးအားမြှောက်ပြုနေသူများအဖြစ် ထင်မြင်ကာ စာရင်းနှင့်တကွ ဖမ်းဆီးစစ်ဆေးခဲ့သည်။ ၁၈၄၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် ဆောအတွင်းဝန်ဟောင်း ဦးရစ်နှင့် သံတော်ဆင်လက်ဝဲတို့အား ပြစ်မှုထင်ရှား သည့်ဟုဆိုကာ စီရင်ကွပ်မျက်စေခဲ့သည်။ တစ်ဖန် ၁၈၄၅ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၂၄ ရက်နေ့တွင် ယင်းတောဝန်ကြီး သတိုးမင်းလှကျော်ထင်ဘွဲ့ခံ ဦးရွှေတုတ် (ယောအတွင်းဝန် ဦးဖိုးလှိုင်၏ဖခင်) အား စံနန်းတော်ဦး မြောက်လှေကားအ ဆင်း၌ ကိုယ်တော်တိုင် လက်သုံးတော်လှဖြင့် ထိုး၍ ကွပ်မျက်လိုက်ပြန် သည်။

ပြည်မင်းသားသည် အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို လေ့လာသုံးသပ်ကာ ယင်းနေ့ညမှာပင် စံအိမ်တော်ကို ဝန်းရံထားသည့် သာယာဝတီမင်း၏ တပ် များအကြားမှ ဆင်ဖြင့် ဖောက်ထွက်ကာ မိုင်းခုံဘက်သို့ ထွက်ခွာတော့သည်။ ပြည်မင်းသားထွက်ခွာသည်နှင့် အမှုစစ်ဆေးဆဲဖြစ်သည့် အင်းဝမြို့ဝန်၊ ညောင် ပင်ကြီးစိုလှို၊ ဆင်ဝန်မင်းကြီးမဟာမင်းခေါင်ကျော်ထင် စသူတို့ကို စီရင်ကွပ် မျက်လိုက်၏။ ထို့နောက် ၁၈၄၅ စက်တင်ဘာလ ၉ ရက်နေ့တွင် ပြည်မင်း သားနှင့် မိသားစုကို ပြန်လည်ဖမ်းမိခဲ့သည်။ ထိုအခါ မနာလိုသူတို့က အနောက်နန်းမမြေကလေးသည် ပြည်မင်းသားနှင့် နှလုံးစိတ်ဝမ်းမကွဲပြား တာရောတယှက်တည်း ကြံရာပါဖြစ်သည်ဟု ကုန်းချောကြလေသောစကားကို ယုံကြည်တော်မူသဖြင့် ထိုနှစ် အောက်တိုဘာလအတွင်း အနောက်နန်းမမြေ ကလေးနှင့် လာရောက်နေထိုင်သော မယ်တော်မယ်အိနှင့်တကွ ဆွေတော်မျိုး

တော်အားလုံးကို ထောင်သွင်းအကျဉ်းထားတော်မူလေသည်။ ထို့နောက် ၁၈၄၅ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၁၄ ရက်တွင် အပြစ်ရှိသည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ သာယာဝတီမင်းအမိန့်ဖြင့် အနောက်နန်းမြေလေးနှင့် မယ်တော်မယ်အိတို့ကို အမရပူရမြို့ အနောက်မျက်နှာ သရက်တပင်သင်္ချိုင်းသို့ ထုတ်ဆောင်တော်မူပြီးသော် ထုံးစံနှင့်အညီ လည်မျိုကို သံတုတ်ဖြင့်ရိုက်၍ ကွပ်မျက်ခဲ့လေသည်ဟူ၍ မြေကလေးနှင့် အစွပ်စွဲခံရသည့် ပြည်မင်းသားကြီး၏ သားတော် ထိပ်တင်တုတ်မှ ဖွားမြင်ခဲ့သော သမီးတော် ထိပ်တင်ဆင့် (ဦးမောင်မောင်တင်၏ဇနီး)က ဆိုခဲ့သည်။ ၎င်းကပင် မြေကလေးကို ရက်ရက်စက်စက် သံတုတ်နှင့် ရိုက်သတ်သည်မှာ အရိုးများပင် ညက်ညက်ကြေခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ ထို့နောက် မြေကလေး၏အလောင်းကို ကတ္တီပူအိတ်ထဲထည့်၍ ရောဝတီမြစ်ထဲ ချခဲ့လေသည်။

မြေကလေးရေးသားပြုစုခဲ့သော ပတ်ပျိုးသီချင်းများမှာ-

- (၁) “ကံခေကြလေ” ချီပတ်ပျိုး
- (၂) “ကြင်ယောင်ခင်ယောင်” ချီပတ်ပျိုး
- (၃) “ချစ်သမျှကို” ချီပတ်ပျိုး
- (၄) “ဂန္ဓမာရိပ်သာ” ချီပတ်ပျိုး
- (၅) “ငွေစုံမြေစာ” ချီပတ်ပျိုး
- (၆) “နဝရတ်ကယ် ရောင်စုံ” ချီပတ်ပျိုး
- (၇) “နန်းမြေနှင့်ကွာ” ချီပတ်ပျိုး
- (၈) “ပြာပြာညိုရောင်” ချီပတ်ပျိုး
- (၉) “ဘုံလယ်ခွင်” ချီပတ်ပျိုး
- (၁၀) “မြယဉ်ရေညို” ချီပတ်ပျိုး
- (၁၁) “မြိုင်တွင်းကသာ” ချီပတ်ပျိုး
- (၁၂) “ရှစ်စုံရွက်ကြာ” ချီပတ်ပျိုး
- (၁၃) “ရွှေဖီဂေါဇင်” ချီပတ်ပျိုး

တို့ဖြစ်သည်။

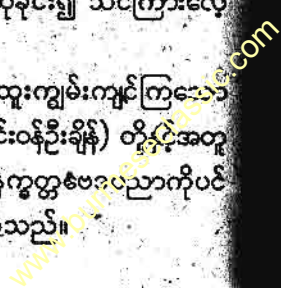
စကြာဒေဝီမိဘုရားခေါင်ကြီး

စကြာဒေဝီမိဘုရားခေါင်ကြီးသည် ရွှေဘိုမင်းခေါ် သာယာဝတီမင်း တရားကြီးနှင့် မိဘုရားခေါင်ကြီး သီရိပဝရတိလောက မဟာရတနာ ပဒုမ္မာ ဒေဝီဘွဲ့ခံ ကျမ်း- မင်းသမီးတို့မှ သက္ကရာဇ် ၁၁၇၅ ခု၊ ပြာသိုလဆန်း (၂) ရက် (ခရစ် ၁၈၇၅ ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ ၂၃ ရက်) ကြာသပတေးနေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူသည့် သမီးတော်ဖြစ်သည်။

ခမည်းတော် သာယာဝတီမင်း (ရွှေဘိုမင်း) နှင့် မောင်တော် ပုဂံ မင်းတရားနှစ်ပါးလက်ထက်၌ သီရိပဝရလောက ရတနာမင်္ဂလာဒေဝီစသော ဘွဲ့များနှင့် စစ်ကိုင်း၊ ကျောက်မြောင်း စသော မြို့ပေါင်းအများ ကံကျွေး ခံရသည်။

ဇယ်စဉ်ကပင် ဗေဒင်ပညာကို လိုက်စားတော်မူခဲ့သည်။ ရွှေနန်းတော် က ထက်ဖွား မင်းသမီးတစ်ပါးဖြစ်သောကြောင့် လိုလားတော်မူသမျှ ကျန်း ဂန်စာပေ ပြည့်စုံစွာ လေ့လာတော်မူနိုင်ခဲ့သည်။ မိဖုရားကြီးသည် မြန်မာ ရိုးရာဗေဒင်နည်းများကိုသာမက ကုန်းဘောင်ခေတ်တွင် အိန္ဒိယမှရောက်ရှိ လာသော သက္ကတဗေဒင်ကျမ်းများကို မြန်မာပြန်ဆိုခိုင်း၍ သင်ကြားလေ့ လာတော်မူခဲ့သည်။

မိဘုရားကြီးသည် ဗေဒင်ပညာရပ်၌ အထူးကျွမ်းကျင်ကြသော မက္ခရာ မင်းသား၊ အရှင်သီရိမာလာ (နောင် လှေသင်းဝန်ဦးချိန်) တို့နှင့်အတူ အာကာသသျှတ္တရခေါ် ကောင်းကင်အမြင်ကြည့် နက္ခတ္တဗေဒပညာကိုပင် ဗြိတိသျှကုန်သည်ကြီး မစ္စတာလိမ်းထံမှ သင်ယူခဲ့သည်။

မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး

မိဘုရားကြီးသည် အသက် ၂၃ နှစ်အရွယ်ကပင် ပိဋကတ်ဗေဒင်၊ လောကဓမ္မအကျိုးအဖြစ် အမြောက်မြင်ကျမ်းကျင်လိမ္မာတော်မူ၍ ခမည်းတော် သာယာဝတီမင်းတရားကြီး၏ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ခြင်း၊ အကြံဉာဏ်ကောင်းယူ ခြင်းများကို ခံယူတော်မူခဲ့ရသည်။

မိဘုရားကြီးသည် မိမိတတ်မြောက်ထားသော ဗေဒင်ပညာဖြင့် ခမည်းတော်သည် မည်သည့်အချိန်ကာလ၌ မင်းဖြစ်တော်မူမည်ကို ကာလ၊ သမယ၊ နှစ်၊ လ၊ ရက်ကို အတိအကျ ပိုင်းခြား၍ လျှောက်တင်ခဲ့သည်။ မိဘုရားကြီး လျှောက်တင်ထားခဲ့သည့်အတိုင်း ခမည်းတော် သာယာဝတီ

www.burmeseclassic.com

မင်းသားကြီးသည် သက္ကရာဇ် ၁၁၉၉ ခု၊ နယုန်လဆန်း (၁၂) ရက် (၁၈၄၆ ခု၊ ဧပြီ ၃၀) တနင်္လာနေ့တွင် မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည်။ ဤသို့ပင်လျှင် မိဘုရားကြီးသည် ဖလိတခေါ် ဇေဒင်အဟောပညာ၌ တစ်ဖက်ကမ်းခပ်တတ်မြောက်သည်ဟု ကျော်ကြားခဲ့သည်။

ခမည်းတော် မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးသည့်ကာလ ခတ္တိယဘိသေကာ ဖြစ်သော မုဒ္ဒါဘိသိက်ခံယူတော်မူရမည့်အချိန်ကို မြန်မာပညာရှိ၊ ပုဏ္ဏားပညာရှိ စသော ပညာရှိအသီးသီးတို့ တင်သွင်းကြရလေရာ သမီးတော် စကြာဒေဝီမိဘုရားသည် ပညာရှိတစ်ပါးအဖြစ် တင်သွင်းရသည်။

ဖခမည်းတော် မင်းအဖြစ်တော်မူသည့် သက္ကရာဇ် ၁၁၉၉ ခုနှစ်ကာလ ထာဝရကိန်းမကြိုက်သေး၍ မုဒ္ဒါဘိသိက်ခံတော်မူရန် မသင့်သေးကြောင်း ၁၂၀၂ ခု၊ ဝါဆိုလဆန်း (၁၁) ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင်မှ ထာဝရကိန်းကြိုက်၍ မုဒ္ဒါဘိသိက် ခံယူတော်မူသင့်ကြောင်းကို သိုက်၊ ဓာတ်၊ ကိန်းခန်း၊ ဝေဒကျမ်း အထွေထွေတို့ကို ကိုးကား၍ လျှောက်တင်အော်မူရာ ပညာရှိအပေါင်းတို့တညီညာဖြဖြ သင်္ဘောတူကြပြီး စကြာဒေဝီမိဘုရားအား ဝမ်းသာအားရ ချီးမွမ်းကြလေသည်။ ခမည်းတော် သာယာဝတီမင်းတရားကြီးသည် သမီးတော်၏ ဖညာအရာ၌ သတ္တိဗျတ္တိစွယ်စုံစွမ်းဆောင်ချက်တို့ကို နှစ်ထောင်းအားရ ရှိတော်မူလှသည်ဖြစ်၍ သမီးတော်လျှောက်ထားသည်ကို ပညာရှိများက လက်ခံကြသကဲ့သို့ လက်ခံတော်မူသည်။

ထို့ကြောင့် ထိုနေ့မှစ၍ ဆောင်းတော်မူသော ရွှေထီးအထွဋ်တွင် ထီးဖြူချည်၍ ဆောင်းတော်မူစေသည်။ ဆင်ယာဉ်၊ မြင်းယာဉ်၊ ရထားယာဉ်၊ လှော်ကားတော်၊ လှေတော်များတွင် စိုက်ဖောက်ခင်းကျင်းထားသည့် စီးမြေတော်များကို ရုပ်သိမ်းတော်မူသည်။

ဤသည်ပင်လျှင် မိဘုရားသည် သံဟိတာခေါ် ယတြာပညာရပ်၌ တစ်ဖက်ကမ်းခပ် တတ်မြောက်သည်ကို ဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်။

ခမည်းတော်မင်းတရားသည် အရေးတော်ပေါ်တိုင်း အထင်ယဉ်အလီ မဆိုင်းမတွ သမီးတော်မှ လျှောက်တင်နိုင်ခဲ့သည်ကို လှူနွှာ နှစ်သက်တော်မူသည့်အပြင် သမီးတော်၏ ဉာဏ်အမြော်အမြင်သို့ လေးစားယုံမှတ်

တော်မူသဖြင့် ဇီဝိတဒါနဆုကို ပေးတော်မူသည်။ ဇီဝိတဒါနဆု (အသက်ဒါနဆု) ဆိုသည်မှာ ဖခမည်းတော်က စိတ်လိုက်မာန်ပါ 'သေဒဏ်' ပေးမိသော ရာဇဇတ်တော်သားများကို သမီးတော်က ရွေးနှုတ်လျှင် ချမ်းသာစေ (ဝါ) လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ပေးနိုင်သည့်ဆုပင်ဖြစ်သည်။

မြန်မာ့သမိုင်းတစ်လျှောက်လုံး၌ မည်သည့်မင်းသမီး၊ မိဘုရားများမှ မရဖူးသော ဆုမြတ်မင်္ဂလာပင်ဖြစ်သည်။ ဤဆုမြတ်ဖြင့် မသေသင့် မသေထိုက်သူများ မသေစေရအောင် တရားသဖြင့်ကိစ္စများတွင် ကယ်တင်တော်မူခဲ့ရာ ဆင်ဖြူမယ်မင်းသမီး (နောင် ဆင်ဖြူရှင်မိဖုရား)၊ လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်မင်းသမီး (အိမ်ရှေ့မင်းမိဖုရား)၊ ဗြဝတီမင်းကြီးဦစနှင့်တကွ အခြားခုနစ်ဦးတို့ကို ကယ်တင်တော်မူနိုင်ခဲ့သည်။

ခမည်းတော် သာယာဝတီမင်းနောက် ထီးနန်းဆက်ခံတော်မူသော မောင်တော်ပုဂံမင်းလက်ထက်တော်၌ မယ်တော်မိဘုရား စံစားတော်မူရာ အဆောင်တော်မှာပင် စံစားတော်မူပြီး ဖခမည်းတော် သာယာဝတီမင်းရှိစဉ်က ရရှိခဲ့သော အခွင့်အာဏာ အသုံးကံကျွေးများကို ဆီကံလက်မြှောက်စားချီးမြှင့်တော်မူသည်။ ညီမတော်၏ အကြံပေးတော်မူချက်ကိုလည်း အလေးဂရုပြုတော်မူသည်။

ပုဂံမင်းနန်းကျပြီးနောက် ဘဝရှင်မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး နန်းတက်တော်မူသောအခါ 'ဖအေတူ မအေကွဲ' အစစ်မတော် စကြာဒေဝီမိဘုရားကို 'သီရိပဝရအတုလ တိလောကမဟာရာဇိန္ဒာဓိပတိ ရတနာဒေဝီ' ဟူသော ဘွဲ့အပ်နှင်း၍ မိဘုရားခေါင်ကြီး မြှောက်တော်မူသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ခမည်းတော်၊ မောင်တော်နှင့် ကြင်ရာတော် မင်းသုံးဆက်တိုင် အုထွဋ်အထိပ်ထား မြှောက်စားတော်မူခြင်း ခံရသော စကြာဒေဝီမိဘုရားကြီးဟူ၍ သမိုင်း၌ ထင်ရှားခဲ့သည်။

"နန်းတော်ထဲတွင် မီးမြင်လျှင် လုပ်ကြံလော့" ဟု စလေဆရာဦးပုည အခါပေးခဲ့သည့်အတိုင်း မြင်းကွန်းနှင့် မြင်းခုန်တိုင်မင်းသားနှစ်ပါးတို့ အိမ်ရှေ့စံ ကနောင်မင်းကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ပြီးနောက် မင်းတုန်းမင်းကြီးအားလုပ်ကြံရန် လိုက်ရှာနေသည့်အချိန်၌ပင် စကြာဒေဝီမိဘုရားခေါင်ကြီး

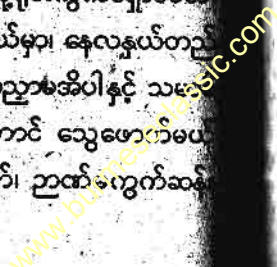
“မောင်တော်ဘုရား၊ အေးငြိမ်းစွာ စံနေတော်မူပါ။ မောင်ဘုရားဇာတာ
 ဌ ဥပစ္ဆေဒကုန်ဖြင့် ကံတော်ကုန်ရမည့်ကံ မပါပါဘုရား။ ပုန်ကန်ထကြွသည်
 မင်းသားနှစ်ပါး၌လည်း မင်းဖြစ်ရမည့်ဇာတာ မပါပါဘုရား” ဟု ဘေးအန္တရာယ်
 ကြီး ကျရောက်မည့်ဆဲဆဲ ကာလပင် မိမိ၏ ပညာဂုဏ်ကို ယုံကြည်၍
 ရဲဝံ့စွာ လျှောက်တင်ခဲ့လေသည်။

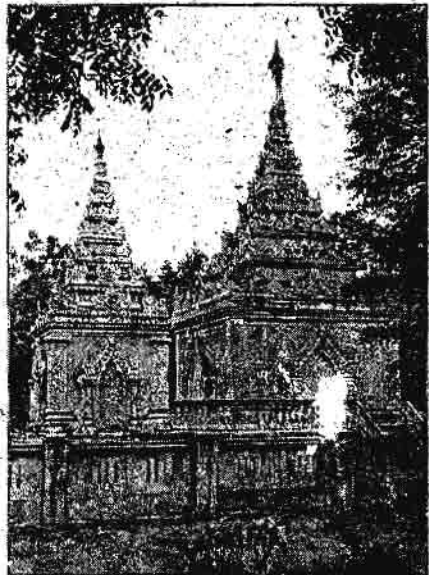
စကြာဒေဝီမိဘုရားကြီး၏ ပညာဂုဏ်နှင့် ဗေဒင်ဝါသနာထုံသည့်
 သတင်းသည် နိုင်ငံခြားသား သံတမန်လောက၌ ပျံ့နှံ့နေ၏။ ထို့ကြောင့်
 “ခုံပါသောရတနာမှန်ပြောင်း” တော်ကို မိဘုရားကြီးနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်စေရန်
 ရည်သန်ဆက်သခဲ့သည်ဟု ကုန်းဘောင်ခေတ်ရာဇဝင်တော်ကြီး တတ်ယတွဲ၌
 ဖော်ပြထားသည်။

အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ ပုဏ္ဏားတော် ဘဝါနိဒိယ သယ်ဆောင်လာခဲ့သော
 သူရိယသိဒ္ဓန္တကျမ်းကြောင့် ဝေဒပညာရှင်လောကတွင် ‘လထပ်ရက်ငယ်
 အရေးတော်ပုံ’ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ရသည်။ ထိုအရေးတော်ပုံ၌ စကြာဒေဝီမိဘု
 ရားကြီးသည် မိမိ၏ ကဏီတခေါ်အတွက် ပညာရပ်၌ ကျွမ်းကျင်ခဲ့သည်ကို
 သေချာစွာဖော်ပြ၍ ပညာရှိပီပီ မှန်ကန်သည့်ဘက်ကို ရဲဝံ့စွာ အဆုံးအဖြတ်
 ပေးခဲ့သည်။

စကြာဒေဝီမိဘုရားကြီးသည် မကာရန္တတွက် ရိုးဋီကာကျမ်းကြီး၏
 အမှားများကို ကန့်အတွင်းဝန်အား ရေးစေတော်မူသည်။ ဤသည်ပင်လျှင်
 စကြာဒေဝီမိဘုရားကြီး၏ ကဏီတခေါ် အတွက်ပညာရပ်၌ တစ်ဖက်ကမ်း
 ခပ် တတ်မြောက်သည်ကို ဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ စကြာဒေဝီသည် -

“ယင်ကောင် ဆင်ပြောင်ဖြစ်စေသော ကြင်နှောင်ချစ်မပြတ်၊ သည်
 ညောင်မြင့်စေလယ်မှာ၊ သွေမဖယ်ပုံတမ်း၊ နှိုင်းခက်လို့ရှိုင်းကွက်ရှောင်မယ်
 ဟိုင်းနက်တောင် မုန်းစိတ်မသမ်း၊ မသွေကြ မေဃလယ်မှာ၊ နေလနွယ်တည်
 တမ်း၊ ရေမြေငယ်ညီလျှမ်း မိုငြမ်းစသက်လယ် သာရွာညာမအိပါနှင့် သေ
 ရှိသင့်ပူလှတယ်၊ မြေမှောက်လို့ ရေပျောက်ကွယ်တောင် သွေဖောက်မပ
 စံပျက်ကာဘု၊ ပန်ပနက်သစ္စထော်၊ လမ်းကော်မချော်၊ ဉာဏ်ကွက်ဆန်
 ပေါက်ပေါ်လျှင် မန်းကျောက်တော်စူးပါစေသား”

မင်တုန်းမင်းတရားကြီး၏
အုတ်နန်းပြာသာဒ်

ဟူ၍ ဤသို့သော် တေးထပ်များကိုလည်း ရေးစပ်တော်မူခဲ့သဖြင့် စာပေလောက ကဗျာစာဆိုရှင်အဖြစ် မှတ်တမ်းစင်ခဲ့ရသည်။

စကြာဒေဝီမိဘုရားခေါင်ကြီး၏ ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံမှာလည်း တစ်စုထူးခြားလှပေသည်။ ထိုခေတ်က ဘုရင့်သားတော်၊ သမီးတော်များနှင့် မိဘုရားများသည် ဝတ်လဲတော်ကို နံ့သာထုံစေပြီးမှ ဝတ်ဆင်လေ့ရှိကြသည်။ မိဘုရားကြီးသည် ဝတ်လဲတော်ကို နံ့သာမထုံစေဘဲ ခဝါချ ပျော့ပျော့ကလေးကိုသာ ရိုးရိုးယဉ်ယဉ်ဝတ်ဆင်တော်မူသည်။ ဆံပင်ဆင်ယင်ထုံးဖြူမှုမှာလည်း ဘီးဆံပတ်သာ အမြဲထုံးလေ့ရှိသည်။ ရတနာပုံခေတ် မိဘုရားခေါင်ကြီးဖြစ်တော်မူသော အချိန်တွင် နန်းတွင်းသူလောက၌ အလွန်ခေတ်စားခဲ့သော 'လလယ်ယုန်' ဆံထုံးကိုပင် ပြောင်းလဲ၍ ထုံးတော်မမူဘဲ ဘီးဆံပတ်ဆံထုံးဖြင့်သာ နေတော်မူသည်။ မည်သည့်ရတနာကိုမျှ ထူးထူးခြားခြား ဝတ်ဆင်တော်မူဘဲ နားတော်မှာပင် ရတနာနားတော်များအစား ခံနားတောင်းကိုသာ ဆင်ယင်တော်မူသည်။

စကြာဒေဝီမိဘုရားကြီးသည် ကျစ်လျစ်သိပ်သည်းသော ကိုယ်လုံးတော် နှင့် ညိုပြာညက်ညှာသော အသားအရေရှိပြီး ကျောက်ပေါက်မှာသက်သက် ရှိသည်။ သို့သော် နှာတော်နှင့် မျက်လုံးတော်မှာ အထူးလှပသည်ဟု ဆိုသည်။

စကြာဒေဝီမိဘုရားခေါင်ကြီးနှင့်ပတ်သက်၍ အိန္ဒိယနိုင်ငံ မဟာဗောဓိ ဇေတီအနီး၌ ၁၂၃၆ ခုတွင် ရေးထိုးစိုက်ထူသည့် မဟာဗောဓိကျောက်စာ၌ အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားထားလေသည်။

“သောကအင်္ဂါ၊ ဗေဒင်မှာလည်း အာစရိယ မုဋ္ဌိလက်ရှိ ကျမ်းဂန် ချက်တိုင်း၊ မှန်၍ ဝေဒပါရဂူဖြစ်တော်မူသော သီရိပဝရအတုလ တိလောက မဟာရာဇိနှာသိပတိ ရတနာဒေဝီ အမည်ရှိတော်မူသော မိဘုရားခေါင်ကြီး” ဟု ရှိပါသည်။

စကြာဒေဝီမိဘုရားခေါင်ကြီးသည် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးနှင့် ပြည် တည်ထောင်ဖက်လည်းဖြစ်သည်။ ဗေဒင်ကိန်းခန်း နားလည်သဖြင့် ပြည်ထဲ ရေး၌ မင်းတုန်းမင်းကို အမြဲမပြတ် အကြံဉာဏ်ပေးခဲ့သူလည်းဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် မိဘုရားခေါင်ကြီးသည် ဘဝရှင်မင်းတုန်းမင်းကြီးထက် အသက်နှစ် နှစ်ကြီး၍ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးကိုယ်တိုင်က ရိုသေသမှုဖြင့် ‘အစ်မ’ ခေါ်ရာသူဖြစ်လေသည်။ သို့ကလို မင်းတုန်းမင်းကြီး၏ ချစ်ခင်လေးစားယုံ ကြည်အားထားမှုဖြင့် မြှောက်စားခြင်းခံရသော မိဘုရားကြီးဖြစ်တော်မူသော် လည်း မိမိ၏မာန်မာန်ကို နှိမ်ချ၍ မိဖုရားငယ်များ၊ မောင်းမမိသံများ၊ နန်းတွင်းသူများအပေါ်၌ မေတ္တာဖြင့် သိမ်းပိုက်တော်မူသည်။

စကြာဒေဝီမိဘုရားခေါင်ကြီးသည် သက္ကရာဇ် ၁၂၃၈ ခု၊ တန်ဆောင် မုန်းလပြည့်ကျော် (၁၂) ရက် (ခရစ် ၁၈၇၆ ခု၊ နိုဝင်ဘာလ ၁၂ ရက်) တနင်္ဂနွေနေ့ သက်တော် (၆၃) နှစ်အရွယ်တွင် နတ်ပြည်စံတော်မူခဲ့လေသည်။

ထိုအခါမှစ၍ စကြာဒေဝီမိဘုရားသာလျှင် ဖြီးသင်ထုံးဖွဲ့ပေးခဲ့ရသော မင်းတုန်းမင်း၏ ဦးဆောင်ဆံထုံးကို မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးသည် နတ်ပြည် စံတော်မူသည်အထိ မည်သည့်မိဖုရားကိုမျှ ဖြီးသင်ထုံးဖွဲ့ခွင့် ပြုတော်မမူခဲ့ပေ။

မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးသည် စကြာဒေဝီမိဘုရားခေါင်ကြီးနေရာကို မည်သည့်မိဘုရားကိုမျှ ထပ်မံတင်မြှောက်ခြင်းမပြုခဲ့ချေ။ နန်းမတော်မိဘုရား

ခေါင်ကြီး စံတော်မူရာ တောင်နန်းဆောင်တော်၌လည်း မိဘုရားရှိစဉ်သကဲ့သို့ပင် နန်းတွင်းသူအပျိုတော်တို့အား နေ့စဉ်ဝင်ထွက်ခစားကြစေသည်။ စကြာဒေဝီ မိဘုရားကြီး၏ ကြွင်းကျန်ရစ်သော အလောင်းတော်ကို မြေအတွင်းသွင်း၍ "စကြာဝတေးမင်း၊ မန္တလုံတို့၏ မိဘုရားခေါင်ကြီးကို သဂြိုဟ်သည့်နည်း" အခမ်းအနားကြီးကျယ်စွာဖြင့် ရွှေပြည်ဥယျာဉ်၌ အုတ်နန်းပြသားတော် ဝါဂြိုဟ်တော်မူသည်။ ထိုအုတ်နန်းပြသားတော်၌ အပျိုတော်တို့အား အလှည့်ကျခစားစေသည်။ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးကိုယ်တိုင်လည်း မိဘုရားခေါင်ကြီး အုတ်ဂူပြသားအနီး၌ သုံးလတိုင်တိုင် နေစဉ် ဗိုလ်ဝင်ခံတော်မူလေသည်။ ထို့နောက် မိဘုရားခေါင်ကြီး၏ ရုပ်ပုံကို ရွှေ၊ သွန်းလုပ်စေ၍ နန်းမတော်ဆောင်တွင် ထားကာ အခါမပြတ် ကြည့်ရှုလေသည်။

မိုးငြိမ်းကိုးကား

- ၁။ စာရေးဦးရာကျော်၊ မြန်မာမဟာမင်္ဂလာမင်းခမ်းတော်၊ ရန်ကုန်၊ ပညာစာပေ၊ ပထမကြိမ်၊ စာ ၂၆၂-၂၆၃။
- ၂။ တိုက်စိုး၊ မင်းတုန်းမင်း၊ ရန်ကုန်၊ ရာပြည့်၊ ဒုကြိမ်၊ ၁၉၉၈ ခုနှစ်။
- ၃။ နိုင်စောဝင်း၊ "စကြာဒေဝီမိဖုရား"၊ ဧကတိကဒေဝမဂ္ဂဇင်း၊ (၁၉၇၅ မတ်)

ဆင်ဖြူမရှင် မိဘုရားကြီး

ကုန်းဘောင်ခေတ်နှောင်းသမိုင်းတွင် အဓိကဇာတ်ဆောင်တစ်ဦးဖြစ်သော ဆင်ဖြူမရှင်မိဘုရားအား ရတနာပူရစတုတ္ထမြို့တည်နန်းတည် မင်းတရားကြီးဖြစ်သော ဘကြီးတော်မင်း (စစ်ကိုင်းမင်းတရားကြီး) နှင့် မိဘုရားခေါင်ကြီး ရှင်မင်းနု (နန်းမတော်မယ်နု) တို့မှ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၁၈၃ ခု တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် ၁၃ ရက်၊ (ခရစ် ၁၈၂၁ ခု၊ နိုဝင်ဘာ ၂၂) ကြာသပတေးနေ့တွင် မနောမယထီးဖြူတော်အောက်တွင် မီးရှူးသန့်စင်ဖွားမြင်တော်မူသည်။ ငယ်မည်မှာ ရွှေနန်းရှင်မယ်ဖြစ်သည်။

ရွှေနန်းရှင်မယ်အား မွေးကင်းစတပင် ဖခမည်းတော်ဘကြီးတော်မင်းတရားကြီးသည် စစ်ကိုင်းမြို့နှင့် စဉ့်ကူးမြို့များကို လက်ဖွဲ့ခဲ့သည့်အပြင် ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်သံပတ္တမြားများကိုလည်း လက်ဖွဲ့ခဲ့သည်။ မြပုခက်လည်း တင်စေခဲ့သည်။

မန္တလေးမြို့ ရတနာပုံရွှေမြို့တော်ကြီးကို လက်မွန်အစ ပထမသည် ထောင်တော်မူသော ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး နန်းတက်သောအခါ သီရိပဝရကိုလောကမဟာရာဇိန္ဒာဝိပတိ၊ ပုဒ်မရတနာဒေဝီ အလယ်

www.burmeseclassic.com

နန်းမတော် မိဘုရားကြီးဖြစ်လာ၏။ ထို့နောက် ၁၂၃၉ ခု၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆုတ် (၆) ရက်နေ့တွင် ထားဝယ်မြို့မှဆက်သသည့် သီရိမဟာသုဘတ္တရတနာဆိုင်ဖြူတော်မကို မင်းတုန်းမင်းက ပေးသနားတော်မူ၍ ဆင်ဖြူမရှင်မိဘုရားကြီးဟု တွင်လာခဲ့သည်။

အလယ်နန်းမတော်မိဘုရားကြီးတွင် သားသမီး (၇) ပါး ထွန်းကားခဲ့သော် ငယ်ကလွန်ခဲ့သဖြင့် မိုင်းနောင်မြို့စား စုဘုရားကြီး သုသီရိရတနာမင်္ဂလာဒေဝီ၊ ညီမတော် မြတောင်မြို့စားစုဘုရားလတ်၊ သီရိသုပတာ ရတနာဒေဝီစုဘုရားကလေးစသော သမီးတော်သုံးပါး အဖတ်တင်ခဲ့လေသည်။

ဆင်ဖြူမရှင်သည် မင်းတုန်းမင်း၏ အလယ်နန်းမတော်မိဘုရားအဖြစ်ဖြင့် ၁၂၃၅ ခုနှစ်တွင် မဟာဝိဇယရုံသီ ပုထိုးတော်ကြီးဘုရားကို ပြင်ဆင်၍ ထီးတော်လှူခဲ့လေရာတွင် သံတော်ဆင့် ဦးမောင်ကြီး ရေးသားဆက်သွင်းသည့် "ထီးတော်တင်ဘွဲ့ လေးချိုး" တွင် "ညာအခေါင်ဝယ်၊ မောင်ဝိနာမ၊ နန်းလှလှမှာ၊ ခရွေညီလာ၊ ဖြူရိပ်ကာလို့၊ ရာနားရေးဆင့်၊ နော်ကြာလင့်ထက်၊ ရွှေချင်းတင်စံ၊ သွားခံစတုံ၊ သမ္ပိန်နေမြင် ဧကရာဇ်၏ ရွှေရင်နှစ်ကယ်၊ ချစ်ဆုံးမလဲလဲ၊ အံ့တွယ်မကုန်၊ မြိတ်စည်းခံကို၊ ကြည်းစုံရောက်၊ ဖြန့်ချိထွက်လို့၊ ဖြန့်စက္ကဝါ၊ ဆယ်ဒီသာကို ဂီဝါချက်ပြန်၊ ရေစက်တော်ညွှန်ခဲ့တယ်၊ ကျောက်စွန်ငယ်ရွှင်သည်၊ ပဲ့တင်ကြည်နူး၊ စသည်ဖြင့် စပ်ဆိုထားသည်တွင် မီးရှူးဖွားစဉ်က ရွှေလင်ပန်းဖြင့် အချင်းဆေးခံခဲ့ရသည်အထိ ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ဘဝရှင်မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး၏ အဂ္ဂမဟေသီဒေဝီတောင်ညာစံ သီရိပဝရအတုလတ် လောကမဟာရာဇိန္ဒာမိပတိရတနာဒေဝီဘွဲ့ခံ စကြာဒေဝီ မိဖုရားခေါင်ကြီး ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၃၈ ခု၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် ၁၂ ရက် (၁၂-၁၁-၁၈၇၆)၊ တနင်္ဂနွေနေ့ သက်တော် (၆၃) နှစ်အရွယ်တွင် နတ်ပြည်စံတော်မူသောအခါ နန်းတော်ကြီးတစ်ခုလုံးကို အလယ်နန်းမိဘုရားကြီး ဆင်ဖြူမရှင်၏ဩဇာသည် ဝှမ်းမိုးလျက်ရှိသည်။

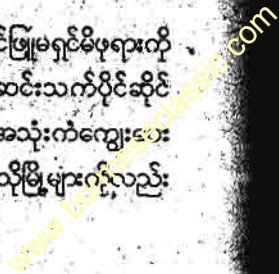
မိဘုရားကြီး၏ သမီးလတ်ဖြစ်သော မြတောင်မြို့စား မင်းသမီး စုဘုရားလတ်ကား သီပေါမြို့စားမင်းသားနှင့် ရည်ငံရင်းရှိကြသည်။ ကင်းဝန်မင်းကြီး၏ဆန္ဒမှာ မင်းတုန်းမင်း နတ်ပြည်စံလျှင် မိမိကြီးဆွဲရားပါမည့်မင်းသာ

လျှင် နန်းတက်သည်ကို လိုလားသည်ဟု အဆိုရှိလေသည်။ မင်းတုန်းမင်း၏ သားတော်ကြီးများဖြစ်ကြသော သုံးဆယ်မင်းသား၊ မက္ခရာမင်းသား၊ ညောင်ရမ်းမင်းသားတို့မှာ ထက်မြက်ကြသည်။ သီပေါမင်းသားထက် ကြံ့ရည်ဖန်ရည် သာကြ၍ ဆွဲရာပါမည်မဟုတ်။ အသက်ငယ်၍ သဘောထက်ရှည်သော သီပေါမင်းသားကိုသာ နန်းတင်ရန် ကင်းဝန်မင်းကြီး၊ ဆင်ဖြူမရှင်မိဘုရားကြီး စသည်တို့က ရွေးချယ်ခဲ့ကြလေသည်။

၁၂၄၀ ပြည့်နှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၆) ရက်နေ့တွင် မင်းတုန်းမင်းနတ်ပြည်စံသောအခါ ၎င်း လဆန်း (၇) ရက်နေ့တွင် အသက် (၁၉) နှစ်၊ (၉) လ အရွယ်ရှိ သီပေါမင်းသား နန်းတက်လေသည်။ သီပေါမင်းသည် ဆင်ဖြူမရှင်၏ သမီးတော်သုံးပါးစလုံးကို လက်ဆက်ခဲ့လေသည်။ နောင်တွင် စုဘုရားကြီးမှာ ဥပေက္ခာပြုခြင်း ခံခဲ့ရလေသည်။

သီပေါမင်းနန်းတက်၍ (၅) လခန့်အကြာတွင် ၁၈၇၉ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၃) ရက်နေ့ နန်းတွင်းတော် ဥယျာဉ်တော်တွင် ချုပ်ထားသော မင်းတုန်းမင်း၏ သားတော်၊ သမီးတော်၊ မြေးတော်ပေါင်း (၄၀) ကျော်တို့ကို မြောက်ဒဝယ် ဗိုလ်ရှုနောင်မြို့စား (မောင်တုတ်)၊ ၎င်း၏ညီ ပင်းသာမြို့စား (မောင်မောင်ပြောင်း)၊ ရွှေလက်ဝဲဗိုလ်၊ မာရဘင်ဗိုလ် စသော လက်သုံး တော်ကြီးကို တို့က ခေါင်းဆောင်သုတ်သင်သတ်ပစ်လိုက်ကြသော လုပ်ရပ်တွင် ဆင်ဖြူမရှင် (မိဘုရားကြီး စုဖုရားလတ်၏မယ်တော်) ၏ စီမံကိန်းဖြစ်သည်ဟု အချို့က စွပ်စွဲကြလေသည်။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ သမိုင်းကထိက အဖြစ် ဆောင်ရွက်သွားဖူးသော ဒေဆိုင်း၏အဆိုအားဖြင့်ကား ထိုမင်းညီမင်းသားတို့ကို အစွဲလိုက်သတ်ပစ်သည့်လုပ်ရပ်တွင် ဆင်ဖြူမရှင် မိဖုရားကြီးသည် နံပါတ်တစ်တရားခံပါဟု စွပ်စွဲရန် အထောက်အထားများ မပေါ်လွင်ပါဟု ဆိုထားသည်လည်း ရှိခဲ့လေသည်။

သီပေါမင်းနန်းတက်သောအခါ ယောက္ခမတော် ဆင်ဖြူမရှင်မိဖုရားကို အမြင့်မြို့စီရင်စု ချောင်းဦးဆယ်ရွာရှိ ဘိုးတော်ဘုရားက ဆင်းသက်ပိုင်ဆိုင်သည့် လယ်ယာတော်နှင့် စလင်းမြို့၊ တလုတ်မြို့များကို အသုံးကံကျွေးပေးတော်မူ၏။ အမြင့်လေးမြို့ကို ထီးမိုးယဉ်ခံ၊ ဗန်းမော်မြို့၊ ဝန်းသိုမြို့များကိုလည်း အသုံးကံ ကျွေးပေးတော်မူ၏။

မြန်မာနိုင်ငံသည် အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ တတိယစစ်ပွဲ၏ အဆုံးအဖြတ်ဖြင့် ပင် ၁၈၈၅ ခု၊ နိုဝင်ဘာလ (၂၈) ရက်နေ့တွင် နယ်ချဲ့ဗြိတိသျှတို့လက်တွင်း သို့ သက်ဆင်း ကျရောက်သွားခဲ့ရသည်။ သီပေါဘုရင်နှင့် မိဘုရားတို့ကို နိုဝင်ဘာလ (၂၉) ရက်နေ့ညနေတွင် အခြံအရံများနှင့် နန်းမှထုတ်၍ 'သူရိယ' သင်္ဘောဖြင့် ဓာင်ဆောင်ကာ ဧရာဝတီမြစ်လယ်တွင် ကျောက်ချထားလိုက် သည်။

သီပေါဘုရင်နှင့် မိဘုရားတို့သည် ရန်ကုန်သို့ ဒီဇင်ဘာ (၅) ရက်နေ့ တွင် ရောက်ရှိကြသည်။ ဘုရင်နှင့်အတူ မိဖုရားကြီး စုဘုရားလတ်၊ မိဘုရား ရမည်းသင်း စုဘုရားကလေး၊ သမီးတော်နှစ်ပါးဖြစ်သော အရှင်ထိပ်စု မြတ်ဘုရားကြီးနှင့် အရှင်ထိပ်စုမြတ်ဖုရားလတ်၊ မယ်တော်ဆင်ဖြူမရှင် မိဖုရားကြီးနှင့်သမီးတော် မိုင်းနောင်စုဘုရားကြီး၊ မဟာမျိုးမဟာနွယ် အပျို တော် (၁၀)ယောက်၊ မိန်းမအစေအပါး(၅၀) နှင့် ၎င်းတို့၏ ယောက်ျားငါး ယောက်၊ ပေါင်း (၈၀)ခန့် ပါသွားကြသည်။ ရန်ကုန်သို့ရောက်သောအခါ ၎င်း (၈၀) အနက် (၆၀) ခန့်သည် ဘုရင်နှင့်အတူ ပြည်ပသို့ မလိုက်ချင်ကြပေ။ ပြည်ပသို့ လိုက်ပါကြသူများမှာ မိဘုရားနှစ်ပါး၊ သမီးတော်နှစ်ပါး၊ အပျို တော် (၁၃) ယောက်နှင့် ပန်းထိမ်ဝန်နှင့် ၎င်း၏သားပေါင်း (၂၀)ခန့်သာ ရှိသည်။ သီပေါဘုရင်နှင့်အဖွဲ့သည် 'သူရိယ'သင်္ဘောမှ ပင်လယ်ကူး သင်္ဘော 'ကင်းနင်း' ပေါ်သို့ ပြောင်းရွှေ့၍ ဒီဇင်ဘာလ (၁၀) ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မှ ထွက်ခွာကြရာ မဒရပ်သို့ ဒီဇင်ဘာလ (၁၅) ရက်နေ့တွင် ရောက် ရှိကြသည်။ ပါတော်မူစဉ်က သီပေါမင်းသည် သက်တော်(၂၆) နှစ်၊ (၁၀) လ၊ (၅၅) အရွယ်သာရှိသေး သည်။

မယ်တော် ဆင်ဖြူမရှင်နှင့် သမီးတော်ကြီး၊ ကင်းဝန်မင်းကြီး၊ မြို့သစ် အတွင်းဝန်နှင့် အထိန်းတော်အပျိုတော် (၁၂) ယောက်တို့ကို 'ကလိုက် (S.S.Cliv) မီးသင်္ဘောဖြင့် ထားဝယ်သို့ ပို့လိုက်လေသည်။ မဒရပ်ရောက် သီပေါမင်းက ယောက္ခမတော် ဆင်ဖြူမရှင်ထံ မဒရပ်သို့ ချောမောစွာရော့ သည်။ ကောင်းမွန်စွာကြိုဆိုနေရာချထားသည်။ စာရေးလိုက်မည်ဟု သံကြိုး စာပို့ခဲ့သည်။ ဆင်ဖြူမရှင်မိဘုရားကြီးကလည်း 'သံကြိုးရရှိ၊ ကျွန်ုပ်တို့ ကလိုက် သင်္ဘောပေါ်တွင်ရောက်ရှိ၊ ထားဝယ်' ဟု သီပေါမင်းထံ သံကြိုးပြန်

မန္တလေး
နန်းတွင်းရှိ
ဆင်ဖြူမရှင်
သင်္ချိုင်းတော်

လိုက်သည်။ တဖန် ကျန်းမာသည်။ သင့်ထံစာပြန်ပြီးပြီ ဟု သမက်တော် သီပေါမင်းထံ ဆင်ဖြူမရှင်မိဘုရားကြီးက သံကြိုးထပ်ရိုက်ခဲ့သည်။

ဗြိတိသျှအစိုးရအနေနှင့် ဆင်ဖြူမရှင်မိဘုရားကြီးနှင့် သမီးတော်ကြီး တို့ကို မင်း၊ မိဖုရားနှစ်ပါးနှင့်အတူ ပြည်ပသို့ ထည့်လိုက်ရန်သာရှိပါသည်။ မထည့်လိုက်ဘဲ ယခုကဲ့သို့ ထားဝယ်သို့ပို့ခြင်းမှာ အကြောင်း ရှိပေသည်။ ပါတော်မမူမီ အချိန်လောက်ကပင် နန်းတွင်းအရေးများကြောင့် သမီး၊ သမက် နှင့် ယောက္ခမတို့အကြား ပြေလည်မှုများမရှိခဲ့ပေ။ သမီးတော်ကြီး မိုင်းနောင်စုံဖု ရားကြီးမှာ ဆင်ဖြူမရှင်၏ အစီအမံကြောင့် သီပေါမင်း၏ တောင်နန်းစံမိဘုရား ကြီးအဖြစ် တင်မြှောက်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ သို့ရာတွင် ငယ်ချစ်ဖြစ်သူ စုဘုရား လတ်က မဟေသီသိသိက်ခံပွဲတွင် အတူယှဉ်တွဲ၍ ဝင်ရောက် ဘိသိက်ခံခဲ့ သဖြင့် မြန်မာ့သမိုင်းတစ်လျှောက် တစ်ကြိမ်မျှမဖြစ်ပေါ်ဖူးသည့် တောင်နန်းစံ စုပွဲဖြင့် မဟေသီသိသိက်ခံပွဲကြီး ဖြစ်ပွားခဲ့ရသည်။ နောက်ပိုင်း စုဘုရားလတ် ၏ စနက်ကြောင့် သီပေါမင်းနှင့် မိဘုရားကြီးတို့သည် မဆက်သွယ်ခဲ့ရပေ။ မိုင်း နောင်စုဘုရားကြီးသည်လည်း နန်းမတော်ဆောင်မှ မယ်တော်ရှင်ဖြူမရှင် အဆောင်သို့ ပြောင်းနေခဲ့ရသည်အထိ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် စုဘုရားကြီး အနေဖြင့် သီပေါမင်းနှင့်သော်လည်းကောင်း၊ ညီမတော် စုဘုရားလတ်နှင့် သော် လည်းကောင်း မျက်နှာချင်းဆိုင်ချင်မည်မဟုတ်ပေ။ ဤအကြောင်းများ

com

ကို ဗြိတိသျှ အစိုးရအနေနှင့် သိထား၍သော်လည်းကောင်း၊ စုဘုရားကြီးနှင့် မယ်တော်ဆင်ဖြူမရှင်တို့၏ တောင်းဆိုမှုကြောင့်လည်းကောင်း ယခုကဲ့သို့ ထားဝယ်သို့ တသီးတခြားပို့လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဆင်ဖြူမရှင်မိဘုရားကြီးအဖွဲ့ကို ထားဝယ်တွင် ယခု ထားဝယ် ကောလိပ် ပြုလုပ်ထားသော အဆောက်အဦသည် ယခင်က မောင်ရိုး ကရင်အထက်တန်းကျောင်းကြီး၏ နေရာဖြစ်ပါသည်။ ဤအဆောက်အဦ ကြီး မဆောက်ခင်က ဤနေရာတွင် မိဘုရားကြီး အိမ်တော်ရှိခဲ့သည်။ အရှေ့မြောက်ဘက်တွင် မျှော်တော်ကန်ရှိခဲ့သည်။ မြောက်ဘက်တွင် ဇီဝစိုး ကျောင်းနှင့် စေတီတော်ရှိခဲ့သည်။ မိဘုရားကြီးအိမ်တော်ကို တသီးတခြား ဝင်းခြံဖြစ်စားကာ ထားဝယ်အရေးပိုင်က တာဝန်ယူရသည်။ ဝင်ထွက်သွား လာ ခစားသူများကိုလည်း မိဘုရားကြီးက အတိုင်းအဆမရှိ ဆုတော်လာက် တော်များ ချီးမြှင့်နေသဖြင့် ဗြိတိသျှအစိုးရအနေဖြင့် နောက်ပိုင်းတွင် အဝင် အထွက်များကို ကြပ်မတ်လိုက်ကြသည်။

ဆင်ဖြူမရှင်မိဘုရားကြီးနှင့် သမီးတော်စုဘုရားကြီးတို့ကို ဗြိတိသျှအစိုးရ က နိုင်ငံရေးပင်စင်လစာများပေးရာတွင် ပထမတန်းများအဖြစ် သတ်မှတ်ပေး ကမ်းခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က မင်းဆွေစိုးမျိုးများ၏ ပင်စင်လစာမှာ ပထမတန်း (၁၅၀) ကျပ်၊ ဒုတိယတန်းစား (၁၀၀) ကျပ်နှင့် တတိယတန်းစား (၅၀) ကျပ် အသီးသီးတို့ဖြစ်ကြသည်။ ဆင်ဖြူမရှင်မိဘုရားနှင့် စုဘုရားကြီးတို့မှာ ပထမတန်းများအဖြစ် (၁၅၀) ကျပ်သာ ရရှိခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ၁၈၈၆ခု၊ ဇန်နဝါရီလ (၁၇) ရက်နေ့မှအစပြု၍ အထူးခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ဆင်ဖြူမရှင် မိဘုရား ကြီးကိုပင် ပင်စင်လစာ (၃၀၀) ကျပ်နှုန်းပေးခဲ့သည်။ ထားဝယ်မြို့ရှိ အစိုးရ က စီစဉ်ချထားပေးသည့် အိမ်တော်တွင် ထိုစဉ်က မိဘုရားကြီးနှင့် သမီးတော်တို့တွင် နောက်ပါအခြံအရံ(၁၃) ရှိခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ ဆင်ဖြူ မရှင် မိဘုရားကြီး၏ ပင်စင်လစာကို ၁၈၉၃ ခုနှစ်တွင် (၃၀၀) ကျပ်မှ (၃၆၅) ကျပ်သို့ တိုးမြှင့်ပေးသည်။ နောက်ဆုံး (၄၅၀)ကျပ် ရသည်။ စုဘုရားကြီးကို ၁၈၉၂ ခုနှစ်တွင် ပင်စင်လစာ (၁၅၀) ကျပ်မှ (၂၀၀) အထိ တိုးမြှင့်ပေးသည်။ ၁၈၉၃ ခုနှစ်မှစ၍ ကွယ်လွန်သည်အထိ (၂၆၉)ကျပ်နှုန်း ရသည်ဟု ဆိုသည်။

၁၈၈၆ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် မယ်တော်ဆင်ဖြူမရှင်က ထားဝယ် မှုနေ၍ ရန်ကုန်ရှိ ဝန်ရှင်တော်မဟာမင်းကြီး ဆာချားလ်ဘားနာဒ် (ဘားနာဒ် ပိဋကတ်တိုက်တည်ထောင်ခဲ့သူ) ထံသို့ စာတစ်စောင်ပေးပို့ကာ မန္တလေးတွင် ကျွန်ရစ်ခဲ့သည့် ပစ္စည်းများကို ပြန်ပေးရန် တောင်းဆိုသည်။ ဘားနာဒ်က ပစ္စည်းများကို အတည်ပြု၍ မရနိုင်ကြောင်း၊ ထိုပစ္စည်းများသည် ပါတော်မူ ညက နန်းတော်ထံသို့ ဝင်ရောက်ယူငင်ကြသော မြန်မာအမျိုးသမီးတို့လက်သို့ ပါသွားသလော သို့တည်းမဟုတ် အစိုးရ၏ ပစ္စည်းသိမ်းကော်မတီ (Prize Committee) ထံတွင် ရှိသည်ဆိုသည်ကို မပြောဆိုနိုင်ကြောင်းဖြင့် အကြောင်း ပြန်သည်။

ဤတွင် ဆင်ဖြူမရှင်က အိန္ဒိယဘုရင်ခံချုပ်ထံ စာရေးကာ မန္တလေး တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် ပစ္စည်းစာရင်းကိုလည်း ပူးတွဲပေးပို့သည်။ ဆင်ဖြူမရှင် ၏စာမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပြီး ၁၈၈၇ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ (၂၀) ရက်စွဲထိုး ထားသည်။

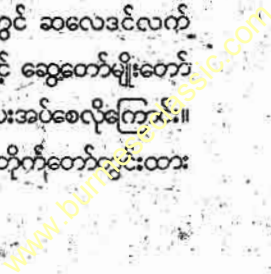
ရှင်ဖြူမရှင်မိဘုရားကြီးသည် ၁၈၈၇ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ (၂၀)ရက်စွဲ ဖြင့် အိန္ဒိယဘုရင်ခံချုပ်ထံ အောက်ပါအတိုင်း စာရေးသားပေးပို့ခဲ့သည်။

“၁၂၄၇ ခု၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း (၈) ရက်နေ့ (၁၈၈၅ ခု၊ ဇူလိုင်လ ၂၉ ရက်နေ့) နံနက်တွင် မှင်ငံရေးအရာရှိချုပ်ဖြစ်သည့် ကာနယ် ဆလေဒင် (နောင်ဆော့ရှေ့) နှင့်အဖွဲ့သည် နန်းတွင်းသို့ဝင်လာကာ ကျွန်ုပ် တို့အား တောင်ဥယျာဉ်နန်းသို့ ပြောင်းရွှေ့စံတော်မူရန် ညွှန်ကြားခဲ့သည်။ ညွှန်ကြားချက်သည် ချက်ချင်းလက်ငင်းဖြစ်သဖြင့် ကျွန်ုပ်၏အဖိုးတန်ရတနာ များနှင့်ပတ်သက်၍ မည်ကဲ့သို့ သိမ်းဆည်းသမှု ပြုလုပ်ရမည်ကို မတွေးနိုင် တော့ပေ။ အနာဂတ်တွင် ကျွန်ုပ်နှင့် ကျွန်ုပ်ကလေးများ၏အရေးအတွက် ဆလေဒင်ကိုခေါ်ယူကာ ကျွန်ုပ်၏မြောက်မြားစွာသော အဖိုးထိုက်ရတနာများ အနက်မှ အချို့ကိုသာ သယ်ဆောင်နိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အချို့ငွေထည်၊ ရွှေထည်၊ စိန်ထည်များကိုလည်း ပြသကာ မီးခံသေတ္တာခြောက်လုံးဖြင့် ထည့်သွင်းအပ်နှံခဲ့ပါသည်။ ဆလေဒင်က ဗြိတိသျှအစိုးရအနေနှင့် နန်းစဉ် ပစ္စည်းများကို ယူမည်မဟုတ်၊ ဘုရင်နှင့် နိုင်ငံကိုသာ အလှူရှိကြောင်း၊ သို့ကြောင့် ဤအဖိုးထိုက်ရတနာများမှာ ပျောက်ဆုံးမည်မဟုတ်ကြောင်း

ပြောဆိုကာ နန်းစဉ်ရတနာများကို ထိန်းသိမ်းလိုက်ပါသည်။ ထိုစဉ်က မီးခံသေတ္တာသော့များမှာ ယခုအထိ ကျွန်ုပ်နှင့်အတူရှိပါသည်။ ကြွေထည်၊ ဖန်ထည်နှင့် အဝတ်အထည်များကို အခန်းများတွင် လုံခြုံစွာပိတ်ထားကာ သော့များကို ကျွန်ုပ်အား အပ်ခဲ့၍ အချိန်မရွေးထုတ်ယူနိုင်ကြောင်းလည်း ပြောကြားခဲ့ပါသည်။ ကျွန်ုပ်၏ရှေ့တွင်ပင် ကာနယံစလေဒင်က ၎င်း၏ စာရေးကြီးနှင့် ကုလားလူမျိုးအခိုင်းအစေ့နှစ်ဦးအား ပစ္စည်းများထိန်းသိမ်းရန် တာဝန်ပေးပါသည်။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်တို့အား တောင်ဥယျာဉ်နန်းသို့ ပြောင်းရွှေ့စံနေစေကာ ညနေ (ခ) နာရီတွင် သင်္ဘောစောင့်သို့ စတင်ပို့ဆောင်ပေးပါသည်။ ကျွန်ုပ်က နေခဲ့ချင်ကြောင်း တောင်းဆိုရာ ဆလေဒင်က ကျွန်ုပ်သာ မဟုတ်၊ ကျွန်ုပ်၏သမီး စုဘုရားကြီးပါ နေပြည်တော်တွင် နေခဲ့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်သောအခါ ကျွန်ုပ်၏ကလေးများက ရန်ကုန်အထိ အတူလိုက်ပါရန် တောင်းဆိုခဲ့ကြပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ဆလေဒင်အား ရန်ကုန်သို့ရောက်သော အခါ နေပြည်တော်သို့ ပြန်လည်ပို့ပေးပါမည်လားဟုမေးရာ ဆလေဒင်က ပို့ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ရန်ကုန်သာမက ကာလကတ္တားအထိ လိုက်ပါလျှင်လည်း ဘုရင်ခံချုပ်က ကျေနပ်စွာဖြင့် နေပြည်တော်သို့ ပြန်လည်ပို့ပေးမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ဗြိတိသျှလူမျိုးများသည် ကတိကိုမပျက်စေကြောင်း ပြောကြားခဲ့ပါသည်။ သို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ရန်ကုန်အထိ လိုက်ပါခဲ့ရာ သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်များက ထားဝယ်သို့ ပို့ဆောင်ခဲ့ပြီး တိုင်းပြည်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားသည့် အချိန်အထိ နေထိုင်ရန် ညွှန်ကြားခဲ့ပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ငြင်းဆန်ခြင်း မပြုဘဲ အရေးပိုင်နေရာချထားသည့်အိမ်တွင် နေထိုင်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏ဆွေတော်မျိုးတော်အစေခံများအတွက် မလုံလောက်ပါသဖြင့် ပါလာသည့်ပစ္စည်းအချို့ကို ရောင်းချသုံးစွဲနေခဲ့ရကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်သည် ငြိငြင်ခြင်းမရှိဘဲ ယခုကဲ့သို့ နေထိုင်လာခဲ့ရာ မန္တလေးတိုက်တွင် ဆလေဒင်လက်အပ်ခဲ့သည့် ကျွန်ုပ်၏ပစ္စည်းများနှင့်ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ်နှင့် ဆွေတော်မျိုးတော်အခြံအရံများ ကောင်းမွန်စွာနေထိုင်ရေးအတွက် ပြန်လည်ပေးအပ်စေလိုကြောင်း။

မြောက်တံခါးအနောက်ဘက် ပေါင်းကုန်းအတွင်းတိုက်တော်တွင်းထားခဲ့သည့် ပစ္စည်းစာရင်း-

၁။	စိန်နားကပ်တော်	-	၀၀	ရံ
၂။	ပတ္တမြားနားကပ်တော်	-	၁၇	ရံ
၃။	စိန်ဘယက်	-	၇	ကုံး
၄။	စိန်ခရာသီလည်ဆွဲတော်	-	၁	ကုံး
၅။	စိန်ကြိုးတပ်နာရီ	-	၁	လုံး
၆။	ရွှေထွေးခံ	-	၂	လုံး
၇။	ရွှေကြုတ်	-	၁	လုံး
၈။	စိန်စီရွှေခြေချင်း	-	၁	ရံ
၉။	နဂါးပုံရွှေခြေချင်း	-	၁	ရံ
၁၀။	နဂါးပုံရွှေခြေချင်းအသေး	-	၁	ရံ
၁၁။	ရွှေဖလားကြီးတစ်လုံး	-	၁	လုံး
၁၂။	အယ်လ်ဘမ်စာအုပ်	-	၁	အုပ်
၁၃။	ကျောက်ရောင်စုံများစီထားသည့် ဓာတ်ပုံဘောင်	-	၂	ခု
၁၄။	စိန်စီထားသည့် ဝေလမင်းသားပုံပါသောကြုတ်	-		
၁၅။	စိန်ဘယက်ကြီး	-	၁	ကုံး
၁၆။	စိန်ဒေါင်းရုပ်ပါရွှေဘီး	-	၁	ချောင်း
၁၇။	ရွှေဒင်္ဂါးများပါသည့်အိတ်	-	၁	အိတ်
၁၈။	ငွေသားများပါသည့်အိတ်	-	၅	အိတ်
၁၉။	စိန်ကြိုးတပ်နာရီအလုံး	-	၂၀	
၂၀။	ရူဘီငွေ	-	၃၀,၀၀၀	
၂၁။	တစ်လုံးလျှင် ငွေချိန် ၁၅၀ ရှိသည့် ငွေဖလား	-	၉	လုံး
၂၂။	တစ်လုံးလျှင် ငွေချိန် ၁၀၀ ရှိသည့် ငွေဖလား	-	၉	လုံး
၂၃။	ငွေကလပ်	-	၂	ခု
၂၄။	ငွေမီးဖို	-	၁	လုံး
၂၅။	ငွေမီးညှပ်	-	၂	ချောင်း
၂၆။	ငွေဟင်းအိုး	-	၂	လုံး
၂၇။	ငွေထမင်းအိုး	-	၁	လုံး

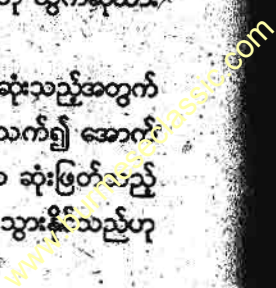
၂၈။	ငွေကရား	-	၁	လုံး
	ကာနယ်ဆလေဒင်အား အပ်ခဲ့သည့် ပစ္စည်းစာရင်း			
၁။	ကျောက်မျက်ရတနာများစီခြယ်ထားသော ရွှေချိန်တစ်ပိဿာရှိ ခြင်္သေ့ခံရွှေကလပ်	-	၁	လုံး
၂။	ရွှေချိန်တစ်ပိဿာရှိ ခြင်္သေ့ခံရွှေကလပ်	-	၁	ခု
၃။	ကျောက်မျက်ရတနာများ မြှုပ်နှံထားသော ရွှေချိန်တစ်ပိဿာရှိ ရွှေကွမ်းအစ်	-	၁	လုံး
၄။	ရွှေချိန်တစ်ပိဿာရှိ နဂါးရုပ်ခံရွှေကလပ်	-	၁	ခု
၅။	ကျောက်မျက်ရတနာများ စီခြယ်ထားသော ရွှေထွေးခံ	-		
၆။	ရွှေချိန်တစ်ပိဿာရှိရွှေကတော့	-	၂	လုံး
၇။	ရွှေကလပ်	-	၁	ခု
၈။	ရွှေချိန်တစ်ပိဿာရှိ စိမ်းရောင်မှန်များ စီခြယ်ထားသော ရွှေကလပ်	-	၁	ခု
၉။	ရွှေချိန် ၇၀ သားရှိ သောက်တော်ရေခွက် ရွှေကလပ်	-	၁	ခု
၁၀။	ရွှေချိန် ၆၀ သားရှိ ရွှေဖလားကြီး	-	၁	လုံး
၁၁။	ရွှေချိန် ၁၀ သားရှိ ရွှေဖလားငယ်	-	၁	လုံး
၁၂။	ရွှေချိန် ၅၀ သားရှိ ရွှေမျက်နှာသစ်တော် ရွှေခွက်	-	၁	လုံး
၁၃။	ရွှေချိန် တစ်ပိဿာရှိ ဖောင်းတော်ကြွတ်	-	၁	ခု
၁၄။	ရွှေချိန် ၆၀ သားရှိ ရွှေလက်ဆေးဖလား	-	၁	လုံး
၁၅။	ရွှေချိန် ၅၀ သားရှိ ရွှေကြွတ်	-	၄	လုံး
၁၆။	ရွှေချိန် ၅၀ သားရှိ ရွှေကလပ်	-	၁	လုံး
၁၇။	ရွှေချိန် ၅၀ သားရှိ သုံးချောင်းထောက်ခံ ရွှေကလပ်	-	၁	ခု
၁၈။	ရွှေချိန် ၆၀ သားရှိ မှန်စိမ်းစီ ရွှေကလပ်	-	၂	ခု
၁၉။	ရွှေချိန် ၄၀ သားရှိ ကွမ်းအစ်တော်တင် ရွှေကလပ်	-	၂	ခု

၂၀။ ရွှေချိန် ၁၅ ကျပ်သားရှိ ရွှေထမင်းအိုး	-	၁	လုံး
၂၁။ ရွှေချိန် ၇၀ သားရှိ ရွှေပန်းကန်လုံး	-	၈	ခု
၂၂။ ရွှေချိန် ၄၅ ကျပ်သားရှိ ရွှေပန်းကန်ပြား	-	၉	ခု
၂၃။ ရွှေချိန် ၁၅ ကျပ်သားရှိ ရွှေရေမှုတ်	-	၃	ခု

အထက်ပါအတိုင်း စာရေးသားပို့၍ ပါဇာတ်မှုချိန်က ကာနယ်ဆလေဒင်ထံသို့ အပ်နှံခဲ့သည့် ပစ္စည်းစာရင်းနှင့်တကွ တင်ပြကာ ပြန်ပေးရန် တိုင်ကြားတောင်းဆိုခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ယင်းကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ကာနယ်ဆလေဒင်ကို ဆိုင်ရာတို့က မေးမြန်းသည့်အခါတွင် ကာနယ်ဆလေဒင်က အောက်ပါအတိုင်း ထွက်ဆိုခဲ့သည်။

“မယ်တော်ဆင်ဖြူမရှင်က သူ့ခန်းဆောင်တွင်းသို့ခေါ်ကာ အခိုင်အမာ သော့ခတ်ထားသည့် သေတ္တာကြီးသုံးလုံးကို ကျွန်ုပ်အားပြပြီးနောက် ထိုအထဲတွင် နေ့ ၃၀,၀၀၀ ရှိသည်ဟု ပြောသည်ကို မှတ်မိပါသည်။ ကျွန်ုပ်က သေတ္တာများမှ ပိုက်ဆံများမှာ စိတ်ချရကြောင်း၊ သို့ရာတွင် သေတ္တာထဲမှ ပိုက်ဆံများနှင့်ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ်ကတိမပေးနိုင်ကြောင်း ပြောပါသည်။ ကျွန်ုပ်အား မည်သည့်သော့ကိုမျှ မအပ်ပါ။ ထိုအချိန်ကာလ ဆင်ဖြူမရှင် အခန်းဆောင်ထဲတွင် အမျိုးသမီးအခြွေအရံများသာမက သာမန်အမျိုးသမီးများလည်း ပြည့်နှက်နေပါသည်။ ယင်းတို့မှာ အထုပ်အပိုးတို့ကို ထုပ်ပိုးပြီး တခြားသို့ ရွှေပြောင်းရန် ခေါ်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သီပေါဘုရင်နန်းကျပြီးနောက် ချ၍ထားပစ်ခဲ့သည့် ဆင်ဖြူမရှင်၏ ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းများမှာ နန်းတော်မှ အခြားသောပစ္စည်းများနှင့် ရောထွေးသွားပြီး ပစ္စည်းသိမ်းကော်မတီလက်ထံသို့ ရောက်သွားနိုင်ပါသည်။ အကယ်၍ ထိုပစ္စည်းများထဲမှ သူပိုင်ပစ္စည်းဟုရွေးထုတ်ပြနိုင်မည်ဆိုလျှင် သူပိုင်ဆိုင်မှုကို ခွင့်ပြုအပ်ပါသည်” ဟု ထွက်ဆိုထားသည်။

အိန္ဒိယဘုရင်ခံချုပ်က ဆင်ဖြူမရှင်ပစ္စည်းများပျောက်ဆုံးသည့်အတွက် ဝမ်းနည်းကြောင်း ထုတ်ဖော်ပြောဆိုကာ ယင်းကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ အောက်ဖွဲ့နိမ့်မာနိုင်ငံဝန်ရှင်တော်မင်းကြီး ဆာချားလ်ကရော့စ်ဇိတ်က ဆုံးဖြတ်သည့်လျှောက် လိုက်ပါလာခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ သူနှစ်သက်ရာသို့ သွားနိုင်သည်ဟု

ဆလေဒင်က အာမခံပြီးဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြခဲ့ရာ ထိုစာပါအချက်အလက်တို့ကို ဗြိတိသျှအစိုးရအမြင်၌ ဆင်ဖြူမရှင်သည် ၁၈၇၈ ခုနှစ်တုန်းက သီပေါဘုရင်တင်သူ ဖြစ်ခဲ့ပြီး မင်းဆွေမင်းမျိုးတို့ကို သတ်ဖြတ်မှုတွင်လည်း တာဝန်ရှိသူဖြစ်သည့်အပြင် ဆင်ဖြူမရှင်သည် အလောတကြီးဖြင့် လက်ရဲစက်ရဲရှိသူဟုလည်း နားလည်ထားသည်။

ပစ္စည်းများကိုပြန်ရရေးနှင့်ပတ်သက်၍ သမိုင်းဆရာတစ်ဦးက 'ဥပဒေအရပြောရလျှင် ရှမ်းနိမ့်သူတို့သည် အောင်နိုင်သူတို့၏ လက်ခုပ်ထဲမှ ရေပမာဖြစ်သဖြင့် သနားသဖြင့် ပေးကမ်းသောအရာမှအပ တခြားမည်သည့်အရာကိုမျှ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်မရှိပေ' ဟု ဆိုသည်။

ထိုအတောအတွင်း ထားဝယ်တွင် အင်္ဂလိပ်အုပ်စိုးမှုကို ဆန့်ကျင်သော ပုန်ကန်မှုသည် ၁၈၈၅ ခုနှစ်တွင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့လေသည်။ ထိုပုန်ကန်မှုတွင် ဆင်ဖြူမရှင်မိဘုရားကြီးက အားပေးအားမြှောက်မှုရှိရမည်ဟု အင်္ဂလိပ်ကယုံကြည်၍ ဆင်ဖြူမရှင်မိဘုရားကြီး၊ သမီးတော်ကြီး စုဘုရားကြီးနှင့် ဗြိတိသျှအစိုးရအနေအထား၌ (၂၁) နှစ်အရွယ် ကောလင်းမင်းသားတို့ကို အင်္ဂလိပ်က ရန်ကုန်သို့ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့လေသည်။ ရန်ကုန်မှတစ်ဆင့် ပင်လယ်လမ်းမှ ခေါ်ဆောင်သွားရာ ကာလကတ္တားတွင်ပင် ၁၈၈၅ ခု၊ ဇွန်လ (၁၀) ရက်တွင် ဆင်ဖြူမရှင်တို့အဖွဲ့ ရောက်ရှိခဲ့လေသည်။ မိဘုရားကြီးက ကာလကတ္တားတွင်ဝင်နေထိုင်လိုသော်လည်း ဘုရင်ခံချုပ်က ရတနာဂီရိရောက်လျှင် သီးသန့်စံအိမ်တစ်ဆောင်ဖြင့် ထားမည်ဖြစ်သည်ဟု အကြောင်းပြန်သည်။ ပင်လယ်ခရီးမသွားလို၊ မောသည်ဟုဆိုသဖြင့် သူတို့ကို ကာလကတ္တားမြို့တွင် နှစ်လခန့် ဆိုင်းထားပြီးမှ မီးရထားဖြင့် ဘုံဘေမြို့သို့ခေါ်ဆောင်၍ ဘုံဘေမှ သင်္ဘောဖြင့် သီပေါမင်းရှိရာ ရတနာဂီရိသို့ပို့ပေးရာ ၁၈၈၅ ခု၊ ဩဂုတ်လ (၂၂) ရက်နေ့တွင် ရတနာဂီရိသို့ ဆိုက်ရောက်ကြလေသည်။

ဆင်ဖြူမရှင်မိဘုရားသည် တစ်နှစ်ခန့် ရတနာဂီရိတွင် နေထိုင်ပြီးနောက် ရန်ကုန်သို့ပြန်လာ၍ ဘုရင်ခံစံအိမ်တော်အနီး ဝင်သာလမ်း (ယခု ရှမ်းစောပုလမ်း) တွင် အိမ်တစ်လုံးဝယ်၍ နေထိုင်ခဲ့လေသည်။ (သမိုင်းကင်းစိကဒေဆိုင်း၏စာအုပ်တွင် ဘုရင်ခံအိမ်တော်အနီးဘောင်ဒရီလမ်း) (ယခု မမ္မစေတီလမ်း) တွင် အိမ်ဝယ်နေသည်ဟု ရေးသားထားလေသည်။ ဆင်ဖြူမရှင်နှင့်အတူနေ

၁၀၀ သမီးတော်ကြီးစုဘုရားကြီးသည် မယ်တော်ထံမှ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် အစက
 မြန်မာနိုင်ငံသို့ပြန်ကြွ၍ မင်းကွန်းတွင် သီလရှင်ဝတ်၍နေထိုင်ရာ မင်းကွန်းတွင်
 ဆင်ဖြူမရှင်မိဘုရားကြီး နတ်ရွာစံပြီးနောက် (၂) နှစ်အကြာ ၁၉၁၂ ခုနှစ်၊
 ဖေဖော်ဝါရီ (၂၅) ရက်နေ့တွင် ဘဝတစ်ပါးသို့ ပြောင်းသွားခဲ့လေသည်။
 ဆင်ဖြူမရှင်မိဘုရားကြီးမှားကား ရန်ကုန်စံအိမ်တော်တွင် သက်တော် (၇၈)
 နှစ်အရွယ်၌ လူကြီးရောဂါဖြင့် ၁၉၀၀ ပြည့်နှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၂၆) ရက်
 နေ့တွင် နတ်ရွာစံသောအခါ သီပေါမင်းက မယ်တော်ထားခဲ့သည့် ပစ္စည်းများ
 ကို တောင်းဆိုသည်။ သို့တောင်းဆိုချက်ကို ဆိုင်ရာတို့ကလည်း အသိအမှတ်
 ပြုသည်။ သို့ရာတွင် ဆင်ဖြူမရှင်တွင် ကြွေးမြီးများ အများအပြားကျန်ရစ်ခဲ့ပြီး
 ရာပနာစရိတ်များလည်း ကြီးလွန်းလှသည်။ ထို့ကြောင့် ကြွေးမြီးများ နုတ်လိုက်
 သည့်အခါတွင် ဘာမှမကျန်တော့ပေ။

အင်္ဂလိပ်အစိုးရက ဆင်ဖြူမရှင်၏ မသာတော်အတွက် စရိတ်ငွေ
 (၁၀၀၀) ထုတ်ပေးလေသည်။ အလောင်းတော်ကို ရန်ကုန်မှ မန္တလေးသို့
 သင်္ဘောဖြင့် တင်ဆောင်သယ်ယူခဲ့သည်။

အလောင်းတော်ကို မန္တလေးမြို့သို့ ဆောင်ယူရာ ရန်ကုန်မြို့နေ မိတ်ဆွေ
 အပေါင်းတို့က အလောင်းတော်ကို ကြည်ညိုလေးမြတ်စွာ ပူဇော်ချီးမြှောက်၍
 လမ်းခရီးတစ်လျှောက် ရပ်နားရန် လှပတင့်တယ်စွာ ကနားမဏ္ဍပ်ဆောက်လုပ်
 ပြီး အထူးထူးသော စားဖွယ်သောက်ဖွယ် ကျွေးအကမ်းအလှမ်းအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်
 တည့်ခင်းကာ အလောင်းတော်ကို သင်္ဘောဖြင့် ခြံရံပို့ဆောင်ကြသည်။
 လမ်းခရီးတစ်လျှောက် အထောက်အကူရပ်နား၍ မန္တလေးမြို့သို့ မြန်မာ
 သက္ကရာဇ် ၁၂၆၂ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း (၁၂)ရက် (၁၉၀၀ ပြည့်နှစ်၊
 မေလ ၉ ရက်) ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မွန်းတည့်ချိန် ဆိုက်ရောက်ခဲ့သည်။

ထို့နောက် အသင့်ပြုလုပ်ထားသော တန်ဆောင်းတော်၌ ဓေတ္တရပ်တန်
 ထားကာ ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၁) ရက် (မေလ ၁၃ ရက်) တနင်္ဂနွေနေ့
 နံနက် (၉) နာရီတွင် အလောင်းတော်ကို သန်လျင်းနှင့် တင်ဆောင်ပြီးလျှင်
 ရှေးမြန်မာ့ကရာဇ်မင်းအဆက်ဆက်တို့ လက်ထက်ချီးမြှောက်ခဲ့အစဉ် ထုံးစံအတိုင်း
 အညီ ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ စီစဉ်ကျင်းပလျက် တောင်ကျုံးထိပ်လမ်းအတိုင်း
 ဆောင်ယူကာ တောင်မျက်နှာအလယ်တံခါးမှ နန်းမြို့တွင်းသို့လှင်၍ နန်းမြို့

ဆင်ဖြူမရွှင်နှင့် စုတုရားကြီး

တော်အတွင်းရှိ မန္တလေးမြို့တည် ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး၏ အုတ်နန်းပြာသာဒ်တော်အနီး အနောက်မြောက်ထောင့်အရပ်တွင် အစိုးရမင်းချီးမြှောက်သည့် အဆိန်အရ အသင့်လုပ်ဆောင်ထားသော အုတ်ပြာသာဒ်တော်အတွင်း သွင်းနှံသဖြိုဟ်လှိုက်လေသည်။

မိုးငြမ်းကိုးကား

- ၁။ မောင်သန်းဆွေ (ထားဝယ်)၊ ရတနာဂီရိရှိခါနီး။
- ၂။ မောင်သန်းဆွေ (ထားဝယ်)၊ ကုန်းဘောင်အလွန် (ပထမအုပ်)။
- ၃။ သန်းဝင်းလှိုင်၊ ဥဩအော်မြည် ကုန်းဘောင်တည်၊ မိုးကျော်စာပေတိုက်၊ ၂၀၀၉။

□

ပြောက်နန်းမိဘုရားမယ်သံ

မင်းတုန်းမင်း၏ နန်းရမိဘုရားကြီးလေးပါးအနက် တစ်ပါးအပါအဝင် ဖြစ်သော သီရိမဟာရတနာမင်္ဂလာဒေဝီဘွဲ့ခံ မြောက်နန်းမိဘုရားကြီးကို မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၁၇၅ (မူကွဲ ၁၁၇၆) ပြာသိုလတွင် ဗဒုံကျေးလက်ခေါ် ဘုတလင်နယ် ညောင်ကန်ရွာ၌ အဖ^၁ဘကြီးတော်မင်းတရားလက်ထက် ကနောင်၊ မြန်အောင်မြို့ဝန် ဦးသာဖြူ (မူကွဲ ဦးမင်းယုန်) နှင့် ဓနိကတော် သခင်ကြီး (မူကွဲ ဝန်ကတော် ဒေါ်မင်းလှ) တို့မှ ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ ယေမည်မှာ ခင်သံ (မူကွဲ မသဲအံ) ဖြစ်သည်။ မွေးချင်းအစ်မတစ်ဦးမှာ နောက်တော်ပါ မြင်းဝန်ကတော် ကျောက်တစ်လုံးသခင်ဖြစ်သည်။ ၁၃ နှစ်သမီးအရွယ်တွင် နန်းမတော် မယ်နု၏အပါး၌ အပျိုတော်အဖြစ် စတင်အမှုထမ်းခဲ့သည်။ မင်းတုန်းမင်းသား ရွှေဘိုသို့ ထွက်တော်မူသောအခါ ကိုယ်လုပ်တော်အဖြစ် တင်မြှောက်ခဲ့သည်။ မင်းတုန်းမင်းနှင့် သားသမီးထွန်းကားခဲ့ခြင်းမရှိချေ။ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၆၁ ခုနှစ်တွင် ညောင်ကန်ရွာ သီရိနန္ဒာကန်နှင့် ဇေယျ နန္ဒာကန်များကို ပြင်ဆင် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့ပြီး ညောင်ကန်ဆရာတော် ဦးကြီးညိုအား မန္တလေးတောင်ခြေ မင်္ဂလာရာမတိုက်ကျောင်းကို ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းခဲ့သည်။ ထို့ပြင် မိဖုရားခင်သံသည် ညောင်ကန်ရွာ ရတနာမင်္ဂလာ ကျောင်းအတွင်း၌ ဘုံသုံးဆင့် ကျောင်းကြီးနှင့် ဖိဋကတ်တော်များကို လှူဒါန်း ခဲ့သည်။ မန္တလေးတောင်ခြေ မန္တလာရာမတိုက်ကျောင်းရံ ၂၀ နှင့် လေးထပ် ကျောင်းကြီးကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့သည်။

သက္ကရာဇ် ၁၂၃၄ ခု၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၁၂ ရက် (၁၈၅၂ ခုနှစ်၊ မေလ ၃ရက်) သောကြာနေ့တွင် နတ်ရွာစံခဲ့သည်။ ကြွင်းကျန်သော ရုပ်ကလာပ်ကို မြန်မာစံကျော် နန်းတော်မြောက်ဘက်ရှိ ဘုရင့်ဆွေတော်မျိုးတော်များသင်္ချိုင်း၌ မြှုပ်နှံစုသွင်းသင်္ဂြိုဟ်ခဲ့သည်။ သို့သော် မင်းဆွေမင်းမျိုးမဟုတ်ဟုဆိုကာ စုဘုရားလတ်၏အိမ်နံ့ဖြင့် သူ့ရုပ်ကလာပ်ကို တူးဖော်ပြီးနောက် အရပ်သင်္ချိုင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့မြှုပ်နှံခဲ့စေသည်ဟု V.C Scott O'Conner ရေးသားခဲ့သော Manday and other Cities of the Past in Burma စာအုပ်၌ ရေးသားဖော်ပြထားသည်။

လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်

လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်သည် စစ်ကိုင်းမင်းလက်ထက် (၁၈၁၉-၁၈၃၇) တွင် သာယာဝတီမင်းသား မဟာသီရိသီဟသူရဓမ္မရာဇာ ၁၈၂၆ ခုနှစ်တွင် ဟင်္သာတမြို့သူ မမြကြုတ် (နောင် အနောက်နန်းမတော်မမြကလေး) ကို သိမ်းပိုက်တော်မူပြီးနောက် ခရစ် ၁၈၃၃ ခုနှစ်တွင် ဖွားမြင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ငယ်မည်မှာ မဖွားကြီးခေါ် မယ်ဖွားဖြစ်သည်။ ခမည်းတော်မင်းနှင့် မယ်တော်ကလေး၌ သားသမီးလေးယောက် ဖွားမြင်ရာဝယ် သမီးတော် မဖွားကြီး တစ်ဦးသာလျှင် အသက်ရှင်၍ ကျန်ရစ်သောကြောင့် ခမည်းတော်၊ မယ်တော်တို့က ချစ်စနိုးဖြင့် 'တင်တင်' ဟု ခေါ်ကြလေသည်။

လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်၏မယ်တော်မှာ နန်းတွင်းသူမဟုတ်ချေ။ ဟင်္သာတမြို့ အစိရင် မင်းပျံချီဘွဲ့ခံ မောင်ဦးနှင့် ရေကင်းသူမယ်အိတို့၏ သမီးငယ်ဖြစ်သည်။ သာယာဝတီမင်းသားသည် ရဲမက်ဖိုလ်ဝါအလုံးအရင်းနှင့် အေးဝက်မြို့ကျေးရွာသို့ ချီတက်၍ ဓနုဖြူမြို့တွင် ရပ်တန့်စံနေမှုခိုက် ယခင်လာ သမားကြားနှင့်တော်မူပြီးသော ဟင်္သာတသူ မမြကြုတ်ကို ဟင်္သာလာသူကြီး ဦးရွှေ

ရာဇဝင်ထဲမှ ထင်ရှားသော မိဘုရားများ

လူမှုတစ်ဆင့် ဆင့်ဆိုခေါ်ယူပြီး သိမ်းပိုက်တော်မူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သာယာဝတီ မင်းသားက ကောက်ယူပြီးနောက် 'မမြကလေး' မှု၍ ခေါ်ဝေါ်ကာ သာယာဝတီမင်းအပါအဝင် ရွှေလောင်းတိုက်ကို သနားတော်မြတ်ခံရသောကြောင့် 'ရွှေလောင်းတိုက်သခင်မ မမြကလေး' ဟု ထင်ရှားခဲ့လေသည်။ သမီးတော် မဖွားကြီး (၄) နှစ်သမီးအရွယ်တွင် ခမည်းတော် သာယာဝတီမင်းသားသည် နောင်တော် စစ်ကိုင်းမင်းကို ၁၈၃၇ ခုနှစ်၊ ဧပြီ ၃၀ ရက်နေ့တွင် နန်းချကာ နန်းတက်တော်မူသောအခါ မယ်တော်ရွှေလောင်းသခင် မမြကလေးအား ဟင်္သာတမြို့ကို ထပ်မံစားစေ၍ သီရိမဟာသုရတနာစန္ဒဝေဝီဘွဲ့ချည်၍ အနောက် နန်းပေးတော်မူလေသည်။ သမီးတော်မဖွားကြီးကိုလည်း 'သီရိသု မြတ်စွာရတနာဒေဝီ' ရွှေဘွဲ့ချည်တော်မူ၍ လှိုင်မြို့ကို စားစေသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ မဖွားကြီးကို 'လှိုင်မင်းသမီး' ဟူ၍လည်းကောင်း၊ 'လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်' ဟူ၍လည်းကောင်း ခေါ်စမှတ်ပြုလာကြသည်။

လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်ကို ၁၈၄၀ ပြည့်နှစ်၊ နိုဝင်ဘာ ၈ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် မိဘုရားခေါင်ကြီး၏ သမီးတော်များနှင့်အတူ မှန်နန်းတော်အမရာသနရာဇပလ္လင်တော်ရှေ့၌ နားထွင်း၊ သျှောင်ထုံး၊ တဘက်ဝတီ၊ ဒက်ဆင်မင်္ဂလာကို ဆင်ယင်ကျင်းပတော်မူစေသည်။

သို့သော် လှိုင်မင်းသမီးကလေးအသက် ၁၂ နှစ်မျှအရွယ် ၁၈၄၅ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလတွင် ပြည်မင်းသားအရေးအခင်းပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။ ပြည်မင်းသား သီရိမဟာသီဟသူရဓမ္မရာဇာသည် သာယာဝတီမင်းနှင့် အလယ် နန်းမိဘုရားတို့မှ ၁၈၀၉ ခုနှစ်တွင် ဖွားမြင်သော သားတော်ဖြစ်သည်။ အမည်ရင်းမှာ 'မောင်ဖေပု' ဖြစ်သည်။ ပြည်မင်းသားအရေးအခင်းအတွင်း မနာလိုသူတို့က အနောက်နန်းမမြကလေးကို ပြည်မင်းသားနှင့် နှလုံးစိတ်ဝမ်းမကွဲမခြား ကြံရာပါဖြစ်သည်ဟု ကုန်းချောကြလေသောစကားကို သာယာဝတီမင်းသည် ယုံကြည်တော်မူသဖြင့် ၁၈၄၅ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလတွင် အနောက်နန်းမမြကလေးနှင့် မယ်တော်မယ်အိနှင့် ဆွေတော်မျိုးတော်များအား လုံးကို ပြည်မင်းနှင့်အတူ ကွပ်မျက်ခဲ့လေသည်။ အနောက်နန်းမမြကလေးနှင့် မယ်တော်မယ်အိတို့ကို အမရပူရမြို့အနောက် သရက်တစ်ပင်အောက်၌ ယိုးစံနှင့်အညီ စီရင်ကွပ်မျက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မယ်တော်ကွပ်မျက်ခံခဲ့ရစဉ်က မျက်စိသူငယ်နှင့် ကျန်ရစ်ခဲ့သော မင်းသမီးကလေးကို နောင်တွင် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး၏ မိဘုရားခေါင်ဖြစ်လာမည့် သာယာဝတီမင်း၏သမီးတော် စုဘုရားကြီးခေါ် စကြာဒေဝီသမီးက သနားတော်မူသည့်အလျောက် ကောက်ယူမွေးစားထားလေသည်။

မယ်တော်အနောက်နန်း မမြကလေး ကံကုန်ပြီးနောက် တစ်နှစ် ၁၈၈၃ ခု၊ နိုဝင်ဘာလ ၁၇ ရက်နေ့တွင် ခမည်းတော် သာယာဝတီမင်း နတ်ပြည်စံနောက် သားတော်အိမ်ရှေ့စံ ပုဂံမင်းထီးနန်းဆက်ခံခဲ့သည်။ ပုဂံမင်းလက် (၁၈၄၆-၁၈၅၃) မှစ၍ လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်သည် ကဗျာ၊ လင်္ကာသီကုံးဖြန့်ကြောင့် ထင်ရှားစပြုလာပေသည်။ ရုပ်ရည်ရှုပကာ လှပကြော့ရှင်းသောကြောင့်လည်း မြင်သူတိုင်း ချစ်ခင်ကာ ကျော်စောစပြုလာလေသည်။

၁၈၅၃ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၇ ရက်နေ့တွင် မင်းတုန်းမင်းသား ပုဂံမင်းထီးမှ ထီးနန်းလွှဲပြောင်းယူကာ နန်းစံခဲ့သည်။ မင်းတုန်းမင်းတရားသား နန်းစံခဲ့ပြီးနောက် ငါးလအကြာ ၁၈၅၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁၁ ရက်နေ့တွင် ညီတော် ကနောင်မင်းဆီးကို အိမ်ရှေ့ဥပရာဇာအဖြစ် အပ်နှင်း၍ ထိုနေ့မှာပင် ညီတော်အိမ်ရှေ့စံ ကနောင်မင်းနှင့် လှိုင်မြို့စား သီရိသုမြတ်စွာရတနာဝေ (လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်) နှင့် စုလျားရစ်ပတ် လက်ထပ်ထိမ်းမြားပေးတော်မူသောကြောင့် လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်သည် အသက် ၂၀ အရွယ်တွင် အိမ်ရှေ့မိဘုရား ဖြစ်တော်မူလေသည်။

လှိုင်ထိပ်ထားသည် အိမ်ရှေ့မိဘုရားဖြစ်သော်လည်း မောင်တော်အိမ်ရှေ့မင်းမှာ ကိုယ်လုပ်တော်မောင်းမမိသံ ၅၃ ယောက်ကျော်ထားရှိ ပျော်ပျော်သလောက် လှိုင်ထိပ်ထားကို ဂရုမစိုက် မလာမရောက် နေလေ့ရှိသည် သို့ကလို့ အိမ်ရှေ့မင်း လှစ်လှူရှုမှုသည် မျိုးစေ့ကို ရေလောင်းသည်တူလေသည်။

ဤမျိုးစေ့ ဤရေတို့ကြောင့် စာပေလောကတွင် ပတ်ပျိုး၊ ယိုးဒယားဘောလယ်တို့ သီးဖွင့်လာလေသည်။

လှိုင်ထိပ်ထားသည် အိမ်ရှေ့မင်းစိတ်မဝင်စားလောက်အောင် အရပ်ရပ်သွားကားမဟုတ်ချေ။ ယဉ်ယဉ်ကလေးနှင့် ချောမောသူဖြစ်လှသည်။ မျက်နှာစောက်ကလေးက ဝိုင်းဝိုင်း၊ အရပ်တော်ခပ်ပုပ်ပုပ်၊ ဆံပင်မှာ အရပ်နှင့်အမျှရှိသည်။

အသားဖြူဝင်းကြောရှင်းလှသည်။ သာယာဝတီမင်း၏သမီးတော်များထဲတွင် အလှဆုံးဟု ကျော်ကြားသူဖြစ်သည်။

ဤစကားကို မြန်မာအချင်းချင်းသာမဟုတ်၊ လူမျိုးခြားကလည်း ထောက်ခံခဲ့ကြသည်။ ခရစ် ၁၈၅၅ ခုတွင် အောက်မြန်မာနိုင်ငံမှ အရေးပိုင် ဖယ်ရာခေါင်းဆောင်သော သံအဖွဲ့သည် မြန်မာအစိုးရနှင့် စာချုပ်ရန် အမရပူရ မင်းနေပြည်တော်သို့ တက်လာလေသည်။ ရှေးဦးစွာ မင်းတုန်းမင်းတရားနှင့် တွေ့ရသည်။ ထို့နောက် ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ အိမ်ရှေ့ကနောင်မင်းနှင့် အိမ်ရှေ့ မိဘုရား လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်တို့ကို တွေ့ဆုံရပြန်သည်။ ထိုအခါ လှိုင်ထိပ်ခေါင် တင်သည် ကနောင်မင်းနှင့် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခဲ့သည်မှာ (၂) နှစ်ရှိပြီ။ အသက် (၂၂) အရွယ်သို့ ရောက်နေပြီ။ သံအဖွဲ့၏အမြင်ကား လှိုင်ထိပ်ခေါင် တင်မှာ အသက် (၂၀) ပင်မထွက်သေးဟူ၍ဖြစ်သည်။ လှလည်းလှ၊ ယဉ် လည်းယဉ်၊ ဉာဏ်ပညာလည်းရှိပုံရသည်ဟူ၍ မှတ်ချက်ချခဲ့ကြသည်။

ထိုခေတ်က မင်းသားများ မိန်းမများများယူခြင်းကိစ္စသည် မြန်မာ့နန်း တွင်းအစဉ်အလာပင်ဖြစ်လေသည်။ လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်မှာလည်း နန်းတွင်း၌ ကြီးပြင်းလာခဲ့သူဖြစ်၍ ထိုအစဉ်အလာနှင့် ယဉ်ပါးပြီးဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေ မည်။ သို့သော် မိန်းမသားမို့ ချစ်တတ်သူပီပီ သူ့အဆောင်သို့ ချစ်လင်မကြာခဏ လာဖို့ကား တောင့်တမည်မှာ မှချဖြစ်ချေသည်။ ကနောင်မင်း၏ ချစ်တုံ့ပြန်မှု ကို အပြည့်အဝလိုချင်မည်မှာ ဓမ္မတာဖြစ်ချေသည်။ အလိုကား မပြည့်ခဲ့။

- သို့ဖြင့် -
- သည်မယ်တင်စားပါလို့
- တအားငယ်သန်
- ခုများမှာ တဉာဏ်နှင့်
- မူဟန်သော်ခြား
- ပြုတော်မူအားသူမို့
- မျက်ထားသုန်သုန်
- မသိပြင်ပြင်
- အလှုပ်သူစိမ်းတယ်လေး
- ပိန်းပိတ်လို့မှုန်

စသည်ဖြင့် ရင်ထဲကစေဒနာကို ဘောလယ်ထဲသို့ သွန်ခိုမိတော့သည့် ဤဘောလယ်နှင့် အလားတူ လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်ရေးဖွဲ့ခဲ့သော အမျှော်စီ ဘောလယ်နှင့် ဧေးထပ်အများပင်ရှိသည်။ ဖွဲ့ဆိုရာတွင်လည်း စကားလုံး ကန်အသတ်၊ အနက်အဓိပ္ပာယ်က ဆီလျော်စည်းအဝင်၊ အထွက်ကပြေပြစ်သဖြင့် ကြားရသူများအဖို့ နှလုံးဘဝင်ခိုက်စရာဖြစ်ရပေသည်။ သို့သော် လှိုင်ထိပ်ခေါင် တင်မှာ အမြဲတစေ ပူဆွေးတသနေသည်ဟု ထင်၍မဖြစ်ပါ။ သူသည် ကလေး စာဆိုပါပေ။ စာဆိုမည်သည် ဘယ်အကြောင်းကိုပင် ပေါ်လွင်အောင် ထိခိုအောင် ရေးစပ်နိုင်စွမ်းရှိသည်သာဖြစ်လေသည်။ အတိအကျဆိုရသော် လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်၏ စာပေလက်ရာများတွင် အလွမ်းအဆွေးစာများရှိသကဲ့သို့ အလွမ်းအဆွေးသက်သက်မဟုတ်သောစာများလည်း ရှိသေးသည်။ 'ဣန္ဒာဝသ' ဇာတ်ဝတ္ထုကို ဖတ်ကြည့်ပါက ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက်အရာ၌ ကလေးထူးခြားလှသည်မဟုတ်။ ဇာတ်ဆောင်ဖြစ်သူ ဣန္ဒာဝသမင်းသားက အပူအမိန့်တော်သူ ပရတာရီမင်းသမီးအပြင် အခြားမင်းသမီးများကို အပြည်ပြည် လှည့်လည်၍ သိမ်းပိုက်သည့်အကြောင်းအရာသာဖြစ်လေသည်။ သို့သော် ဇာတ်ကောင်များ၏ဖြောင့်ဆိုခန်းကို လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်ကိုင်တွယ်ပုံမှာ မော့မော့ရွက်လေးဖြစ်သည်။

ရွှင်မြူးစရာလည်းဖြစ်သည်။ ဇာတ်အခန်းများ၌ မင်းသား၊ မင်းသမီး၊ အထိန်းတော်များ၊ အပျိုတော်များ၏စရိုက်ကို ရေးဖွဲ့ထားပုံမှာ အသက်ဝင်နှစ်သက်စရာဖြစ်ရပေသည်။

လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်သည် "ဣန္ဒာဝသ" နန်းတွင်းဇာတ်တော်ကြီးကိုသာမက "ဝိဇယကာရီ" နန်းတွင်းဇာတ်တော်ကြီးကိုလည်း နန်းတွင်းသူ နန်းတွင်းသားများ ဖတ်ရှုရန်အတွက် ရေးသားခဲ့သေးသည်။ လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်၏စာများမှာ ဂုဏ်ရသမြောက်လှသည်။ စီကုံးနှုန်းဖွဲ့ပုံမှာ ကန့်ကန့်ကလွန်ရှိသည်ထီးမှုနန်းဟန်၊ ကြငှန်းဆန်လှသော စကားလုံးများကို အဆန်းတကြယ်ရွေးချယ်သုံးနိုင်ခဲ့ပေသည်။ လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်သည် စာဆိုတံခွန်ကို မားမားကြီးကြီးထူထူ၍ အောင်မြင်မှုအဝဝကို ရရှိခဲ့သည်မှာ ၎င်းရေးသားသော ဘောလယ်များနှင့် ပြဇာတ်များကြောင့်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်၏ ဘောလယ်များမှာ မောင်တော် ကနောင်မင်းအား ဖွဲ့ဆိုထားသောကဗျာများလည်းဖြစ်သည်။ ဘောလယ်ဟူသောအဖွဲ့သည် ရှေးကမပေါ်ခဲ့ဘူးသေး။ လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်

ရာဇဝင်ထဲမှ ထင်ရှားသော စာအုပ်များ

စတင်တီထွင်လိုက်သော သီချင်းဆန်းပင်ဖြစ်သည်။ ဘောလယ်၏ အနက် အဓိပ္ပာယ်ကို စေ့ငုကြည့်ပါသော် 'သဘောလည်မှ' မှ 'သ' ကျွေကာ 'ဘောလည်'၊ 'ဘောလည်' မှ 'ဘောလယ်' ဟူ၍ ဖြစ်လာနိုင်စရာရှိသည်။ တစ်နည်းကြံဆသော် 'ဘဝလည်' မှတ်သည်။ 'ဘဝ်လည်' 'ဘဝ်လည်' မှသည် 'ဘောလည်' 'ဘောလယ်' သို့ ဆင်းသက်ပြောင်းလဲလာသည်။ လည်း ယူနိုင်ပေသည်။ ဘောလည်သည် စည်းလွတ်ဝါးလွတ်သော်လည်းကောင်း၊ တူရိယာနှင့်တွဲဖက်၍သော်လည်းကောင်း သီဆိုနိုင်သော သီချင်းပင်ဖြစ်သည်။

လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင် ရေးစပ်ခဲ့သော ကဗျာများမှာ-

- (၁) စိန်ခြူးကြာညောင် - ချီဘောလယ်
- (၂) နာဂဆဒ္ဒန် - ချီဘောလယ်
- (၃) ပဏ္ဍုသေလာ - ချီဘောလယ်
- (၄) ရှုလဲသာထွေ - ချီဘောလယ်
- (၅) ထုံပန်းမာလာ - ချီဘောလယ်
- (၆) ပုလဲမြိတ်စုံ - ချီဘောလယ်
- (၇) ပတ္တမြားယုက်ရုံ - ချီဘောလယ်
- (၈) ပြောင်လူးမာတင် - ချီဘောလယ်
- (၉) ခေါ်တော်သံ - ချီဘောလယ်
- (၁၀) သလွန်သဗ္ဗာ - ချီဘောလယ်
- (၁၁) အို သူ့မှာနော် - ချီဘောလယ်
- (၁၂) ရေယမုံ - ချီပတ်ပျိုး
- (၁၃) ညဉ့်ဆန်းလွန် - ချီပတ်ပျိုး
- (၁၄) မိန်ရက်ပန် - ချီပတ်ပျိုး
- (၁၅) ဒိုဏ္ဍိမာ - ချီပတ်ပျိုး
- (၁၆) ညဉ့်သုံးယံခါ - ချီပတ်ပျိုး
- (၁၇) ပြဒုငယ်ချေပရံ - ချီပတ်ပျိုး
- (၁၈) ပန်းသေဉ်လယ် - ချီပတ်ပျိုး
- (၁၉) မြိုင်မြေခိုင်ရွှေ - ချီပတ်ပျိုး
- (၂၀) ခြင်္သေ့ခံရွှေမှတ်တွင်း - ချီတေးထပ်

ရာဇ
ကိုလ
ဟု

- (၂၁) ပုလဲရည်ငွေ့ - ချီတေးထပ်
- (၂၂) တောင်ပတ်လည် - ချီတေးထပ်
- (၂၃) ကြင်သစ္စာဆင်စဦး - ချီတေးထပ်
- (၂၄) ညဉ့်ရုံတော်အခြေပျက်စေဖို့ - ချီတေးထပ်
- (၂၅) ကိုယ်ဘာသာစိတ်ကူးဖို့ - ချီတေးထပ်
- (၂၆) ကကြီး ခခွေး - ချီတေးထပ်
- (၂၇) အောင်မင်္ဂလာ - ချီယိုးဒယား
- (၂၈) သူဖြူလျှင် အယူဖြောင့်နိုင်တဲ့ - ချီလေးချိုး
- (၂၉) မြိုင်တသန့်မှာတဲ့ - ချီဒွေးချိုး
- (၃၀) ခိုင်အနန်းငယ်နှင့် - ချီဒွေးချိုး
- (၃၁) စုံတကြောမှာတဲ့ - ချီဒွေးချိုး
- (၃၂) မြခဲရောင်နွယ် - ချီဒွေးချိုး
- (၃၃) လာမချောလာနှင့် - ချီဒွေးချိုး
- (၃၄) မျှောမရဲအောင်ချီ - ရာသီဖွဲ့
- (၃၅) လွမ်းတဲ့ဖြစ် - ချီမှာတမ်း
- (၃၆) သစ်လို့သာညွှန်းတော့ - ချီမှာတမ်း
- (၃၇) ဝိဇယကာရီ - နန်းတွင်းဇာတ်တော်ကြီး
- (၃၈) ဣန္ဒာဝံသ - နန်းတွင်းဇာတ်တော်ကြီး

တို့လည်း စီကုံးဖွဲ့နွဲ့ရေးသားခဲ့လေသည်။

လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်သည် အိမ်ရှေ့စံကနောင်မင်းနှင့် သားတော်တစ်ပါး ဖွားမြင်ထွန်းကားခဲ့ရာ “ထန်းတပင်မင်းသား” ဟု တွင်လေသည်။

ထို့နောက် သတ္တရာဇ် ၁၂၂၈ ခု၊ ဒုတိယဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၇ ရက် (ခရစ် ၁၈၆၆ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၂ ရက်) ကြာသပတေးနေ့၌ ဖြစ်ပွားခဲ့သော မြင်ကွန်းခြင်းခုံတိုင်ပုန်ကန်မှုအရေးတွင် အိမ်ရှေ့စံကနောင်မင်းသည် ဦးခေါင်းတော်ပြတ်ကျ နတ်ရွာစံခဲ့ရလေသည်။ အရေးအခင်းဖြစ်၍ (၂) ရက်အကြာတွင် ကနောင်မင်း၏ ရုပ်အလောင်းကို ခေါင်းသွင်း ထီးဖြူဝဲယာ (၄) စင်းခြံရံ၍ အပြင်စံနန်းတော်ခန်းမဆောင်တွင် ပြင်ဆင်ထားရှိလေသည်။ ထိုအခါ လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်သည် အပျိုတော်ခင်ဆိုင်ကြီးနှင့်အတူ မောင်တော်၏ ရုပ်အလောင်း

www.burmeseclassic.com

ကိုလာကြည့်သည်။ ကြည့်ရာမှ နောက်သို့လှည့်၍ 'ဟဲ့ ဆိုင်ကြီး မှတ်လိုက်' ဟု အမိန့်ပေးလေသည်။ ထို့နောက်-

အပုပ်တော် ကိုယ်တော်ကျပြီမို့
ရုပ်အိမ်တော် ညိုကာကြသော်လဲ
ငိုသော်မှ မိယမငို။
မကြံတတ်လောဘု
ဇရပ်မှာ ဧည့်သည်ဆုံးသသည်
ဖုန်းပြုသကို
ထီးဖြူတော် ရှစ်ချက်ကျင်းပါလို့
ကျောက်နီတင်ရွှေတည်း (သန်လျင်း) ရယ်နဲ့
အမယ်မင်း သခင်ကိုယ်
ရွှေဖိုနှင့် တင်ချင်သား
ကြောင်းမခိုင်
မပေါင်းပိုင်အခြေဆိုက်တာကြောင့်
နှစ်လောင်းပြိုင်သေကာလိုက်ချင်ပေါ့
သောင်းတိုက်ညာဖွား။

ဟူ၍ ဖြည်းဖြည်းချင်းဆိုချလေတော့သည်။ မြင်ကွန်းမြင်းခုတိုင်အရေး
ပြီးငြိမ်းသည့်နောက် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးသည် အိမ်ရှေ့မိဖုရားဟောင်း
လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်ကို အပိုသုံးရန်ငွေ (၅၀၀) ကျပ်၊ ထန်းတပင်မင်းသားကို
ငွေတော် (၁၀၀) ကျပ် လစဉ်ပေးသနားတော်မူသည်။ သားအမိနှစ်ယောက်
ကိုလည်း ဘဝရှင်မင်းတရားကြီးသည် သားတော် ရွှေမင်းသား၏ ဝင်းအတွင်း
အိမ်တော်တွင် ထားတော်မူလေသည်။

မှဆိုးမလေးလှိုင်ထိပ်ထားသည် သက္ကရာဇ် ၁၂၃၇ ခု၊ ပြာသိုလဆန်း
(၅) ရက် (ခရစ် ၁၈၇၅ ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ ၃၁ ရက်) သောကြာနေ့ အသက်
(၄၂) နှစ် အရွယ်တွင် နတ်ရွာစံခဲ့လေသည်။ သားဖြစ်သူ ထန်းတပင်မင်းသား
မှာမူ သက္ကရာဇ် ၁၂၄၀ ပြည့်နှစ် (ခရစ် ၁၈၇၈) သီပေါမင်းလက်ထက်၌
မင်းညီမင်းသားများကို သုတ်သင်ရာတွင် အကျဉ်းထောင်၌ ကွပ်မျက်ခံရသည်။

အိမ်ရှေ့မိဖုရားဟောင်း လှိုင်ထိပ်ထားကို အိမ်ရှေ့မိဘုရားတို့ နတ်ရွာစံရာ၌ သင်္ကြပ်သည့်အတိုင်း လုပ်ဆောင်သင်္ကြပ်တော်မူလေသည်။

စိုးငြိမ်းတိုးကား

- ၁။ ဒေါ်မမကြီး၊ အမျိုးသမီးစာဆိုတော်များအတ္ထုပ္ပတ္တိနှင့် ၎င်းတို့၏ ကဗျာများ၊ မြန်မာ့ဂုဏ်ရည်ပုံနှိပ်တိုက် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၀၁ ခုနှစ်။
- ၂။ ဗိုလ်မှူးဘသောင်း၊ စာဆိုတော်များအတ္ထုပ္ပတ္တိ၊ ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်၊ ပဉ္စမအကြိမ်၊ ၂၀၀၂ ခုနှစ်။ စာ-၂၆၀-၂၆၁။
- ၃။ ဒေါ်မိမိလေး၊ အမျိုးသမီးစာလောကနှင့် ဘဝကြေးမုံ၊ အမျိုးသားလူ့စွမ်းအား အရင်းအမြစ်ဖွံ့ဖြိုးမှုဌာန၊ ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ပထမအကြိမ် ၂၀၀၃ ခုနှစ်။
- ၄။ မင်းလှဂုဏ်ရောင်၊ “ရွှေလောင်းသခင်နှင့် လှိုင်ထိပ်ထား”၊ မြဝတီမဂ္ဂဇင်း၊ တွဲ ၅၊ မှတ် ၈ (၁၉၅၇ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ)။ စာ ၁၈၁-၁၈၆။
- ၅။ ဒဂုန်ခင်ခင်လေး၊ အမျိုးသမီးအနုပညာရှင်များ၊ ဇွဲစာပေရိပ်မြုံ၊ ၁၉၆၇။
- ၆။ ဦးမြင့်ကြည်၊ မြန်မာ့တေးဂီတအနုစာပေသမိုင်း (ပုဂံခေတ်မှ ကုန်းဘောင်ခေတ်အဆုံး)၊ ပ-ကြိမ်၊ ၂၀၀၁ ခုနှစ်။

ထိပ်စုဘုရားကြီး

(ဆင်ဖြူမရှင်မိဘုရားကြီး၏ သမီးတော်ကြီး)

မြန်မာ့သမိုင်းတွင် သီပေါမင်း၊ စုဘုရားလတ်တို့နှင့်တွဲကာ ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့သူတစ်ဦးကား စုဘုရားကြီးခေါ် ထိပ်စုဘုရားကြီးပင်တည်း။ ထိပ်စုဘုရားကြီးသည် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးနှင့် အလယ်နန်းမတော်မိဘုရားကြီး (သီရိတိလောက မဟာရတနာဒေဝီဘွဲ့ခံ) ဆင်ဖြူမရှင် မိဖုရားကြီး၏ သမီးတော်ကြီးဖြစ်သည်။

အလယ်နန်းမတော် ဆင်ဖြူမရှင်မိဘုရားကြီးမှာ-

(၁) သီရိသုရတနာမင်္ဂလာဒေဝီဘွဲ့ခံ မိုင်းဆောင်မြို့စား စုဘုရားကြီး

(၂) ညီမတော် (ငယ်ကလွန်)

(၃) မောင်တော် ရန်အောင်မြင်မြို့စား

(၄) သားတော်တစ်ပါး (သက်တော် (၆) နှစ်၌ ကံကုန်)

(၅) နှမတော် မြတောင်မင်းသမီး စုဘုရားလတ်

(၆) မောင်တော် ဗန်ကျီတိုက်စားမင်းသား

(၇) နှမတော် ရမည်းသင်းမြို့စား စုဘုရားကလေး

ဤသို့အားဖြင့် သားတော်၊ သမီးတော် (၆) ပါး ပွားမြင်တော်မူခဲ့ရာ

သီရိသုရတနာမင်္ဂလာဒေဝီဘွဲ့ခံ မိုင်းဆောင်မြို့စား စုဘုရားကြီးသည် အကြီးဆုံးသမီးတော်ဖြစ်သည်။

စုဘုရားကြီးသည် သီပေါမင်းနန်းတက်စဉ်က အဂ္ဂမဟောသီ တောင်နန်း
မတော် မိဘုရားကြီးအဖြစ်ဖြင့် မဟေသီဘိသိက်ခံခဲ့သူဖြစ်သည်။ သူသည်
ဝိပဿနာကျမ်းကို ပြုစုခဲ့သော စာဆိုမိဘုရားကြီးလည်းဖြစ်သည်။ သို့သော်
မြန်မာ့သမိုင်း၌ စုဖုရားကြီးအကြောင်းကား မမှေးမှိန်သင့်ဘဲ မှေးမှိန်နေရသည်။

သီပေါဘုရင်ကား အခြားဘုရင်များထက် ထူးကဲစွာ မိဖုရားနှစ်ပါးကို
နန်းမတော်မိဘုရားများအဖြစ် တစ်ချိန်တည်းတစ်ပြိုင်တည်း မဟေသီဘိသိက်
ခံစေကာ မိဘုရားမြှောက်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ စုဘုရားကြီးကို တောင်နန်းမတော်
အဖြစ် ဖြင့်လည်းခေါ်ကား၊ စုဘုရားလတ်ကို နန်းမတော်အဖြစ်ဖြင့်လည်း
ခေါ်ကားထားကာ တစ်ပြိုင်တည်းတစ်ချိန်တည်း မဟေသီဘိသိက်သဘင်
ဆင်ယင်ကျင်းပခဲ့သည်။

ယင်းစုဘုရားကြီးနှင့် စုဘုရားလတ် မိဘုရားနှစ်ပါးတို့၏ မဟေသီ
ဘိသေကပ္ပသဘင်အခမ်းအနားအကြောင်းကို ပုဂံဝန်ထောက်ဦးတင်က သူ၏
မြန်မာမင်းအုပ်ချုပ်ပုံစာတမ်း ဒုတိယတွဲ၌ -

၁၂၄၀ ပြည့်နှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၇) ရက်နေ့တွင် သီပေါမင်း
သားသည် ရှင်ဘုရင်ဖြစ်လာသည်။ ၁၂၄၀ ပြည့်နှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း
(၁၃) ရက်နေ့၊ ညနေ (၄) ချက်တီးကျော် (၂) မောင်းတွင် မှန်နန်းတော်
ဘမရာသနရာဇပလ္လင်တော်ထက် မိဘုရားနှစ်ပါးအရှေ့သို့မူပျောက် လက်ယာ
ဘက်က ထိပ်စုဘုရားကြီး၊ လက်ဝဲဘက်က ထိပ်စုဘုရားလတ် စံနေပြီးလျှင်
မိဖုရားနှစ်ပါး မဟေသီဘိသိက်ခံစေသည်။ မိဘုရားကြီးနှစ်ပါးထားပုံကို
လည်း အခမ်းအနားတွင် ရဟုများ ဖတ်ကြားလျှောက်ထားရသည်။ ဘိသိက်ခံ
ဆဲအခါမှာ တောင်နန်းတော်တွင် ရှင်ဘုရင်စံတော်မူသည်။

မိဘုရားကြီးနှစ်ပါး တင်ထားသေချာသည့်အတွက် နန်းမတော်ဝန်နှစ်
ယောက် ခန့်ရသည်။ အဝမြို့ကို ဦးဖိုးရောက်ကို အဝမြို့ဝန်အရာနှင့်လဲ၍
တောင်နန်းမတော်ဝန် ခန့်သည်။ မိုင်းခိုင်းမြို့စား ဦးရန်ကို နန်းမတော်ဝန်ခန့်
သည်။ နန်းမတော်ဆိုသည်ကား ဘိသိက်ခံစဉ်အခါက လက်ယာဘက်က
နုရသော ထိပ်စုဘုရားကြီးကို တောင်နန်းမတော် မခေါ်ဝံ့ကြရုံမက နန်းမတော်
ခေါ်အနေကွယ်ပျောက်၍ ဦးဖိုးရောက်မှာ အဝမြို့ဝန်အရာလည်း လက်လွှတ်၊
တောင်နန်းမတော်ဝန်အရာမှလည်း အရာကျရောက်တော့သည်။ အရာ ဆိုသည်

မှာ အရာနုတ်သည်မှာ အမိန့်တော်မပြန်ဘဲ ဆောင်ရွက်မြဲဝတ္တရား မဆောင်ရွက်ရ၊ လက်လွှတ်ရသည်ကို ဆိုလိုသည်။ ထိပ်စုဘုရားကြီးမှာလည်း နန်းမတော်ဆောင်မှ မယ်တော်ဆင်ဖြူမရှင်ဆောင်သို့ ပြန်၍ စံနေတော်မူရသည်။ ဟူ၍ ကိုယ်တွေ့အဖြစ်ဖြင့် ရေးသားဖော်ပြထားသည်။ ပုဂံဝန်ထောက် ဦးတင်ဖော်ပြသည့်အတိုင်း စုဘုရားကြီးမှ အဂ္ဂမဟေသီတောင်နန်းမတော် မိဘုရားခေါင်ကြီးအဖြစ် တင်မြှောက်ခြင်းခံရသော်လည်း မိဘုရားခေါင်ကြီးဖြစ်ဖို့ မဆိုထားဘိ၊ သာမန်မိဘုရားဖြစ်ခွင့်မရခဲ့ပေ။ စုဘုရားလတ်သည်သာ သီပေါမင်း၏ မိဘုရားခေါင်ကြီး ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

စုဖုရားကြီးကို မိဘုရားခေါင်ကြီးမဖြစ်အောင် ယုတ်စွအဆုံး နန်းမတော် အဆောင်၌ပင် စုဘုရားကြီးမနေနိုင်အောင် စုဘုရားလတ်သည် နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ကြိုးစားခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး စုဘုရားလတ်သည် အောက်လမ်းဆရာများ၏အကူအညီကိုယူကာ ကြိုးစားခဲ့သည်ဟု သမိုင်းမှတ်တမ်းတချို့ကဆိုသည်။

သို့ဖြစ်ရာ နန်းမတော်အဆောင်တွင် ရှေ့ဆက်လက်နေထိုင်ပါက ဘေးအန္တရာယ် ပိုမိုများပြားလာမည်ဖြစ်သဖြင့် စုဘုရားကြီးသည် နန်းမတော်အဆောင်မှ မယ်တော်ဆင်ဖြူမရှင်မိဘုရားကြီးအဆောင်တော်သို့ ပြောင်းရွှေ့စံနေတော်မူခဲ့ရလေသည်။

၁၂၄၀ ပြည့်နှစ်က သီပေါမင်း၏ မိဘုရားခေါင်ကြီးမဖြစ်ခဲ့ရသော်လည်း စုဘုရားကြီးအဖို့ ၁၂၄၅ ခုနှစ်တွင် နောက်တစ်ကြိမ် မိဘုရားခေါင်ကြီးဖြစ်ရန် အခွင့်ကြုံလာပြန်သည်။ အခွင့်ကြုံလာပုံမှာ ဤသို့ဖြစ်သည်။

သီပေါမင်းနှင့် စုဘုရားကြီး၊ စုဘုရားလတ်တို့ကို မင်းမိဘုရားများ အဖြစ် တင်မြှောက်ခဲ့ခြင်းမှာ ဆင်ဖြူမရှင်မိဘုရားကြီးနှင့် ကင်းဝန်မင်းကြီးတို့၏ အစီအမံဖြစ်သည်။ ယင်းအစီအမံမှာ အောင်မြင်လည်းအောင်မြင်သည်။ သို့သော် ရာဇဘိသေကသဘင်၊ မဟေသီဘိသေကသဘင်များ ကျင်းပပြီးနောက်တွင် သမီးတော်နှစ်ပါးလုံး နန်းမတော်မိဘုရားများ မဖြစ်တော့ဘဲ စုဘုရားလတ် တစ်ဦးတည်းသာ နန်းမတော်မိဘုရားခေါင်ကြီးဖြစ်နေသဖြင့် မယ်တော်ရှင်ဖြူမရှင် မိဘုရားကြီးမှာ ပထမဆုံးအကြိမ် စိတ်ပျက်ခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် ဆင်ဖြူမရှင် မိဘုရားကြီးနှင့် ကင်းဝန်မင်းကြီးတို့အဖို့ မင်းမိဘုရားနှစ်ပါးအပေါ် စိတ်ပျက်စရာများနှင့် ဆက်ကာဆက်ကာ တွေ့ခဲ့ကြရသည်။

ယင်းအကြောင်းကို ဂန္ဓာလစက္ကဏတိဋ္ဌဒီပနီကျမ်းတွင် -

“မယ်တော်ဖြစ်သော မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး၏ အလယ်နန်းမတော် ဆင်ဖြူမရှင်မိဘုရားကြီးသည် ဤသို့အကြံဖြစ်လေသည်။ ငါသည် သီပေါဘုရင်နှင့် သမီးဖြစ်သော တောင်ညာခံမိဘုရားကြီးကို ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော မင်း၏အဖြစ်သို့ ရောက်စေခြင်းငှာ မင်းကြီးများနှင့် တိုင်ပင်ညှိနှိုင်း၍ ကြံဖန် အားထုတ်သောကြောင့် မင်းမိဘုရားကြီးအဖြစ်သို့ ရောက်ကြသည်။

ယခု မင်းမိဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်ကြလျှင် ငါ၏စကားလည်း နားမထောင်၊ ဆည်ပေါ် ငါးကျော်ဆိုသကဲ့သို့ သဘောရှိတိုင်းကိုသာ ပြောဆိုနေထိုင် လုပ်ကိုင်ကြသည်။ ဤကဲ့သို့ လုပ်ကိုင်နေထိုင် ခံစားကြလျှင် ငါအားထုတ်ရသော အကျိုးမရှိချေ။ ငါ၏စကားကိုနာယူ၍ နာ၏ဩဇာရှိမှသာလျှင် ငါကြံစည်အားထုတ်သော အကျိုးရှိချေမည်ဟု သဘောထားပြီးလျှင် အင်္ဂလိပ်မင်းတို့၏ တိုင်းနိုင်ငံအတွင်း၌ရှိသော ညောင်ရမ်းမင်းသားကို ဆောင်ယူ၍ သမီးအကြီးဖြစ်သော စုဘုရား ကြီးနှင့်လက်ထပ်ပြီးလျှင် ထီးနန်းတင်ရသော် ငါ၏ဩဇာကို နာခံဖွယ်ရာအကြောင်းရှိ၏ဟု မင်းကြီးများနှင့်တိုင်ပင်ညှိနှိုင်းသည့်အတိုင်း ညောင်ရမ်းမင်းသားကြီးသည် မကျန်းမမာ ရောဂါဒေဓာ ကပ်ရောက်ပြီးလျှင် စုတိကျ၍ ဘဝပြောင်းသွားလေ၏။ ညောင်ရမ်းမင်းသားကြီးမရှိလျှင် ညီတော်ဖြစ်သော ညောင်အုပ်မင်းသားကို ဆောင်ယူပြီးလျှင် သမီးအကြီးဖြစ်သော စုဘုရားကြီးကို တောင်ညာတင်၍ ညောင်အုပ်မင်းသားကို နန်းတင်ရလျှင် ကောင်း၏ဟု အကြံဖြစ်၍ မင်းကြီးများနှင့် တိုင်ပင်ပြန်လေသည်။

မင်းကြီးများကလည်း အရှင်သဘောကျလျှင် ကောင်းပါ၏ဟုတင်လျှောက်ကြသောအခါ ဆင်ဖြူရှင်မိဘုရားကြီးက ညောင်အုပ်မင်းသားထံ တင်လျှောက်ရန် စာနှင့်တကွ တမန် စေလွှတ်လိုက်၏” စသည်ဖြင့် အကျယ်တဝင့် ဖော်ပြထားသည်။ ဂန္ဓာလစက္ကဏ တိဋ္ဌဒီပနီကျမ်းမှာ အာစာရဘိဝေ သီရိပဝရ ရာဇဂုရုတံဆိပ်တော်ရ ဗန်းမော်မြို့ သိမ်တော်ဆရာတော် အရှင်အာစာရ ပြုစုသောကျမ်းဖြစ်သည်။ ယင်းဆရာတော် အရှင်အာစာရမှာ သစ်ဆိန်ဆရာတော်၏ တူဖြစ်၍ မင်းတုန်း မင်းတရားကြီး ပဉ္စမသင်္ဂါယနာ ကျောက်စက်အက္ခရာတင်စဉ်က ကျောက်စာကြပ်အဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့ရသော ဆရာတော်ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

ထိုအချိန်က ညောင်အုပ်မင်းသားမှာ ကာလကတ္တားမြို့၌ စံနေတော်မူသည်။ သို့သော် ဆင်ဖြူမရှင်မိဘုရားကြီးပေးလိုက်သောစာသည် ညောင်အုပ်မင်းထံသို့ မရောက်ဘဲ စလေဒင်လက်ထဲသို့ ရောက်သွားသည်။ ဆင်ဖြူမရှင်နှင့် ကင်းဝန်မင်းကြီးတို့၏ နန်းတွင်းရေးလှည့်ကွက်ကို စလေဒင်သိရှိသွားခြင်းမှာ 'ဗမာအခက်သည် အင်္ဂလိပ်အချက်' ဖြစ်ဖို့ အကွက်ကောင်းထင် သွားခြင်းပင်ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် စာတိယ အင်္ဂလိပ်-မြန်မာစစ်ပွဲတွင် အင်္ဂလိပ်တို့သည် ရန်ကုန်မြို့ဝန်ထောက်ဦးအုန်း၏သား မောင်ဘသန်းဆိုသူကို ညောင်အုပ်မင်းသားအသွင် ဝတ်ဆင်စေကာ အင်္ဂလိပ်တို့၏ သင်္ဘောပေါ်၌ တင်ဆောင်ခေါင်ငင်လာခဲ့သည်။ ကင်းဝန်မင်းကြီးထံသို့လည်း 'ညောင်အုပ်ကိုယ်တော်ကြီး ချီတက်လာပြီဖြစ်ကြောင်း' အကြောင်းကြားထားသည်ဟု ဆိုသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း မန္တလေးဆိပ်ကမ်းသို့ အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်များ ဆိုက်ရောက်လာသောအခါ၌ ကင်းဝန်မင်းကြီးက သူ၏လူယုံတစ်ယောက်အား ကမ်းနားသို့ စေလွှတ်ကာ "ညောင်အုပ်ကိုယ်တော်ကြီး တကယ်ပါ၊ မပါ" အကြည့်ခိုင်းလိုက်သည်။ ယင်းလူယုံတော်ကား နောင်ဗြိတိသျှတို့လက်ထက်၌ ပုဂံဝန်ထောက် ဦးတင်ဟု ထင်ရှားလာမည့် လွှတ်တော်စာရေး မောင်တင်ဖြစ်ကြောင်း စတုတ္ထသမီးတော် သူက သူ၏ 'အရေးတော်ပုံစာတမ်း'၌ ဖော်ပြထားသည်။

ထိုအချိန်က ညောင်ရမ်းမင်းသား သို့မဟုတ် ညောင်အုပ်မင်းသားသည် အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်များနှင့်အတူ မန္တလေးရွှေမြို့တော်သို့ ပါလာသည်ဟူသော သတင်းမှာ ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက် နိုင်ငံရေးသတင်းအဖြစ်ဖြင့် နန်းတော်တွင်း၌ ပျံ့နှံ့နေဟန်တူသည်။ အင်္ဂလိပ်တို့၏လက်သို့ သီပေါမင်းဘုရင် ပါတော်မူ၍ သင်္ဘောပေါ်သို့ ရောက်ရှိသည့်တိုင်အောင် ထိုသတင်းသည် အချို့နန်းတွင်းသူ နန်းတွင်းသားများအဖို့ ဝေဝေဝါဖြစ်နေတုန်းပင်ရှိသေးသည်ဟု မျှဆရာသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်-

သီပေါဘုရင်သည် ရေဆိပ်သင်္ဘောပေါ်တွင်ရှိနေစဉ် ပင်းတယမင်းသမီးက အခြားသင်္ဘောတစ်စင်းဦးတွင်ရှိသူမှာ ညောင်ရမ်းမင်းသားဟု ပြောကြ

ကြောင်း၊ သီပေါဘုရင်ကို နန်းချပြီး ညောင်ရမ်းမင်းသားနှင့် ကိပ်စုဘုရားကြီးကို လက်ဆက်ပြီး နန်းတင်မည်ဟု ပြောကြပါကြောင်း လျှောက်ထားလေ၏။ ထိုအခါ သီပေါဘုရင်သည် ကိုယ်တော်တိုင်ထံ၍ သင်္ဘောခန်းတရုတ်ကပ်ကို လှုပ်၍ ကြည့်ရှုတော်မူပြီး 'နောင်တော်ညောင်ရမ်းမင်းသားမဟုတ်ပါဘူး၊ ငါ့နောင်တော် ငါ့သိပါတယ်၊ ဘယ်ကလူမှန်းမသိ' ဟူ၍ 'ပါတော်မူအရေးတော်ပုံ' ၌ ဖော်ပြထားသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဤတစ်ကြိမ်၌ စုဘုရားကြီးမှာ မိဘုရားခေါင်ကြီးမဖြစ်ရဘဲ ကံချော်ခဲ့ရပြန်သည်။ စုဘုရားကြီးသည် မယ်တော်ဆင်ဖြူမရှင်ကံကုန်ပြီးနောက် ဝင်ဆာလမ်း (ယခု ရှင်စောပုလမ်း) စံအိမ်တော်မှ မင်းကွန်းသို့ ပြောင်းရွှေ့၍ သီလရှင်ဘဝဖြင့် ၁၉၁၂ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၂၅) ရက်နေ့တွင် ကံကုန်ခဲ့လေသည်။

မှီငြမ်းကိုးကား

- ၁။ မြင့်ဆွေ "မိဘုရားခေါင်ကြီးဖြစ်ခွင့်မရရှာသော မိဖုရားခေါင်ကြီး" မြဝတီဂ္ဂဇင်း၊ တွဲ ၃၀၊ မှတ် ၃ (၁၉၈၂ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ)။ ၂၉၊ ၃၃။
- ၂။ 'မြတောင်သာသနာနှစ် ၁၀၀'၊ မန္တလေးမြတောင်တိုက်၊ ပကြိမ်၊ ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ။

စုဘုရားလတ်

မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဇနာတ်ဆုံးဘုရင်သီပေါမင်း၏ မိဘုရားခေါင်ကြီး

သီပေါမင်း၏ မိဘုရားခေါင်ကြီးမှာ သုသီရိပဘာရတနာဒေဝီဘွဲ့ခံ စုဘုရားလတ်ဖြစ်သည်။ စုဘုရားလတ်ကို ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး နှင့် အလယ်နန်း ဆင်ဖြူမရှင် မိဘုရားတို့မှ ၁၈၅၉ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၁၃) ရက်နေ့ တွင် ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ စုဘုရားလတ် အစ်မတော်မှာ မိုင်းနောင် စုဘုရားကြီးဖြစ်ပြီး ညီမတော်မှာ ရမည်သင်း စုဘုရားကလေးတို့ ဖြစ်သည်။ မိုင်းနောင်စုဘုရားကြီးကို ၁၈၅၄ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၂၆) ရက်နေ့တွင် ဖွားမြင်၍ ၁၈၇၈ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ (၁၈)ရက်နေ့တွင် သီပေါမင်းသည် မိုင်းနောင်မြို့စား သုသီရိရတနာမင်္ဂလာ ဒေဝီဘွဲ့ခံ စုဘုရားကြီးနှင့် လက်ဆက်စဉ် ညီမတော်စုဘုရားလတ်က စုဘုရားကြီးအနီးတွင် ရဲဝံ့စွာဝင်

www.burmeseclassic.com

ဝဲမှယာ - စုဘုရားကြီး၊ စုဘုရားလတ်၊ သီပေါမင်းတို့အား
မင်္ဂလာတံဆိပ်ပွဲ၌ တွေ့မြင်ရစဉ်

ထိုင်ကာ မိဘုရားခေါင်ကြီးအရာကို နှုတ်ခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် သီပေါမင်းသည် မိုင်းနောင် စုဘုရားကြီးနှင့် လက်ထပ်ခဲ့သော်လည်း မြတောင်မင်းသမီးခေါ် စုဘုရားလတ်ကသာ တရားဝင် မိဖုရားခေါင်ကြီးဖြစ်လာသည်။ စုဘုရားလတ်သည် မိဘုရားချောင်ကြီးဖြစ်စဉ်က အသက် ၁၉ နှစ်သာရှိသေးသည်။ မိုင်းနောင်စုဘုရားကြီးသည် သီပေါမင်းပါတော်မူပြီးနောက် မယ်တော် ရှင်ဖြူမရှင် မိဘုရားကြီးနှင့်အတူ ထားဝယ်မြို့သို့ လိုက်ပါခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် မယ်တော် နတ်ရွာစံပြီး မကြာမီမှာပင် မင်းကွန်းရပ်၌ သီလရှင်ဝတ်သွားခဲ့သည်။ သီလရှင်ဘဝဖြင့် ၁၉၁၂ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၂၅) ရက်တွင် မင်းကွန်းရပ်၌ ကံကုန်ခဲ့သည်။

ရမည်းသင်းမြို့စား စုဘုရားကလေးကို ရတနာပုံရွှေမြို့တော်၌ ၁၈၆၂ ခုနှစ်တွင် ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ သီပေါမင်းပါတော်မူခါနီး၌ ရမည်းသင်း စုဘုရားကလေးနှင့် လက်ဆက်ခဲ့သည်။ ရမည်းသင်းစုဘုရားကလေးမှာ အိန္ဒိယနိုင်ငံ ရတနာဂီရိမြို့၌ ၁၉၁၂ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၂၅) ရက်၌ ကံကုန်ခဲ့သည်။

မိဘုရားခေါင်ကြီးစုဘုရားလတ်သည် သီပေါမင်းတရားနှင့် လက်ထပ် ထိမ်းမြားပြီးနောက် သားတော်တစ်ပါးနှင့် သမီးတော် (၄) ပါး ထွန်းကားခဲ့ သည်။

သားတော်ကလေးကို ၁၈၇၉ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလတွင် ဖွားမြင်ခဲ့ပြီး 'ရွှေကိုယ်တော်လေး' ဟု အမည်ပေးခဲ့သည်။ သို့သော် ထီးနန်းအရိုက်အရာ ကို ဆက်ခံခွင့်ရရှိနိုင်မည့် ယင်းသားတော်သည် ၁၈၈၀ ပြည့်နှစ်၊ မတ်လ (၁၇) ရက်နေ့တွင် ကျောက်ရောဂါဖြင့် ကံကုန်သွားခဲ့သည်။ သမီးတော်လေး ပါးမှာ-

(၁) ထိပ်စုမြတ်ဘုရားကြီး- ယင်းကို ၁၈၈၂ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၂၇) ရက်နေ့တွင် မန္တလေးရတနာပုံရွှေမြို့တော်၌ ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ ပါတော်မှ စဉ်က (၄) နှစ်အရွယ်မျှသာရှိပြီး ရတနာဂီရိအရပ် အိန္ဒိယနိုင်ငံသား ဂိုပယ်ဘာ ရိုးဆဝန် (Gopal Bhaurao Sawart) နှင့် လက်ထပ်ကာ သမီး 'တုတု' ကို ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ ထိပ်စုမြတ်ဘုရားကြီးသည် ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ(၃) ရက်နေ့တွင် ရတနာဂီရိ၌ ကံကုန်ခဲ့သည်။

(၂) ထိပ်စုဘုရားလတ်- ယင်းကို ၁၈၈၃ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၄) ရက်နေ့တွင် ရတနာပုံမြို့တော်၌ ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံ၌ နေထိုင် စဉ်အတွင်း ၁၉၁၆ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၁၁) ရက်နေ့တွင် ခင်မောင် လတ်ခေါ် လတ်သခင်နှင့် စုံဖက်ခဲ့သည်။ သားသမီး မထွန်းကားခဲ့ချေ။ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပြန်လည်လာရောက်ခြင်းမရှိတော့ဘဲ အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ ကလင်ပုံမြို့ တွင် ၁၉၅၆ ခု၊ ဧပြီလ (၄) ရက်နေ့တွင် ကံကုန်ခဲ့သည်။

(၃) ထိပ်စုမြတ်ဘုရား- ၁၈၈၆ ခုနှစ်၊ မတ်လ (၇) ရက်နေ့တွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ မဒရပ်မြို့၌ ဖွားမြင်ခဲ့ပြီး မဒရပ်မင်းသမီးဟု တွင်ခဲ့သည်။ ခမည်းတော် သီပေါမင်း ၁၉၁၆ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၁၆) ရက်တွင် မယ်တော် စုဘုရားလတ်နှင့်အတူ အိန္ဒိယနိုင်ငံ ရတနာဂီရိမြို့မှ ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိနေထိုင်သည်။ ၁၉၂၂ ခုနှစ်တွင် အိမ်ရှေ့စံကနောင်မင်းသား၏ မြေး တို့ဗမာအစည်းအရုံးဥက္ကဋ္ဌ ထိပ်တင်ကိုယ်တော်ကြီးနှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည်။ သို့သော် နိုင်ငံရေးပယောဂကြောင့် ကွာရှင်းပြတ်စဲကာ စတုလုံဦးမြဦးနှင့် ထပ်မံလက်ထပ်ခဲ့သည်။ ပထမအိမ်ထောင် ထိပ်တင်ကိုယ်တော်ကြီးနှင့်

ဝဲမှယာ - စုဘုရားကလေး၊ စုဘုရားလတ်၊ သိပေါမင်း

သမီးထိပ်စုကြီးဘုရားကို ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ထိပ်စုမြတ်ဘုရားသည် မေမြို့ (မြင်ဦးလွင်) ၌ ၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၂၁) တွင် ကင်ဆာရောဂါဖြင့် ကံကုန်ခဲ့သည်။

(၄) ထိပ်စုမြတ်ဘုရားကလေး၊ ၁၈၈၇ ခုနှစ်၊ မတ်လ (၂၅) တွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ ရာဇာနဂါရီ၌ ဖွားမြင်သည်။ မယ်တော်စုဘုရားလတ်နှင့် မြန်မာနိုင်ငံ ပြန်လည်လိုက်ပါခဲ့ပြီး ၁၉၁၂ ခုနှစ်တွင် မယ်တော်ကိုယ်တိုင် ရွေးချယ်ပေးစားသော ပါဠိပါရဂူ ဘုန်းကြီးလူထွက် ကိုကိုနိုင်ဆိုသူနှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည်။ ကိုကိုနိုင်သည် မကွေးမြို့နယ်၊ ရှားလှပင်ရွာ ဇာတိသားဖြစ်သည်။ ငယ်စဉ်က သာမဏောဘဝမှ ရဟန်းဘောင်သို့ သုံးဆယ်မြို့နေ ရဟန်းအစ်မ ဒေါ်စောဥ၏ ပစ္စယနဂ္ဂဟဖြင့်ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ထို့နောက် အိန္ဒိယသို့သွားရောက်၍ ပါဠိနှင့် သက္ကတ္တဘာသာရပ်များ ဆည်းပူးခဲ့သည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံ၌ ပညာသင်ယူစဉ်မှာပင် အရှင်နှစ်ပါးနှင့် အဆက်အသွယ်ရှိသည်။ ကိုကိုနိုင်နှင့် သားတော်လေးပါး၊ သမီးတော်နှစ်ပါး ထွန်းကားခဲ့ရာ သားသမီးများမှာတော်ဘုရားကြီး၊ ထိပ်စုဘုရားကြီး (စုစုခင်)၊ တော်ဘုရား၊ တော်ဘုရားငယ်၊ တော်ဘုရားကလေး (အောင်စေ)၊ ထိပ်ဘုဘုရားတို့ ဖြစ်ကြသည်။

တုန်းဘောင်မင်းဆက်၏ နောက်ဆုံးမင်းဖြစ်ခဲ့သော သီပေါမင်းသည် မိဘုရားခေါင်ကြီး စုဘုရားလတ်ကို မေ့မကြည့်ခဲ့ချေ။ စားရာနေ စေရာ သွား အနီးကပ်ပြောဆိုညွှန်ကြားသမျှ ခေါင်းညှိတ်ခဲ့ရသည်။ သီပေါမင်းသည် သီဟာသနပလ္လင်တော်တွင် နောက်ဆုံးထိုင်ခဲ့ရသည့် မင်းဖြစ်သော်လည်း အရှည်အချင်းညွှန်း၍ အတ္ထုကြီးမားသော မိဘုရားခေါင်ကြီး၏ သားကောင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် စုဘုရားလတ် မိဘုရား နွဲ့သမျှ ဆိုးသမျှ အလိုလိုက် အကြိုက်ဆောင်ခဲ့ရသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ သီပေါမင်းသည် အနီးရှိ စုဘုရားလတ်ကိုလည်း ကြောက်ရသည်။ အဝေးရှိ ယောက္ခမတော် ဆင်ဖြူ မရှင် မိဘုရားကြီးကိုလည်း ရွံ့ခဲ့ရသည်။ ထိုမိဘုရားအိုကြီးနှင့် မိဘုရားပျို တို့သည် သီပေါမင်းကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ချုပ်တိုင်နိုင်ခဲ့သည်။ သီပေါမင်းနှင့် စုဘုရားလတ်တို့သည် မြို့ရိုးတံတိုင်းအတွင်း မညီသူ့ကိုမျှ ဗိုလ်မထားဘော် လည်း ပြင်ပကမ္ဘာကြီးအကြောင်းကို တစ်လုံးတပါဒမျှ မသိခဲ့ချေ။ သီပေါမင်း ကိုသာ မျက်စိဒေါက် ထောက်ကြည့်နေသော စုဘုရားလတ်သည် မြို့ရိုးအပြင် ဘက်သို့ မျှော်ကြည့်ရန်လည်း အချိန်မပေးနိုင်ခဲ့ချေ။

ဆင်ဖြူမရှင်မိဘုရားသည် သီပေါမင်းကိုနန်းတင်နိုင်ရန် ပိပိရိုစဉ်ခဲ့ပြီး ထီးနန်းကို အရေးဆိုနိုင်သူ မင်းညီမင်းသားများကို ၁၈၇၉ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၃) ရက်တွင် ရှင်းလင်းပစ်ခဲ့သည်။ နန်းတွင်းလုပ်ကြံမှုကြီးသည် ဆင်ဖြူမရှင် နှင့် အလိုတူခဲ့သော မှူးမတ်တို့၏လက်ချက်ဖြစ်ကြောင်း အနောက်တိုင်း သမိုင်းသုတေသီတို့က ရိပ်မိသော်လည်း ပြည်သူလူထုသည် နီးရာစားကြောက် နေခဲ့ရသည်။ ဆင်ဖြူမရှင်၏သမီးတော် စုဘုရားလတ်သည် သီပေါမင်းကို တစ်ဦးတည်း မှုပိုင်ချစ်လိုသောကြောင့် 'ဒိုင်းခင်ခင်' ဆိုသည့် မိန်းကလေးကို ပရိယာယ်ဆုံး၍ ရှင်းလင်းပစ်စေခဲ့သည်။ ထိုသို့ ရှင်းလင်းရာတွင် တောင်သမာန် လယ်စား မောင်မေဇယ်လည်း အဆစ်ပါသွားခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် သီပေါမင်း အား ဒိုင်းခင်ခင်နှင့် နီးစပ်အောင် သွယ်ပေးခဲ့သော မိမိနှင့် နို့စို့ဖက် ရှောင် မောင်မောင်တုတ်ကိုလည်း အချိန် ၂၀၅၅ အတွက်ချရှင်းလင်းပစ်ခဲ့သည်။

စုဘုရားလတ်သည် နန်းတွင်းရေးပြဿနာများကို ကိုင်တွယ်ရာ၌ အလွန်သွေးအေးပြီး စစ်တုရင်ကစားသမားပမာ ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်လှသည်။ စုဘုရားလတ်သည် ပရိယာယ်များပြီး ကွက်ကျော်နင်းရာတွင် မယ်တော် ဆင်ဖြူမရှင်ထက်ပင် သာလွန်ခဲ့သည်။ မယ်တော်ကို ကြိုတင်ဒေသိမပေးဘဲ

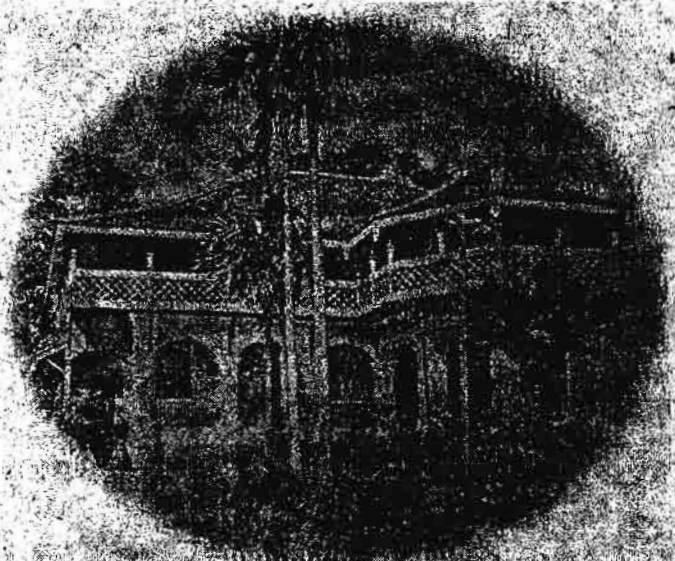

မိဘုရားခေါင်ကြီး စုဘုရားလတ်နှင့် သီပေါမင်းတရားကြီး

ညီမတော်ကို မိဘုရားမြှောက်ကာ မယ်တော်၏ အနာဂတ်စီမံကိန်းများကို ရိုက်ချိုးပစ်နိုင်ခဲ့သည်။

သီပေါမင်းနှင့် စုဘုရားလတ်တို့သည် မင်းတုန်းမင်းကြီး၏ ထီးနန်းကို ဆက်ခံရသည်ဆိုသော်လည်း သူတို့အုပ်ချုပ်စိုးပိုင်သော နယ်မြေမှာ အထက် မြန်မာနိုင်ငံကွက်ကွက်ကလေးသာဖြစ်ပါသည်။ သရက်မြို့တွင်ရှိနေသော အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်များသည် မန္တလေးရွှေမြို့တော်သို့ အချိန်မရွေးချီတက်လာနိုင် ကြောင်း သီပေါမင်းနှင့် စုဘုရားလတ်တို့သည် ယောင်၍ပင် မတွေးဘဲ ပြင်ဆင်မှုများ ပြုလုပ်ထားရန်လည်း သတိမရခဲ့ချေ။

သီပေါမင်းနှင့် စုဘုရားလတ်တို့၏ နန်းသက်မှာ နောက်ဆုံးပါဘော်မူ သည့် ၁၈၈၅ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာ (၂၉) ရက်အထိ ရေတွက်ကြည့်လျှင် ၇ နှစ်၊ ၁ လ၊ ၁၇ ရက်သာရှိပေသည်။ သီပေါမင်းအသက် (၂၀) အရွယ်တွင်

ဗဟန်းမြို့နယ် ကိုယ့်မင်းကိုယ့်ချင်းလမ်းရှိ စုဘုရားလတ် စံအိမ်တော်
(နောင်) ကီးတော်ကျန် စားသောက်ဆိုင်ပိုင်ရှင် ဦးထင်လင်းနေအိမ်

မင်းဖြစ်လာပြီး အသက် ၂၇ နှစ်အရွယ်တွင် နန်းစည်းစိမ်ကို ကျောခိုင်းခဲ့ရပါသည်။

ထို့နောက် သီပေါမင်းသည် နန်းကျဘုရင်တစ်ပါးအဖြစ် အိန္ဒိယနိုင်ငံ၌ ၃၁ နှစ်ကြာ နေထိုင်ခဲ့ပြီးနောက် ၁၉၁၆ ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ (၁၂) ရက် ည၌ သန်းခေါင်ယံ ၁၂ နာရီတွင် နတ်ရွာစံခဲ့လေသည်။ နတ်ရွာစံစဉ်က သီပေါမင်းသည် သက်တော် ၅၈ နှစ်ရှိပြီဖြစ်သည်။

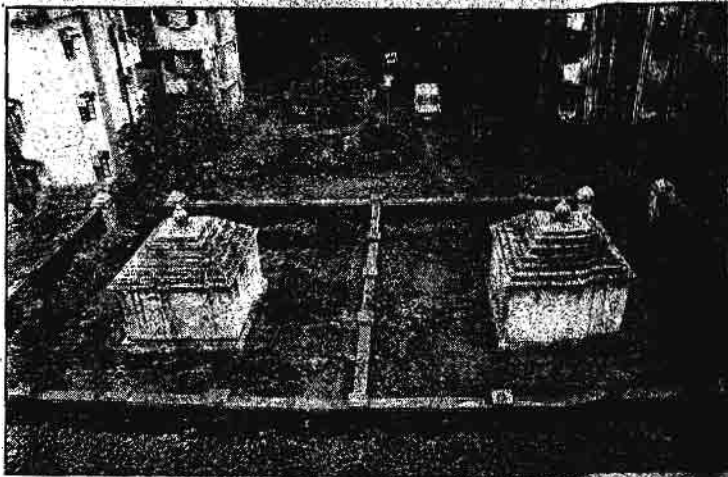
ထို့နောက် စုဘုရားလတ်သည် မောင်တော်သီပေါမင်းတရား၏ ရုပ်ကလာပ်ကို ၁၉၁၉ ခုနှစ်၊ မတ်လ (၂၀) ရက်နေ့တွင် ဂူသွင်းသင်္ဂြိုဟ်၍ ဧပြီလ (၁၉) ရက်နေ့ ရန်ကုန်မြို့သို့ ရေကြောင်းခရီးဖြင့် ပြန်လည်ရောက်ရှိခဲ့သည်။

ရန်ကုန်မြို့တွင် ပထမ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ချာချီလမ်း (ယခု ကိုယ့်မင်းကိုယ့်ချင်းလမ်း) ခြံအမှတ် ၂၃ (ခ) ၌ နေထိုင်ခဲ့ပြီးနောက် ၁၉၂၂ ခုနှစ်တွင် အမှတ် ၂၄ စံအိမ်တော် (ကီးတော်ကျန်းစားသောက်ဆိုင်ပိုင်ရှင် ဦးလစ်လင်း၏ နေအိမ်) သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်သည်။

သီပေါမင်းတရားနှင့် မိဘုရားခေါင်ကြီး စုဘုရားလတ်တို့အား ရာဇဘိသေက သဘင်ပွဲ၌တွေ့မြင်ရမည်။

ထို့နောက် ကုန်းဘောင်မင်းဆက်၏ နောက်ဆုံးမင်း သီပေါမင်းဘုရား၏ မိဖုရားခေါင်ကြီး စုဘုရားလတ်သည် ၁၉၂၅ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ (၂၄)ရက် မနက် (၅) နာရီတွင် နတ်ရွာစံခဲ့သည်။ မိဘုရားခေါင်ကြီး၏ မသာတော်

အိန္ဒိယနိုင်ငံရတနာဂီရိရှိ သီပေါစင်းနှင့် စုဘုရားကလေး၊
ပထမသမီးတော်တို့၏ ရုပ်ကလာပ်များကို
မြှုပ်နှံထားသော သင်္ချိုင်းအုတ်ဂူ

စရိတ်အဖြစ် ဗြိတိသျှအစိုးရက ငွေကျပ်နှစ်သောင်း၊ နောင်ရွှေစော်ဘွား
က ငွေ ၁၂၀၀ ကျပ်၊ သီပေါစော်ဘွားက ကျပ် ၁၀၀၀ အပါအဝင်
စော်ဘွားများ၏ ထည့်ငွေစုစုပေါင်း ၂၃၂၇၅ ကျပ် ကုဋေ ရရှိခဲ့သည်။
ကြွင်းကျန်သော ရုပ်ကလာပ်တို့ ၁၉၂၅ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာ ၁၇ ရက်နေ့တွင်
ကန်တော်မင်္ဂလာပန်းခြံ (ယခု ဦးဥတ္တမ ပန်းခြံ) ဥယျာဉ်အတွင်း၌ အုတ်နံ
ပြဿဒိတည်၍ ဂူသွင်းသင်္ဂြိုဟ်ခဲ့လေသည်။

စတုတ္ထသမီးတော် ထိပ်စုမြတ်ဘုရားကလေး

ကုန်းဘောင်ခေတ်မင်းဆက်သမိုင်းတွင် စတုတ္ထသမီးတော်ဟု လူသိများခဲ့သော အရှင်ထိပ်စုမြတ်ဘုရားကလေးသည် သီပေါမင်းတရားနှင့် မိဘုရားခေါင်ကြီး စုဘုရားလတ်တို့၏ သမီးတော်လေးပါးအနက် အထွေးဆုံးဖြစ်သည် သာမက အဆက်မြက်ဆုံးလည်းဖြစ်သည်ဟု အသိအမှတ်ပြုခံရသည်။

ထီးကျိုးစည်ပေါက် သူ့ကျွန်မခံဘဝရောက်တော့ ၁၈၈၅ ခု၊ နိုဝင်ဘာလ (၂၉) ရက်နေ့တွင် ပါတော်မူစဉ်က စတုတ္ထသမီးတော်ကို မဖွားမြင်သေးပေ။ သီပေါမင်းတရား၊ မိဘုရားခေါင်ကြီးနှင့် ရံရွှေတော်များအား ရတနာကိရိသို့ မပို့မီ မဒရပ်မြို့တွင် ခေတ္တနေစေခဲ့သည်။ မဒရပ်မြို့တွင်နေစဉ် စုဖုရားလတ်သည် တတိယသမီးတော် အရှင်ထိပ်စုမြတ်ဘုရားအား ၁၈၈၆ ခု၊ မတ်လ (၇) ရက်နေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူသည်။

မဒရပ်တွင် လေးလမျှနေပြီး ၁၈၈၆ ခု၊ ဧပြီလ (၁၀) ရက်နေ့တွင် အက်စ်အက်စ်ကလိုက်ဖ်အမည်ရှိ သင်္ဘောဖြင့် မင်း၊ မိဘုရား၊ သမီးတော်သုံး

www.burmeseclassic.com

ရာဇဝင်ထဲမှ ထင်ရှားသော စာအုပ်များ

ပါးနှင့် ရုံရွှေတော်တို့အား ဘုံဘေးမြို့တောင်ဘက် မိုင် (၁၂၀) ခန့်ဝေးကွာသော ပင်လယ်ထဲရှိ ရတနာဂီရိကျွန်းသို့ ပို့လိုက်လေသည်။ ၁၈၈၆ ခု၊ ဧပြီလ (၁၆) ရက် နေ့လယ် (၁) နာရီတွင် ရတနာဂီရိသို့ ရောက်ရှိကြပြီး တစ်နှစ်အကြာ ၁၈၈၇ ခု၊ မတ်လ (၂၅) ရက်၊ သောကြာနေ့တွင် အရှင်ထိပ်စုမြတ်ဘုရားကလေးအမည်ခံ စတုတ္ထသမီးတော်ကို ရတနာဂီရိတွင် ပွားမြင်တော်မူသည်။

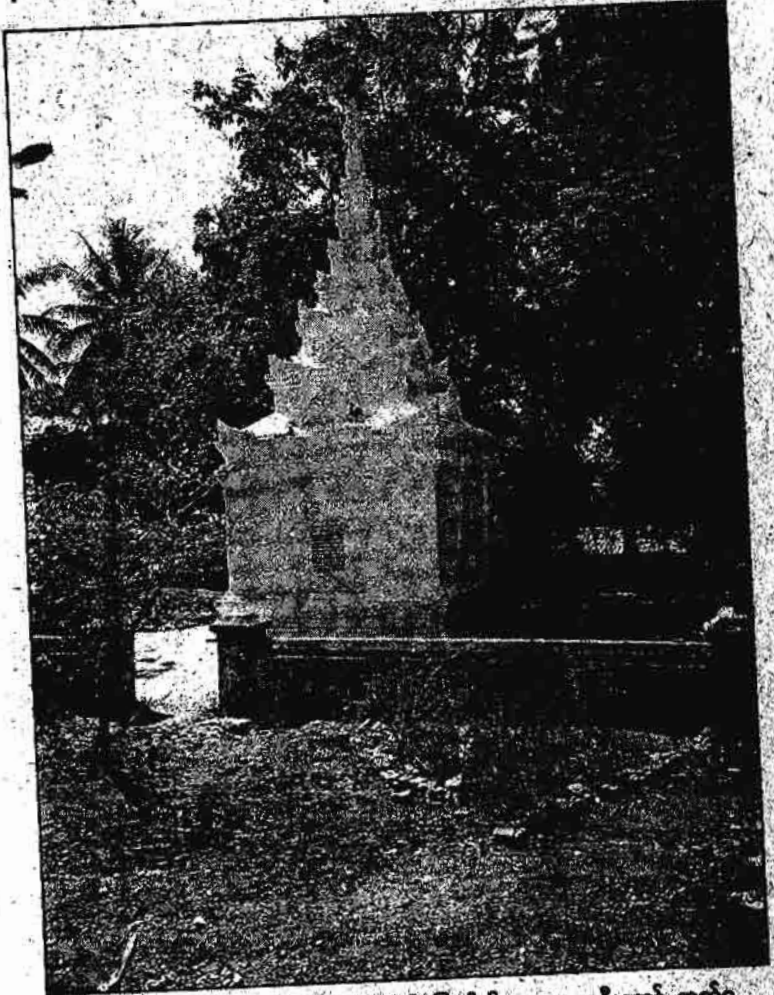
ရတနာဂီရိတွင် ကြီးပြင်းလာသော စတုတ္ထသမီးတော်အား စံအိမ်တော်၌ပင် ဂျီ၊ အမ်၊ မက် ဒိုင်ယာမစ်အမည်ရှိ အမျိုးသမီးက အိမ်တွင်းမှုသိပ္ပံပညာကို သင်ကြားပေးခဲ့သည်။ အင်္ဂလိပ်အမျိုးသမီး ညီအစ်မနှစ်ဦးကလည်း စတုတ္ထသမီးတော်ကလေးနှင့်အတူ အဖော်အဖြစ် နေထိုင်ပေးခဲ့ကြသည်။

ယင်းတို့ထံမှ စတုတ္ထသမီးတော်သည် အင်္ဂလိပ်စာ အရေးအဖတ်အပြောကိုကျေခဲ့လေသည်။ သမီးတော် (၄) ပါးအနက် အလိုက်အသိဆုံး၊ အကင်းပါးဆုံး၊ အလိမ္မာဆုံး၊ ဉာဏ်ရည်အထက်ဆုံးမို့ ခမည်းတော် သီပေါမင်းတရားနှင့် မယ်တော်တို့၏ သမီးချစ်တစ်ဦးဖြစ်ခဲ့သည်။ ခမည်းတော်၊ မယ်တော်များကိုလည်း လိုလေသေးမရှိအမြဲပြုစု၍ အစ်မတော်များအပေါ်၌လည်း ဝတ္တရားမလစ်ဟင်းခဲ့ချေ။ စံအိမ်တော်၏ ဝေယျာဝစ္စအားလုံးကို သူကပင် သော့ကိုင်အဖြစ်နှင့်ထိန်းသိမ်းကွပ်ကဲရသည်။ သီပေါမင်းတရားက အချစ်ပိုခဲ့ပြီး သမီးတော်လေး၏ မုန့်ဖိုးကို လစဉ် (၁၀၀) ကျပ်မှ (၂၀၀) ကျပ်အထိ တိုးမြှင့်ပေးခဲ့သည်။ ခမည်းတော်နတ်ရွာမစံမိက အမွေကိစ္စနှင့်ပတ်သက်ပြီး ရှိသမျှပစ္စည်းကို စတုတ္ထသမီးတော်ကလေးအား လွှဲပြောင်းပေးရန် မှာကြားခဲ့လေသည်။ သို့သော် ဘာပစ္စည်းမှ အမွေအဖြစ် မရခဲ့ချေ။

ခမည်းတော် သီပေါမင်းတရား နတ်ရွာစံပြီး သုံးနှစ်အကြာ ၁၉၁၉ ခု၊ ဧပြီလ (၁၀) ရက်နေ့တွင် မြန်မာပြည်သို့ မယ်တော်၊ အစ်မတော်နှင့်အတူ ဖယ်ရီကွင်းသင်္ဘောဖြင့် ပြန်လာတော်မူသည်။ တော်ဝင်မိသားစု မြန်မာပြည်ကို ပြန်ခါနီးတွင် အိန္ဒိယအစိုးရကိုယ်စားပြု ကောလိပ်တော်အရာရှိနှင့် စတုတ္ထမင်းသမီးတော် အရှင်ထိပ်စုမြတ်ဘုရားကလေးတို့ အငြင်းပွားမှုများ ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။ စတုတ္ထသမီးတော်က မိမိတို့ယူဆောင်သွားခြင်းမပြုနိုင်သော

စံအိမ်တော် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများကို ရောင်းချထုခွဲပြီး ရငွေများကို ယူသွားချင်သည်။ ဤသည်မှာလည်း စတုတ္ထသမီးတော်သည် တော်ဝင်မိသားစုကပ်ခလုံး၏ ကိစ္စအဝဝကို စီမံခန့်ခွဲရာသူဖြစ်ပေရာ မိန်းမသားပီပီ စေ့စေ့ စပ်စပ် စီမံဆောင်ရွက်မှုဖြစ်ပေသည်။ နယ်ချဲ့အစိုးရက စံအိမ်တော်ထံရှိသည့် တော်ဝင်မိသားစု၏ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းမှန်သမျှသည် - သီးသန့်ရန်ပုံငွေမှ ဝယ်ပေးထားသည့်ပစ္စည်းများဖြစ်သဖြင့် ရောင်းရငွေများသည် တော်ဝင်မိသားစု ကိုယ်ပိုင်ငွေမဟုတ်။ သီးသန့်ရန်ပုံငွေထံသို့ ပြန်ထည့်ပေးရမည်ဖြစ်သည် ဟုဆို၏။ သီပေါမင်း၏ သီးသန့်ရန်ပုံငွေဆိုသည်မှာ နယ်ချဲ့အစိုးရက သီပေါမင်းတရားကို ပေးရသည့် ပင်စင်ငွေထဲမှ သီးခြားဖယ်ထားသောငွေ ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤငွေဖြင့်ဝယ်ထားသော စံအိမ်တော်အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများသည် သီပေါမင်းတရား၏ တော်ဝင်မိသားစုပိုင်ပစ္စည်းများဖြစ် ဖြစ်သည်။ တသီးတခြား ဝယ်ယူဖြည့်ဆည်းပေးထားသော ပစ္စည်းများ မဟုတ် ပါ။ ထို့အပြင် စံအိမ်တော်အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများအားလုံးသည် သီးသန့် ရန်ပုံငွေဖြင့်သာ ဝယ်ယူထားသောပစ္စည်းများမဟုတ်ပါ။ တော်ဝင်မိသားစု၏ လက်ဝတ်ရတနာ ရွှေထည်၊ ငွေထည်၊ ကျောက်ထည် အသုံးအဆောင်များကို ရောင်းချရငွေနှင့် ဝယ်ထားသည့်ပစ္စည်းများလည်း ပါဝင်သည်။ ကုန်သည် ဖွဲ့စားများ လက်ဆောင်ဆက်သထားသောပစ္စည်းများ၊ သမီးတော်လေးပါး နားထွင်းမင်္ဂလာအခါက လက်ဖွဲ့ထားသောပစ္စည်းများ၊ မြန်မာပြည်မှ နောက် ဝိုင်းတွင် ဆက်သလိုက်သည့် နန်းတွင်းအသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများလည်း ပါဝင်သည်။ သို့ဖြစ်၍ စတုတ္ထသမီးတော်သည် စံအိမ်တော်အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများနှင့်ပတ်သက်၍ အရေးဆိုနေခြင်းဖြစ်သည်။

တော်ဝင်မိသားစုသည် ၁၉၁၉ ခု၊ ဇူလိုင်လ ၂ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန် သို့ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသော တော်ဝင်မိ သားစုသည် ဗဟန်းမြို့နယ်အတွင်းရှိ ချာချီလမ်း (ကိုယ့်မင်းကိုယ့်ချင်းလမ်း) ခြံထဲမှတ် ၂၃-ဘိ၌ နေထိုင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ၁၉၂၂ ခုနှစ်၌ ပိုမိုလှယ်ဝန်း သော အမှတ် (၂၄) စံတော်အိမ်သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့သည်။ (ယင်းစံတော် အိမ်မှာ ယင်းချိန်ပုဂ္ဂိုလ်များအားလုံးက ယခုအခါ ကီးတော်ဘုန်း စားသောက်

မော်လမြိုင်မြို့ ကျောက်သလွန်စေတီတော်ခြေရင်းရှိ စတုတ္ထသမီးတော် အုတ်ဂူ

ဆိုင်ပိုင်ရှင် ဦးထက်လင်းနေအိမ်ဖြစ်သည်။ မိဘုရားခေါင်ကြီးနှင့် စတုတ္ထသမီးတော်တို့သည် ယင်းစံအိမ်၌ ၁၉၂၅ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ (၂၄) ရက်နေ့ မနက် (၅) နာရီ နတ်ရွာစံလွန်ချိန်ထိ နေထိုင်ခဲ့သည်။

စတုတ္ထသမီးတော်သည် ရန်ကုန်မြို့သို့ မယ်တော်မိဘုရားခေါင်ကြီး စတုတ္ထသမီးတော်နှင့်အတူ ပြန်လာပြီးနောက် ၁၉၂၁ ခုနှစ်တွင် မယ်တော်ကိုယ်တိုင်

ဇာတိသတ္တ သွေးတော်၏ ဗျာပါရ-ဗျာဠိ နန်းခြံသာဒ်တော် ကျောက်စာ

မြန်မာနိုင်ငံအရှင်ဘုရင်ပါမိဘောမင်းကြီးကြီး
အရှင်နန်းတော်မင်းပုဏ္ဏားမင်းကြီးကြီး
ဘုရားရှင်တော်တော်တော်တော်တော်
ပွားမြင်တော်မူသော ဇာတိသတ္တ သွေးတော်
တို့ကိုနှိုင်း၍ ကြွယ်၍ အရှင်
ထိပ်စုခြံသာဒ်ဘုရားကလေးသည့်သည့်
စာပေါင်ရွှန်းချစ်ချစ်သောတော်ရှင်နှစ်ထွ
မော်လမြိုင်မြို့၌ မော်လမြိုင်စံတော်မူ၍
၁၂၉၈ ခုတော်သံလေးရွှန်းဂ-ရက်
ဗျာပါရ ဗျာဠိ ဗျာဠိ သွေးတော်မူသည့်။

ဇာတိသတ္တ သွေးတော်၏ သ. ၁၃၂. ၈

ရွေးချယ်ဖူးစားသော မြန်မာတရားသူကြီးများရိုး မြင်းခြံမြို့ဝန်သား ပါဠိပါရာ
ဘုန်းကြီးလူထွက် ကိုကိုနိုင် (၁၈၉၈-၁၉၅၉) ဆိုသူနှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည်။
ကိုကိုနိုင်နှင့် သားသမီးခြောက်ပါး ထွန်းကားခဲ့ရာ သားတော်လေးပါး
(တော်ဘုရားကြီး၊ တော်ဘုရား၊ တော်ဘုရားငယ်၊ တော်ဘုရားကလေး)
သမီးတော်နှစ်ပါး (ထိပ်ဘုမ္မာကြီး၊ ထိပ်စုဘုမ္မာကြီး) တို့ဖြစ်သည်။

စတုတ္ထသမီးတော်သည် လူမှုရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေးတို့တွင် နှံ့စပ် ထက်မြက်သူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ စတုတ္ထသမီးတော်မိသားစုသည် မယ်တော် အရှင်နန်းမတော်ဖုရား နတ်ရွာစံပြီးနောက် မန္တလေးမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင် နေတော်မူသည်။

မန္တလေး မဟာနွယ်စဉ်ရပ်တွင် နေထိုင်စဉ်အတွင်း ၁၉၃၁ ခုနှစ်တွင် စတုတ္ထသမီးတော်သည် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးနှင့် အပြောင်မြောက်ဆုံး အမျိုး သားရေးတစ်ရပ်ကို ပြုလုပ်ခဲ့လေသည်။ မတ္တမြားငမောက်အပါအဝင် နိုင်ငံပိုင် နန်းစဉ်ရတနာများနှင့် ခမည်းတော်၊ မယ်တော်တို့၏ ကိုယ်ပိုင်ရတနာပစ္စည်း များ၊ ရေနံတွင်းများ၊ မြေယာများကို တိကျသည့်စာရင်းနှင့် အင်္ဂလိပ်အစိုးရ ထံမှ ပြန်တောင်းဆိုသည့် သမိုင်းဝင် 'စတုတ္ထသမီးတော်၏ အရေးတော်ပုံစာ တမ်း' ကို ဘီလပ်အစိုးရ၊ အိန္ဒိယအစိုးရနှင့် မြန်မာနိုင်ငံအစိုးရထံ ၁၉၃၁ ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ (၂၅) ရက်စွဲဖြင့် ပေးပို့ခြင်းဖြစ်၏။ အဆိုပါစာတမ်းကို အင်္ဂလိပ်အစိုးရ တားဆီးထားသည့်ကြား နိုင်ငံပေါင်းချုပ်အသင်းအပါအဝင် အခြားနိုင်ငံများသို့ပါ ဖြန့်ချိခဲ့သောကြောင့် စတုတ္ထသမီးတော်ကို 'သူပုန်မင်း သမီး' (Rebel Princess) ဟု သတ်မှတ်ကာ အစိုးရက ထောက်ပံ့နေသည့် ပင်စင် လခငွေများကိုပါ ရုပ်ဆိုင်းထားလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် မန္တလေးတွင်နေစဉ်ကာလအတွင်း ရိက္ခာမလုံလောက်သဖြင့် စတုတ္ထသမီးတော်သည် စက္ကူပန်းများပင်လှုပ်၍ ရောင်းချခဲ့ရရှာလေသည်။ ထို့ထက်ဆိုးသည်မှာ အစိုးရပင်စင်လခငွေများ ရုပ်ဆိုင်းထားသဖြင့် ရင်သွေး ရင်နှစ်သားတော်၊ သမီးတော်ခြောက်ပါးအား စွန့်လွှတ်ရန် ကြော်ငြာခဲ့သည့် အဖြစ်သို့ပင် ရောက်ခဲ့သည်။ သို့ကလို သားတော်၊ သမီးတော်များကို မွေး စားလိုသူတို့အား ပေးကမ်းရန် ကြော်ငြာခြင်းကြောင့် မန္တလေးတွင် သူပုန် ထနိုင်သည်ဟုဆိုကာ အင်္ဂလိပ်အစိုးရက မော်လမြိုင်သို့ အကျယ်ချုပ်နှင့် ၁၉၃၂ ခု၊ မေလတွင် ပို့လိုက်လေသည်။

မော်လမြိုင်မြို့တွင် စတုတ္ထသမီးတော် မိသားစုအား ဒေါင်းမင်းကွက် ကွက် ရှိ ကုလားသူဌေးမစ္စတာချောင်ဒရီ (နောင် ဝဏ္ဏကျော်ထင်ဦးနိုင်ဝင်း) ပိုင် အိမ်တွင် ထားရှိသည်။

အရေးတော်ပုံစာတမ်းကို အတ္ထုပ္ပတ္တိ၊ ပရဟိတစာပုံနှိပ်တိုက် ဈေး
ချိုတော်ဘက် မန္တလေးမြို့မှ မြန်မာ၊ အင်္ဂလိပ်နှစ်ဘာသာဖြင့် ထုတ်ဝေခဲ့
သည်။ ပထမဆုံး မြန်မာလိုထုတ်ဝေရာ၌ လျှောက်လွှာစာရွက်အရွယ်ဖြစ်ပြီး
နောက်ပိုင်း (၇ လက်မ x ၅ လက်မ) အရွယ်စာရွက်နှင့် ဖြစ်လာသည်။
အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ထုတ်ဝေသည်မှာလည်း ၎င်းအရွယ်အစားအတိုင်းပင်ဖြစ်
သည်။

အရေးတော်ပုံပါစာတမ်းသည်-

(က) ၁၉၃၀ ပြည့်နှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၂၃) ရက်စွဲပါစာ။

(ခ) ၁၉၃၀ ပြည့်နှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၂၇) ရက်စွဲပါစာ။

(ဂ) ၁၉၃၁ ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ (၁၅) ရက်စွဲပါစာ

စသည့်စာသုံးစော စုပေါင်းပြီး စာအုပ်အဖြစ် ထုတ်ဝေခြင်းဖြစ်သည်။

အမှတ် (၁) နှင့် အမှတ် (၂) စာနှစ်စောင်နှင့်ပတ်သက်၍ စတုတ္ထ
သမီးတော်ကို အင်္ဂလိပ်အစိုးရက ဖော်ကားပြင်းထန်သည့် ကန့်ကွက်စာ
ပေးပို့ခဲ့သည်။

စတုတ္ထသမီးတော်၏ အရေးတော်ပုံစာတမ်းမှာ ၁၉၃၀ ပြည့်နှစ်၊
(အောက်တိုဘာ (၂၃) ရက်စွဲပါစာကို မော်လမြိုင်မြို့ရောက်သည့်အခါ 'စတုတ္ထ
သမီးတော်၏ အရေးတော်ပုံ ပထမစာတမ်း' ဟူ၍ ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့သည်။
အဆိုပါစာအုပ်ကို မော်လမြိုင်မြို့ တိုက်နံပါတ် (၃)၊ အလမ်ဖယ်လမ်း၊
ကေသရ စာပုံနှိပ်တိုက်မှ ၁၉၃၂ ခု၊ ဇွန်လ (၁၄) ရက်နေ့၌ ရိုက်နှိပ်ထုတ်
ဝေသည်။ တန်ဖိုးငွေမှာ တစ်ပဲဖြစ်သည်။

စတုတ္ထသမီးတော်သည် မော်လမြိုင်မြို့တွင်နေထိုင်ပြီး (၄) နှစ်အကြာ
၁၉၃၆ ခု၊ မတ်လ (၃) ရက်နေ့ ညနေ (၄) နာရီခွဲအချိန် မော်လမြိုင်နေ
အိမ်၌ပင် ကံကုန်တော်မူကြောင်း ၇-၃-၃၆ နေ့ထုတ် ဒီးဒုတ်သတင်းစာ
အတွဲ(၁၂)၊ အမှတ် (၂) ၌ ဖော်ပြခဲ့လေသည်။ ကံကုန်ချိန်တွင် စတုတ္ထသမီး
တော်သည် အသက် (၄၉) နှစ်သာရှိသေးသည်။ စတုတ္ထသမီးတော် ကံကုန်
သည်နှစ်ကို W.S.Desai ၏ Deposed King Thibaw of Burma
စာအုပ် စာမျက်နှာ (၉၇) ၁၉၃၅ ခု နှစ်ဦးပိုင်းလောက်တွင် ကံကုန်တော်
မူကြောင်း မှားယွင်းစွာ ဖော်ပြထားသည်။

စတုတ္ထသမီးတော်၏ ဈာပနအတွက် အစိုးရက ဈာပနကော်မတီ ဖွဲ့ပေးသည်။ ထိုဈာပနကော်မတီမှာ သားတော်၊ သမီးတော်များ ရှင်ပြုနားတွင်း ရေးအတွက် ဖွဲ့ဝေးခဲ့သည့် ကော်မတီပင်ဖြစ်သည်။ ထိုကော်မတီက မသာ တော်စရိတ်ကိစ္စအတွက် အင်္ဂလိပ်အစိုးရထံ (၁၅၀၀၀) တောင်းဆိုရာ အိန္ဒိယ ဗဟိုအစိုးရထံ တင်ပြပါဦးမည်ဟုဆိုကာ စရန်ငွေ (၁၀၀) သာ ထုတ်ပေးခဲ့ လေသည်။

သို့ကလို့ မသာတော်စရိတ်ရရှိရေးအတွက် အစိုးရနှင့် ပြောဆိုနေသ ဖြင့် အခေါင်းတော်ကို ခေါင်းတော်သွင်းပြီး နေအိမ်တော်ပေါ်တွင် ညောင် စားအပေါ်တင်၍ ပိတ်ဖြူမျက်နှာကျက် ဗိတာန်ကျက်၍ ထီးဖြူလေးလက်မိုး ကာ ပြင်ထားလိုက်သည်။ မန္တလေးနန်းတွင်းသို့ ပို့ဆောင်သင်္ဂြိုဟ်ချင်သော် လည်း ခွင့်မပြုသဖြင့် ငါးလအကြာ ၁၉၃၆ ခု၊ ဩဂုတ်လ (၂၃) ရက်နေ့မှ မော်လမြိုင်မြို့ နာဂဝိသတောင်ပေါ် ကျိုက်သလွဲစေတီတော်ကြီးနှင့် မဟာ မြတ်မုနိဘုရားခြေတော်ရင်း၌ အုတ်နန်းပြသာဒ်တော်သွင်း၍ သင်္ဂြိုဟ်တော်မူ ထားသည်။

စတုတ္ထသမီးတော်၏ ဈာပန အုတ်နန်းပြသာဒ်တော်၌ ရေးထိုးထား သော ကျောက်စာမှာ-

မြန်မာနိုင်ငံအရှင် ဘဝရှင် သီပေါမင်းတရားကြီး၏ အသျှင် နန်းမ တော် မိဖုရားခေါင်ကြီးမှ ၁၂၄၈ ခု၊ နှောင်းတန်ခူးလဆန်း (၂) ရက်နေ့ ဖွားမြင်သော စတုတ္ထသမီးတော်၊ ကိုကိုနိုင်၏ ကြင်ယာတော် အသျှင်ထိပ်စုမြတ် ဘုရားလေးသည် ၁၂၉၇ ခု၊ တပေါင်းလဆန်း (၁၂) ရက်နေ့ သက်တော် (၄၉) နှစ်ဖွင့် မော်လမြိုင်၌ နတ်ရွာစံတော်မူ၍ ၁၂၉၈ ခု၊ တော်သလင်း လဆန်း (၈) ရက်နေ့ ဈာပနအုတ်ဂူ သွင်းထားတော်မူသည်။

စတုတ္ထသမီးတော်၏ ကြင်ယာတော် ကိုကိုနိုင်သည် ၁၉၅၉၊ စက်တင် ဘာလ (၂) ရက်တွင် ရန်ကုန်မြို့၌ ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

စိုငြိမ်းကိုးကား

၁။ မျိုးညွန့် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)၊ “ကံနည်းရှာသူကလေး စတုတ္ထ သမီးတော်”၊ အိုးဝေဂျာနယ် (၁၅-၁-၇၀)။

- ၂။ မောင်ချစ်ရီ၊ “စတုတ္ထသမီးတော်ထံမှ ဗြိတိသျှအစိုးရ ရွှင်ရယ်လေကော်မရှင်သို့ တင်သွင်းသည့် စာတမ်းတစ်စောင်”၊ ရွှေဒေါင့်ဂျာနယ် (၁-၁၂-၇၀)။
- ၃။ မောင်သူမန၊ “အသျှင်သီပေါမင်းတရားကြီး၏ သမီးတော်လေးပါး” အိုးဝေဂျာနယ် (၁-၁-၇၀)။
- ၄။ မောင်သန်းဆွေ (ထားဝယ်)၊ “မော်လမြိုင်ရောက် စတုတ္ထသမီးတော်” ရုပ်ရှင်တေးကဗျာရသစုံမဂ္ဂဇင်း၊ တွဲ (၂၃)၊ အမှတ် (၅)၊ (၂၀၀၇၊ မေလ) စာ-၁၂၃-၁၂၇။
- ၅။ မောင်သန်းဆွေ(ထားဝယ်)၊ “စတုတ္ထသမီးတော်၏ အရေးတော် ပုံစာတမ်း” ရုပ်ရှင်တေးကဗျာရသစုံမဂ္ဂဇင်း၊ တွဲ (၂၃)၊ အမှတ် (၂)၊ (၂၀၀၇၊ ဖေဖော်ဝါရီလ) စာ-၁၉၁၊ ၁၉၃။

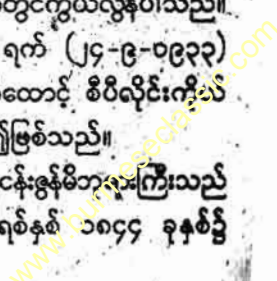

ငန်းဇွန်မိဘုရား

မင်းတုန်းမင်းတရား၏ မိဘုရား ၁၀၀ ကျော်အနက် သုသီရိမဟာဒေဝီဘွဲ့ရ ငန်းဇွန်မြို့စားမိဘုရား၏ အမည်အရင်းမှာ ဒေါ်ဖွားဖြူဖြစ်သည်။ ငန်းဇွန်မိဘုရားသည် ပါဠိသက္ကကျမ်းဂန်စာပေများ တတ်မြောက်ကျွမ်းကျင်သူဖြစ်သည်။ သီပေါမင်းပါတော်မူပြီးနောက် ၁၈၈၅ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာတွင် သမီးတော် ထရ်ကာထိပ်ခေါင်တင် မင်းသမီးနှင့်အတူအိန္ဒိယနိုင်ငံ အလဟဗတ် (Allahabad) သို့သွားရောက်နေထိုင်ခဲ့ရသည်။ ၁၉၃၃ ခုနှစ် စက်တင်ဘာ ၁၅ ရက်နေ့တွင် ကံကုန်ခဲ့သည်။ ငန်းဇွန်မိဘုရား ကံကုန်သောသတင်းကို ၁၉၃၃ ခုနှစ် စက်တင်ဘာ ၁၅ ရက်နေ့ထုတ် သူရိယသတင်းစာ၌ ဖော်ပြထားသည်။ အပြည့်အစုံမှာ-

မင်းတုန်းမင်း မိဘုရား ၁၀၀ကျော်အနက် သုသီရိမဟာဒေဝီဘွဲ့ရ ငန်းဇွန်မြို့စားမိဘုရားသည် မန္တလေးမြို့ စိတ္တရမဟိရာအိမ်တော်တွင် သက်တော် ၈၉ နှစ် (၁၂၉၅ ခု တော်သလင်းလဆုတ် ၁၂ ရက်) (၁၉၃၃ စက်တင်ဘာ ၉ ရက်)-နေ့ မွန်းလွဲ ၁ နာရီ ၁၅ မိနစ်တွင် ကွယ်လွန်ပါသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၂၉၅ ခု သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၆ ရက် (၂၄-၉-၁၉၃၃) တွင် နာရီပြန်တစ်ချက်၌ အိမ်တော်မှအရှေ့မြောက်ထောင့် စိပီလိုင်းကိုယ်ပိုင်ဝင်းမြေတော်သို့ ဂူသွင်းသင်္ဂြိုဟ်ပါသည်။ ဟူ၍ဖြစ်သည်။

သတင်းဆောင်းပါး အချက်အလက်များအရ ငန်းဇွန်မိဘုရားကြီးသည် သက်တော် ၈၉ နှစ်အရွယ်တွင် ကံကုန်ခဲ့ရာ ခရစ်နှစ် ၁၈၄၄ ခုနှစ်၌

ပျဉ်းမနားမင်းသား

ဖွားမြင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ သမီး ထရံကာထိပ်ခေါင်မှာ ပျဉ်းမနားမင်းသားနှင့် လက်ဆက်ခဲ့သည့် အလျောက်၊ ပျဉ်းမနားမင်းသားကို အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့သွား ရောက်နေထိုင်စေသောအခါ မယ်တော်ငန်းဇွန်မိဘုရားကြီးသည်လည်း အတူ လိုက်ပါသွားခြင်း ဖြစ်လေသည်။ အိန္ဒိယ၌ နှစ်အတန်ကြာခံ နေပြီးနောက် မန္တလေးသို့ ပြန်လည်သွားရောက် နေထိုင်စဉ်အတွင်း၊ ကံကုန်သွားခြင်းဖြစ် သည်။ မင်းတုန်းမင်း မိဘုရားများအနက် နောက်ဆုံးနတ်ရွာစံလွန်သော မိဘုရားဖြစ်သည်။

ငန်းဇွန်မိဘုရား၏ သမီးတော် ထရံကာထိပ်ခေါင်တင်သည်၊ အသက် တော်ရှည်သူဖြစ်သည်။ အသက် ၉၀ အရွယ်တွင်းမှ ကံကုန်သွားသည်။ ထရံကာထိပ်ခေါင်တင်သည် ပျဉ်းမနားမင်းသားနှင့်စုံဖက်ကာ အိန္ဒိယနိုင်ငံ အလဟဗာတ်မြို့သို့ သွားရောက်နေထိုင်ခဲ့ဖူးသည်။

၁၉၆၃ ခု ဇွန်လ ၅ ရက်နေ့စွဲပါ ကြေးမုံသတင်းစာတွင် ထရံကာ ထိပ်ခေါင်တင် မင်းသမီး၏ နာရေးသတင်းပါရှိလာ၏။ သတင်းအရပြည့်အ ပြည့်စုံမှာ-

www.burmeseclassic.com

မင်းတုန်းမင်းနှင့် ငန်းစိန်မိဖုရားတို့၏ ထရံကာမင်းသမီးနှင့် ပျဉ်းမနားမင်းသား

မန္တလေးမြို့တည်နန်းတည် ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင် ဘဝရှင်မင်းတုန်းမင်း တရားကြီး၏ သားတော်နှင့် သမီးတော်ရင်းနှစ်ပါး မန္တလေးမြို့တွင် နှုကုသေး ရာမှ သက်တော် ၉၀ရှိ ထရံကာ ထိပ်ခေါင်တင်မင်းသမီးကြီးသည် (၁၉၆၃) ဇွန်လ ၂ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ည ၇ နာရီအချိန်တွင် မန္တလေးမြို့ စိပ်လှိုင်းစံအိမ် တော်၌ လူကြီးရောဂါဖြင့် နတ်ရွာစံလွန်တော်မူသွား၏။ ထရံကာ ထိပ်ခေါင် တင်မင်းသမီးကြီးမှာ သက်တော် ၉၃ နှစ်ရှိပြီဖြစ်သော ပျဉ်းမနားမင်းသားကြီး ၏ ကြင်ရာတော်ဖြစ်ပြီး ပျဉ်းမနားမင်းသားကြီးမှာ ကောင်းမွန်စွာ ကျန်းမာ လျက်ပင် ရှိ၏။ ထရံကာ မင်းသမီးကြီး၏ ဈာပနကိစ္စအတွက်ကိုမူ အားလုံး သော ဆွေမျိုးတော်များ စုံလင်မှသာ နေ့ရက်အတိအကျသတ်မှတ်မည်ဟု သိရသည် ဟူ၍ ဖော်ပြထားသည်။

ပျဉ်းမနားမင်းသားကို မင်းတုန်းမင်းနှင့် ကြေးမြင်မိဘုရားတို့က ၁၈၇၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၅ ရက်နေ့တွင် ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ သီပေါမင်း

ပါတော်မူစဉ်က သာမဏေဝတ်နေရာမှ လူထွက်ပြီး အဘိုးရေနံချောင်းဝန်ကြီးထံ သွားရောက်နေထိုင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဘုန်းတော်ကြီး ကောလိဘတ်၏ သံတံကျောင်း၌ အင်္ဂလိပ်စာ သင်ယူခဲ့သည်။

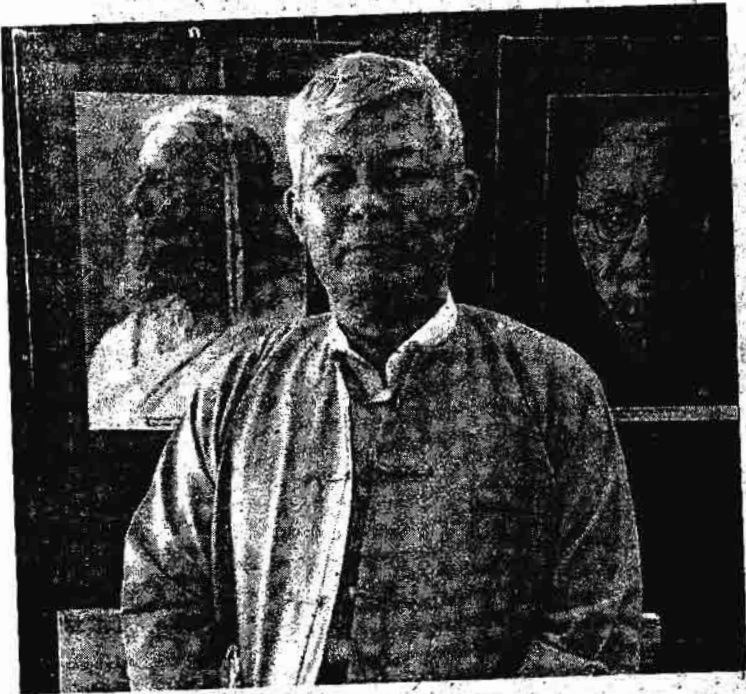
၁၈၈၈ ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယသို့ သွားရောက်ပညာသင်ကြားရာ ဒေရဒွန်းဘုရင့်သစ်တောကောလိပ်မှ အောင်မြင်၍ သစ်တောဝန်ထောက်၊ ထို့နောက် ရဲဝန်ထောက်အဖြစ် အမှုထမ်းခဲ့သည်။ ၁၉၀၂ ခုနှစ်တွင် ထရီကာထိပ်ခေါင်တင်နှင့် လက်ထပ်ပြီး ၁၉၀၇ ခုနှစ်တွင် မြန်မာပြည်သို့ ပြန်လည်လာရောက်နေထိုင်သည်။ ၁၉၆၃ ဇွန်လ ၆ ရက်နေ့တွင် ကံကုန်သွားခဲ့သည်။

ပျဉ်းမနား မင်းသားနှင့် ပတ်သက်၍ ၁၉၅၉ အောက်တိုဘာ (၁) ရက်စွဲပါ မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာ၌ သတင်းတိုတစ်ပုဒ် ပါဝင်ခဲ့၏။ သတင်းအကျဉ်းမှာ--

မင်းတုန်းမင်း နတ်ပြည်စံ ၈၁ နှစ်မြောက်အဖြစ် ၁၉၅၉ အောက်တိုဘာလ ၇ ရက်နေ့ (သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၁ ရက်) နေ့က မင်းတုန်းမင်း တရားကြီး၏သားတော် ပျဉ်းမနားမင်းသားကြီးနှင့် သမီးတော် ထရီကာထိပ်ခေါင်တင်မင်းသမီး (အသက် ၈၈ နှစ်နှင့် ၈၇ နှစ် အသီးသီးရှိ) တို့က နန်းမြို့ရိုးအတွင်း မင်းတုန်းမင်းအုတ်ဂူ၌ သံဃာတော်အပါး ၅၀ ပင့်၍ ဆွမ်းကပ်လှူတော်မူခဲ့ကြသည် ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ပျဉ်းမနားမင်းသားကြီးသည် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး၏ သားတော် သမီးတော်များထဲတွင် နောက်ဆုံးကံကုန်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။

သန်းဝင်းလှိုင်

အမည်ရင်းဦးသန်းဝင်းဖြစ်သည်။ ၁၉၅၈ ခု၊ ဇူလိုင်လ ၂၂ ရက်
နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၌ အမိဒေါ်တင်အေး (ကွယ်လွန်)၊ အဖ
ဦးစိန်ထွန်း (ဗေဒင်လက္ခဏာဆရာ) (ကွယ်လွန်) တို့မှ ဖွားမြင်သည့် တစ်ဦး
တည်းသော သားဖြစ်သည်။

ငယ်စဉ်က စာပေနှင့်ပန်းချီဝါသနာထုံ၍ ကျောင်းနံရံကပ်စာစောင်
တို့တွင် ဆောင်းပါးများရေးသားကာ ပန်းချီသရုပ်ဖော်ပုံများ ရေးဆွဲခဲ့သည်။
ကျောင်းပန်းချီပြိုင်ပွဲ၌ ဆုအကြိမ်ကြိမ်ရရှိခဲ့သည်။ ကျောင်းနေစဉ်ကပင်
ကျောင်းစာကြည့်တိုက်မှူးအဖြစ် အကြိမ်ကြိမ်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ထို့နောက် ၁၀ တန်းအောင်မြင်ပြီးနောက် ၁၉၈၀ ဖြည့်စွက်
တပ်မတော် (လေတပ်)သို့ ဝင်ရောက်၍ စစ်မှုထမ်းခဲ့သည်။ ၁၉၇၇ ခုနှစ်၊

www.burmeseclassic.com

နီဝင်ဘာလထုတ် သင့်ဘဝမဂ္ဂဇင်းပါ “အနာဂတ်အာကာသလွန်းပျံယာဉ်”
သိပ္ပံဆောင်းပါးဖြင့် စာပေနယ်သို့ စတင်ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ ၁၉၈၂ တွင်
တပ်မတော် (လေတပ်) မှ နုတ်ထွက်ခဲ့သည်။ ၁၉၉၂ ခုနှစ် ထုတ်ဝေခဲ့သော
ကျောက်မျက်ရတနာလက်စွဲ စာအုပ်သည် ပထမဆုံး လုံးချင်းစာအုပ်ဖြစ်ပြီး
ဆက်လက်၍ နေ့မဝင်သေးသည့်ဘုရင်များ (ပါ ဒုတွဲ)၊ လူတိုင်းအတွက်
သုတဗေဒင်၊ ရုပ်တုမှပြောသော မြန်မာ့သမိုင်းဝင် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ၊ ၂၀
ရာစု မြန်မာ့သမိုင်းကို ပြောပြနေသောနေ့ရက်များ၊ အနှစ်ချုပ်မြန်မာ့သမိုင်း
အဘိဓာန် (ပါ ဒုတွဲ)၊ ၂၀ ရာစု အကျော်ကြားဆုံး အာရှခေါင်းဆောင်များ၊
အသုံးချ ရူပသုတ္တရပညာ၊ အကျော်ဇောယုစာဆို တော်များ၊ မြန်မာ့သမိုင်းတွင်
မေ့ပျောက်၍မရသော အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊
ဥဩအော်မြည် ကုန်းဘောင်တည်၊ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး ငြိမ်းချမ်းရေးဖခင်ကြီး
မျိုးချစ်စာဆိုတော်ကြီး သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း၊ နီပေါနန်းကျဘုရင်၊ ဒုတိယ
မြောက် အယ်လီဇဘက်ဘုရင်မ၊ ဂျပန်ဧကရာဇ်ဘုရင်၊ နိုင်ငံ့ဥသျှောင် မင်း
ဧကရာဇ်များ၊ နိုင်ငံတော်လုပ်ကြံမှု တရားခံဂဠုန်ဦးစော၏ နောက်ဆုံးနေ့များ၊
သုတိုမြင်အောင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊ ဒေါက်တာဘမော်၏ နိဒါန်းရေး ဆောင်
ရွက်ချက်များ၊ ၁၉ ရာစု မြန်မာ့သမိုင်းကို ပြောပြနေသော နေ့ရက်များ၊
အထင်ကရ မြန်မာ့နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်များ၊ မြန်မာ့သမိုင်းတစ်ကွေ့မှ
နိုင်ငံခြားသားများ၊ အာဇာနည်နေ့ကိုဖြင့် မမေ့သင့်ပါ။ လူငယ်ဂုဏ်ရည်
မြင့်တက်စေဖို့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ဘွဲ့ကဗျာနှင့် သီချင်းများ၊ တော်လှန်ရေး
ကောင်စီ ဘာကြောင့် အာဏာသိမ်းခဲ့သလဲ အာဏာရှင်ဗိုလ်နေဝင်း၏ ဇာတ်
သိမ်းခန်း၊ လူငယ်နှင့် ခေါင်းဆောင်မှု၊ သခင်ဋီကာသစ်၊ သင်ဈေးရောင်းတတ်
သလား ဦးခင်ညွန့် (သို့) ရက်စက်မှု အပေါင်း သရဖူဆောင်းခဲ့သူ၊ ဗိုလ်ချုပ်
အောင်ဆန်း၏ငယ်ဘဝ စသည်တို့ ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့သည်။ သို့သော်
ဝန်ကြီးချုပ်ဦးနုဘဝနှင့်စာပေမှတ်တမ်း၊ တို့ဖခင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ဘာ
မှာခဲ့သလဲ၊ ရှမ်းထွက်ခဲ့ရသော ဗမာပြည်၊ အနက်ဖော်ရခက်သော နေ့စဉ်သုံး
မြန်မာဝေါဟာရများ အဘိဓာန်၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ဘဝနှင့် ဇာတ်ပုံ
မှတ်တမ်း၊ မြန်မာ့သမိုင်းဝင်စာချုပ်စာတမ်းများ၊ လူငယ်နိတိ၊ နှစ် ၃၀၀

နိုင်ငံရေးအဘိဓာန်၊ သခင်သန်းထွန်း၏ အတိတ်ပစ္စုပ္ပန်အနာဂတ်ပုံရိပ်၊
 ရှေးခေတ် မြန်မာစစ်ပညာ အဘိဓာန်၊ မြန်မာနန်းစဉ် ရတနာနှင့် နန်းစလေ
 သုတေသနစာတမ်းများ၊ အာဏာရှင်ခေတ် ပါးကွက်သားများ၊ အာဏာရှင်
 ခေတ် မြန်မာစစ်ဗိုလ်ချုပ်များ၊ အာဏာရှင်နှင့် ပေါင်းစားနေသော ခရီးကြီး
 များ၊ ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး စောမောင် (သို့) အာဏာ အသိမ်းခံလိုက်ရသော
 အာဏာရှင်တစ်ဦး၊ သူတို့ တိုက်ခဲ့ရသောစစ်နှင့် သူတို့ ရှာနေသော ငြိမ်းချမ်း
 ရေး ဗိုလ်အောင်ကျော်ဘဝနှင့် သူ လုပ်ဆောင်ချက် စသည့် စာအုပ်များသည်
 ယနေ့တိုင် မထုတ်ဝေရသေးပေ။

ယခင်က သုတစွယ်စုံ မဂ္ဂဇင်းတွင် ပင်တိုင်ဆောင်းပါးရှင်အဖြစ်
 ၁၉၈၆ မှ ၁၉၉၆ ခုနှစ်အထိ (၁၀) နှစ်တိုင်တိုင်ရေးသားခဲ့သည်။ ထို့ပြင်
 မြန်မာ့ဈေးကွက်စီးပွားရေးဂျာနယ် နှင့် မြေရိပ်ညို ဂျာနယ်တို့တွင် ပထမဆုံး
 တာဝန်ခံ ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး ယင်းဂျာနယ် အယ်ဒီတာချုပ်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့
 သည်။ သန်းဝင်းလှိုင် ကလောင်အမည်အပြင် သိပ္ပံချစ်သူ၊ ရွှေပြည်အောင်၊
 စိန်လှိုင်တင်၊ နေရဲစွမ်း၊ ပြည်ဟိန်းအောင်၊ သန်းရွှေနိုင် စသည့် ကလောင်ကွ
 များဖြင့် ပီတောက်ပွင့်သစ်၊ မြန်မာသစ်၊ နွယ်နီ၊ စံပယ်ဖြူ၊ ချယ်ရီ၊ မုခ၊
 နှလုံးအိမ်၊ ပေဖူးလွှာ မဂ္ဂဇင်းများ၌ ရေးသားခဲ့သည်။ ယခုအခါ မိုးမခ၊
 ခေတ်ပြိုင်၊ သစ္စာ၊ မိုးကြိုး၊ ချိုးလင်းပြာ၊ အလင်းအိမ် စသည့် အင်တာနက်
 စာမျက်နှာများ၌ သမိုင်းဆိုင်ရာ ဆောင်းပါးများနှင့် စာပေဆိုင်ရာ ဆောင်းပါး
 များ ရေးသားလျက်ရှိသည်။

၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ မေလတွင် နအဖစစ်အစိုးရက ရုပ်တုမှပြောသော
 မြန်မာ့သမိုင်းဝင် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ စာအုပ်ကိုအကြောင်းပြု၍ ပုဒ်မ ၁၇/၂၀
 ဖြင့် ထောင်ဒဏ် ၇ နှစ်ချမှတ်ခဲ့ရာ အင်းစိန်၊ သာယာဝတီထောင်များ၌
 ရက်ပေါင်း ၂၃၈၇ ရက် (၆ နှစ် နှင့် ၈ လ) တိတိကျချဲပြီးနောက်
 ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၃ ရက်နေ့တွင် သာယာဝတီထောင်မှ ပြန်လွတ်
 လွတ်မြောက်လာခဲ့သည်။ လွတ်မြောက်ခဲ့ပြီးနောက် သမိုင်းဆိုင်ရာစာအုပ်များ
 ဆက်လက်ရေးသားခဲ့ရာ သမိုင်းဆိုင်ရာစာအုပ် စုစုပေါင်း (၁၅) အုပ်
 ပိတ်ပင်တားမြစ်ခြင်းခံရပြီး နအဖစစ်အစိုးရက ၎င်းအား ပြန်လည်ဖမ်းဆီးရန်

စီစဉ်နေသည်ကို ကြိုတင်သိရှိခဲ့သဖြင့် ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၆ ရက်နေ့တွင် ထိုင်းနိုင်ငံသို့ ခေတ္တတိမ်းရှောင်လာခဲ့သည်။ ထိုင်းနိုင်ငံ မဲဆောက် မြို့၌ SAW အထက်တန်းကျောင်း၌ ၇၊ ၈၊ ၉၊ ၁၀ ကျောင်းသားများကို မြန်မာစာနှင့် သမိုင်းဘာသာ ပို့ချခဲ့သည်။ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လတွင် ဒီမိုကရေစီမိခင်ကြီး ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်စာအုပ်ကို ရေးသားထုတ်ဝေ၍ စာပေမြတ်နိုးသူများ အားလုံးကို မေတ္တာဖြင့် ဖြန့်ဝေပေးခဲ့သည်။ ယင်းနောက် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်၏ နိုင်ငံရေးအတွေးအမြင်များ၊ အကျော်ဇောယျမြန်မာ အမျိုးသမီးများ၊ မေ့ပျောက်၍မရသော အာဇာနည်နေ့၊ ဒေါ်အောင်ဆန်းစု ကြည်၏ လက်ရွေးစင် မိန့်ခွန်းပေါင်းချုပ်၊ ဥူးကူသရိယ (သို့မဟုတ်) အမှောင်ခွင်း၍ အလင်းဆောင်နေသူ စသည့်စာအုပ်များ ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့ သည်။ ယခုအခါ မြန်မာနိုင်ငံ၌ နေထိုင်လျက် သမိုင်းဆိုင်ရာစာပေများ ပြုစုလျက်ရှိသည်။

ဆက်သွယ်ရန်လိပ်စာ
Email : jamesparr007@gmail.com
ဖုန်း - ၀၉၂၅၃၁၀၄၀၇၁